

A FOURTH REPORT
OF
OPERATIONS IN SEARCH OF SANSKRIT MSS.
IN THE BOMBAY CIRCLE,

APRIL 1886—MARCH 1892.

BY
PROFESSOR PETER PETERSON.

EXTRA NUMBER

OF THE

JOURNAL OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL
ASIATIC SOCIETY.

1894.

BOMBAY :
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON :
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co.,
PATERNOSTER HOUSE, CHANCERY LANE, W. C.

TABLE OF CONTENTS.

	PAGE
Index of Authors	i—cxliii
Report	1— 17
Extracts from MSS. purchased for Government ...	1—177
List of MSS. purchased for Government	1— 58

TO
MY UNWEARIED ASSISTANTS
RAMCHANDRA DINANATH
AND
BHAGWANDAS KEVALDAS.

INDEX OF AUTHORS.

Ajātasatru upādhyāya—

• Author of a Puṣhpabhāṣya. He wrote it for his pupil Viśhnuyasaś 3, Appendix p 350. See Weber, I p 76.

Ajita sūri—

Mentioned as one of the glories of the Brihad gachchha 3, App p 80.

Ajitadeva sūri—

Author, in Samvat 1273, of a Yogavidhi, which is quoted in the Vichīratnasangraha. Ajitadevasūri mentions his predecessor Śrī Bhanuṭīabhaḡuru, and names with honour 'Silagana (? Silagana Samvat 1250. See Weber, II pp 956 and 1001), Manatunga, Maḡyasūri, and Bhadrāgupta, all of the Chandra kula 3, App p 306. The Cambay palm leaf MS of Manatunga's Siddhājayan'īcharita was written* and presented to Ajitadevasūri in Samvat 1261 3, App p 45.

Ajitaprabha gaṇi—

Mentioned as one of three teachers who were lecturing in Vijapura (Gujarat) in Samvat 1292 3, App p 36.

Ajitasinha—

Mentioned as pupil of Sinhaprabha and guru of Devendrasinha in the Anchala gachchha 3 App p 220. Born, in Samvat 1283, of Jinadeva and Jinadevi. Klatt, Specimen eines Jaina Onomastikons, p 23, with a reference to the pattiḡali of that gachchha given at the end of the Vidhupakṣhagachchhiyapratīkramanaśūra, Ed Bombay, 1889, p 508.

Ajitasena sūri—

Of the Rāja gachchha, pupil of Jinesvara, who was pupil of Abhayadevasūri (author of the Vādamahārṇava), who was pupil of Pradyumnasuri with whom that gachchha began 3, App p 139 ' In Samvat 1213 originated the Anchalkamatam ' Klatt, Ind Ant XI p 249 Compare Weber, II. p 1047

Anchala gachchha—

The following succession list of this gachchha is given in the Tirthamalastavana of Munichandra 3, App p 219 —
 (1) Aryaśakṣita (2) Jayasinha (3) Dharmaghoṣha
 (4) Mahendrasinha (5) Sindhaprabha (6) Ajitasinha (7) Deven-
 drasinha (8) Dharmaprabha (9) Śinhatilaka (10) Mahen-
 draprabha (11) Merutunga (12) Jayakirti (13) Jayakesarin
 (14) Siddhantasagara (15) Bhāvasagara (16) Guṇanidhana.
 (17) Dharmamūrti (so correct, writing Dhammamutti).
 (18) Kalyāṇasagara (19) Amarasāgara Compare Vidhi-
 pakṣagachchhiyapratikramanasūtra, pp 504 to 516

Ananta—

Author of the Kamasamūha Son of Mandana 3, App p 366 He wrote this book in A D. 1457 Aufrecht in Ox Cat and C C

Ananta bhāṭṭa—

Author of the Rāmakaḥpadrums Son of Kamalākarabhāṭṭa, who was the son of Rāmakṛṣṇabhāṭṭa, who was the son of Narāyaṇabhāṭṭa He wrote his book at the request of Śrī Garibādusa, minister of Maharāja Rājāsinha 1, p 107.

Anantakīrti—

Apparently another name for Dharmadāsagarī, author of an Uvaśamālā 3 App p 131, v 2.

Abhayadeva sūri—

Founder of the Brihat Kharatara gaṇī cchha See Weber II p 626 Commonly called the Navāṅgavṛttikṛt from the commentaries composed by him on nine of the āngas (3 to 11) He was born at Dhara the son of Dhara a merchant of that place and Dhanadevi his wife His name before his conversion was Abhayakumara He obtained the position of acharya at the age of sixteen He was made sūri by Jinavarasūri at the request of Vardhamanasūri in Samvat 1088 He died at Kappadavanigrama in Gujarat in Samvat 1135 or according to other authorities Samvat 1139 See Klatt Ind Ant XI pp 248 and 253 Vardhamana Jinavara Jinachandra and our Abhayadeva (Jinachandra's laghu gurubhāṭṭa) are Nos 39 40 41 and 42 with Klatt Abhayadeva is known to have written the following works —

1 A commentary on the Sthānanga 3 App p 100 Abhayadeva wrote this work in Samvat 1120 at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta for an assembly of paṇḍits under the leadership of Dronacharya Yasodevaganī, pupil of Ajitasinhacharya assisted him See Weber II p 401, and Indische Studien XVI p 277

2 A commentary on the Samavāyanga 3, App p 176 Written in the same year and at same place See Weber, II p 420

3 A commentary on the Bhagavatisūtra 3 App p 172 Abhayadeva wrote this work at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta, in Samvat 1128 See Weber II p 464

4 A commentary on the Jñātadharmakāṭhaṅga Abhayadeva finished this book on the Dasserah of Samvat 1120 1, App p 35 3 App pp 60, 73 146 See Weber, II p 482

5 Commentaries on the Upasakadāśa, the Antakṛpādaśa, and the Anuttaraupapātika the 7th 8th and 9th āngas 1 App p 36 For the ascription of these commentaries which are anonymous, to Abhayadeva see Weber II pp 490 491 notes And note that in this MS 1, 3 are bound together, so to say, with Abhayadeva's commentary

on the 6th anga Compare 3, App p 73, where the anonymous commentaries on the 7th 8th and 9th angas make in the same way one book with Abhayadeva's commentaries on the 10th and 11th angas, the whole being apparently ascribed to him The MS of the commentary of the 9th anga at 1, App p 36 (written in Samvat 1184), has the two verses, given in the *Iditio Princeps* which fail in the Berlin MS (Weber, II p 507), but without the ascription to Abhayadeva, which the edition has It is apparently an interpolation there

6 A commentary on the *Praśnavyākaraṇa* 3, App pp 70 and 73 Abhayadeva states that this was submitted to the revision of the company of pandits under Drona's leadership already referred to. Weber, II p 524

7 A commentary on the *Vipikasūtra*, the eleventh anga 3, App p. 73

8 A commentary on the *Uvaśisūtra* 3, App p 59 See Weber, II p 544 where a reference to Drona's company of pandits is again given.

9. *Ārīḥanapagarana* (*Ārīḥhanaparakaraṇa*) 1, App pp 17 and 84, 3, App p 24

10 A Commentary on the *Panchāśika* of Haribhadra That Abhayadeva wrote such a commentary is mentioned in the *Vicharāmṛtasaṅgraha* See Weber, II p 889, l 22, and p 920, l 14 Abhayadeva composed this commentary at Dhavalakkapuri (Dholka) in Samvat 1124 My entry at 3, App p 45 of a separate book of the same name as Haribhadra's work is therefore a mistake The book must be a copy of Abhayadeva's commentary. The passage quoted by Weber from the *Vicharāmṛtasaṅgraha* shows that the collection of prakaranas, called the *Panchasaka*, took its name from the fact that each prakarana consisted of fifty gūthīs The number of prakaranas was nineteen. See 1, App pp 16 and 68

11. *Jayatilhyanastotra* (*Pārsvanīthastuti*) See 3, p 25, and App p 245 Composed in Samvat 1111 (Klatt, On)

12. A Commentary on the *Navatattapagarana* of Jina-

chandragani 3, App p 280 No 1275 of this Report's Collection is a copy of this book

13 Nigodāśhattraṁśikā 3, App p 212 No 283 of my collection of 1882 3 is a copy of this book Compare also Weber II p 937, where however, the work is not ascribed to Abhayadevasūri

14 Panchaṅgranthavichīrasaṅgrahāṇī . Government of Bombay Collection of 1879 80 No 387

15 Pṇḍgalashattraṁśikā Klitt On

16 A Saṅgrahāṇī on the third pada of the Pannavāṇā (the fourth upaṅga) GBC Collection of 1882 3 No 295

17 A commentary on the Viśhīvaśyakabhīṣhya of Jinabhadra

18 A commentary on Haribhadra's Shodāśaka GBC Collection of 1880 1, No 407 This Report's Collection No 1355 is a copy of this book

19 A Commentary (in gathās) on the Sattarī (the Śat-tarikaprakaraṇa or Saptatīka) of Devendra See Weber, II p 838

Abhayadeva sūri—

Called Maladhārī, a title (bīruda) he got from Karna King of Gujarat (Samvat 1120 50) Mention is made of his influence with Khengar King of Surashtra (Sorath) Forbes, Ras Mala, 1 pp 14 70 whom he converted and who, at his instigation, remitted the taxes levied on pilgrims to Gīrnar Of the Prasavāṇa kula Kotika gāṇa Madhyama śkhī, Sthulī-bhadramuni vāṇsa Haishapuriyā gachchha Pupil of Jaysinhāsūri, and guru of the Hemachandrasūri who composed the Bhavābhavāṇa in Samvat 1170 Having converted to the Jain faith more than a thousand Brahmīns ' and the yaksha Kadamada ' he caused a temple of Mahāvīra to be built in the city Medatī (near Ajmere) 3 App p 156 p 133 p 274 See also Kielhorn's Palm Leaf MSS Report, p 43

Abhayadeva sūri—

Pupil of Bhadresvarasūri, and guru of the Āśada, who, in Samvat 1248 composed the Vīvekamanjārī 3 App p 101

At 3, App. p. 7, v. 1, Paramānanda says that his teacher Abhayadevasūri was the pupil of Śantisūri, who was the pupil of Bhadrēśvarasūri. These then are the same.

Abhayadeva sūri—

Pupil of Vijayachandrasūri (Vijayendu), and guru of Deva-bhadrāsūri. He was third in succession from Jinasekhara, (Jinasekhara, Padmachandra, Vijayachandra, Abhayadeva), who is known to have flourished in Samvat 1204. Styled a second Abhayadeva, not inferior to the first. The Rudrapalliyagachchha rose to great eminence under him. Cf. Klatt in Ind Ant. XI. p. 248. "In Samvat 1224 at Rudrapalli the Rudrapalliyakhairataraśīkhā was founded by Jinasekharāchārya,—this was the second gachchhabbēda." 1, p. 93 In Weber, II. p. 1183, it is mentioned that this writer got from the King of Kāśī the title (biruda) of Vādisinha. He was the author of a Jayantavijayakāvya, a copy of which is in this Report's Collection, No. 1248. This was composed in Samvat 1278.

Abhayadeva sūri—

A contemporary of Guṇākarasūri, who in Samvat 1426 composed, in Sarasvatīpattana, a Bhaktāmarastotraṭīkā. Jacobi's MS. (Klatt, On.). A copy of this commentary has been bought for Government this year. Klatt says that this Abhayadevasūri composed a Tījyapahuttastotra in Samvat 1451.

Abhinanda—

Quoted by Kshemendra, in his Surpittatilaka, where he mentions that Abhinanda loved the anushtubh metre.

Amarachandra sūri—

Twin pupil and successor (with Ānandasūri) of Śantisūri, who was the successor of Mahendra in the Nāgendra gachchha.

- Ānandasūri and Amarachandrasūri were styled Vyāghraśīśuka and Sinhaśīśuka respectively by Siddharāja (ascended the throne Samvat 1150). They were succeeded by Haribhadrasūri, Haribhadrasūri by Vijayasenasūri, who was the guru of Udayaprabhasūri, author of the Dharmābhyudayamahākāvya. 3, App. p. 17.

Amarachandra—

Author of the *Jinendracharitra*, otherwise called the *Padmā-nandakāvya*. Pupil of Jinadattasūri 1, p 58 App p 2. My conjecture about this Jinadatta is wrong. See Bhandarkar's Second Report, p 6, and the entry Jinadatta of the *Vāyada gachchha* in this Index. Amarachandra completed the *Kāvyaakalpalatī* of his friend Arisinha, and wrote a commentary to the whole book, which he styled *Kāvyaśikhāvatī*. He wrote also the *Chhandogatanvāla*, the *Kalikālāpa*, and the *Bālabbhārata*. "Arisinha and Amarachandra were fellow students, and lived, according to the account given by Rīṣāṅkha, in the *Prabandhachaturvinsati*, in the time of Viśaladeva, before he got possession of the throne of Patan, i e, about the middle of the thirteenth century." Bhandarkar.

Amaraprabha sūri—

Author of a Commentary on the *Bhaktīmarastotra* of Mānātungasūri. He wrote this at the request of his "vāchanāchārya" Devasundara 3, App p 228. Gonasigara, author of a commentary on the *Kalyāṇamandirastotra* of Kumudachandra, tells us that he succeeded Sāgarendu (Sagarachandra), who succeeded Amaraprabha, who succeeded Devasūri. This is probably the same Amaraprabha. His teacher Devasundara was born Samvat 1396, took vrata 1404 at Mahēśvaragrāma, and became sūri in Samvat 1420 at Anahilapattana. Klatt, Ind. Ant XI p 255. See also Weber, II p 938, note 3.

Amarasāgara—

Mentioned as pupil of Kalyāṇasigara in the *Anchala gachchha*.

- In the *pattivālī* of that *gachchha*, Bomb Ed. p 516, the dates for this teacher are given as follows: born, Samvat 1694 in Oodeypore, dīkṣhā, Samvat 1705, āchāryapada, Samvat 1714, in Cambay, *gachchhesapada*, Samvat 1718 in Bhooj, died, Samvat 1762 in Dholka. *Vidyāsāgara* succeeded him. Mentioned as pupil of Sivasindhusūri (= Kalyāṇasigara) who was pupil of Dharmamūrti of the *Vidhipakṣha gachchha*, in the *Chandra kula*. He was succeeded by Vidyāsāgara, who was succeeded by Udayābhdhī (Udayasigara), author of a *Snātṛpanchāśikā*. 3, App p 238.

Amaraśūri—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Amalachandra gani—

Wrote at Broach in Samvat 1158 the first copy of Devabhadrasūri's Kathāratnakōśa. 3, App. p. 141.

Amitagati—

Author of the Dharmaparikshā. He was the pupil of Mādhanasena, who succeeded Nemishena, who succeeded Amitagati, "ganinātha," who succeeded Devasena, who succeeded Vīrasena, "śrī matharīṇaṃ yamināṃ garīṣṭhaḥ." All these writers were Digambara Jains. 3, p. 11; App. p. 294. Amitagati's name is known as the author of the Subhāshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 45. In a manuscript bought for Government this year the date of the Dharmaparikshā is given as "Samvatsarāṇaṃ vigate śhasre samaptatau (sic. correct saśrīptatau) vikramapārthivasya." Our author is therefore to be identified with the author of the Subhāshitaratnasandoha. For the description of Vīrasena as 'head of the Mathura ascetics' see Weber's notice of the Dharmaparikshā, II. p. 1110, and the passage referred to there at II. p. 182, where the sects of the Digambara Jains are said to be four: (1) Kāśhīśaṅgha, (2) Mūlīśaṅgha, (3) Māthuraśaṅgha, and (4) Gopyaśaṅgha.

Amṛtachandra sūri—

Author of a Commentary on the Samayasāra of Kundakundī chūrya. 1, App. p. 86; 2, p. 161. The name of the commentary is Ātmakhyātī. No. 1485 in this Report's Collection is a copy of text and commentary of this work. According to a Digambara pāṭhivālī procured this year Amṛtachandrasūri lived in Samvat 962, and wrote, besides his Samayasāratīka,

(2) Pravachanasāratīkā.

(3) Panchīstikāyaṭīkā.

(4) Tattvārthasāra.

(5) Puruṣārthasiddhyupāya.

(6) Tattvadīpikā.

No. 1458 in this Report's Collection is a copy of No. 2, and No. 1454 a copy of No. 5.

Ambadeva—

The chief pupil of Uddyotanasūri, pupil of Nemichandrasūri.
3, App p 68

Arahamitta—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3, App. p 308.

Arihimitta—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3, App p 308.

Arjuna yati (Ajjana jai)—

At his death, 1350 years after Mahāvīra, the *Jnātasutra* in its original shape was lost 3, App p 22.

Ananta—

Author of a Commentary on the *Kātyāyanaśrautasūtra*. 2, p 10 He was the author also of a *Pratijnāpanishtaabhāṣya*. I. 2578 "He is quoted by Devabhadra and by Yājñikadeva, and quotes on his part, Vasudeva, Karka, Pitrībhūti, Yaśogopin and Bhartriyajna." Aufrecht in C C

Alaka—

Author of the *Vishmapadoddyota* to Ratnākara's *Haravijaya*. 1, p 13. He was the son of Rājūnaka Jayānaka He finished the *Kāvya prakāśa*, left incomplete by Mammata 2, p. 15 He wrote a commentary on the *Alankārasarvasva* 2, p. 17.

Ānandameru—

Guru of Padmamernu, who was guru of Padmasundara, who wrote the *Rāyamallabhyundayamahākāvya* in Samvat 1615 3, App p 257

Ānanda rājānaka—

Author (in A D 1665) of the *Kavyaparakāsanidarśanā* 1, p 21, 2, p 15 He was the author also of a *Naistadhiyatilā*. Buhler's Kashmir Report, p. X. Weber, II p 143.

Ānandavira gaṇi—

Guru of Sanghaviragaṇi, who was guru of Udayaviragaṇi, who was guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat

1644, a copy of Ratnasekharaśūri's *Śraddhapratikramana-sūtravṛtti* 3, App p 227.

Ānanda śūri—

Twin pupil, in the Nāgendra gachchha, with Amarachandra śūri, of Santisuri. Styled Vyāghrasaṅka by Siddha Raja 3, App p 17.

Ānanda śūri—

• Mentioned as a famous writer in the Brihad gachchha 3, App p 80

Āmradeva śūri—

Wrote, in Samvat 1190, a Commentary on the Ākhyānaka māṅkosa of Nemichandra. Nemichandra is known to have written his Uttaradhyāyanavṛtti in Samvat 1129. Our author was the pupil (or perhaps only in the line of but compare the dates) of Jinachandra who was the pupil of Nemichandra 3, App p 81, see also 1, App p 89, v 609

Āryanandīla (Ajjanandīla)—

Author of the Vairuttastotra (Vairutyastavana) 3, App p 329
Compare Weber, II, pp 674 and 919

Āryamahāgiri—

3, App p 177 Eighth in the Tapogachchhapattavalī tenth in the Kharataragachchhapattavalī. 'Āryamahāgiri and his laghugurubhratara Āryasubastin the former, of the Elapatya gotra, lived thirty years in grīha, 40 in vrata 46 as śūri, and died at the age of 100, 249 V Klatt, Ind Ant XI p 246

Āryarakṣita—

Mentioned as a yugapradhāna 3 App p 308 Cf pp 51, 271 2 'At the same time [as Chandra eighteenth in the Kharataragachchhapattavalī] lived Āryarakṣita, son of the purohita Somadeva, and Rudrasoma dwelling at Dasapura. He learnt from Vajra nine purvas and a fragment of the 10th and taught them to his pupil Durbalīkapuṣhpurmitra Klatt, Ind Ant XI p 247.

Āryarakṣita—

Founder of the Anchala or Vidyapākṣha gacchhā Guru of Jayasinha who was guru of Dharmaghoṣha 3, App p 219 This Dharmaghoṣha wrote in Samvat 1263 1, App p 12 In Merutunga's Satapadīśuoddhara (Nos 1340—1, of this Reports Collection) it is stated that this Āryarakṣita was born in Samvat 1136, in the village Dantana that he took vrata in Samvat 1142 and that he died, at the age of 91 in Samvat 1226 He was called Goda by his father, Vijaya chandra by his guru and Āryarakṣita by his suri In the pattavali of the Anchala gacchhā (Bombay Ed 1889) it is stated that Āryarakṣita founded the gacchhā in Samvat 1169

Āryasuhastin—

A contemporary of Āryamahāgiri 3, App p 177.

Āsada—

Author of the Vivegamānjari (Vivekamanjarī) This book he composed in Samvat 1248 1, App pp 56, 75, 3, App pp. 12 23, 31, 100 For Āsada see 3, p 39

Indurāja (Bhaṭṭendurāja)—

Quoted by Kṣhemendra in his Suvṛittatīlaka 1 p 7 Also in the same writer's Auchityavicharacarcha Peterson "The Auchityāṅkara of Kṣhemendra, &c p 20 Indurāja is quoted in Abhinavagupta's Dhvanyalokaṭīkā Bühler's Kashmir Report p 66 and at the end of his Bhāgaradgitatīkā Abhinavagupta says he was his teacher and adds that he was son of Śrībhūtnāja and grandson of Sauchaka of the Kātyayana-gotra, p 80 Verses by Indurāja are found in the Sarvagaddharapaddhati and the Subhasitavali

Indradīna—

Mentioned as belonging to the Suhastī vāṇsa 3 App p 303 Indradīna is thirteenth in the Kharatara gacchhā, and tenth in the Tapa gacchhā in Klatt's tables

Indranandin—

Mentioned as, with Bharatanarapati and Śrīddhadeva, author of thirty-six Upanishads (vedas, vedānta). 3, App. p. 332. Author of a Pārśvanāthāṣṭaka. 3, App. p. 264.

Indrabhūti—

Or Gautama. The first gaṇadhara. 3, App. p. 38. See Weber, II. pp. 983 and 1030. "Mahāvīra's first disciple was Gautama, also called Indrabhūti, of the Gautamagotra, son of the brahman Vasubhūti and his wife Prithvī, born in Govara-grāma in Magadha, died at Rājagṛha at the age of 92, twelve years after Mahāvīra's nirvāṇa." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246.

Indrācharya—

Mentioned as the author of a Yogavidhi. 3, App. p. 286.

Isāna—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Utpalarāja—

Or Utpalarājadeva. Quoted by Kshemendra in his Savṛitatilaka. 1, p. 7. Quoted also in the same writer's Kavīkaṇṭhībharaṇa and Auchityavichāracharchā.

Udayadharma sūri—

Of the Āgama gachchha. Apparently mentioned as the author of the Dharmakalpādharma. 3, App. p. 235.

Udayaprabha sūri—

Author of the Dharmābhyudayamabākāvyā. Udayaprabhasūri gives his spiritual genealogy as follows:—

- (1) Mahendraprabhu. Of the Nāgendra gachchha.
- (2) Śāntisūri.
- (3) Ānandasūri and Amarachandrasūri Contemporaries of Siddharāja.
- (4) Haribhadrāsūri. Called Kalikālagautama.
- (5) Vijayasenāsūri.
- (6) Udayaprabhasūri. Our author.

3, App. p. 16. See also 3, p. 31. He was the author also of an Ārambhasiddhi, for which see Weber, II. p. 306. The "saṅghāpati" whom he honours here is his patron Vastupāla,

minister of Viradhavala (died 1241 A. D.) No 874 in this Reports Collection is a copy of the *Ārambhasiddhi* 1, App. p. 33, 3, App p 16 Udayaprabha is mentioned in an inscription, dated Samvat 1287 Wilson, *Asiatic Researches*, XVI p 309, Weber, II p 942 note

Udayaprabha sūri—

Author of a *Vishamapadavyākhyā* to Nemichandra's *Pravachanasiddhānta*. He gives his spiritual genealogy as follows —

- (1) Dharmaghosha He conquered his opponents in the presence of the King of Sapadalaksha
- (2) Yasobhadra
- (3) Raviprabha
- (4) Our author He was assisted by Jayaprabhamuni. 3, App pp 126 and 262.

Udayaratna gani—

Of the *Āgama gachchha* Pupil of Munisinhasūri He wrote out, in Samvat 1430, a copy of the *Sripalacharita* of Ratnasekhara, a work composed in Samvat 1428 Udayaratnaganī wrote it out in the city Madhumatī of Saurashtra. 3, App p 203

Udayavallabha—

Pupil of Ratnasinha and one of the three gurus of *Labdhisagara*, who wrote the *Sripalakatha* in Samvat 1557. These writers belonged to the *Lapī gachchha*. 3, App p 220

Udayavīra gani—

Guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasuri's *Śuddhapratikramanasūtravṛtti*. See under Udayasinghamuni 3, App p 227.

Udayasāgara—

One of the three gurus of *Labdhisagara*, author, in Samvat 1557, of the *Sripalakatha* 3, App p 220

Udayasāgara—

Author of the *Snātripanchāsikā* "Vidyupakshagachchhādhirajapūjyabhattacharya" Udayasāgara, who composed this book

in Samvat 1804 (? wrote perhaps "varshe 'bdhikkâshtindumite) in Pâdripta city (Palitana) of Surâshtra (Sorath), gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Dharmamûrti Of the Chandrakula and the Vidhyaksha gachchha See Weber, II p 257.

(2) Sivasindhusûri

(3) Amariybdhisuri (Amarasigarasuri)

(4) Vidyasagara. "upakesavansajanushah"

(5) Udayodadhi (Udayasigara) Our author Sivasindhusuri in this list is a synonym of Kalyanasigara (see that entry siva kalyâna, and sindhu-sagara) His guru was Dharmamûrti (Dharmagutti at 3, p 220, must be a mistake for Dharmamutti)

* Udayasigara wrote at the request of Vimalasadhu 3, App p 236

Udayasingha muni—

Wrote out in Visvala city (Visnagar) in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasûri's Sraddhapratikramanasutravrittî Udayasinghamuni gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Somavimalasuri Of the Tapu gachchha

(2) Hemasomasûri

(3) Ânandavîragani

(4) Sanghavîragani

(5) Udayavîragani

(6) Our scribe 3, App p 227.

Uddiyotana sâri—

Pupil of Nemichandrasûri, who was pupil of Devasûri (Klatt, Kharatara gachchha Nos 36, 37, 38) Gurn of Vardhamana (Klatt, No 39) 3 App pp 68 314 "Uddiyotana, with whose pupils originated the 64 gachchhas now existing He died on a pilgrimage which he had undertaken from Malavakadesa to Satrunjaya to worship Rishabha Uddiyotana consecrated, 1464 Vira or Samvat 994, Sarvadevasûri, according to others, eight sâris, under a large fig tree (vata) in the boundary of the village Telî on Mount Arbuda (Abu) Thence originated the Viphad or Vada (Vata) gachchha' Klatt, Ind Ant XI pp 248 and 252 See also Weber, II, pp 1004 and 1035

Umasvāti—

Author, among many other works, of the Tattvārtha See 3, p 33 Siddhasenagani, who wrote a commentary on the work, gives the following information about his author (3, App p 83 corrected with the help of a copy of Siddhasena's book bought for Government this year) In his 'pravṛjī kinvaṇa' his 'pitāmaha' was Śivasī The pupil of Śivasī was Ghoshanandikshamaṇa (so correct p 84, l 4 Klatt, Onomasticon had already corrected Ghoshanandikshamaṇa) His pupil was Umasvāti In his "vachanachāryaṇa" his 'pitāmaha' was Mundapīḍa 'mahāvachanaśamaṇa' Mundapīḍa's pupil was Mulavachaka His pupil was Umasvāti Our author was born in Nyagrodhikī grama, but was residing in Paṭlipuṭra or Kusumapura when he wrote the Tattvārtha (write viharatī in l 8) His gotra name was Kaubhishanaṇa His father was Svāti He was known as Svātitanaya, because Svāti was the name of his father, and as Vatsisuta because his mother was Uma of the Vatsa gotra (read Vatsisutena in l 9) He was called Nagarvachaka by reference to his sakha, and we are apparently to understand that that name is used in the text which Siddhasenagani has before him

In the Digambara pūṭavālī published by Hoernle, Indian Antiquary, XX p 341 Umasvamin (*sic* but this must be an erroneous correction from Umasvāti) is put down as the sixth sūri of the Sarasvatī gachchha, between Kundakunda and Lokach'rya Compare 2, p 163. '19 years grihastha, 25 dīksha 48 years 8 months 1 day pūṭastha, 5 days viraha, sarvaṇṇa 84 years 8 months 6 days, Samvat 101 kṛti sudi 8 till 142 aśvadhya sudi 14' Klatt Onomasticon from Hoernle

(N B—Hoernle conjectures, p 344 that the term viraha in these pūṭavālīs means the time which intervened between the death of one pontiff and the enthronisation of his successor, but I am told that the interval referred to is the interval between the nomination by a dying pontiff of his successor and the death of the former) 'With the biruda grīdhrapichchha, see Bhanī Rep 1883 4, p 417, l 12, fr b Quoted in Arhatdarana of Mādhyama's Sarvadarsanaśaṅgraha, Fd Bibl Ind p 31, l 8 "yad avocad Vachanacharyaḥ," see Hall, Bibliogr.

p. 162; Aufrecht, Cat. Bodl. p. 247, l. 1; Ind. Stud. 16, 371-2.' Klatt, Onomasticon. In the Tirthakalpa of Jinaprabhasūri (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Umāsvāti was the author of 500 Sanskrit prakaraṇas, and also of the Tattvārtha and the commentary to it. In Indian Antiquary, XII. p. 20, n. 7, Pathak says that our author was born at Girinagara near the Ujyantagiri in Saurashtra, but he does not give his authority for this.

"Umāsvātivāchakaśramaṇa composed Śrāvaka-prajñapti, Tattvārtha, Prasamarati, see Vichārāmṛtasaṅgraha, Weber, II. p. 919, l. 14, fr. b., 920, l. 2, 500 sanskrit works, see Gaṇadhara-sīrdb. v. 50, 51, ib. p. 986, Tattvārtha sabhāshya, Peterson, II. Rep. p. 79, 86, l. 1, Digambarapatt. v. 5 p. 163, Pratishthakalpa, Weber, II. p. 837, l. 9, Vichāravallabhā, attributed to Umāsvāti by the Kharataras, Bhand. Rep. 1883-4, p. 152, ll. 22-23, Daśasūtrītikā, Buhler, Rep. n. 606. Siddhasenadivākara's (470 Vira) commentary on Tattvārtha, see Decc. Coll. p. 195, n. 7. Quoted in Śrutasiṅgara's (about S. 1550) Yasodharacharita, see Mitra, No. VIII. p. 84, l. 3, in Sakalabhūṣaṇa's Upadeśaratnamālā composed Samvat 1627, Weber, II. p. 1090, l. 14, fr. b." Klatt, Onomasticon.

The Daśasūtrītikā of this list is the Tattvārtha with its commentary. The commentator here, Siddhasenagaṇi, is to be identified with Siddhasenadivākara. See the entry Siddhasenagaṇi.

Uvaṭa (Ūvaṭa, Uaṭa)—

Mentioned as author of a Nigamabhāṣhya (his Commentary on the Yajurveda) 2, p. 94. For this writer see Bhandharkar's Report, 1882-83, p. 3. "He composed the Mantrabhāṣhya while living in Avanti and while Bhoja was ruling over the country." The Bhoja referred to ruled from 926 to 1051 A. D.

Kakka sūri—

Mentioned as the pupil of Devagupta and the guru of Siddhasūri, of the Ukeśa gachchha, 3, App. p. 283: mentioned again as the guru of Siddhasūri. 3, App. p. 193. He is third in ascent from writers who wrote in Samvat 1174 and Samvat 1192 respectively. He is therefore No. 52 in the pattāvalī

published by Hoernle ' In the year 1154 (A Vikr) Śrī Siddhasūri was succeeded by Śrī Kakkasūri On the advice of Hemasūri (the well known Hemachandra) and Kumarapāla he expelled the monks who neglected their religious duties (kriyāhīna) Indran Antiquary XIX p 241 In both our passages Kakkasūri is succeeded by Siddhasūri and Devagupta in that order The pattavali puts Devagupta before Siddhasūri In 3 App p 283 this Kakkasūri is said to have been the author of a Mīmāṃsā a Jinachaitanyavandanavidyā and a Panchapram 11

Kanakaprabhasūri—

Guru of Pradyumnasūri The latter assisted Balachandra with his commentary on the Vivekamanjari of Asada See under Balachandra In 1 App p 5 it is stated that Kanakaprabhasūri was the pupil of Devanandasūri and that fact seems also to be mentioned in our first passage v 15

Kapardisvāmin—

The Vedic commentator Mentioned 2, p 102 v 3

Kamalākara—

Kamalākara bhattacharya son of Ramakrishna bhattacharya son of Narayana bhattacharya son of Ramesvara bhattacharya younger brother of Divākara bhattacharya father of Ananta bhattacharya wrote the Nirṇayasindhu in 1616 (A D) Aufrecht in Catalogus Catalogorum, 1 p 107

Karka—

The Vedic commentator 2 p 10

Kalāṣa (Kalāṣaka)—

Quoted by Kshemendra in the Svapattatīlaka 1, pp 7 and 86 See the entry in Introduction to Subhashitavalī

Kalyāṇa—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App v 308

Kalyānavijaya—

Mentioned by Yasovijaya, the author of the *Jñānabīnduprakāraṇa*. Yasovijaya gives his spiritual lineage as follows —

In the *gacchika* of Vijayadeva there arose—

- (1) Kalyānavijaya (*śrīmahopādhyāya*)
- (2) Lībhavijaya
- (3) Jitvijaya, and hisgurubhratar Navavijaya
- (4) Yaśovijaya

The Vijayadeva of this list is the sage of the name who is No 60 in the *Tapīgacchhapattāvalī* "Born, Samvat 1634 *dikṣha*, 1643 *pranyāsapada*, 1655 *sūrpada*, 1656 received from the emperor Jehanghīr the *bradhā* Mahatāpa, died Samvat 1713, *Āshada* *sudi* 11, at Umnānagara" Klatt in *Indian Antiquary*, XI p 256 3, App p 192.

Kalyānasāgara muni—

Mentioned as pupil of Dharmamūrti (so correct) and guru of Amarasāgara in the *Anchala gaccha* 3, App p 220.

Kālaka—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3, App p 308 Born 336 *Vira* 3, App p 285, where his title *Syāmārya* is mentioned "Kālikachāryakathā 3, App p 27 This second Kālikachārya, about whom the tale is was born 453 *Vira* 3, App p 286 A third sage of the name changed the *paryushana* from the fifth to the fourth day of the month, 993 *Vira* in the time of *Śalivāhana* and put the *Chaturdaśī* of the *chaturmasa* in place of the *puṇamī*, at beginning and end of *chaturmasya*. 3, App p 285 Born 990 from *Vīramokṣha* 3, App p 272

Kālidāsa—

His love for the *māndakrīnta* metre noticed by Kshemendra 1, p 10 Lakṣmīnaraṇa praises his "*kāvya-traya*" (*Raghuvansa*, *Kumārasambhava* and *Meghaduta*) 3, App p 55

Kirtimūrti—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3, App p. 308

Kundakunda āchārya—

In a *Digambara paṭṭāvalī* purchased for Government this year the spiritual lineage of this teacher is given as follows —

- (1) Bhadrabâhu
- (2) Gaptigupta
- (3) Mâghanandin He belonged to the Bṛatkâra gana, which arose in the Nandi sangha, which was an offshoot of the Mula sangha. "Paripadansavedin"
- (4) Jinachandra
- (5) Padmanandin He had five auspicious names Kundakunda Vakragiṇa Bhicharya Grādhrapichchhina and Padmanandin His successor was—
- (6) Umasvati, 2 pp 80 and 163 He made a stone image of Sarasvatī and caused it to speak 2 p 166

No 277 of my 1833-4 Collection is a MS of Kundakundīcharya's Shatpabudā with a commentary by Śīl Śrutasaṅgāra. The commentator gives the same five names for his author, 2, p 160. In the Sarasvatīgachchhapattavali (Indian Antiquary XX p 351) Kundakunda is said to have succeeded in samvat 49 grihastha 11 years vrata 33 years sūripada 51 years 10 months, 10 days viraha 5 days died having lived 95 years 10 months and 15 days. The pattavali also gives his five names. No 1441 of this Report's Collection is a copy of Kundakundācharya's Panchastikīya with a commentary in which it is stated that Kundakundacharya wrote the work for the edification of Śivakumara Maharaja.

Compare the statements with regard to Kundakunda found in inscriptions. Rice's Inscriptions at Sravana Belgola (Index to Introduction Padmanandin)

Kumāra kavi—

"Nṛpākaśhapataladyakṣa" Corrected carefully for his friend Muniratnasūri that author's Amamasvamīcharita a work written in Anahilapattana in Samvat 1252 3, App^s p 99

Kumudachandra—

Another name for Siddhasenadīvakara author of the Kālīyanamandirastotra. See Durgaprasada Kāvya-māla, Part VII p 10. Compare Weber II p 938, note 3, App. p 227. Referred to 3, App p 39

Kulachandra paṇḍita—

Flourished at Vijāpurapattana (in Gujarat) in Samvat 1295. 3, App. p. 124.

Kulaprabha sūri—

To a writer, or writers, of this name are attributed an *Ārahaṇasattari*, 3, App. p. 12, and a *Shadāvaśyakalaghuvṛitti*, 3, App. p. 31.

Kulamandana—

Mentioned as the second of the five pupils of Devasundara. 3, App. p. 226. According to the *Tapāgachchhapattāvali*, Kulamandana, pupil of Devasundara, was born in Samvat 1409: "vrata, 1417: sūripada, 1442: died, 1445 Chaitre. His works are *Siddhāntūlapakoddbhāra*, &c." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Cf. v. 3 of our passage. No. 628 in my 1884-6 Collection is a *Vichārasaṅgraha* by this writer.

Krishna kavi—

Son of Nṛisinha. Author of the *Murārivijayanāṭaka*. 3, p. 21 (where he is wrongly identified with *Kṛishnapaṇḍita* or *Seshakṛishna*), App. p. 337. "End of 16th century." Aufrecht in *Catalogus Catalogorum*. No. 1017 Ulwar is a *Muktācharitanāṭaka* by *Kṛishnakavi*.

Krishnadatta—

Son of Sadārāma and Ānandadevī. Author of the *Sāndrakutūhalaprahasana*. 3, App. p. 359. No. 365 in my collection of 1884-6. Author also of the *Rādhārāhasyakāvya*. He was an inhabitant of the village Trāmaṣīya in the Vājjaḍa district. 3, App. p. 362. He was apparently a contemporary of a king called Dharmavarman, and wrote his *Sāndrakutūhalaprahasana* in Samvat 1809 (?).

Krishnadāsa—

Called *Vihārikṛishnadāsa*. Author of a *Pārasīprakāśa*, which he wrote at the request of Akbar. 3, p. 46, App. p. 219.

Kṛishna paṇḍita—

Called Śeṣhakṛishna Author of the *Prākṛitcchandīkī*. Son and pupil of Narasimha heard at the time of the Śeṣha vāṇa (called Śeṣhaśrīṣṇī) Kṛishna mentions (v 30) that he wrote this book after his *Padacchandīkī* a work (I O 903) written under the auspices of 'prince Narottama. He was author also of a commentary to the *Prakṛiyakṣumudī* of Rāmachandra Ulwar 1152, &c For our author see Bhandarkar's Report, 1883 84, 59 According to Bhandarkar, Rāmachandīa, who was our author's nephew, lived, about 1150 A D

Kedāra bhāṭṭa—

Author of the *Vaṭṭaratnakara* 3, App p 225 No '869 of this Report's Collection is a copy of this work with the commentary of Sulhāna (L 157) It is stated there that Kedāra was the son of Pīdhveka (sic correct Pībveka Aufrecht writes Pabbeka and Pavyeka) of the Kasyapa vāṇśa, who is described as proficient in the Śaivasūtra (śaivasiddhāntavetta Śaivatattvarabodhaḥ) Aufrecht notes that our author is quoted by Śivarīma on Vasīvadatta, p 185, by Mallinātha, Oxf 113a, by Padmanabha, Oxf 110b, by Chitrasena, Oxf 197b, and others

The commentator Sulhāna was the son of Bhīṣkara, who was the son of the good poet (sukavī) Vailāditya, a Dakṣhinatyā of the Kṛishnātreya gotra Sulhāna called his commentary *Sukavīhṛidayanandīnī*, by a reference to his grandfather's *biruda* which perhaps shews that Vailāditya was alive when it was composed

Kaiyaṭa—

Author of the *Mahābhīṣhyapradīpa* Bhūmasena the author of a *Kavyaprahasaṭīkā*, says that Kaiyaṭa, Uvaṭa and Mammata were three sons born to Jayata from the "blessed womb" of his wife 1, pp 26 (but write "elder brothers"), and 94 Aufrecht in *Catalogus Catalogorum* styles this, however, a silly tradition That Kaiyaṭa and Mammata were brothers is believed by the Kashmir paṇḍits See Buhler's Kashmir Report, p 72

Koḍinna—

Mentioned among the *yugapradhīnas* 3, App p 308.

Kshatriyāṅka—

Mentioned as one of the sages who were acquainted with the twelve *angas* 3, App p 256.

Kshemarāja (Rājāṅka Kshemarāja)—

Author of a commentary on the *Sambapanchasikā* 1, p 85 No 212 of my collection of 1882 3 He mentions his guru *Abhinavagupta*. But my identification of him on that ground with *Kshemendra*, 1, p 11, is wrong For a list of *Kshemarāja's* known writings see the *Catalogus Catalogorum*

Kshomīśvara—

Author of the *Nṛśhadhīrandanātaka* 3, p 21, App p 340. Great grandson of *Vijayakoshita*. Author also of the *Chanda-kausikanātaka*. No 299 of my collection of 1884 6

Kshemendra—

Called also *Vyāsadeva* 1, pp 4, 75 He was son of *Prakīśendra* and grandson of *Sindhu*. *Papil* in *alankāra* of *Abhinavagupta*. He lived under *Anantariya* of Kashmir (A D 1029 64), and under his son *Kalasa*. See *Bühler's Kashmir Report*, p 46, See also Introduction to *Subhashitavali*, the *Auchityalankāra* of *Kshemendra* (Peterson), and, for a list of his known works, the *Catalogus Catalogorum*

Gangadeva—

Mentioned as one of those proficient in the twelve *angas* 3, App p 256

Gandinaka—

A poet quoted by *Kshemendra* in the *Suvṛttatīlaka* 1, p 86.

Gandhakastin—

Mentioned by *Śilīngachīrya* as his predecessor in the task of expounding the *Āchārīṅga* 1, App p 40 See also 3, App p 282, 1 5 *Anfrecht* has a '*Gandhakastimahātarka*' who is quoted by *Chaitrasinha* (Hall, p 166)

Gajapati—

See under Pratâparudra.

Gajasâra—

Author of the Chaturvîṁśatidaṇḍakastotra. He was a pupil of Dhavalachandra. 3, App. p. 212.

Gaṇa—

Author of the Aśvâyurveda or Siddhânyogasaṅgraha. 1, pp. 95-7.

Garga—

Author of an Aśvâyurveda. 1, p. 95.

Garga maharshi—

Author of the Karmavivâga (Karmavivâka). 1, App. pp. 27 (where the book is wrongly ascribed to Jinavallabha) and 34 : 3, App. p. 7 (where the number of gâthâs is wrongly given as 1688 instead of 168).

Garga rishi—

Author of the Pâsakakevali. This, and not Pâsakâvali as Weber prefers, is the proper form of the title, which contains a reference to the supernatural knowledge of the Kevalins. Compare first line of our extract (Kevalajñânabhâskara). Our book agrees with that described at Weber, I. p. 269 (edited by Weber). These two Gargas may be the same. *A Jain, 3, App. p. 212. No. 400 of my collection of 1884-6. Weber. II. p. 1185. A Gargarshi is mentioned *honoris causâ* by Siddharshi 3, App. p. 147, as his guru (Samvat 962). Klatt, in der Wiener ZKM. 4, 64.

Gagâ bhaṭṭa—

See under Viśvesvarabhaṭṭa.

Guṇachandra—

This writer assisted Udayaprabhasûri in his Pravachanasâroddhâravishamapadavyâkhyâ. 3, App. p. 263, v. 11. See also 3, App. 126. This is the Guṇachandra who, according to Merutunga, assisted this latter with his Prabandhakuntâmaṇi. 2, p. 89.

Gunaratna—

Mentioned as one of the pupils of Devasūdana, and as the author of a *Shaddarśanasamuchchayaśikā*, and a *Kriyārātnasamuchchaya*. 3, App. p. 226. See Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 157. See also Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Weber, II. p. 884.

Guṇavallabha—

Author of the *Nemināthacharitra* (Prākṛit). 1, App. p. 24.

Guṇavinaya—

Pupil of Jayasomasūri, the compiler, in Samvat 1657, of the *Vichārārātnasangraha*. 3, App. p. 310. This is the author of commentaries on the *Khaṇḍaprasāsti*, *Damayantikathā* (composed in A. D. 1590) and *Raghuvansā*. Among the books bought for Government this year is a *Vairāgyasātakatīkā* by this Guṇavinaya, which was composed in Samvat 1647. See entry Jayasomasūri.

Guṇabokhara—

Mentioned as the pupil and successor of Chandrasūri and Vimalachandra, and the guru of Somatilaka and Devendra in the *prasāsti* 1, p. 93. See under *Sanghatilaka*, who comes next and last in the *prasāsti*, and whose date is Samvat 1422.

Guṇasāgara—

Author of a commentary on the *Kalyāṇamandirastotra*. He was the pupil of Sīgarendu (Sīgarachandra), who was the pupil of Amaraṇḍa, who was the pupil of Devasūri. 3, App. p. 228. Compare the entry Amaraṇḍa.

Guṇasundara—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 308.

Guṇākara—

Mentioned along with a Nemichandra and a Pīśādeva as having assisted Āmradevasūri in his commentary on the *Ākhyāyamanikā* of Nemichandrasūri. Āmradevasūri wrote in Samvat 1190, in the time of King Jayasinha. 3, App. p. 82.

Guṇākara—

Author, in Samvat 1296, of a commentary on the Yogaratna
malā 3, App p 313

Guruchandra—

Author, in Samvat 1139, of a Śrīviracharya (Śrīvirachā-
ritra) He was a pupil of Sumativachala . Guruchandra
wrote at the request of Prasannachandra, who was a pupil of
Abhayadeva the commentator on nine of the angas 3, App
p 306

Gopālādāsa—

Called Rasikananda Guru of Vidyabhushana, author of the
Śhṛityakāumudī 2, p 99

Gopinātha—

Author of the Jātiviveka He was son of Śirngadhara who
was son of Visvanātha who was son of Samaraja, a pandit
dwelling in Pratyanda 2 p 117

Govardhana—

Mentioned as one of the five śrutapāragas 3, App p 256.

Govinda—

Author of the Kavyapradīpa Son of Kesava and Sonecdevi.
Younger brother of Ruchikara, i e, Śrīharsha 1, p 26

Govinda gani—

Author of a Karmastavatikā Pupil of Devanāga 3, App
p 6

Govinda—

The sthāvira 3, App p 303

Gautama—

The first ganadhara 1, App p 4

Chañḍa—

Author of the Prākṣitalakhaṇa 3, App p 265

Chakra (Bṛichakra)—

Quoted by Kṣhemendīa in the *Suvṛittatīlaka* 1, p 87.

Chakresvara sūri—

Second in ascent from Tilakāchārya, who wrote an *Āvaśya kalaghavṛtti* in Samvat 1296: Tilakāchārya was the pupil of Śivaprabhasūri, who was the pupil of our Chakresvarasūri. The guru of the latter was Dharmaghosha, a contemporary of King Jayasinha. Dharmaghosha was the pupil of Chandraprabha 1, pp 61, App p 8. Mentioned along with Paramānandasūri, as teaching, in Samvat 1221, while Kumārāpala was reigning 3, App p 69.

Chandrakīrti gani—

Pupil of Vimalasūriṅganabhṛit. He studied also under Dharmaghosha. Author of the *Siddhāntavichāra* 1, App p 32.

Chandraprabha sūri—

Founder, in Samvat 1159, of the Purnimā gachchha (Purnimīyākapakṣha). See Bhandarkar's Report 1883-4, p 147. Pupil of Jayasinhāsūri and guru of Dharmaghosha 3, App p 40. Author of the *Darsanasuddhi* 3, App p 91. See also 3, App p. 95. For his *Darsanasuddhi* see 1, App p 41, and 3, App p 145 where it is called by its other name of *Samayaktiaprakaraṇa*.

Chandra mahattara—

Author of the *Sattirikā* (*Saptatikā*) known as the sixth Karmagrantha. 1, App p 27. Compare Weber, II, p 837.

Chandra sūri—

Of the Harṣhapuriya gachchha. Succeeded Vijayasinha, who succeeded Hemasūri (contemporary of King Siddha), who succeeded Abhayadevasūri 3, App p 133. Author of the *Saṅghayaurayana* (*Saṅgrahaniratna*) 1, App p 75, where he calls himself pupil of Maladhāri Hemasūri, 3, App p 8, 32 (where for Maladhāri we should probably read Maladhāri-chandrasūri) 154. The difference in the number of the gāthās perhaps rests on the laṅgha and brīhat recensions of the book. At 3, App p 32, the number of the gāthās has been wrongly

given as 73 instead of 273 Author of a *Khettsasūtra* 7, App p 20 Wrote a *pradesavyākhyatippinaka* on the *Āvasyakasūtra* in Samvat 1222 1, App p 3 3 p 11 Wrote a commentary on the *Niryāyāli* 1228 (MS) 3, App p 8

Chandra sūri—

Twin pupil with Devachandragani of Viragani, and guru of the Yasodera who in Samvat 1180 during the reign of Jayasinha wrote a *Pakshikasūtravṛtti* 3 App p 129 Weber, II p 821 has an avachurn which is based on a *Pakshika sūtravṛtti* of "Yasobhadra, pupil of Chandrasūri"

Chandra sūri—

Twin pupil with the Āmradevasūri who wrote an *Ākhyānamānikasatika* in Samvat 1190 of Jinaschandra 3, App p 81

Chandra gani—

Wrote a *Sirivirachariya* (*Siriviracharita*) in Samvat 1139 3, App p 306 Pupil of Sumativachaka He wrote at the request of Prasannachandra, pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas

Chandrasena—

Author of the *Utpadāsiddhiprakarana*, which he wrote in Samvat 1207. Apparently styled pupil of Pradyumnasūri. Nemichandra assisted him in the work 3, App p 209

Chāmundaṛāja—

Author of the *Charitrasūtra* For this Digambara writer and king see Rice's *Inscriptions at Sravana Belgola* His date is given as 900 Saka He was pupil of Jinasenabhattarika 2, p 141

Charitrayardhana—

Author of a commentary, called *Sisubhāṣanī* on the *Rājānavaṇsa* His *vachanacharya* was Naraveshhasarasvatī of the *Kharatara gachchha* 3, App p 210

Jagachchandra—

The copy of *Dharmadasaganis Upadesamula* with the commentary of Ratnaprabhasūri, which is No 316 of the Cambay

Palm-leaf MSS was written at the expense of certain laymen, who had listened to the teaching of Vidyānanda, pupil and successor of Devendra, who was pupil and successor of Jagachchandra 3, App p 169 This Jagachchandra is the well known founder of the Tapa gachchha See Khatt, Ind Ant XI p 254 3, App p 226

Jagaddova—

Son of the Treasurer Yasodhārā in the city Varāṇṣī He got the title Bhaṭṭa from Hemasūri 3, App p 96

Jagannātha paṇḍitarāja—

Author of the Prāśastikā a poem in praise of Pramaṇīya, king of K. maruṇa Printed, with a commentary by the author, in Kavyamālā He was a Tālaṅga, son of Perama (read śīmanperama) 3, App p 331

Jagannātha—

Author of the Atandradāndrikaprakaraṇa Son of Pīṭhīra, and grandson of Rāmabhadra 2, p 120

Janārdana—

Author of a commentary on the Meghadūta He refers to the commentaries of Sthiradeva, Vallabha and Ācārya 3, App p 324

Jambu—

The last kevalin. 3, App p 256 See also pp 21, 303, and 308

Jambu kavi—

Author of the Chandradūtakāvya 3, App p 292

Jakkhā and Jakkhadinna—

Mentioned as sisters of Sthūlībhadrā. 3, App p 271.

Jaya—

One of the knowers of the twelve angas 3, App p 256

Jayakīrti—

Mentioned as pupil of Merutunga and guru of Jayakeśara in the Anchal gachchha 3, App p 220 In the Anchal

gachchhapattivali his dates are given as follows born Samvat 1433 diksha, Samvat 1444 suripada Samvat 1467, gachchhan iyakapada Samvat 1473, died, Samvat 1500 Guru of Silaratna who wrote a commentary on Merytunga's Megha dāta in Samvat 1491 3, App p 249

Jayakirti—

Author of a Silopadesamālā (Silopadesamālā) Pupil of Jayasinha 1, App p 82 No 636 of my collection of 1884 6 At 3 App p 214 a Silopadesamālā is ascribed to one Jayavallabha pupil of Jayasinha but Jayavallabha there is probably only a mistake for Jayakirti Weber, II p 1085

Jayakesarin—

Mentioned as pupil of Jayakirti and guru of Siddhāntasāgara in the Anchala gachchha In the Anchalagachchhapattivali his dates are given as follows born, Samvat 1461 diksha, Samvat 1475 ich ryapada Samvat 1494, gachchhan iyakapada, Samvat 1501 died, Samvat 1542 3, App p 220

Jayachandra—

One of the five pupils of Somasundara who was the pupil of Devasundara * Devasundara and Somasundara are Nos 49 and 50 in the Tapagachchhapattivali It is there stated that Somasundara had four pupils—Munisundara, Jayasundara with the biruda Kṛṣṇasarasvatī Bhuvanasundara and Jinasundara Our author Ratnaselharasūri (No 52 in the same list) gives him the five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanasundara Jinasundara and Jinakirti The Jayachandra and Jayasundara of the two lists are the same Compare Klatt Ind Ant p 256, note He is the author of the Pratīkramakrama 3 App p 219 No 1291 of this Reports Collection is a copy of the Pratīkramakrama in which it is stated that that work was composed in Samvat 1506 The author calls himself Jayachandra, a pupil of Somasundara ("Nayachandra" in bottom line, 3 App p 229 is a mistake for 'Jayachandra' There is no commentary by Nayachandra The mistake has already been corrected by Weber, II p 912, note)

Jayatīlaka sūri—

Of the Tapāgachchha. Third in ascent from the Labdhisāgara who wrote, in Samvat 1557, the Śīpālakathā. Labdhisāgara tells us that he succeeded the three teachers, Udayavallabha, Jñānasāgara and Udayasāgara, who succeeded Ratnasinha, who succeeded Jayatīlaka. 3, App. p. 220. A writer (or writers) called Jayatīlaka wrote a Malayasundarīcharitra, 3, App. p. 210, and a Saṁśācharita, Weber, II. p. 1134.

Jayadeva—

Called Piṣṭakavarsha. Son of Yājñika Mahādeva. Author of the Chandrālola. 2, p. 169.

Jayadēva—

Mentioned among the yugapradhānās. 3, App. p. 308.

Jayapāla—

One of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

Jayaprabhā—

Assisted Udayaprabhasūri in his Pravachanasāroddhāravishamapadavyākhyā. 3, App. pp. 126 and 262.

Jayamangala—

Mentioned among the yugapradhānās. 3, App. p. 308.

Jayamangala āchārya—

Author of a Kaviśikshā. He flourished under Siddharāja, whom he praises. Aufrecht in Catalogus Catalogorum notes that he is quoted by Ratnakartha on Stutikusumānjah. 1, p. 68; App. p. 78.

Jayarāma—

Author of a commentary, called Tilaka, on the Kāvya prakāśa. He was a pupil of Rāmachandra Bhaṭṭācharya and guru of Janārdana Vyāsa. Aufrecht in C. C. notes that this book of his was used in the compilation of the Ekashashtyalankāra prakāśa, L. 1447. 2, p. 107.

Jayavallabha—

See under Jayakīrti, pupil of Jayasinha.

Jayasinha—

Mentioned as the pupil of Āryarakṣita and guru of Dharmabhoṣa in the Aṇḍala gacchha 1 App p 12, 3 App p 219 In Merutunga's Satapadīśroddhara (No 1340 of this Reports Collection) the following dates are given for this Jayasinha Born at Soparka of Bihāra and Nadhi in Samvat 1179 dikṣit at the age of eleven śūripada Samvat 1202 died Samvat 1258 at the age of eighty Compare Bhandarkar's Report, 1883-4 p 130, where it is noted that our Jayasinhāsuri was a contemporary of Siddharāja

Jayasinha—

Succeeded Śrīrādevāsuri in the Bihār gacchha 3, App p 40 .

Jayasinha sūri—

Of the Haṣṭapuriya gacchha Guru of Abhayadevasūri Maladhārīn 3, App pp 155 and 274

Jayasinha—

Pupil of Sangamasinhāsūri. 3, App p 192

Jayasekhara—

Author of a Jain Kumarasambhavarakṛtya 3 App p 251 A copy of this book bought for Government during the present year shows that Jayakesara, as I have printed in the verse given at p. 252 is a mistake for Jayasekhara (Cf 1 1 same page) Two Jayasekharas are known, one belonging to the Nāgapurīya branch of the Tap gacchha, see Bhandarkar's Report, 1882-83, p 43, who lived in the time of Hammīra (1301 to 1365 A D), and one belonging to the Aṇḍala gacchha who wrote in Samvat 1436 See Bhandarkar's Report, 1884-6, p 130

Jaysoma sūri—

Author of the Vichāratnaśaṅgraha, which he compiled in Samvat 1657 Pupil of Pramodamāmyasuri, and guru of

Gunavinyā Jayasomasuri was assisted in his task by his guru bhātā Dīy ranga. These writers lived in the city Seruṇṇi. 3, App p 310. The Gunavinyā mentioned here is the writer who composed in Samvat 1646 a *Damayantika* *thūka*. See Aufrecht under Gunavijayagani collected in Errata.

Jayāditya—

Joint author with Vamana of the *Kasika Vritti*. I p 29

Jinakīrti—

One of the five pupils of Somasundara. See the entry *Jaya candra*. 3 App p 227. This writer is the author of the *Champakasāstra* *śikṣā* *śāstra* which has been edited and translated by Weber (also by Bohtlingk). See Weber II. p 1109. No 279 in my Collection 1882 3 is a *Dharmasādhikā* by him (the date, Samvat 1497, given as the date of the MS, must be the date of the composition of the book). He composed the commentary to his own *Namaskāra* in Samvat 1451. Klatt On from L VIII pp 245 6. Klatt gives two more works by this writer the *Dānakalpadrūma* (Gough Pap p 92 n 200) and the *Śūdrāgopāya* *kātha* (Bhav Dajī Mem p 42).

Jinakuśala—

Mentioned as in the *vansa* of Jinavallabha Jinadatta Jinachandra (Nos 44, 45 and 46 with Klatt). He is therefore Klatt's No 50 of the *Kharatara gachchha* (born, Samvat 1337 *dikṣit*; Samvat 1347 *sūrimantra*, Samvat 1377 died Samvat 1389). 3, App p 311. He gave *acharyapada* to Tarunaprabhā the author of the *Srāvākapratibrammasūtra* *vivaraṇa*. 3 App p 222. Author of the *Chaitya* *and* *inaku* *lavṇi*, Kielhorn's Report, 1880 1, p 13.

Jinachandra—

Pupil of Jinavara in the *Kharatara gachchha* (Jinavara and Jinachandra are Nos 40 and 41 with Klatt). Mentioned

as pupil of Jinesvara and Buddhasigara and author of the *Samvegaraṅgaśīla* 3 App p 305 See also pp 64, 309 and 314 Klatt says that this Jinachandra is mentioned in the last verse of the *Śrīvākaśāstra* Peterson 1 App p 49, v 22, but that is doubtful Jinachandra there does not seem to be the name of a suri

Jinachandra gani—

Of the *Uleśa gachchha* Pupil of Kakkasūri Author of the *Navapaya* 1 App pp 28 46, 62 (in this last place Kakkasūri is wrongly given as the author of the work) 3, App p 12 See also 3 App p 281 Afterwards called Devaguptasūri, under which name he wrote in Samvat 1073 a Sanskrit commentary (*Śrīvākaśāstra*) on his own *Navapaya* 3, App p 304 He boasts of a third title Kulachandra 3, App p 304 At 3, App p 283, there is the following lineage from Jinachandra (Devagupta) in the *Uleśa gachchha* —

- (1) Devagupta Our author
- (2) Kakkasūri Author of the *Mīmāṃsā*, *Jinachaitya vandanavidhi* and *Panchapramāṇi*
- (3) Siddhasūri
- (4) Devagupta
- (5) Yasodeva, previously called Dhanadeva He wrote in Samvat 1174

According to the *pattāvali* of the *Upakṣeṣa gachchha* published by Hoernle, *Ind Ant* XIX p 233 the author of the *Navapadaprakaraṇa* was succeeded by Siddhasūri, who was succeeded by Kakkasūri, who was succeeded by Devaguptasūri, who was succeeded by Siddhasūri

Jinachandra—

Pupil of Jinadatta in the *Kharatara gachchha* (Jinadatta and Jinachandra are Nos 44 and 45 with Klatt) 3 App p 221 "sanmanamanditabhalah" 3, App p 314 App p 323 "Born, samvat 1197, dikshā, samvat 1203, āchārya pada, samvat 1211, died, samvat 1223" *Ind Ant* XI. p 248

Jinachandra (Śrī Jinachandra)—

Guru of Āmradevasūri and pupil of Nemichandra. This last was the author of an Ākṣhinayamamkosa, on which Āmradevasūri wrote a commentary in Samvat 1190 (date of the composition of the work, not of the MS. as Klatt puts it) 3, App. p 81

Jinachandra—

Pupil of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha (Jinaprabodha and Jinachandra are Nos 48 and 49 with Klatt) "Born, Samvat 1326 dikshā, Samvat 1332 padamahotsava, Samvat 1341. He converted four kings and went under the biruda of Kālikālakṛāṇa. Died, Samvat 1376." Klatt, He gave dikshā to Tīrṇaprabha, who wrote in Samvat 1411 3, App p 221

Jinachandra—

Of the Kharatara gachchha. Mentioned as the guru of Jinasigara, in acknowledgment of whose teaching a copy of Haribhadrasūris Āvāsyaśakabrahadvṛtti was made at the expense of certain savikas in the city of Devakulapataka in Mewar, Kumbhakara reigning, in Samvat 1492 3, App p 203. Klatt, Onomasticon, identifies this Jinachandra with No 53 in his list. But that teacher died in Samvat 1415. A successor of his can hardly have been alive in Samvat 1492.

Jinadatta sūri—

- * Succeeded Jinavallabha in the Kharatara gachchha (Jinavallabha and Jinadatta are Nos 43 and 44 with Klatt) 3, App p 221.
- "Ambādattayugapradhānapada," 3, App p 314 3 App p 323 "Born, Samvat 1132, mūlanama, Somachandra, dikshā, Samvat 1141, dikshanama Prabodhachandragaurā, suripada from Devabhadraśarva at Chitrakūṭa (Chittore), Samvat 1169. He propagated the Jain religion by miracles which he performed in many cities, he composed the Sānde hadolavali and many other works, and died at Ajmere, Samvat 1211." Klatt. See also Bhandarkar's Report, 1882-83, pp 16-47

Jinadatta sūri—

Guru of Amarachandra, the author of the *Śiṣyupendracharitra* 1 App p 2 This is the author of the *Vivekavilasa* See Bhandarkar's Report, 1883-84, p 156 'About Samvat 1265-85, of the Viyada gachchha pupil of Rusila and Jivadeva Jinadattasuri of the Viyada gachchha was present at the pilgrimage (Samvat 1277) of Vastupala, see Sukhrasankhritana ed Bühler, pp 25, 48, v 11, Merutunga, *Prabandhachintāmaṇi*, p 258, l 1 ' Klatt, On

Jinādāsa ganimahattara—

Author of an *Anuyogachūṇi* 3, App p 185 "Pupil of Pradyumnakṣhamasramana, nisīthavrihatkalpabhīṣhyāva syakidichurnikarah, older than Haribhadra (Samvat 885) *Jnl Ant XI* 253*, l 3-4, Weber, II 1004 l 5-6" Klatt, On See also Kielhorn's Report, p 22

Jinadharmasūri—

As Klatt, On p 23, has already pointed out, this name, at 3, App p 130, is a mistake A copy of Siddharsha's commentary on the *Upadesamāli* of Dharmadasagami got for Government this year shows that the right reading is "niradharmasūri" The gloss "haribhadrasūriye" is written above Compare 3, App p 148, where the verse occurs with the reading "haribhadrasūriye"

Jinapati—

Pupil of Jinachandra and guru of Jinesvara in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 45, 46 and 47 with Klatt) 3, App pp 222, 223 Author of a commentary on the *Panchalingaprakaraṇa* of Jinesvara (No 10 with Klatt) 3, App p 250 "Born, Samvat 1210 died, Samvat 1218 *Jadasthupana* (by Jayadevacharya) Samvat 1223 died, Samvat 1277 *Jnl Ant XI* p 248 In the *Tirthakalpa* of Jinaprabha (No 1256 of this Report's Collection) it is mentioned that Jinapati 'vikramapurivāstavya' consecrated a statue of Mahāvīra in the city of Kalyāṇa in Samvat 1233 Author of the *Charchari* No 118 in Kielhorn's Collection of

1873 4 Author also of a *vriddhatika* on the *Saṅghapattaka* (Weber, II p 928, V 3) and a *Samichaiṇipattira* (Bilmeier Cat) Klatt, On He converted Nemiśāndra, author of the *Shrīśrīśatīka* (Bhandarkar's Report, 1883 4, p 149) Klatt, On

Jinaprabhasūri—

Author of a commentary on the *Bhayaḥarastotra* which he composed in *Saketapura* in *Samvat* 1365 Pupil of *Jinamahāsuri* 1, pp 52 and 88 Weber, II p 933, has a copy of this commentary in which the name of the author's guru is given as *Jinamahāsa* Author also of a commentary on the *Ajitasantistava* of *Nandishena*, which he composed in the city of *Disarathi* (= *Saketapura* = *Ajodhya*) in *Samvat* 1365 (read *sara* for *sira*, p 231, l 10) Mention is made of his guru *Jināsūri* 3, App p 230 *Ratnasekharasūri*, author of the *Nyāyāṅandalipinjika*, studied under him 3, App p 273 Author of the *Surimāntapadesavivaraṇa* 3, App p 365 Helped *Mahāśhenasūri* with his commentary on the *Syadvada mānjari* of *Hemachandra*, *śaka* 1214 (= *Samvat* 1349) 3 App p 207 Author of a *Tīrthakalpa*, 2, p 79 (No 596 of my Collection, 1883 84, and 1256 of this Report's Collection) The *Apīpavṛttikālpa* No 235 of my Collection, 1882 83, is a part of the *Tīrthakalpa*, which was written in *Devagūmagara* in *Samvat* 1327 (No 1256 of this Report's Collection) The city called *Apīpa* was called *Pīpa* after *Mahāvīra*'s death there Author of a *Panchaparameshtistava* No 349 of my Collection, 1882 3 See Klatt's *Onomasticon* for a list of the known works of this writer His known dates range from *Samvat* 1349 to *Samvat* 1369 His guru *Jināsūri* founded the *Laghubhāratara gṛheḥhā* in *Samvat* 1331 Of the works attributed to *Jinaprabha* which are cited by Klatt note that the *Tūthanīmāṅgrībhakālpa* is the same as the *Tīrthakalpa*, the *Nāśakālpa* is part of the *Tīrthakalpa*

Jinaprabha—

Of the *Rudrapalliyā gṛheḥhā* Mentioned as his "vidyā guru" by *Saṅghatīlaka* who wrote a commentary on the *Samyaktvaśatīka* *Saṅghatīlaka* tells us that *Jinaprabha*

converted (read "nirñja" for "nirmāya") Sili Mahammada "sakakulakṣmīpārchūddhama," reigning at Delhi, by his Shaddarsanī. This sovereign must be Mohammed Toghlok, who reigned Samvat 1381-1407. Rajaśekhara, who was a pupil of our writer, based his Shaddarsanasamuchchaya on Jinaprabha's Shaddarsanī 1, p. 92 (No. 1352 of this Report's Collection).

At Weber, II. p. 1085, there is a commentary on Jayakīrti's *Silovāṣasamālī* by Somatilakasūri, pupil of Saṅghatīlakasūri, in the colophon of which our Jinaprabha is described as "sakakṣatipabodhakarī" (write so for "prabodhakarī").

Jinaprabha's date is, therefore, as Klatt has it, about Samvat 1400.

Jinabhadra ganikshamāśramana—

Mentioned among the yugapradhanas, 3, App p 308 Praised, 3, App p 91 (‘ vakyair viveshātīsayair vīśvasāndebahīribhīh) Author of a Sāṅkshiptajītakalpa, which he extracted out of the ‘ Mahāsruta ’ (the Purva), 3, App p 277 Author of the Kshetrasamasa 1, App p 26; Kjelhorn’s No 16 Palm Leaf MSS is a copy of this book with the commentary of Malayagiri author of the Dhyānasataka 1, App p 43 This is the 14th chapter of the Āvasyākanīryukti See Weber, II p 756 . In the Tṛipigachchhapattivaḷi it is stated that Jinabhadragani was looked upon as *bhinna* on account of his Dhyānasataka *Ind Ant* XI p 253 Author of Vrihat sangrahaṇī, 1, App p 51 No 1336 of this Reports Collection is a copy of his Vīśeshavāsyākalbhāṣyā Weber, II p 787. “Samvat 585 645, tenth yugapradhana, between Hārillasūri and Umisvati, 14 years householder, 30 monk, 60 pontiff, total 104 ” Klatt, On

Jinabhadra—

Mentioned as one of the three pupils of Jinesvara, the other two being Jinachandra and Abhayadeva, in the Kharatara gachchha (Jinesvara, Jinachandra, and Jinachandra’s laghu gurubhṛatai Abhayadēva are Nos 40-2 with Klatt) Compare Weber, II p 463. 3, App p 302 Author of a Sarasundarī kāthā Klatt, On with a reference to Jinadattasūri’s Gaṇadhārasāraḍhasataka, v 70 His mūlanāman was Dhanesvaramuni *Ibid* p 92

Jinabhadra munindra—

Pupil of Śubhadra Author, in Samvat 1204 of a mahāpagananākāha (perhaps Gajasukumūlapāgaranakāha) Klatt notes that Kjelhorn’s No 13 is a copy of the Kalpachurni, which was written for “Jinabhadraṛcharya” in Samvat 1218 1, App p 83

Jinabhadra—

- Mentioned along with Jinakusala as in the line of Jinachandra, pupil of Jinadatta (Nos 44 and 45 of the Kharatara gachchha with Klatt The Jinakusala referred to is No 50 Our Jinabhadra is No 56) 3, App p 314

Jinaratna sūri—

Mentioned as pupil of Jinayāsūri and guru of Jainachandra sūri in the Kharatara gacchhī : (These three writers are Nos 63 5 with Klatt) 3 App p 315 Suriyāda, Samvat 1699, died at Agra, Samvat 1711' *Ind Ant* XI p 250 His original name was Rupachandra His mother took dīkṣā along with him Klatt On Weber II p 10 3

Jinarāja sūri—

Mentioned as pupil of Jinasiṃha and guru of Jinaratna in the Kharatara gacchhī (These three writers are Nos 62 4 with Klatt) "Born, Samvat 1647 dīkṣā Samvat 1656, when he received the name Rājasimudra suripada Samvat 1674 He made many pratishtis, for example, erected 501 statues of Rishabha and other Jinās on the Satrunjaya, Samvat 1675, composed a vṛtti on the Nṛsiṃhahīya, called Jainaraj and other grantas, and died at Pūṭṭā, Samvat 1699 Klatt, *Ind Ant* XI p 250 Samayasundara compiled his Gāthā-saṁgraha in Samvat 1686, 'when Sri Jinaraj was reigning' 3, App p 290 Jinaraj is mentioned as guru of Jayasagara, 2, p 126 as pupil of Jinasiṃha and guru of Jayasagara, 2, p 127

Jinalabha—

Author of the Ātmabodha (Ātmārabodha) which he composed in 'Srī mānrikhyabandura' (the last word is the Anglo Indian bander) in Samvat 1833 He gives his spiritual genealogy as follows—

In the line of Sadharmagacchhī in the pure Chūndīkula in the Svāhā prakṣa there arose—

- (1) Udyotana
- (2) Vardhamana
- (3) Jinavara Obtained in Samvat 1080 from the king the biruda kharatara
- (4) Jinachandra and his younger brother in the faith, Abhayadevasuri the commentator on the nine āngas
- (5) Jinavallabha
- (6) Jinadatta
- (7) Jinachandra

In their line there subsequently arose Jinakusala Jinabhadra and others. Then Jainachandra. He converted Akbar. He was succeeded by (tadanvaye ?)—

- (1) Jinasinhasûri
- (2) Jinaraja
- (3) Jinaratna
- (4) Jainachandra
- (5) Jinasaṅkhyā
- (6) Jinabhakti
- (7) Our author 3, App p 314

* Born, Samvat 1784 dikshî, Samvat 1796 when he received the name Lakshmilabha pûrasthâpana (at Mandavibindira), Samvat 1801 died, Samvat 1834' Klatt, Ind Ant p 250. He was born at Bikaner. His original name was Lalachandra. In Samvat 1819 he made a pilgrimage with 70 sādhus to an unnamed shrine of Gaudî Parsvesa (Parsvan th) in Samvat 1821 he conducted a similar company of 85 sādhus to Mount Abu, &c, &c. Klatt, On Weber, II pp 1054 5, pp 53 and 93.

Jinavallabha—

Author of the Pindavisuddhiprakarana 1, App pp. 63 71, 101, 3, App pp 9, 31. Mentioned as the pupil of Abhaya devasûri and guru of Jinadattasûri in the Kharataragachchha (These three writers are Nos 42 4 with Klatt) 1, p 93, 3, App pp 221, 314, 373. Author of the Ganadharasurdhasataka 3, App p 304. Author of the Shadasûti (called also Agamî kavastavicharasana) 1, App pp 28 99. (In the latter place accompanied by a commentary which bears date Samvat 1172.) Author of a Karmagrantha 2 p 126, v 3. Author of a Karmavicharasûtra 1, App p 100. Nos 55 (Vicharasûtra) and 77 of Kielhorn's Collection of 1880 81. Author of a Vardhamānastava 3 App p 216. This has been published in the Kavyamālā, 1890. For other works by Jinavallabha see the list in Klatt's Onomasticon. For an account of this writer, see Bhandarkar's Report, 1882 8, p 47. 'Samvat 1167 he was consecrated sūri by Devabhadrichārya and died six months afterwards Ind Ant XI 248^b, Weber, II 1040. Samvat 1145 or 1150 pravachanabhiya 16 p 1005, No 39.

Founder of the Vallabha (Kharatara gachchha), *Ind Ant* XI 254a, 11, f b, 254 1 9 11, Weber, U 1006 7 " Klatt Onomasticon Jinavallabha's pupil Rimadeva wrote the *Shraddhasil achurni* in Samvat 1173 In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his chitral vyas on the stones of the Virochutya at Chitrikuta [Clittore] and the Dharma siksha and Saughapattaka on both sides of the doors of the chutya Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashtasaptatikī which Jinavallabha composed in Samvat 1164 " Bhandarkar's Report, 1883-4 p 152

Jinasāgara—

Was teaching in Samvat 1492 See the entry Jinachandra, guru of Jinasagara 3, App p 203

Jinasinha sūri—

Of the Pārumī gachchha Pupil of Manratnasūri, who wrote his *Amamasvīcharitra* in Samvat 1252 3 p 39, App p 96 He is the author of the prasasti attached to that book in the Cambay Palm Leaf copy, 3, App p 99

Jinasinha sūri—

Mentioned as the guru of Jinayāsūri in the Kharatara gachchha 3 App p 315 (These two writers are Nos 62 and 63 with Klatt) "Born, Samvat 1615 dī shī, Samvat 1623 sūripada Samvat 1670 died Samvat 1674 Klatt "Jinachandra is mentioned as transferring at the suggestion of Akbar, his spiritual rule over Lahore to Jinasinha (Samvat 1649 *Ind Ant* XI p 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Sūrasinha at Yodhapura Vallabhagani composed his commentary on Hemachandra's *Nāmamala* in Samvat 1667 " Bhandarkar's Report, 1883-4, p 126

Jinasundara—

Mentioned as one of the five pupils of Somasundara and gurus of Ratnasekhara (Samvat 1496). 3, App p 227 See the entry

Jayachandra, pupil of Somasundara Somasundara, guru of Jinasundara is No 50 in the Tapigachchhapattavali with Klatt Author of a Dipalikhalpa (Gough Pap p 93) and of an Eladasingisûtrathadhaka (colophon of Śraddhavidhivams chaya, Brit Mus No 2120) Klatt, On No 201 of G B C Coll of 1870 71 is a copy of Jinasundara's Dipalikhalpa

Jinabekkhara sūri—

Mentioned as the pupil of Jinavallabha and the guru of Padmaclandra 1 pp 53 and 93 This is the teacher who in Samvat 1204, founded at Rudrapalli the Rudrapallyalharitaraṣṭhī the 2nd gachchhabheda *Ind Ant* IX p 245^b, No 44 Weber, II p 1040, No 44 With the colophon of the Samyaktva sūptatikā in our place compare for Jinasekhara the colophon of the Siltarangam, Weber, II p 1088, v 1 and that of the Prasottararatnam *livisti ab* 1. 1122, v 6 (No 1299 of this Reports Collection is a copy of this last book)

Jinasena sūri—

Mentioned at the head of those who were proficient in the fragment of the sacred text left after the ¹ of Sabbhadra Yasobhadra, Yasobhān and Lokarya, sages who were conversant with the Acharanga (compare *Ind Ant* XX p 340) 3, App p 256 This is apparently the author of the Ādiyūra and Harivansa See Bhandarkar's Report, 1883 4, p 118 No 1502 in this Reports Collection is a copy written in Samvat 1580, of Jinasena's Harivansa which contains the pravaśa of which Bhandarkar has quoted a verse in his Early History of the Deccan Supplement, p L Jinasena wrote in Saka 700, Indrayudha ruling in the North Śrī Vallabha son of king Kṛishna in the South, Vatsaraja * king of Avanti in the East, and the hero Jayavaraha over the country of the Saurvas

* My MS वसतिराजे which ought not to be corrected to वसतिराजे वसतिराजे and जययुते (Eh 'victorious') are expedients for getting unmetrical names into the verse Compare e g जिनादेकुशल for जिनकुशल 3, App p 252, v 9

Jinasaukhya sūri—

Mentioned as pupil of Jinachandra (Jainachandra *metri jratī?*) and guru of Jinabakti in the Kharatara gacchha. (These three teachers are Nos 657 with Klatt) 3 App p 315 Bori Samvat 1739 dikshī Samvat 1751 suripada Samvat 1763 dēd Samvat 1780 Klatt *Jal As AI* p 250 Parishasamidha of the Chopada gotra, in Surat celebrated his padamahotsava at an expense of 11,000 rupees Klatt, On Weber, II p 1054

Jinaharsha—

Composed at the request of Kanakaviṇyagani in Pattana a b l vabotha on Dūbhasaganas Sūtriyand siki Klatt On p 54 is disposed to assign this Kanakaviṇyagani to Samvat 1850 3 App p 235

Jinesvara sūri—

Mentioned as the pupil of Vaidhamana in the Chandra-kula and the guru of Jinachandra Abhayadeva and Jinabhadra (Vaidhamana Jinesvara Jinachandra and Abhayadeva are Nos 3942 with Klatt) Buddhigara was his 'bandha,' or kinsman in the faith 3 App p 302 See also I, p 92, 3 App p 64 The Kharataraśulhasutata sprung from him 3 App p 305 Composed his Ashtakavṛtti in Samvat 1080 being at the time resident in Javalapura 3 App p 309 Received from the king after a victory in a controversial tournament the biruda Kharatara 3, App p 314 Author in the reign of Durlabharaja of Gujarat of the Panchalingiprakara 3 App 251 Author of Viracharita 1 App p 93 (cf *सविद्विषह* there with *सुविद्वेत्तेनोक्तिरुत्तर* 1, p 92) 3 App p 64 Composed, Samvat 1092 in Ās pall a Līl vatikathā and in Dindiyamakagrama a Kathanakakosa Bhandarkar's Report 1887 3 Original name Sivesvara son of the lāhmana Soma received at the dikshā the name Jinesvara went with his brother Buddhigara from Marudesa to Gurjaradesa, to debate with the claustravāsins In Samvat 1080 in a rajasabha of Durlabha king of Anahlapura after the passages on the sūbhv clāra were read from a copy of the Dasavaikālika sūtra which had been brought from the Sarasvatibhandigira,

he overcame the chaityavāsins, and received the biruda of Kharatara, *Ind Ant* XI 248a, Nos 39-40, Weber, II, 1036—8 Nos. 39-40 " Klatt, *Onomasticon*. See Forbes' *Ras Mala*, I, p 20

At I, p 24, there is a work by one Vāmadera who was pupil of Jinesvarasûri.

Jinesvara sûri—

Mentioned as the pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasinhāsûri in the Raja gachchha, Vajra sikhî ("santatichûlik") Kotika gana. Seventh in ascent from Manjyachandra, who wrote in Samvat 1276. Our author was a contemporary of king Munja (Samvat 1050) 3, App p 159 Klatt identifies this Jinesvarasûri with the Dhaneśvarasûri, at the court of Munja, pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasinhāsûri who is mentioned in Weber, II p 851, v 3.

Jinesvara—

Appointed by Muniratnasûri (Samvat 1252) to succeed (the dead) Sûraprabha, who had been joint guru with Muniratnasuri in the Purnimâ gachchha. 3, p 39, App p 96.

Jinesvara—

Mentioned as pupil of Jinapâti and guru of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha (These three teachers are Nos 46-8 with Klatt) 3, App p 222 "Born, Samvat 1245 dikshî, 1255, when he received the name Viraprabha sûripada, Samvat 1258 died, Samvat 1331' Klatt This is probably the Jinesa out of regard for whose teaching the Srivaka Lashanî, in Samvat 1299, caused the Cambay palm leaf copy of Haribhadrāsûri's Samaridityacharitra to be written 3, App p. 123. Author of a Chandraprabhasvâmicharitra Klatt, *On* with a reference to Flor G 43, f 2^b 3^a "His pupil Abhayatilakagani composed, Samvat 1312, a commentary on the Dvārayākosā, *Ind Ant* IV p 269, VI p 182 His pupil Jinaprabodhasûri, in the colophon of Jinaprabodha's Panjāḍurgapadaprabodha, Kielhorn's Report, p 26. His pupil Jinasinhasûri in Jinasûnistavana, Prak ratn II. p 256, v. 13 At the head of the Laghukharatarasakhâ, preceptor of

Jinasūbasūri who founded the Śākha in Samvat 1331 Klatt
On No 404 in the GBC (collection of 1879 80 is a copy of
Abhayatilakagani's commentary on the Dāśīyakośa

Jitavijaya—

Mentioned as twin guru with Nayavijaya by Yasovijaya the
pupil of the latter and author of the Jñanabīnduprakaraṇa
3 App p 192

Jiyadhara—

The sthāviraśāli 3, App p 303

Jaiyāṣa—

Father of Mammata 1, p 94

Jñānatilakagani—

Author, in Samvat 1660, of the Gautamakulakavṛtti Pupil
of Padmarājagani 3, App p 223

Jñānavimalagani—

Composed, in Samvat 1654 (1694 2 p 65, is a mistake), a
commentary on the Śabdarābheda of Mahesvara 2 pp 65
and 124 This writer is probably to be identified with the
Jñānavimāla whose pupil Śrīvallabha wrote a gloss called a
durgapadarābhodha on Hemachandra's commentary on his own
Nāmāla in Samvat 1661 in Yodhapura under king Śūrya
śaṅha Weber in his Index of authors separates the two But
the date given there for our Jñānavimalagani Samvat 1590,
is a mistake See Weber, II p 264

Jñānasāgara—

Mentioned as the first of the five pupils of Devasūndara in the
Tapāgachchha (Devasūndara is No 49 with Klatt) 3 App
p 226 'Born Samvat 1405 vrata, Samvat 1417 sunipada,
Samvat 1441 died Samvat 1460, wrote avachūrnas on the
Avasyaka and Oghaniryukti and on other books Śrīmuni
suvratastava, Ghanaughanaavakhandaparavānāstava, etc"
Klatt, Ind Ant XI p 255 Jñānasāgara composed his work
on the Oghaniryukti in Samvat 1439 Weber, II p. 819.

No. 1214 of this Report's Collection is a copy of this book (anonymous there). His avachârni on the Āvaśyaka is the same as the Chautyayandanavidhi, Weber, II. p. 805. No. 1240 in this Report's Collection is a copy of that book.

Jñānasāgara—

Mentioned as pupil of Ratnāsinha, and guru of Labdhisāgara who wrote in Samvat 1557. 3, App. p. 220.

Jyeshṭhabhūti—

1400 from Vira: in his time the Kalpavyavahāra sūtra disappeared. 3, App. p. 22.

Jyeshṭhānka—

Mentioned among the yugapīṭhīnas. 3, App. p. 308.

Jyotirīśvara (Jyotirīśa)—

Called also Kaviśekhara. Son of Dhīrēśvara, and grandson of Rīmeśvara. Author of the Panchasāyaka 2, p. 110. Author of the Dhurtasamīgamapīṭhasāna. No. 80 in my collection of 1883 4.

Tarunaprabhasūri—

Author of the Srīvakapratīkramanasūtravivarana. Tarunaprabhasūri gives his spiritual lineage as follows. In the Chandra kula there arose —

- (1) Abhayadevasūri. The commentator on nine of the angas.
- (2) Jayavallabha.
- (3) Jinadatta.
- (4) Jinachandra.
- (5) Jinapati.
- (6) Jineśvara.
- (7) Jinaprabodha.
- (8) Jinachandra.
- (9) Jinakuśala.

Our author Tarunaprabhasūri was one of Jinakuśala's pupils. He received dīkshā and āchāryapada from Jinakuśala. Yasah-kīrti and Rājendrachandrasūri were his teachers. In v. 13

read (लिलिखे मृगमा Tarunaprabha wrote this book in Samvat 1411 3 App p 221 Tarunaprabha gave sūrimantra to Jinapadma and Jinalabdhī the two successors in that order of Jinakūśala 4 Weber, II pp 1047-8 And padisthapana to Jinodīya who succeeded Jinalabdhī, at Cambay in Samvat 1415 Weber, II p 1048

Tilaka Achārya—

Author of an Āvasyakālaghuvṛtti, which he wrote in Samvat 1296 He gives his spiritual lineage as follows In the Chandra gachchha there arose —

- (1) Chandraprabha
- (2) Dharmaghosha King Jayasinh (Siddharaja) was one of this teacher's disciples
- (3) Chakresvarasūri
- (4) Sivaprabha
- (5) Tilakacharya

Padmaprabhasūri assisted this last in his task and Yasahtilakapandita one of Tilakacharya's pupils, wrote out the first copy of the book 1 p 60, App p 6 Author of a commentary on the Dasvaikālikāsūtra 3 App p 49 Author of the Pratyekabuddhacharitra 3, App p 100 This book, according to a statement in a pattavali purchased this year was composed in Samvat 1261 No 1183 of this Report's Collection is a Pratikramanasūtralaghuvṛtti by this writer

Tilaka sūri—

Mentioned as the pupil of Padmadeva and the guru of the Rijasekhara, who was the author of a pañjikā to Śrīdhara's Nyayakandah 3 App p 275

Tilakachandra—

Mentioned as the third of the three pupils of Samudraghosha the other two being Suraprabha and Maniratna (Samvat 1252) 3, App p 36

Tisatadeva—

Author of the Chikitsakabkī, otherwise called Yogamālā Son of Viṅbhata 2, p 133, &c See Ox p 307^b, where

Aufrecht notices a commentary on the work composed by the author's son Clanlrata See also Bk p 636 and L No 3051 Weber's No 946 would seem to be another book altogether Tisata refers to a book called Yogasamuchchaya, apparently as an elementary work on the subject he himself treats of

Tungara (Bhaṭṭatungara)—

Praised as his teacher by the author of the *Sarasvatamandana*, 3, App p 205

Dayātilaka—

Mentioned apparently as the teacher of one Cl andramantrideva who assisted Jayasoma the author (Samvat 1657) of the *Vichāratnasangraha* 3, App p 309

Damodarāgupta—

Author of the *Sambhahmata* (not *Sumbhahmata*) or *Kuttanmata* (*Kuttanumatā*) 1 p 65 App p 19 Printed in *Kavya mahā*, 1887 In *Rajatarangini*, 4 495 Damodaragupta is called Jayapīḍhikavī *Kuttanumatākara* Jayāpīḍha reigned in Kashmir from 779 to 813 A D

Dinna śādhū—

20 900 years from Mahavira In the lifetime of this śādhū, the *Dasavaikalika* sutra will be lost 3, App p 22

Dinna—

In the line of Ārya Suhastin This is Klatt's No 14 3 App p 303

Dinnaginna—

1250 from Vira In his time the *Bhagavatsūtra* and the six angas in their original state were lost 3 App p 21

Dipaka—

Quoted by Kshemendra in his *Savrittilaka* 1 p 7
7 A

Duḥprasaḥayati—

In the time of this yati, 21,000 from Vira all remnants of the meaning of the Dasavaikālikasūtra will be lost 3 App p 22 Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308.

Durgadeva—

Author of the Shashtisamvatsari part of an Arghakanda (so correct) 3 App 241 Aufrecht in C C notes that there is also a Samvatsaraphala by Durgadeva at B 4, p 204

Durgasvāmin—

Mentioned as pupil of Dellamahattara by Siddharshi who was his garubhratar (both received dikṣā from Gargarshi) and successor Durgasvamin left a house stored with wealth to become a Jain monk an example which led to the conversion of many He died in Bhullamala and was succeeded by Siddharshi, who wrote in Samvat 962 The first copy of Siddharshi's work was written for him by Gana a female disciple of Durgasvamin 3 App p 147

Devakumāra—

Was teaching in Samvat 1295 3, App 124.

Devagupta—

Another name of Jinachandra See that entry

Devagupta—

Mentioned as the pupil of Siddhasūri who was the pupil of Kakkasuri who was the pupil of Devagupta (Jinachandrāgani) This second Devagupta was guru of Yasodeva who wrote in Samvat 1174 3, App p 283 and of Siddhasūri who wrote the Vṛhatkshetrasaṁśasavṛtti in Samvat 1192 3 App p 193

Devachandra—

Mentioned as the author of a Santinathavṛtti in Prākṛit which Munidevasūri condensed and put into Sanskrit Munidevasūri says of his author that he was the teacher of the great Hemachandra Compare Bubler's Hemachandra, p 7 Ras Mala p 145 Weber, II p 1006 1, App p 5

Devachandra gaṇi—

Mentioned by Yaśodevasūri, who wrote in Samvat 1180, as twin pupil, with Yaśodeva's guru Chandrasūri, of Viragaṇi in the Chandra kula. 3, App. p. 129. May be the same as the last.

Devachandra sūri—

Mentioned as pupil of Pradyumnasūri and guru of Mānadeva and Pārṇachandra, in whose time, Samvat 1292, a copy of Hemachandra's *Yogaśāstravivarana* was written. 1, App. p. 22.

Devachandra gaṇi—

Flourished in Samvat 1648, in which year he wrote out a copy of the *Yamakastuti* with commentary for the use of his pupil Munichandra. 3, App. p. 312.

Devanāga—

Guru of Govindagaṇi, the author of the *Karmastavatikā*. 3, App. p. 5.

Devaprabha (Susiddhabasta)—

Mentioned as guru of Pradyumnasūri, the author of the *Vichārasāraprakaraṇa*. He was the pupil of Padmaprabha. 3, App. 271.

Devaprabha—

No. 253 of the Cambay Palm-Leaf MSS. (3, App. 86) is a copy of Nemichandra's commentary on the *Uttarādhyayana* which was written in Samvat 1308 (correct the entry 1380) at the expense of Kātuka, who with all his house had listened to this teacher expounding the book. Kātuka went to this expense for the spiritual betterment of his father and mother, and he was careful to defray it out of his self-acquired money. Devaprabha's spiritual lineage is given as follows. In the Chandra gachchha there arose :—

- (1) Nannasūri.
- (2) Amitayaśovādisūri.
- (3) Sarvadēva.
- (4) Pradyumnasūri.

When these sages had become but a name there arose in the same gachchha —

- (1) Bhadresvara.
- (2) Devabhadra
- (3) Siddhasena
- (4) Yasodêva
- (5) Manadeva
- (6) Ratnaprabha
- (7) Devaprabha

Devaprabha sûri (Maladhârin)—

Author of the Pandavacharitra Devaprabha gives his spiritual lineage as follows

In the Kotika gana, Madhyama sâkhâ, Srîprasnavahanâ kula, Harshapuriya gachchha, there arose —

- (1) Abhayadevasuri
- (2) Hemasuri A contemporary of Siddharaja.
- (3) Vijayasinhâsûri
- (4) Chandrasûri
- (5) Munichandrasuri

Our author, Devaprabhasuri, was one of the disciples of Munichandrasûri That teacher's successor was, however,

- (6) Devanandasuri

Yasobhadra and Narachandra corrected the Pândavacharitra for Devaprabha 3, App p 131, 1, App p 98, 3, App p 275, where Devaprabha is called the "kramika" of Munichandrasuri, and is succeeded by Narachandra A Mrigavaticcharitra by Maladhari Devaprabhâchârya is among the books bought for Government this year

Devaprabhu (Devaprabha ?)—

Mentioned as the guru of Padmaprabha who wrote the Muni-suvratâcharitra in Samvat 1294 3, p 14, App p 302 The relations between Devânanda on the one hand, and Devaprabha Vibudhâprabha and Padmaprabha on the other are not clear, but the three latter are not the pupils of Devânanda Perhaps Devananda was succeeded by the twin pupils, Devaprabha and Vibudhâprabha, and they by Padmaprabha

Devabhadra—

Mentioned as the pupil of the second Abhayadeva (founder of the Rudrapalliya gachchha) and guru of Prabhānanda. 1, p. 93. Mentioned along with Devendrasūri and Vijaya. chandrasūri as teaching in Samvat 1287, 3, App. p. 114 ; in Samvat 1292, 3, App. p. 36 ; in Samvat 1295, 3, App. p. 124 (where he is called Tapadevabhadragaṇi) ; in Samvat-1296, 1, App. p. 35 ; in Samvat 1301, 3, App. p. 73 ; and in Samvat 1307, 3, App. p. 61. "Abhayadevasūri's pupil Devabhadrasūri in an inscription, dated Samvat 1296, see *Arch. Survey of India*, v. p. 183. Bühler, *Epigr. Ind.* Part III. April 1887, pp. 118-9." Klatt, On.

Devabhadra—

Mentioned as pupil of Bhadrēśvara and guru of Siddhasena in the Chandra gachchha. 3, App. p. 87. This Siddhasena wrote in Samvat 1242 a commentary on the Pravachana-sāroddhāra, in the praśasti of which he calls himself the pupil of Devabhadra, who was the pupil of Ajitasinha, who was the pupil of Bhadrēśvara (unless we are to understand that Ajitasinha and Devabhadra were twin-pupils of Bhadrēśvara). See Weber, II. p. 850. Siddhasena tells us that Devabhadra was the author of a Pramāṇaprakāśa, a Śreyānsacharitra and other books.

Devabhadra—

Mentioned as a contemporary of king Bhoja. 3, App. p. 91, v. 23.

Devabhadra—

Author of the Pāsanābhachariya (Pārśvanāthacharitra). Devabhadra gives his spiritual genealogy as follows. In the Chandra kula, Vajra śākhā there arose :—

- (1) Vardhamāna.
- (2) Jineśvara and Buddhisāgara.
- (3) Jinachandra and Abhayadeva (the commentator).
- (4) Prasannachandra.

- (5) Devabhadra Our author He mentions his upādhyaya Sumati He speaks of three other works of his own, the Samvegarangasā (so correct at 3, App p 64) an aradhanasastra (compare the Samvegarangasā written by Jinachandra, No 3 in the above list, in Samvat 1125 Bhandarkar's Report, 1882 3 p 46) the Virachariya and the Kaharayanakosa (Kathāratnakosa) He wrote this book his Pasanachariya at Broach (a city glorious with the temple of Munisuvrata, topped with golden spues) in Samvat 1168 Amalachandra wrote the first copy 3, App p 64 No 283 of the Cambay Palm Leaf MSS is Devabhadra's Kaharayanakosa. He speaks there also of his guru Prasannachandra, and his 'vachakā Sumati He mentions his Virachariya and his Samvegarangasā His Kaharayanakosa was written in Broach in Samvat 1158 Amalachandra, as in the latter case, wrote the first copy 3 App p 141 Mentioned as the pupil of Prasannachandra and the author of four books 3 App p 302 Compare Weber, II p 1040, where it is stated that Devabhadra in Samvat 1167 by order of Abhayadeva consecrated Jinavallabha in the great temple of Vira of Chitore

Devabhadra sūri—

- Author of a vritti on the Sangrahaṇi of his guru Chandrasuri
1, App p 3 Compare Weber, II p 189

Devabhadra—

- Mentioned (perhaps) as the author in connection with an Upadesaratnakosatika 1, App p 71

Devamitra—

- Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Devardhi—

Pupil of Lohitya and Dûshagani The sthavira. 3, App. p. 303 "Vira, 980 V, the Siddhanta was reduced to writing by Devarddhiganikshamaśramaṇa, the pupil of Lohityasûri (otherwise called Devavâchaka and pupil of Dûshagani) at the council of Valabhi. In Devarddhi's time only one pûrva remained." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 247.

Devasundara—

Mentioned as the guru of five pupils Jpânasâgara, Kulamaṇḍana, Guṇaratna, Somasundara, and Sâdhuratna. Devasundara was succeeded by Somasundara, who in his turn had five pupils. Ratnasekharasûri, who studied under these five pupils of Somasundara, wrote his Srâddhapratikranasutrayâtti in Samvat 1496. Devasundara belonged to the Tapâ gachchha, and stood in the line of Jagachchandra. 3, App. p. 226. Devasundara's pupil Sidhuratna composed his Yatijitakalpavṛtti in Samvat 1456 (correct 1446). 3, App. p. 279. No. 1253 of this report's collection is a copy of this book. Devasundara was teaching in Samvat 1447. 3, App. p. 71. Referred to by Amaraprabha as his "vâchanâchârya." 3, App. p. 228. Devasundara is No. 49 of the Tapâ gachchha with Klatt. "Born, Samvat 1396: vrata, 1404, at Mabeśvara-grâma. sūripada, 1420, at Anahillapattana; had five pupils (same as in our entry)." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255.

Devasûri—

Author of the Jâidinacharyâ (Satidinacharyâ). 3 App. p. 216.

Devasûri—

Mentioned as pupil of Munichandrasûri and guru of the Ratnaprabhasûri who wrote an Upadeśamâlâtika in Samvat 1238. Reference is made to his victory over the Digambaras in the matter of the salvation of women at the court of king Jayasinha, 3, App. p. 167. Cf. 1, App. p. 5, v. 12, where Devasûri "vâdavidyavân" is declared to be greater than the guru of the gods (Devasûri, i. e. Bṛhaspati), on the ground that the latter has not yet left school (lekhaśâlâ = 'the writing school' as

well as 'the hall of the immortals') At 1, p. 59 summarizing this prasasti I have made Devasûri Hemachandra's teacher But that was Devachandra v 13 Mentioned as the guru of Ajtasuri 3 App p 79 As one of the predecessors of Amara prabha 3 App p 228 A pupil of Munichandra was Devasûri who conquered the D gambara Kumudachandricharya in a dispute before Jayasimbadeva (*alias* Siddharja who reigned Samvat 1150-99 The dispute took place Samvat 1181) king of Anahullapattana and thereby hindered the entrance of the D gambaras into that town In Samvat 1204 Devasuri founded a chaitya and raised a *bimba* at Phalavard dhigruma [Phalodi] and made a Nemimathapratishtha at Ârisana He composed Syadvadaratnakara a pramanagrantha [Cf No 361 in my collection of 1882-3 Among the works purchased for Government this year are the sutras of the Syadvadaratnakara and a commentary on them called Ratna karavatarika by Devasuri's pupil Ratnaprabhasûri] Devasûri was born Samvat 1143 diksha 1152 sûripada 1174 avarga 1226 Klatt *Ind Ant* XI p 254.

Devasûri—

Mentioned as pupil of Manadeva 3 App p 68.

Devasena—

Mentioned as the pupil of Virasena (mathur nam yaminâm gamabthah) and guru of Amitagati 3 App p 294

Devasena (Bhattacharakadevasena)—

Author of the Darsanasara (Darśanasāra) He calls himself pupil of Rāmasena and states that he wrote the Darsanasara in 790 3 App p 374 According to the statements of a commentator Devasena was born in Samvat 951 and wrote the Darsanasara in Samvat 990 He was author also of the Bhāvasangraha the Tatvasara and the Arhanasara three books written in Prakrit His Nayalakra (No 519 of my collection of 1884-6 See also Weber II p 929) and Âlppadhlata were composed in Sanskrit His Dharma sangraha was in Sanskrit and Prakrit 3 App p 22

Devasona gaṇi—

Mentioned as pupil of Yaśobhadra and guru of Prithvichandraśūri (see that entry), the author of a *Paryushanākālpapāṇaka* 3, App. p. 307. See also 3, App. p. 16, and 1, App. p. 69.

Devānanda śūri—

Mentioned as the author of a *Siddhasārasvata* grammar by Pradyumnaśūri, who was the pupil of Kanakaśrabha, who was the pupil of Devānanda 1, App. p. 6. Cf. 3, App. p. 103, v. 15. A copy of Hemachandra's *Yogaśāstra* was written for Devānanda's use in Samvat 1294. 3 App. p. 8. In Jinaprabhasūri's *Tīrthakalpa* (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Devānandasūri made a *pratiśthā* in Samvat 1266.

Devānanda—

Mentioned as the pupil and successor of Munichandra. Twin-pupil of Devaprabha, the author of the *Pāṇḍavacharitra*. See the article Devaprabha. 3, App. p. 133.

Devendra—

Mentioned as the pupil of Jagachchandra and guru of Vidyānanda. 3, App. p. 169. Author of the *Karmagrantha* or the six *Karmagranthas*. Devendra is the author of the text of the first five, and part author of the text of the sixth. He is the author also of the commentaries on the first five: Maṅyagiri's commentary is on the sixth, called *Saptatī*, only. Cf. Weber, II. p. 83), and correct my entry at 3, App. p. 70. The book there is the sixth *Karmagrantha* only. No. 1220 of this Report's Collection is a copy of Devendra's five *Karmagranthas* with his own commentary. (This is distinct from his *avachūri*. No. 1221). 1, App. p. 29. No. 1218 of this Report's Collection is a copy of the text of the six *Karmagranthas*—*Karṇavipikā*, *Karmastava*, *Bandhasāmitra*, *Śaḍaśitika*, *Śitaka*, and *Saptatīkī*. At the end of this last Devendra states that that tract is the work of Chandramahattara, to which he has himself added 19 *gāthās*, bringing the total number up to 89. Author of the *Śrāddhadinakṛitya* and *Śrāvakaḍina-kṛitya*, text and commentary. 1, App. p. 41.

Report's Collection is a *Praśnottararatnamālāvṛtti* by this writer, which he composed at the request of his two brothers, Bhola and Khetta. Compare the entry *Sanghatilaka*.

Devendra—

Mentioned as the guru of Bhadrēśvara. 3, App. p. 101.

Devendrasinha—

Mentioned as the pupil of Ajitasinhāsūri and guru of Dharma-prabha. According to Meitunga's *Shatpadi* (No. 1340 of this Report's Collection) this teacher was born, Samvat 1299; *dīkshā*, 1306. *sūripada*, 1323; *gachchhēśvara*, 1339. died, 1371 in Pablanpore. 3, App. p. 220. Compare the entry *Anchala gachchha*.

Devendra gaṇi—

Afterwards called Nemichandra. Author of a commentary on the *Uttarādhyayanāsūtra*. 1, App. p. 41; 1, App. p. 83, 3, App. p. 71; 3, App. p. 77; 3, App. p. 80, v. 10. Devendragani composed this commentary in Samvat 1129. Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 441. Author of the *Alkhānayamaṇi-kosa* (*Ākhyānakamaṇi-kosa*). His commentator Āmradevasūri says that he intimates by the use of his name Devindasādhu in the last *gāthā* that he wrote the book after he had become a *sādhu*. His previous name was Nemichandra (*siddhāntika-śiromanī*). He is often styled *Nemichandrasiddhāntika*. Āmradevasūri gives the following account of the line in which both he and Devendragani were. Out of the *Bṛihad gachchha* there arose, as jewels from the ocean —

Pārijāta, in the shape of *Devasūri*.

Dhanvantari, in the shape of *Ajitasūri*.

Airāvata in the shape of *Ānandasūri*.

The horse (*Uchchaiśravāh*), in the shape of *Nemichandra*. The author of this book (*Alkhānayamaṇi-kosa*), a commentary on the *Uttarādhyayana*, and a *Viracharita*.

The moon, in the shape of *Jinachandra*.

Jinachandra had two pupils our commentator Āmradevasūri and Chandrasūri 3 App p 78 Author of the Tilayasundarīyanachudakāḥ He here traces his spiritual genealogy to the three suris Deva, Nemichandra and Udyotana (Nos 36, 37 and 38 in the Kharatara gachchha with Klatt) He then praises Yasodeva, Pradyumna and Mūḍadeva as three illustrious men in their gachchha He himself he says was the pupil of Amrādeva who was the pupil of Udyotana Cf Bhandaikar's Report 1883 4 p 441 Cf also Weber, II p 844 Devendragama is the Devendras dha of 3 App p 10 author of the Uvāśakulaya He speaks of himself by that name, 3 App p 78 l 2 from foot In a collection of kulakas bought for Government this year I find this kulaka under the designation Bhavanakulaya, which is therefore probably the right name for it

Author of the Pavayanasaruddhara In the prasasti to that work he tells us that he was the second of three pupils of Āmradeva his elder brother in the faith being Vijayasena and his younger Yasodeva Amrādevasūri he styles the pupil of Jinachandra 1 App p 88 (Correct l, 68 where I have a wrong order)

Della mahattara—

Mentioned as pupil of Sûrîchârya and guru of Durgasvâmin by Siddharshi, the author of the *Upamitibhavaraprârchâ*. A MS of this work obtained for Government this year shows that Siddharshi's reference to Sûrîchârya and Dellamahattara should run as follows —

द्योतिताखिलभायार्थं सङ्ख्याञ्जप्रबोधक ।

सुराचार्योभवद्दीप्तं साक्षादिव दिवाकर ॥ १ ॥

स निवृत्तिकुलोद्भूतो लान्देशविभूषण ।

भाञ्जारपचकोद्युक्तं प्रसिद्धो जगतीतले ॥ २ ॥

अभूद्धतहितो धीरस्ततो वेदमहत्तर ।

द्योतिर्निमित्तशाल्वज्ज प्रसिद्धादेशविस्तर ॥ ३ ॥

Siddharshi goes on to say that Durgasvamin (the pupil of our Dellamahattara) took with himself *dîksha* from Garga. This last is noted as a Jain astronomer and it is possible that we are to understand that Dellamahattara ("jyotirnumittasâstrajña") and Garga are the same. 3, App p 147.

Dronâcharya—

Of the Nirvritika kula. He was at the head of the pandits who corrected Abhayadeva's commentary on the *Jnâtâdharma-kathâ* in Samvat 1120. 1, App p 36 v 10. Compare Weber, II p 401, p 819, p. 992, l 18 *Indische Studien*, XVI p 277. Also our entry Abhayadeva. Dronacharya himself wrote a commentary on the *Oghaniryukti* (No 1213 of this Report's collection is a copy of that work. Also No 95 of Buhler's collection of 1872-73, Gough, p 109).

Dhananjaya—

Author of the *Dhanjayi Nâmamâlî*. A Jain writer. 3, App p 217. He is called in the colophons *Dhananjayakavi*. He may therefore be the same as the poet whose skill in "dvaisandhâna" poetry is, according to an extract in the *Harî-hârâvali*, praised by Râjasekhara. 2, p 59, Nos 511—2 in my collection of 1884-86 are copies of a "dvaisandhâna" *kavya*, called *Raghavapândaviya*, by Dhananjaya (No 511 with the commentary of Nemichandra). Cf. 2, p 61 note.

Dhanapāla—

Author of the *Rishabhāpanetrikā*. This has been edited by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii, p 45 fg 1, App pp 85 and 92 3 App p 28 Mentioned as the author of the *Tilakamanjarī* 3 App p 91 (where Dhanapāla is styled a king's favourite) This book which is almost certainly in existence has not yet been recovered It is mentioned by Śiṃhasīlagani Weber, II p 1117 Aufrecht in C C notes that it is quoted by Nami on *Kiryāṇahara* 16 3 (Mr Bhagvandas Kevaldas informs me at the time of writing that an incomplete copy does exist at Sarat) According to a beautiful story in *Merutunga's Prabandhachintāmanī* the poet called his book after his own daughter in the following circumstances He composed it from day to day and handed over each day's work to his patron Bhoja When his patron and he fell out the incomplete work was by order of the king destroyed and Dhanapāla saw no means of recovering what had cost him so much labour, or of finishing the work Sitting sorrowful he was accosted by his daughter who asked him the cause of his grief He told her when she smiled and said that she knew all of his poem that had been composed by heart so carefully had she committed it to memory from day to day This proved to be the case and the grateful poet called the poem by her name Śhastrī Rāmchandra's edition, p 99 (The Dhanapāla of 3 App p 138 may be our poet Devabhadra the author of the *Kathāratnakosa* was a poet in Bhoja's court 3 App p 91)

Dhanapāla was the author also of a *Payalacchhī Nāma-mālā* which he wrote in Samvat 1329 This has been edited by Buhler No 859 of this Report's collection is a copy of this rare book Dhanapāla tells us that he wrote this book for his sister Sandarī who was walking in the blameless way 'i.e.' who had turned her back upon the world It would seem as if Dhanapāla who was a convert to Jainism was so to say converted with all his house (Buhler differently)

Dhanavijaya vāchaka—

Author of a *Bhāṣavṛtti* on the *Lokanāthasūtra* which he wrote apparently in Samvat 1141 When he wrote *Vijaya*

devasuri was at the head of his gachchha, and Vijayasinha was flourishing. This last must be the Vijayasinha who, in Samvat 1183, wrote a Sraddhapratikramasûtravritti. See Weber, II, p. 8891. 3, App. p. 223.

Dhanasinha—

Mentioned among the yugapradhanas. 3, App. p. 307.

Dhanesvara sâri—

Of the Viśavāla gachchha. Author of a commentary on the Sârdhhaśataka of Jinavallabha, which he wrote in Samvat 1171.

Dhammīla—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

Dharma—

One of the seven âchâryas of the Kotika gaṇa. 3, App. p. 308.

Dharmakumara sâdhu—

Author of the 'Sihbhadracharitra, which he wrote in the year "Jinâtisayayaksha." Dharmakumârasâdhu gives his spiritual genealogy as follows. In the Nâgendra gachchha there arose:—

- (1) Hemapratihastûri.
- (2) Dharmaghosha.
- (3) Somaprabha.
- (4) Vibhadrharabha.

Our author was one of the pupils of this last. Another teacher by name Pradyumna corrected it. The first copy was written out by Prabhâchandra. 3, App. p. 174.

Dharmagupti—

A mistake for Dharmamurti. 3, App. p. 220.

Dharmaghosha—

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

Dharmaghosha—

Author of twenty eight stutis described as antiryatiparyan
 tavinyastayamakāḥ. His Saṅgha-chara is mentioned. Pupil
 of Devendra and guru of Somaprabha. (These three writers
 are Nos. 457 in the *Tapā-gachchha* with Klatt) 3 App
 p 312 v 2 Compare 3 App p 168 where (beginning at foot
 of page) there is a prasasti stating how No 316 of the Cambay
 Palm Leaf MSS was the present of certain śrāvakas who had
 listened to the teaching of Vidyānanda and Dharmaghosha
 the two pupils of Devendra. No 21 of the Cambay Palm Leaf
 MSS (1, App p 14) is a copy of the writer's Saṅgha-chara
 written before he attained sūripada under his upādhyaya
 name Dharmakīrti. In Samvat 1302 Devendra converted
 Viradhavala and Bhimasinha sons of the Mahebhya-Jina
 chandra at Ujjayini and in Samvat 1323 (Avalok 1304)
 gave to Viradhavala the sūripada under the name of Vidyāna-
 dasūri and to Bhimasinha the upādhyaya-pada under the name
 of Dharmakīrti. Devendra died Samvat 1327 in Malava
 and his appointed successor Vidyānandasūri thirteen days after
 him at Vidyāpura therefore the brother of the latter Dharmas-
 kīrtiyupādhyaya received the sūripada under the name Dhar-
 maghoshā. I l Ant XI p 255 No 1227 of this Report's
 Collection is this writer's Kalasattari.

harmaghosha sūri—

Mentioned as pupil of Chandraprabha, in the Kotika gana, Vajra śikhā, Chandra gachchha, and guru of Samudraghosha. He gave the dignity of sūri to twenty pupils. He was the author of a grammar which apparently was called 'Sabbasiddhi. He was praised by Siddharāja. 3, App. p. 25. Compare 1, App. p. 8, where he is mentioned as the guru of Chakreśvara-sūri, and his connection with King Jayasinha is again referred to. Mentioned as the pupil of Chandraprabha and grandpupil of Jayasinha. By Jayasinha's orders he founded the Purnimā gachchha. 3, App. p. 40. Compare Bhandarkar's Report, 1883-84, where an account is given of the founding of the Paurṇamīyakapaksha in Samvat 1140 by Chandraprabha.

Dharmaghosha—

Pupil of Jayasinha in the Anchala gachchha. He composed the 'Satapadikā in Samvat 1203. His pupil Mahendrasūri made an easier recension of it in Samvat 1294. 1, App. p. 12. Compare 3, App. p. 219, where the succession (1) Aryarakshita, (2) Jayasinha, (3) Dharmaghosha is given. No. 1340 of this Report's Collection is a copy of a 'Satapadikasā-roddhāra by Merutunga, with a prasasti in which Merutunga says of Dharmaghosha that he was born in Marudeśa in Mahapura in Samvat 1208. His father's name was Chandra and his mother's Rājalede. Vrata, Samvat 1216: sūripada, Samvat 1224: svarga, Samvat 1268, at the age of 60. Merutunga also says that this Dharmaghosha converted "Prathamarāja" in 'Sākambhari.

Dharmaghosha sūri—

Mentioned as the pupil of Hemaprabha, in the Nāgendra gachchha, and guru of Somaprabha. 3, App. p. 174.

Dharmaghosha—

Author of a Maharisikula. 3, App. p. 28.

harmachandra gani—

Mentioned as the sister's son of Mānatunga, author (in Samvat 1260) of the Siddhajayantīcharitra. 3, App. p. 42.

Dharmadāsa gaṇi—

Author of the *Uvaṣṣamālā* 1, App pp 9, 13, 32, 45, 55, 61, 64, 71, 90, 95, 103, 3, pp 24, 27, 130 (a commentary of *Siddhasādhū* The gathā quoted there as the first is really the second See Kielhorn's Report, 1880-81, p 51), 165 (commentary of *Ratnaprabhā*) See Weber, II p 1119, where *Dharmadāsa gaṇi* is quoted by Devendra (Samvat 1429) and p 1082, where there is a copy of *Jayasekharasūri's* *avachūri* on the book (At p 1084 there is a fragment of another commentary)

Dharmaprabhā sūri—

Mentioned as pupil of Devendrasinha in the *Auchala gachchā*, and guru of *Sinhatilaka* 3, App p 220 This writer was born in Samvat 1331 *dikshā*, Samvat 1341 *sūripada*, Samvat 1359 *gachchesapada*, Samvat 1371 *svarga*, Samvat 1393, at the age of 63 See under *Merutunga*

Dharmahansachārya—

So read for "Dharmasinhāchārya," l. 18. Mentioned as the guru of the anonymous commentator on Indrānandin's Nigamastavyana. 3, App. p. 327.

Dharmottarāchārya—

Author of the Nyāyabindutīkā. 3, p. 33, App. p. 33.

Dhṛtiśheṇa—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

Dhruvasena—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas.

Nakshatra—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

Naga—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

Nandin—

Mentioned as one of the five "śrutapāragas." 3, App. p. 256.

Nandimitra—

Mentioned as one of the five "śrutapāragas." 3, App. p. 256.
As one of the yugapradhānas 3, App. p. 307.

Nandīla—

One of the sthāviras. 3, App. p. 303.

Nandiśheṇa—

Author of the Ajitasāntistava. 1, p. 88; App. p. 10; 3, App. pp. 8 and 230.

Nanna sūri—

Mentioned as in his time at the head of the Chandra gacchha, and guru of Sarvadeva (read "amitayāsū vādisūtiḥ" v. 2). 3, App. p. 87. Govinda and Nanna were, according to the Bappasūricharitra (No 297 of my collection of 1883-4), the two pupils of Bappabhattsūri (died, Samvat 895)

Nami—

Author, in Samvat 1125, of a commentary on Rudrata's Kāvyaśālaṅkāra. 1, pp. 14 and 84. He wrote a Shadāśākyakāṭikā in Samvat 1122. He was a pupil of Śālisūri. 3, p. 13.

Narahari—

Author of a *Kāvya-prakāśatikā*. He gives his genealogy as follows. In the *Āndhra* *desa*, and the *Vatsa* *gotra* there arose —

- (1) *Rāmesvara*
- (2) *Narasinha*.
- (3) *Mallinātha*.
- (4) *Nārāyaṇa* and *Narahari*.

Narahari was born in *Samvat* 1293. When he became an ascetic he took the name *Sarasvatī-tīrtha*, and under that name composed this *tīkā* in *Kāśi*. *Aufrecht* in *C. C.* says that *Narahari Sarasvatī-tīrtha* was the author of a commentary on the *Meghadūta*, of which there is a copy in the *Cambridge University Library*. 1, pp 25 and 74.

Narendraprabha—

Mentioned as the pupil of *Narachandra* in the *Harshapuriyagachchha*. He was the author of an *Alankāramahodadhī* and a *Kūkutsthakeli*. 3, pp. 28 and 275.

Nagarāja—

Author of the *Bhāvaśataka*. He gives his genealogy as follows. In the *Karpatī* *gotra* there arose —

- (1) *Vidyādharā*.
- (2) *Jālapa*. Described as "*Takavansaprasaśyah*."
- (3) *Nagarāja*. "*Takavansāvatansa*" 3, pp 21 and 338. Compare *Bhandarkar's Report*, 1882-83, pp 9 and 198. "The *Tāka* race here mentioned is probably the same as that to which *Madanapāla*, the patron of the author of the *Madanapārijāta*, noticed above, belonged. It was a family of petty chiefs whose capital was, as stated in the introduction to the latter, a town of the name of *Kāsthā* situated as the *Yamunā* to the north of *Delhi*."

Nāgabastin—

The *sthavira*. 3, App p. 303. Mentioned among the *yuga pradhāns* 3, App p 308.

Nāgarjuna—

The sthavira 3, App p 303. Mentioned among the yuga-pradhānas. 3, App. p 306. The reputed author of the Yogaratnamālā. 3, p. 17, App p. 313 (where the work is variously called Yogaratnamālā, Āśchāryaratnamālā and Yogaratnāvalī).

Narāyana—

His Veṇiśanḥāra is quoted by Kshemendra. 1, p 7.

Nārāyaṇa—

Author of the Padmalilāvīlāsini. 2, p. 131.

Nārāyaṇa—

Called Sāṃudrika Author of a commentary on the 'Tājika-tantrasāra. 2, p. 130.

Rāghunātha. In the line of Ambīchārya, who was in the line of Vatsa. 2, p. 104.

Nomikumāra muni—

Flourished in Samvat 1295. 3, App. p. 124. Is this the father of Vāgbhaṭa?

Nemichandra—

See under Devendra.

Nemichandra—

Mentioned as the pupil of Vairasvāmin and the guru of Sāgarendamuni, by Māṅkyachandra, Sāgarendamuni's pupil, who wrote in Samvat 1276. He was a great teacher of Tarka, in which science he combatted the views of Kapāda. 3, App. pp. 160, 322.

Nomishena—

Mentioned as the pupil of Amitagati of the Māthura sect of Digambara Jains, and the guru of Mādhasena. His conversion of one Kamalākara appears to be referred to. 3, App. p. 294.

Pakshila—

Another name of Vātsyāyana, the author of the Nyāyasūtra-bhāṣya. Aufrecht in O. C. with a reference to Ox. 247^a. Referred to as an authority on Nyāya. 3, App. p. 205.

Padmachandra—

Mentioned as the pupil of Dharmasūri and the guru of the pāṭhaka Rājavallabha, who wrote the Chitrāsenapadmavati-charitra in Samvat 15—. 3, App. p. 215.

Padmachandra upādhyāya—

Mentioned as belonging to the Śrīkṛṣṇarājārshi gachchha. Prabhīnandasūri, who flourished in Samvat 1391 (see below under Prabhīnanda), is said to have been in his line. 3, App. p. 114.

Padmachandra—

Mentioned as the pupil of Jinaśekhara and the guru of Vijayendra in the *Chandra gachchha* 1, pp 53 54 93 Cf Weber II p 1088

Padmadeva sūri—

Pupil and successor of Manatungasuri No 36 of the Cambay Palm Leaf MSS is a copy of Hemachandra's Yoga^a stravaṇa which was caused to be written for this teacher, and presented to him in Samvat 1292 by a Jain nun 1 p 65 App p 23 The prasasti at 3 App p 104 gives the following account of a Padmadevasuri who is probably the same In the Pragyāta vāṇsa (Porvād bāṇas) there arose Sida who had Viradevi to wife To them was born Pūrṇadeva Purnadeva and his wife Vāhlavi listened to the teaching of Vijayasūhasuri Vāhlavi is described as receiving from Vijayasūhasuri himself the garland she won by performing the upadbhāṇa penance To this couple were born eight sons, two of whom they dedicated to a sadhu's life

7. Virachandra.

8. Jinachandra.

Going back now to Vilhana, first son of Bohadī, and grandson of Parnadeva, to him and his wife Rūpīnī were born four sons and one daughter—

(1) Aśipāla, who had Khetukā to wife. They had four sons—Sajjana, Abhayasinha Tejaka, and Sabaja.

(2) Sidhanīma, who had Soharī to wife.

(3) Jagatsinha. This man took dīkshā and sūripada, and received the name Ratna-prabha. His elder brother Aśipāla listened to his instruction, and caused to be written for his use in Samvat 1322 the copy of Bālachandra's commentary on the Viveka-mañjarī of Āṇḍī, which is No. 260 in the Cambay Palm-Leaf MSS

(4) Padmasinha, who had Vālū to wife. They had a son called Nīgapāla, who, instigated thereto by the teaching of his uncle Ratna-prabha (Jagatsinha), erected an image of Sumatinātha in a chaitya in Dīhī-pādrapura

(5) Virī. 3, App. p. 104.

No. 225 in the Cambay Palm Leaf MSS. is a copy of the Kūlpasūtra which was written for the use of the pupils of Padmadevasūri, successor of Vijayasinha, in Broach, in Samvat 1247, Bhīmadeva reigning, Sobhanadeva being his governor in the Līṭa country, and Ratnasinha being employed under Sobhanadeva. For Sobhanadeva compare Rās Mill. 3, App. p. 51.

Padmadeva—

In the Narachandrasūriyaṇśa. Mentioned as the guru of Tilakachārya (Samvat 1261-1296), who was guru of the Rājāśekhara who wrote a pañjikā on the Nyāyakandali of Siddhanta. 3, App. p. 275.

Padmanābha—

Son of Balabhadra and Vijayaśī. Brother of Govardhanasūra (Aufrecht in C C) and Visvanātha the latter being an elder brother. Author of the Viṃśābhadradevachampū which he composed in Samvat 1648 1 p. 101 And of the Kintarahasya, a commentary on his own Ruddhutamuktihīna. 3, App p 261

Padmaprabhadēva—

Author of the Pārsvastavasa 3, App p 212

Padmaprabha—

Author of a Manisāvratacharitra, which is quoted in the Vichāraratnasangraha. He gives his genealogy as follows In the Chandra kula there arose —

- (1) Vardhanasūra
- (2) Jñānesvara and Buddhasāgara.

Panabstravaya muni—

Author of the *Yoniprabhāṭa* 1, p 91

Paramānanda chakravartin—

Author of a commentary, called *Vistārik*, on the *Kavyapra-
kāśa*. He mentions his guru, *Īśana* 2, p 108

Paramānanda —

Author of a commentary on the *Kammavinaya* of Garga.
He gives his spiritual genealogy as follows —

- (1) Bhadrasyamasuri
- (2) Santisuri
- (3) Abhayadevasāri

Padalīpta (Pālitā)—

Author of a concise *Satrunjaya-kalpā*, which professes to be a compendium of previous works by Bhadrabahu and Vajrasvamin 3 App p 206 Mentioned as the author of a collection of tales called *Tarangavati* "apurvaḥ śrutasiṅgadhā | yasmāt tarangavaty ikhyam kathaśroto vimrśaṇa 3, App p 91 Referred to as a great poet by Vijayasinhavarṇi (read 'pālitakā') 1, App p 38 Compare with Weber, the reference to 'the author of the *Tarangavati*' Weber, II, p 706 See also the note at Weber, II p 574 where Pādālīpta's connection with an alteration in the commencement of the series of nakṣatras is referred to Also *Indische Studien*, 16 p 404

Pārvachandra—

Author, in *Samvat* 1597, of a *vaiṭṭikā* on the *Chatuhvarṇa-prākāśanaka* of Viribhadrasīdhu 3 App p 214 This must be the Pārvachandra who wrote *bhāṣābodhā* (translations into Gujarathi) of the first two angas and of other works Weber, II pp 365 and 371

Pārvadevaganī—

Author, in *Samvat* 1169 of a *pañjikā* on the *Nyāyapraveśa* of Haribhadra 1, App p 81 Mentioned as one of three *ganī* who assisted Āmṛadevasūri in *Samvat* 1190, in writing his commentary on the *Ākhyānamukhoṣa* of Nemichandra 3 App p 82

Pārvanaga—

Author, in *Samvat* 1042 of the *Ātmanusasana* 3, p 31 App p 9

Pālakāpya—

Author of the *Gajayurveda* (*Gajachikitsā*, *Gajavaidya*, *Hastya-vurveda*) 1 App p 93 Aufrecht in C C notes that Pālakāpya is quoted by Kṣhīrasaṅgana on *Amṛakhoṣa* Hemadri in *Vṛatakhyaṇa* in the *Sirugaddharapaddhati* and by Mallinātha

Prithvichandra sūri—

Author of a *Parivāṣṇāṅkalpatippaṇṇikā*. He gives his spiritual lineage as follows. In the *Chandra Kālā* there arose —

(1) Śilābhadrā

(2) Dharmaghoṣha. He converted the king of Śā-khambhārī.

(3) Yasobhadrā

(4) Dēvasenagani

(5) Our author. I App p 69 (correct Dēvasenagani), 3, p 17, App pp 15 and 307.

Prithvichandra sūri—

Mentioned as in the line of Padmachandra in the *Rājārṣhigacchhā*, and guru of Prabhānandī. No 295 of the Cambay Palm Leaf MSS, 3, App p 144, was written at the expense of certain śaivakas in Samvat 1391, who had listened to Prabhānandī's teaching.

Prajñānanda—

Pupil of Pratyūṣvatūptī. Author of a *Tattvālokatikā* called *Tattvāprākāśikā*. 3 App p 208. He is the author also of a *Triputīprākāśamatikā*. L No 163 (Aufrecht in C. C.)

Pratāparudra Gajapati—

('Son of Parośhottamadeva grandson of Kapileśvaradeva, patron of Viśvanāthasena' Aufrecht in C. C.) Referred to by Śrī Vidyābhūṣana 2, pp 10 and 99

Pradyumna sūri—

Of the *Rāja gacchhā*. Mentioned as the guru of Abhayadeva in that *gacchhā*. His prowess in *tīkṛ* is referred to. Using the medicine of his words he made his opponents sweat, and so cured them of the fever of their pride. Reference is made to his victory over the Digumbīras, by means of which he recovered for his own sect the city Venk. 3, App p 158. Eighth in ascent from Minkyaachandrasūri, who wrote the *Parivāṣṇāthachārīṭī* in Samvat 1276. He is said to have composed eighty four books, and to have pleased by them the kings of Sapadalakṣa, Tribhuvana-giri, and other countries. Ib p 162.

Pradyumna sūri —

Author of the *Mulasūdhīprakarana* 1, App 1 p 46 and 64

This is perhaps the same as the last.

Pradyumna sūri—

Of the *Chandīa gachchha* Mentioned as the pupil of *Sarva deva* 3 App p 87

Prabhava—

The sthavira. 3, App. pp. 303 and 308.

Prabhāchandra—

Mentioned as the pupil of Lokachandra and the guru of Nemi-chandra in a Digambara pāṭivali. 2, App. p. 164. These three teachers are Nos. 15-7 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 351. Mentioned as one of the seven kavis who come after the śrutakevalins and sūris. 2, App. p. 160.

Prabhāchandra deva—

Mentioned in a Digambara pāṭivali as pupil of Ratnakirti and guru of Padmanandin, who was succeeded by Subha-chandra. 2, App. p. 164. These four teachers are Nos. 82-5 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 354. In our place it is mentioned that Prabhāchandra wrote a commentary on the Pūjyapāḍīyāśāstra. Hoernle gives his date as 1310. A commentary on the śāstra of Pūjyapāda is attributed also to the first Prabhāchandra, Samvat 453.

Prabhāchandra sūri—

Wrote in Samvat 1334, the first copy of Dharmakumārasi-dhu's Śilībhadracharitra. 3, App. p. 175. This must be the author of the Prabhīvakacharitra, and our passage therefore confirms Bühler's date for that book. Bühler's Hemachandra, not 1.

Prabhāchandra—

Pupil of Prithvīchandra. Was teaching in Samvat 1391. 3, App. p. 145. Author, in Samvat 1390, of a commentary on Haribhadra's Jambhūvīpasaṅgrahini. 3, App. p. 254. He belonged to the Kṛishna gachchha. Cf. Weber, II. p. 596.

Prabhānanda sūri—

Mentioned as the pupil of Devabhadra and guru of Chandra-sūri and Vimalasūri in the Chandra gachchha. 2, p. 93. Cf. Weber, II. p. 1089.

Prasannachandra sūri—

Mentioned as the pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas and guru of Samatī 3 App pp 64 and 306
 Called pupil of Jinachandra, Abhayadeva's elder 'brother'
 3 App p 302 Praised with a reference to his 'sevaka'
 Samatī 3 App p 140

Prithakara—

Author of an Ūhaginadarpana and an Ūhyaginadarpana
 2 p 11° Aufrecht in C C adds his S mavedaprak sana
 and his Veyadarpana

Proshthula Achārya—

One of the knowers of the twelve angas 3 App p 236

Phalgumitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308

Bappabhatti sūri—

Praised as an incomparable poet along with Padalīpta and
 Haribhadra 1, App p 38 Author of the Sarasvatīstotra
 3 App p 212 His date given as 1300 after Mahāvīra's
 nirvana 3 App p 272 Compare 3 App p 285 v 110°
 See also Weber II p 1004 where Bappabhatti's dates are
 given as Vira 1270 Vikrama 800 (birth) and Vira 1305
 Vikrama 835 (death) and where his conversion of Amaraśa
 is referred to See also ib pp 932 and 1116

Bāṇa—

Quoted by Kshemendra 1 p 7 Praised by Lakshmana
 3 App p 56

Balachandra—

Author, in Samvat 1322 of a commentary on the Vivekaman
 jali of Asada 3, p 39 App p 100 In Kielborn's
 Palm Leaf MSS Report No 6 is a commentary by Bala
 chandra on the Upadesakandal; another work by Asada

Bālasarasvatī—

A name under which Rājada, son of Āsada, was known.
3, App. p. 102.

Bāleśvara—

One of the compilers of the *Vivādārnavabhaṅga* 2, p. 118.

Budhula—

One of the knowers of the twelve angas 3, App p. 256.

Buddhasāgara—

Mentioned as twin-pupil with Jineśvara of Vardhamāna in the *Chandra kula*. 3, App pp 302 and 305. Compare Klatt in *Ind Ant* XI. p. 248 "Vardhamāna converted the two sons Śiveśvara and Buddhisāgara, and the daughter Kalyānavatī, of the Brāhmaṇa Soma. Śiveśvara received at the dīkṣhā the name of Jineśvara."

Buddhisāgara—

Mentioned as the guru of Pradyumpasūri in the *Chandra kula*.
1, App. p. 22.

Bhaktivijaya—

Author of the Gujarathi translation of the *Chitraserapadmavaticharitra*. Pupil of Nayavijaya. Wrote in Samvat 1522.
3, App p. 215.

Bhadrakīrti—

Praised as a friend of Āmarīja This is the name of the king who was converted by Bappabhatti. 3, App. p. 91.

Bhadragupta—

Mentioned among the yagapradhānas. 3, App p. 308. "After Sinhagiri had taught him (Vajra No. 16 of the Kharatara gṛahchakra) the eleven angas, Vajra went from Daśapura to Bhadragupta at Avantī (Ujjayinī) to learn the twelfth, viz, the *Drakṣtivādāṅga*." Klatt in *Ind. Ant.* XI. p. 247. Compare Jacobi's Introduction to his edition of the *Parīśiṣṭa-parvan*, pp. 75 and 80.

Bhaṭṭoji dikṣhita—

The well known grammarian Author of a Sandhyāmantra
vyākhyāna 2, p 106

Bhadrabāhu svāmin—

Author of ten Niryuktis The texts thus commented on by him are—(1) the Āvasyakasūtra (2) the Dasavaikālikasūtra, (3) the Uttarādhyāyanaśūtra (4) the Āchārāṅgasūtra, (5) the Sutrakṛtāṅgasūtra, (6) the Dasasrutarikāṅdasūtra, (7) the Kalpasūtra, (8) the Vyavahārasūtra, (9) the Sūryaprajñaptisūtra, and (10) the Rishubhishitasūtra 1, App p 15. His Āvasyakaniryukti, with the commentary of Tilakāchārya 1 App p 7 For other copies see Index of Books in Third Report His Dasavaikālikasūtraniryukti, 1, App. pp 51 and 97, 3, App p 165 (with the commentary of Harabhadra write achāryaharabhadrena) His Ācharāṅgasūtraniryukti, 3 App p 89 His Sakṛtāṅgasūtraniryukti (with the commentary of Śilāchārya 3, App p. 70 His Dasasrutarikāṅdasūtraniryukti (Āyāradasanijjattī), 3, App p 182 Praised by Muniratanasuri, who compares his ten niryuktis to the ten mandūlas of the Rīgveda 3, App p 90 Malay. gini, author of a commentary on the Sūryaprajñaptisūtra, states that in his time Bhadrabāhu's niryukti on that text had appeared 3, App p. 173 Referred to as one of the five "śrutapīṛagas" 3 App p 266. His Satrunjayakalpa is referred to 3, App p 306 Mentioned among the yuga pradhānas 3 App p 308

For Bhadrabāhu see Klatt, Ind Ant XI p 246. "7 and 8 Sambhūti vijaya and his laghugurubhrātar Bhadrabāhu the former of the Mithara gotra, lived 42 years in grīha, 40 in vrata, 8 as yugapradhāna, died at the age of 90, in 156 V. Bhadrabāhu, of the Prichīna gotra composed the Upasargaharastotra the Kalpasūtra and niryuktis on ten sastras, lived 45 years in grīha, 17 in vrata, 14 as yugapradhāna, died in 170 V, at the age of 76 " This is from the Kharataragachchhapattāvallī In the Tapagachchhapattāvallī Sambhūti vijaya and Bhadrabāhu are bracketted as No. 6 Compare Weber, II p 999

Bhadresvara sūri—

Mentioned as the guru of Devabhadra in the Chandragachchha Bhadresvara and Devabhadra arose in that gachchha when the older sūris Nanna Amitayāsūh Sarvadeva and Pradyumna had become only a memory 3 App p 87 Devabhadra was succeeded by Siddhasena At Weber II p 850 there is a commentary on the Pravachanasūroddhara which was composed by this Siddhasena in Samvat 1242 Siddhasena gives his lineage as follows —

- (1) Abhayadeva This is the Abhayadeva of the Raja gachchha See that entry
- (2) Dhānesvarasūri A contemporary of King Munja
- (3) Ajitasinha
- (4) Vardhamāna
- (5) Devachāndra
- (6) Chandraprabha
- (7) Bhadresvara (Our author)
- (8) Ajitasinha
- (9) Devabhadra Called in our passage the pupil of Bhadresvara
- (10) Siddhasena

At 3 App p 101 B lachandra, author of a commentary on Asada's Vivekamanjarī tells us that Āsada who wrote in Samvat 1248 was the pupil of Abhayadeva, who was the pupil of Bhadresvara who was the pupil of Devendra. Āsada (S 1248) then is third from Bhadresvara and Siddhasena (S 1242) is third or fourth The dates agree but the name of Bhadresvarasūri's guru is different in the two lists (At 3 p 39 I have wrongly transferred the epithets for Devendra in the passage to his pupil Bhadresvara) Bhadresvara, the guru of Abhayadeva is mentioned by Paramananda, pupil of Abhayadeva, who however inserts a Śantisūri between Bhadresvara and Abhayadeva 3 App p 7

Bhadresvara sūri —

Mentioned as pupil along with Ratnaprabhasūri of Devasūri the contemporary of King Jayasinha Ratnaprabhasūri wrote his commentary on the Upadesamālā of Dharmadasagani to please his fellow pupil in Samvat 1238 3 App p 167 May be the same as the last

Bharanimitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Bharata—

Described as the author of the *Āṅgikā* in the *Kāvya-prakāśa*
2 pp 12 and 99

Bharateśvara sūri—

Mentioned as pupil of Śilabhadra and guru of Vairāṣvamin by
Munīyachandra See that entry 3 App p 159 and p 321

Bhartrihemītha—

Quoted by Kṣhemendra in his *Suṅgītatīlaka* 1, pp 7 and 9
Kṣhemendra preserves the first verse of his *Hayagrīvavādha*
1, p 9

Bhavabhūti—

Quoted by Kṣhemendra 1, p 7 Kṣhemendra notes his
fondness for the śikharinī metre. 1, p 110

Bhāvadēva sūri—

Author of a *Kālikachūryakathanaka* 1, App. p 30

Bhāvasāgara—

Mentioned as pupil of Siddhantasāgara, and guru of Ghaṇa-
nūdhina in the *Anchalagachchha* 3 p 220 In the
Anchalagachchhapattavali the following dates are given for
Bhāvasāgara Birth, Samvat 1510 dīkṣhā in Cambay from
Jayakesarīsūri Samvat 1520 acharyapada, Samvat 1560
death, Samvat 1583

Bhīmasena—

Author, in Samvat 1779, of a commentary on the *Kavyapra-
kāśa* which he called *Sudhasāgara* 1, p 94 He was the
author also of a commentary on the *Ratnavālī* Aufrecht
in C C

Bhāravi—

Quoted by Kṣhemendra in his *Suṅgītatīlaka* 1, p 7 Kṣhe-
mendra notes his fondness for the vāṇastha metre 1, p 10

Bhuvanasundara—

Mentioned as third of the five pupils of Somasundara 3, App p 227 Their pupil Ratnaśekharaśūri wrote in Samvat 1496 Cf Klatt, Ind Ant XI p 256, and Weber, II p 1012 In this latter place he is called Mahāvīdyatippanīkāraka

Bhuvanatunga śūri—

Author of a Śiṣyachariya 3, App p 293.

Bhūtadharmasri—

Mentioned among the yugapradhīnas. 3, App. p 308

Bhūtābali—

Mentioned in the Jagatsundarīyogamalā 1, p. 91. In a Digambara pattivālī purchased for Government this year Bhūtābali is assigned to Samvat 35 He was the pupil of Arhadbali

Bhūtadinna—

The sthavira 3, App p 303 Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 308 See Weber, II p 1004

Bhaumaka—

Referred to by Kshemendra as the author of a Rīvanīrjuni jalāvya 1, p 8

Maṇiratha—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 307.

Mandana āchārya—

Apparently referred to as the pupil for whose benefit the anonymous author of the Surasvatamandana, pupil of Bhatta tungara, wrote In my Index of books I have wrongly made Mandana the guru of the author In C C Aufrecht ascribes the book to Mandana. 3, App p 205

Matanga—

Referred to as father of Pālakīpya 2, p 98

Madanendu—

Mentioned as the pupil of Datasūri (Vādīsvara) 1, App p 6

Mammata—

The author of the *Kavyaprakāśa* 1 p 21 and *Śloka* p 91
2 p 10 & *fig* p 106

Maladhara—

3 App p 3' A mistake or abbreviated expression for *Maladhara Chandrasiri*

Maladhara—

Referred to as the guru of Narachandra author of the *Prakṛatprabodha* 1 p 91 Here also the name proper has probably fallen out

Malayakiri—

Was teaching in Samvat 1292 3 App p 36 Also in Samvat 1295 3 App p 124

Mallishena sūri—

Author of a commentary, which he called *Syādvādamanjari*, on Hemachandra's hymn in thirty-two verses (and therefore called *Dvātrīṅśikā*) in praise of Vardhamāna (correct my entry). He was the pupil of Udayaprabhasūri (write so in v. 6). He composed this commentary in Saka 1214. He acknowledges assistance given by Jinabhadra. 3, App. p. 207.

Mahāgiri—

(Ārya Mahāgiri). Ārya Mahāgiri and Ārya Suhastin, according to Haribhadra, were two brothers originally called Jayasīshṭhin and Vasubbhāti. 3, App. p. 46. These teachers are No. 10 and 11 in the Kharatara gachchha with Klatt. Ind. Ant. XI. p. 246.

Mahādeva—

Author of a ṭippani on Bhaṇa's Kādambari. 2, p. 121.

Mahimachandra—

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Rājavallabha the author of the *Chitrasenapadmāvatīcharitra*. 3, App. p. 215.

Mahendraprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Sinhatilaka and guru of Merutunga in the Anchara gachchha. 3, App. 220. In the Ancharagachhapattāvali his dates are given as follows:—Birth, Samvat 1363: dikshā in Vijayapur, Samvat 1375: āchāryapada in Anahilapattana, Samvat 1393: gachchhanīyakapada, in Cambay, Samvat 1398. death Samvat 1444.

Mammata—

The author of the *Kavyaprakāśa* 1 p 21 and *fig* p 94
2, p 10 & *fig* p 106

Maladhārin—

3 App p 32 A mistake or abbreviated expression for Mala
dhari Chandrasuri

Maladhārin—

Referred to as the guru of Narachandra author of the *Pra
kritaprabodha* 1, p 91 Here also the name proper has
probably fallen out

Malayakirti—

Was teaching in Samvat 1292 3 App p 36 Also in
Samvat 1295 3, App p 124

akshadeva muni—

Author of five verses attached to a copy of the *Ankura* of Haribhadrasuri. He describes himself as a pupil of Sangamasūtrasuri and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasūtrasuri. 3 App p 192

śaṅkhaśāstra upādhyāya—

Younger brother of Śaṅkhaśāstracharya. Wrote the first copy of a commentary on the *Samyaktvaśāstrikā* in Sarasvatī pāṭhana in Samvat 1422. 1 p 93

Meghavijaya upādhyāya—

Author, in Samvat 1757 of a commentary on Hemachandra's *Sādhanaśāstra*, which he called *Chandraprabhā* 3, p 10

Medhavin—

Pupil of Jinachandra Author of a *pravṛtti* attached to *Vaṣṭanandin's Ācharavṛtti* (a *Digambara* book) 2, p 136
No 1430 of this Report's Collection has a *pravṛtti* by the same writer in which his date is given as Samvat 1519.

Merutunga—

Mentioned as pupil of Mahendraprabhā and guru of Jayakīrti in the *Anchalagachchha* 3 App p 220 Author of the *Sūmantrakalpasaroddhara* 3, App p 364 Author of a commentary on the *Meghaduta* 3, App p 248 In the *Anchalagachchhaputtavali* the dates for this teacher are given as follows —Birth Samvat 1403 dīkṣā Samvat 1418, *āchāryapada*, Samvat 1426, *gachchhanāyaka* Samvat 1446, death, Samvat 1471 Compare Weber, I p 297. Guru of *Manikya chandrasuri*. 1, p 123 (No 262)

Merutunga—

Author of the *Mahāpurushacharitra*, otherwise called *Upadesa-sata* 3, App p 266 He refers to his guru *Chandraprabhā*, as he does also in the beginning of his *Prabandhachintamani* A third name for the present book is *Dharmopadesa* (No 1269 of this Report's Collection Insert the author's name) Compare Weber, II p 1024 "According to *Blau Drji*, *Journal of the Bombay Branch Royal Asiatic Society*, 9, p 147 (1867), Merutunga composed also a *Theravali*, which *Bhau Drji* gives there, a *Shuddhasanavichara* and the *Prabandhachintamani* This last book composed Samvat 1367, according to *Bühler* (*Life of Hemachandra*) rather Samvat 1362, at *Vardhamānapura* or *Vadvana* in *Kattiwar*' Weber Compare 2, p 87. The *Prabandhachintamani* has been published with a translation into Gujarathi by Mr. *Durganath Ramchandra Sastri* (Bombay, 1896)

Modha rishi—

Mentioned among the *yugapradhmas* 3, App p 308

Yakehadewa muni—

Author of five verses attached to a copy of the *Anekantajayapatika* of Haribhadrasuri. He describes himself as a pupil of Sangamasinhāsuri and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasinhāsuri. 3, App p 192

Yasahkalasa upādhyāya—

Younger brother of Somakalasa⁴chakra. Wrote the first copy of a commentary on the *Samyaktvasaptatika* in *Sarasvatī patana*, in Samvat 1422. 1 p 93

Yasahkara—

A Kashmirian. Author of a *Devīstotra* contained in his *Alankaratanukarodaharaṇṭ*. 1, p 81

Yasahkirti—

Mentioned as the vidyaguru of Tarunaprabhasuri (Samvat 1411). 3, App p 222

Yasatilaka pandita—

Pupil of Tilakacharya. Wrote the first copy of that writer's *Avasyakaniruktika* (Samvat 1296). 1, p 62 1, App p 9

Yasāhpala—

Was present at the sabhā in the temple of Śantinātha at Anahilapataka at which the Amamāsv miccharitra of Munirāmasuri was read for the first time in Samvat 1252. 3 App p 89. This is probably the same as the Mantri Yasāhpala who was author of the Moharjaparīkṣāṇaṭaka. 3 App p 203. See Kailhorn's *Palm Leaf MSS Report* p 32. 'An allegorical play in five acts celebrating the support given by Kharapala to the Jain religion composed by Yashpala, the son of the minister Dhanaḍeva and of Rukmini of the Modha family, and himself minister of king Ajayadeva. The play is represented as having been first acted at Phirpadrapura, the capital of Marwar.'

Yasodeva gani—

Author of the *P'rathasānti*śe. He styles himself dharmapriya of Prāyāga. 1 App pp 3 90 and 98. In

the 1st of the three places he is described as pupil of Udyotanasûri and co pupil with Munichandra. He wrote the tract in the village Vaddavali. Mentioned as pupil of Udyotanasûri and guru of Pradyumnasûri. 3, App pp 68, 69

Yasodeva sûri—

Author of a Pâkshikasûtravritti. He wrote it in Anahilapataka in the reign of king Jayasimha, in Samvat 1180. He gives the following account of his spiritual lineage. In the Chandra gachchha there arose

- (1) Viragan;
- (2) Chandrasûri and Devachandra
- (3) Yasodeva. Pupil of Chandrasûri

3, App p 128. No 45 of 'Kielhorn's' Palm Leaf MSS Report is a copy of this book. No 47 of the same Report is a copy of the Pundarisuddhi of Jinavallabhagan, with a commentary by our author, which he wrote in Samvat 1176. He may be the same as the Yasodeva, formerly called Dhanadeva, pupil of Devagupta, who in 1174 composed at Anahilapataka a commentary on the Navatattvaparakarana.

Yasodeva—

Mentioned as the pupil of Siddhasena and the guru of Mânadeva. 3, App p 87.

Yasodeva sûri—

Author of a Dharmopadesamâla. 1, App pp 25 and 47

Yasodeva—

Author of a Vandanachurni. 1, App p 70. This is part of the Prathamapanchâsakachurni by Yasodeva mentioned at Weber, II p 84. This Yasodeva was brother of Nemichandra, author of the Pravachanasiroddharaprakarana and a contemporary of Abhayadevasuri. See Weber, notes 2 and 5. See also Klatt, Ind Ant XI p 253.

Yasobahu—

Mentioned as one of the four knowers of the Âcharângs. 3, App p 206

Yasobhadra—

Mentioned in the same way as Yasobhū 3, App p 256
 Mentioned among the sthāviras 3, App p 303 Among
 the yugapradhanas 3, App p 308

Yasobhadra sūri—

Mentioned as the pupil of the Dharmaghoshasūri who converted the king of Sakambhari 1, App p 69 See also 3, App p 15, where Prithvichandra says that his guru Deva-segagani was the pupil of Yasobhadra who was the pupil of Dharmaghosha See also 3, App p 262 (3, App p 307)

Yasobhadra sūri—

Corrected the Pāṇḍyacharitra of Devaprabhasūri 3, App p 134

Yasobhadra sūri—

Teacher of the five sons and three daughters of Martāṇḍa, king of Nandamipura and Sobhana his wife 3, App p 164
 Ābhada, son of Yasaschandra and grandson of Martāṇḍa was instructed by Munatunga

Yasobhadra sūri—

Author in Samvat 1182 of a Pratyākhyanasvarupa This may be No 39 in the Tapogachchha 1, App p 76

Yasomitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 307

Yasovijaya—

Author of the Jñanabīnduprakarana Pupil of Nayavijaya 3, App p 192 Author of a Mahāvīrastavanā 3 App p 194

Ratnakapṛṣṭha—

Mentioned in connection with Yasakara's Devīstotra 1, p 81

Ratnachandra gani—

Author of the Nanditādhyachchhandahsūtra and its commentary Pupil of Devacharya the author of 108 prakaranas 3 App p 224

Ratnaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Munadeva and guru of Devaprabha in Samvat 1308 3, App p 88 Was teaching in Cambay, Samvat 1295 3, App p 124

Ratnaprabha sūri—

Author of a commentary on the Upadesamālī of Dharma disāgini, which he wrote in Samvat 1238 He gives his spiritual descent as follows In the Bṛhād gachchhā there arose

- (1) Munichandrasūri
- (2) Devasūri The victor over the Digambaras at the court of king Jayasinha
- (3) Bhadresvarasūri
- (4) Our Author

He wrote the book to please Bhadresvarasūri, and in payment of the debt he owed to Vijayasenasi the "brother" of Devasūri's sishya, i. e., Bhadesvara The book was written in Broach, in the Aśravabodhatirtha Compare Weber, II, p 922, note 7 Weber takes vasulokarkavatsa to mean 1278

Ratnayogindra—

Author of the Nagakumāracharita 3, App p 123.

Ratnakokhara sūri—

Author of a commentary on the Śiddha (or Śrīvaka) pratikraminasūtra, which he wrote in Samvat 1496 He gives his spiritual descent from Devasundara (No 49 in the Tapi gachchhā with Klatt) as follows —

- (1) Devasundara
- (2) The five pupils of Devasundara, i. e., Jinasigara, Kulmandana, Gunaratna, Somasundara, and Siddharatna Of these it was Somasundara who succeeded Devasundara
- (3) The five pupils of Somasundara, i. e., Munisundara, Jayachandra, Bhuvanāsundara, Jinasundara, and Jinakirti

- (4) Our Author, Ratnasakharamani Laksminibhadra corrected the work for him. He called his commentary *Arthadipikā* 3, App p 226. Compare Weber, II p 883

This teacher is No 52 of the *Tapā gacchhā* with Klatt "Ratna ckhara (biruda Bilasarasvatī), born, Samvat 1457 (*Uchit* 11^r 2), vrata, Samvat 1463, pāṇḍitapada, Samvat 1481, vichakapada, Samvat 1493, sutipada, Samvat 1502, died, Samvat 1517 Pausya vadi 6 composed *Siddhāpratikramanavṛtti*, *Siddhāvidhivṛtti*, and *Ācharapradīpa*." Ind. Ant XI p 256

Ratnakokhara sūri—

Author of the *Śrīpīṭhacaritra*. Pupil of Hematilaka, who succeeded Vajrasena. He dictated his book in Samvat 1428 to his pupil Hemachandra. The Cambay copy was written in Samvat 1470 by Udayaratnagani, pupil of Manasinhāsuri. Compare Weber, II. p 1022 3, App p 203. Vajrasena and Ratnakhara occur in the list of eminent persons belonging to the Nagpurīya branch of the *Tapā gacchhā* given by Bhandarkar in Report, 1882 83, p 13 from Harshakīrti. "Ratnakhara to whom Periyasahi gave valuable garments. Periyasahi must be Pheroz Shah Taghlik who reigned at Delhi from 1351 to 1358." Bhandarkar. No 1348 of this Report a collection is a copy of Ratnakhara's book (correct the entry)

Ratnakokhara sūri—

Author of a *Gunasthānākramārohanapraharana* 3, App. 214.

Ratnasinha sūri—

Mentioned as pupil of Jayatilaka and guru of Udayavallabha. 3, App. p. 220. See the entry *Lābhisagar*

Ratnasinha sūri—

Guru of Vinayendu (*Vinayachandra*) sūri, who, in Samvat 132^r, composed a short commentary on the *Kalpāsūtra*. He was the pupil of *Siddhantika* Śrī Munichandra. 3, App p 34. Compare Weber, II p 1200, where Weber mentions Klatt's conjecture that this Ratnasinhasuri is the author of

the Puṅgalashatṭrins ka Weber II p 464 Author of a commentary on a Nigodashatṭrins ka ascribed there to Abhaya devasuri 3 App 212 Compare Weber II p 937 where in a collection of stāvas there is a Nigodavichāragīthāshatṭrins ka with a commentary by Ratnasinhasuri pupil of Municiandra Weber is disposed to take this Municiandra to be No 40 in the Tapogachhapattavali died Samvat 1178

Ratnākara—

Called Vidyādīpati Son of Amṛtabhānu a descendant of Durgadatta Lived under Avantivarman of Kashmir Author of the Vakroktapañchasaka Author also of the Dhvanigāthapañjika and the Haraviṣayakāvya See Bühler's Kashmir Report p 42 fg The Haraviṣya has now been printed in the Kavyamālā

Ratnākara sūri—

Pupil of Devaprabhasuri Author in Samvat 1308 of a prasasti giving the circumstances under which No 253 of the Cambay Palm Leaf MSS was copied 3 App p 86 (correct the date given there)

Ratnēvara—

Author of a commentary on the Sarasvatīlāṅkabhāṣanā 3 App p 350 The nominal author Ramasinhadeva must be his patron

Rathamitra—

Mentioned among the yugapradhānas 3 App p 308

Ravi—

Author of a commentary on the Kavyaprakāśa which he called Madhumatī Son of Ratnapada grandson of Achyuta, who was minister of Śivasinha king of Mithila 3 p 20 App p 33°

Ravigupta āchārya—

Author of the Lokasamvyavahāraśāsthyasastra 1 App p 68 A poet of that name was author of a Clāndraprabhaviṣṇyakāvya See Introduction to Subhasitavali

Ravidona—

"One of the claimants for the Nalodaya" Aufrecht in C. C. 3, App. p. 335. Son of Narāyaṇa from Malwa. The Rākṣaśakāvya is also ascribed by some to him, as also a commentary on the Nalodaya called Jātinabodhini.

Raviprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Yasobhadra and the guru of Udayaprabhasūri, the author of a viśvaṃpadavyākhyā to the Pratyakṣanāṇoddhāra. 3, App. p. 263.

Ravimitra—

Mentioned among the yugapradhīnas. 3, App. p. 307.

Rāhasūya—

Mentioned among the yugapradhīnas. 3, App. p. 308.

Rajamukutaṃamāṇi—

Author of a Laghustava and its commentary. 3, App. p. 264.

Rajavallabha pāṭhaka—

Author of a Chitrāśarpadnāṣṭīcīharitā, which he wrote in Samvat 1524. Pupil of Mahimachandra. 3, App. p. 215.

In the line of the Namachandra of this list there arose—

- (i) Padma leya
- (ii) Tilaknāṭh
- (iii) Rujasellara Our author

3 p 28, App p 274 At Weber II p 259 there is an Ikshvāhan muni, i.e. a pupil (śuṣhṛka) of this Rujasellara. Compare also Weber, II p 1207 where Rujasellara's date is given as Samvat 1107 with a reference to Bühler Journ Bombay Br R A S 10 p 31

Rajendrachandra sūri—

Mentioned as one of the teachers of Taranāthasūri
3 App p 222

Rāma rishi—

Author of a commentary on the Nalodhya which he composed in Samvat 1664 Son of Vriddhavyasa and brother of Nimbadeva and Harivansa 3 I 20, App I 334 Aufrecht notes that Ramarishi wrote also a commentary on the Bhāratīyabrahmasūtra (G. 1 Jac 597) and a Vrindavanakavyatīka (I O 2079)

Rāmakṛishna bhāṭṭa—

Son of Nārāyaṇabhāṭṭa 1, p 107

Rāmakṛishna bhāṭṭa—

Son of Madhavabhāṭṭa 1, p 102

Rāmachandra kavī—

Author of the Virbhayabhīmavyayoga Described as prabandhasatkaṭakartṛ This then is the famous one eyed pupil of the great Hemachandra See Bühler's Hemachandra pp 19 and 44 His Raghuvilāsaṭīkā (so correct the title) is in GBC Bühler's Collection of 1875 6 No 760 At Weber, II p 943 there is a Viharaṭīka by this Rāmachandra The other ninety seven works on which his fame rested have still to be found For a further account of this writer see body of this Report

Vajra—

Mentioned among the yugapradhānas 3 App p 307 Said to have been born in the Koṭika gana 3, App pp 94, 158, 308. Described as in the line of Suhastin • 3, App p 303 An old Śatranjayakalpa attributed to him 3, App p 206 Born five hundred years after Vira 3, App p. 284 Account of him by Hemachandra in that writer's *Parisishtaparvan* 3 App p 51

This is the sage who is No 16 of the Kharatara gachchha and No 13 of the Tapā gachchha with Klappt "Vajra, of the Gautama gotra, son of Dhanagiri and Sanandā, who dwelt at Tumbavanagrāma, born 496 V, lived 8 years in grīha, 44 in vrata, 36 as sārī, died at the age of 88 in 524 V After Sinhagiri had taught him the eleven āngas, Vajra went from Dīśapura to Bhadrāgupta at Avanti (Ujjayinī), to learn the 12th, viz the Drishtiśūtra He was the last who knew the complete ten pūrvas (vajrasvāmīto dasamapūrvachakrārthasānanādivyuchchhedak), and he extended the Jain religion southward in the kingdom of the Baudddhas From him arose the Vajrasikhī ' Ind Ant XI p 247 Cf ib p 252 See also Jacobi, preface to his edition of the *Parisishtaparvan*

Vajrasena—

Mentioned as the guru of Hematīlaka, who was the guru of Ratnasekharasūri, author of a Śrīpīṭhacarita 3, App p 204 Cf Weber, II p 1023 Assisted Mahesvara with that writer's commentary on the Āvāsyaśāstratī of Munichandrasūri 3, App p 245 Vajrasena is one of the eminent teachers of the Nigūpariya branch of the Tapā gachchha mentioned by Harshakīrti "Vajrasena, to whom, at the suggestion of Śihya, the emperor Allavadi gave a valuable garment and Pharama (firman) in the town of Runa " Bhandarkar, Report, 1882 3, p 43 See also Weber, II pp 207, 859

Vararuchi—

The Śratabodha ascribed to him 3, App p 225

Varāhamihira—

Author of the Brihajjataka (or Horāśāstra) 1, App p 87.
Author of the Yogayātra 1 p 160

Vardhamāna sūri—

Author of the *Upamitibhāṣya* panchanīmasamuchchaya 3, p 30, App p 3 See also J, p 92 (dharanendra and jachharani) 3, App pp 64 305, 314, 209, 302 "Vardhamāna, the first sūri peculiar to the Kharatar gachchha, was at first the pupil of the Chaturvāsin Jinachandra, but passed over to Uddyotana He converted the two sons Śivasvara and Buddhisiṅga and the daughter Kalyāṇatī of the Bālmika Soma Śivasvara received at the dīkṣā the name of Jinavara Klatt, Ind Ant XI p 248 Klatt goes on to quote the passage in the pūṭi describing how Vardhamāna consecrated Vimlasīha temple on Mount Abu in Samvat 1088, and shortly afterwards starved himself to death

Vardhamāna ganin—

Pupil of Hemachandra Author of a *Kumāravāṇaprasaṅga* tikivya He mentions the minister Vibhata, 3, App p 316

Vardhamāna sūri—

Of the Raja gachchha Pupil of Ajitasenāsūri, and guru of Śilabhadra 3 App p 159 According to the Kharatar gachchhapattivālī the Ryagachchha arose in the time of Jinakusala (born Samvat 1326)

Vallaṭa bhaṭṭa—

Quoted by Kshemendra in his *Suvratatilaka* 1 p 86

Vallabhadeva—

Author of a commentary on the *Vakrokti* panch śikṣā of Ratnākara Aufrecht refers to his commentaries on the *Kumārasambhava*, *Meghaduta*, *Raghuvansa*, *Śiṣupālavadā*, *Suryasataka* and our book "Son of Ānandadeva, father of Chandīditya grandfather of Kayyata (who wrote a commentary on *Ānandavardhana's* *Devisataka* in 977 A D) *Kavyamala*, 1, 101 He is quoted by Mallinatha, *Ox Cat* p 113" Aufrecht in C C Vallabhadeva calls his father "amātyavara"

Vallabhadēva—

The compiler of the *Subhashitāvali*. (Printed in the Bombay Sanskrit Series). Aufrecht in C. C. assigns him to the 16th century, and says that he has laid the *Saṃgāddharapaddhati* under contribution. 1, p. 30 fg.

Vasunandin—

Author of a commentary on the (Digamabara) *Āchārasūtra*. 2, p. 131.

Vakpati—

Author of the *Gandīvaradhikāya*. 1, App. p. 103.. See Shankar Pandit's edition in the Bombay Sanskrit Series.

Vāmadeva—

Author of a *dīpikā* on the *Pañcāsaṅgraha* of Nemichandra Pupil of Jineśvara. 1, App. p. 74

Vāmadeva kavi—

Praised in the *Śaktāvali* of Lakshmana. 3, App. p. 55 Aufrecht notes that he is quoted in the *Sūktikarnāmpita*.

Vāmana āchārya—

Author of the *Lingīnūśisana*. 3, p. 40; App. p. 110. "Whether the *Sūtrapāṭha*, *Unādisūtra*, *Lingāsūtra* belong to the same Vāmana [the joint author of the *Kāśikāyāriti*] is by no means certain. He quotes the *Panjikā* and Jainendra." Aufrecht in C. C.

Vālmiki—

Praised by Lakshmana 3, App. p. 55.

Vasudeva—

Author of the *Yudhishthiravijayakāya*. 3, App. p. 355.

Vāhari ganin—

Silāṅga at the end of his commentary on the *Sūtrakritāṅga* calls himself *Vāharigamasahāya*. 1, App. p. 37. Compare Weber, II. p. 1200. So also at the end of his commentary on the *Āchāringa* he styles himself *Vāharisādhūsaḥāya*. Weber, II. p. 367.

Vijayasena sūri—

Mentioned as the pupil of Haribhadrasūri and guru of Udaya-prabhasūri in the Nāgendra gacchha, author of the Dharmibhṇḍāyamaṇikāya. 3, App. p. 18. Assisted to correct the Vīcekamanjari of Āśvā. 3, App. p. 103. Dharmasigaraṅgaṇi calls the Vijayasinha who is No. 42 in the Tapā gacchha "vīcekamanjarisūddhikrit." See Weber, II. p. 1007, and compare Klatt in Ind. Ant. XI p. 251.

Vijayānanda—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 307.

Vidyānanda sūri—

Mentioned as the chief pupil of Devendrasūri. 3, App. p. 160. See the extract from Klatt given under Devendra.

Vidyābhūṣaṇa—

Author of the Sāhityākaumudī. 2, pp. 10 and 99. Aufrecht in C. C. says that this writer's Utkalīkāvallarītikā was written in 1765 A. D.

Vidyāsagara—

Mentioned as pupil of Amarasigara (Amarābḍhi) and guru of Udayasigara (Udayodadhi), author, in Samvat 1304, of the Śnātṭipanchāsikā. See the entry Udayasāgara. 3, App. p. 239.

Vinayakusala—

Author of the Śrīmandalaprakaraṇa. 3, App. p. 240.

Vinayachandra (Vinayanda) sūri—

Pupil of Ratnasīnhasuri. Author, in Samvat 1325, of a nirukta to the Kalpasūtra. 3, App. p. 301, 302. (For Vinayachandra in 1, App. p. 35, read Vijayachandra.)

Vinayamitra—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Vibudhachandra (Vibudhendu)—

Mentioned along with Chandramunindra as a "śāśya" of Hemachandra. 3, App. p. 275. Compare Weber, II. p. 800, where a passage is cited in which Hemachandra acknowledges the assistance given to him by Vibudhachandra and others in his "Śiṣyāhitā."

Vibudhaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Somaprabhasūri and the guru of Dharmakumarasādhū, author of the Śāhibhadracharita. 3, App. p. 175.

Vibudhaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Devānandasūri. 3, App. p. 302.

Vimala gani—

Author of a commentary on the Darśanaśuddhi of Chandraprabhasūri. Pupil of Dharmaghoshasūri. 1, App. p. 41. Abhayadeva acknowledges the help of a pupil of his of this name at the end of his commentary on the fifth anga. Weber, II. p. 463.

Vimala sūri—

Author of the Padmacharitra or Rāmacharitra. Pupil of Vijaya. His date is given as 530 after Viṛa's nirvāṇa. At 3, p. 44, this writer is wrongly identified with the author of the Praśnottararatnamālīkā. 3, App. p. 191.

Vimala sūri—

Mentioned as guru of Chandrakīrti. See that entry. 1, App. p. 33.

Vimalachandra—

Author of a Praśnottararatnamālīkā. 1, App. p. 15. For other copies of the book see Index of Books. Compare Weber, II. p. 1118, and the references given there. Klatt

notes there that in a Bṛhadgṛhīchilāgarvavālī (Decc Coll p 66, No 245) Vimalachandra is described as the bhṛatṛ and landhu of vādī Devasūri (Samvat 1226), fol 18 vādī Deva sūriṇīn jātje Vimalachandra pathako, yehā "Iraṃpatya Jivavarendram prasnottararatnaṇāddhātini vakshye iti pras nottararatnamāli-granthah kṛitah pravartate "

Vimalachandra—

Mentioned as pupil of Prabhacandra See under Saṅgha tīkhasūri 1, p 93

Vimalavijaya—

Author of a Chaturvīṃsatījnastotra 3, App p 213

Viśākha āchārya —

Mentioned as pupil of Bhadrabahu 3 App p 256

Viśvanātha—

Author of the Śatṛusalyakāvya Son of Vaidya Narayana, 3, App p 342 Author of the Jagatprakāśa 3 App p 354 Author of the Kosakalpataṛu Aufrecht in C C notes that he mentions the Medinikosa as one of his sources 2, 1 123

Vikṣvāra bhāṭṭa—

"Surnamed Gagrābhatta Son of Dinakara son of Rīma kṛṣṇa son of Narayana, son of Ramesvara nephew of Kamalākara (1612 A D) Aufrecht in C C His commentary on the Chandraloka called Rāhagama 2 p 109

Vishnu—

Author of a Śankyāyansūtrapaddhati Son of Śūpati Sarman who was son of Jagannatha Dvivedin Aufrecht cites the book from the Catalogue of Sanskrit MSS in the Sanskrit College of Benares and says that it is called Kraturatnamāla and that its author was Vishnu Kavi 2, p 101

Venkaṣaṇātha vaidīkasarvabhauma—

Son of Ranganāthar, grandson of Sarasvatīvallabha
 • Author of the *Smṛitirātīkara* 2, p 104

Vaidyanātha—

Son of R māchandra (R mābhata), grandson of Vīthala
 Author, of a *Kavyaprakāśodharaṇachandrikā* which, according to Aufrecht in C C, he wrote in Samvat 1739

Vaiṣṇavāmin—

Mentioned as pupil of Bhāratavarā and guru of Nemichandra
 in the *Rīya gāchchha* 3, App p 160 See also 3, App p 321

Vaiśākha—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App n 308 In his time the Nisitha sūtra was lost 3, App p 22.

Vyāsa—

Reputed author of the *Vyāsasiddhanta* 2, p 105

Śaṅkara (Oḍḍaśaṅkara) kavī—

Son of Sudhikara by Mādhmatī Grandson of Śaṅhikara
 Author of the *Smṛitisudhikara* a *śaṁvatsarārītyāmbandha*
 2, p 100 Author also of a *Graṇthasiddhāntadharmakusuma*
 Aufrecht in C C with a reference to Lalore 14

Sambhu kavī—

Author of the *Rajendrakarmapūra* 1, p 82 A poet of Kashmir, father of Ananda vaidya (Śrīkaṣṭhacharya, 25, 97)
 Aufrecht in C C Author also of the *Anvoktimuktikā* 1, p 81, where and at p 118 it is called *Muktikatasāṭaka*
 The *Rajendrakarmapūra* is a poem in praise of Harshadeva of Kashmir

Śaṅkhaḍhara—

(So correct) Author of the *Kavīkarpātīkā* (or *kavīkarpātī*), a work on alankāra 3, p 21, App p 340 Author also of the *Latakamelanayārasana* 2, pp 57 and 122 He was court poet of Mahāmandalikādhirājagovindanayaka

. Satruḡha Sarman—

Author of the *Mantrārthadīpikā*, which he composed at the request of Dharmachandra, son of King Rāmachandra. 2; p. 114. Aufrecht, who notes that Satruḡha is quoted by Keāramisra in the *Dvaitapaśiṣṭi*, adds two other works of his, a *Rudraṇapabhāṣya*, and the *Vedavilāsinī*.

Sinti sūri—

Mentioned as pupil of Mahendraprabhū and guru of Ānanda and Amarachandrasūri in the Nagendra gachchha 3, App. p 17.

Santi sūri (Sāntyaśhārya)—

Author of a commentary on the Uttarādhyāyanasūtra 3 App p 63. 'Samvat 1096 died Sāntisūri, named Vādiveśa of the Thūpādī gachchha, who wrote a tika on the Uttarādhyāyanasūtra (conf Prabhakāchar śringa XVI" Klatt in Ind Ant XI p 253 Compare Weber, II p 1005, and Bhandarkar, Report for 1883-4, p 129

Sālabhadra sūri—

Mentioned as guru of Jinabhadrasūri (Samvat 1204) 1, App. p 83

Sāhhotra—

The reputed author of the Turangasūtra 1, p 95.

Siva jyotirvid—

Author of the Munditaprahasana 2, p 122

Sivaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Chakresvarasūri and guru of Tilakicharya (Samvat 1296) 1, App p 8

Sivabhadra—

Author of the Sivabhadraśrī (No 167 of my Collection of 1882-3) 3, App p 292 Aufrecht notes that the Sivabhadraśrī is quoted by Namīś 4, and by Rāyamukuta

Siva sarman—

Referred to as (part) author of the Karmagrantha 3 App. p 70 Compare Weber, II p 919 See also ib p 837 and Indische Studien, 16, p 354

Sivasindhu sūri—

Mentioned as pupil of Dharmamārti and guru of Amarābha (Amarasagara) in the Chandra kula, Vidhyāksha gachchha 3, App p 238

Silagaṇa sūri—

Mentioned as an ornament of the Chandra gachha 3, App p 304 Mentioned as the pupil of Jayasuka 3 App p 31

Silabhadra sūri—

Mentioned as pupil of Varidhamana and guru of Bhartesvara in the Raja gachha 3 App p 107 See also 3, App p 31

Silabhadra sūri—

Mentioned as guru of the Dharmaghosha who converted the King of Sikkambhari 3, App p 15 and 307

Silamitra—

Mentioned among the yugapradīnas 3, App p 308

Silaratna sūri—

Author of a commentary on Merutunga's Meghadūta, which he wrote in Samvat 1491, in Anāhullapitaka He describes himself as pupil of Jayakirti who was pupil of Merutunga 3, App p 248

Silanka—

Author of a commentary on the Āchāringasūtra 1, p 68 App p 31, 3 p 36, App p 89 He bases his work on an older commentary by Gandhārastin He wrote his book in Śaka 784 or 798 Compare Klatt in Ind Ant XI p 247 "The MSS quote further Jinabhadraganikāśhamasramana composer of Viśeṣavyākhyātibhāṣya and his pupil Silanka, called Kotyacharya, composer of vṛttis on the first and second angas' In a note Klatt says that according to Prabhāva kaṇḍhara (XIX v 100 fg) Silanka wrote vṛttis on eleven angas which with the exception of two have been lost "The Āchārangavṛtti contains the date of its composition, Śaka 798 But as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS it seems to be of no great weight The first of the two Cambay copies, which was written in Samvat 1303 in Anāhullapitaka, while Viśaladeva was reigning at the expense of the minister Tejalpala, has no date But the second copy, which was written in Samvat 1307 or

only 24 years later has the verse with the date but the date is 784 For the verse see Weber II p 370

Author also of a commentary on the Sutrakṛitingasūtra 1, App p 37, 3 App p 70 This he wrote with help of Vaharigani

Subhasila gani—

Author of a Sūtripanchasikā Pupil of Munisundara of the Tapa gacchha 3 App p 230 This is the author of the Panchasatiprabodhasambandha, (Weber II p 1112) pupil both of Lakṣmīgarasuri (No 53 of the Tapa gacchha with Klatt) and of Munisundarasuri (No 51 of the same list) He wrote his Panchasatiprabodhasambandha in Samvat 1021

Sobhana—

Author of the Śobhanastuti 1, App p 101 3 App p 22 Compare Weber, II p 944 Sobhana was a brother of Dhana-pala, author of the Rishabhpanch śikā He wrote in the second half of the tenth century A D According to Prabha-valacharitra (sringa 17, v 314 fg) Dhanapala wrote a commentary on the stuti of his brother (Weber from Klatt) The Sobhanastuti has been edited and translated by Jacobi, Journal of the German Oriental Society, XXXII pp 509 534 "Fourteen groups of four verses each the first in praise of the twenty four tirthankars the second in praise of all the Jinas, the third in praise of the Jain doctrine and the fourth in praise of various deities

Sobhākaramitra—

Son of Trayīsvaramitra Author of the Alankararatnakara and Udāharana 1 pp 12 and 77 (Also No 71 of my Col-lection of 1882 3)

Syamala bhattacha—

Quoted by Kṣemendra 1 App 87 In the Subhāṣitavali he is called Śy malaka

Srinivāsachārya—

Mentioned as the guru of the anonymous author of the Jalandharpitṭham īhatmya 2, p 116 No 22 of my Collection of 1883 4

Sriprabha—

Mentioned among the yugapradhīnas 3, App p 307

Srirāma—

Author of the Kansavidhānakavya 3, App p 355 This poet's name should have been entered as Rāma

Srivatsalānchhana (Vatsavarman)—

Author of a commentary, called Sarābodhīnī, on the Kavya prakāśa 2, p 130 No 103 of my Collection of 1883 4. Aufrecht ascribes to this writer three other works, Kavya puikṣhī, Kavya mṛita, and a Rāmodayanātaka

Srutakīrti—

Author of a commentary on the Pārsvanāthashtaka of Indranandin 3, App p 264

Srutasāgara—

Author of a commentary on the Śatprabhrīta of Kuṇḍakunda charya. Pupil of Vidyānandin, who was pupil of Devendrakīrti, who was pupil of Padmanandin. He wrote the work at the repeated request of Mallabhushana 2, pp 80 and 158. For this writer see Bhandarkar's Report 1883 4 p 117. Bhandarkar has there a Jainendravajrayidhi by Srutasāgara at the end of which there is the same succession from Padmanandin. Srutasāgara also wrote a Tattvārthadhīkāśī. His date can be deduced from a statement of Nemidatta who wrote in Śamvat 1585. Nemidatta's teacher Śūlanandin had the following lineage —

- (1) Padmanandin, High priest of the Śrāvastīya gṛahkṛta of the Mula sangha.
- (2) Devendrakīrti
- (3) Vidyānandin
- (4) Mallabhushana Teacher of Śūlanandin who was the teacher of Nemidatta (Śamvat 1585)

"Nemidattā describes himself as 'devoted to the service of Śrutasīgara and other yatis. So that Śrutasīgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A. D.

Sangatimitra—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p. 308.

Sangamasinha sūri—

Mentioned by Lakshadeva, apparently as one of his teachers 3, App p. 192

Sangatilaka sūri—

Of the Rudrapallīya gachchha. Author, in Samvat 1142, of a commentary on a Saṃyaktvaśaptatī (in Prakrit) of an anonymous author. Sangatilakasūri gives his spiritual descent as follows. In the Chandra gachchha there arose—

- (1) Vardhamāna "Dharmendravandya charanaḥ"
- (2) Jinesvara "Suvihārasenābhāṣekharaḥ,"
- (3) Abhayadevasūri
- (4) Jinavallabha

So far the list has followed that of the Kharataragachchha pattavali, except that Jinachandra Abhayadeva's elder brother in the faith, is passed over. In the Kharataragachchhapattavali Jinavallabha is succeeded by Jinadatta. Our list starts now from another pupil and successor of Jinavallabha—

- (5) Jinasekhara The founder of the Rudrapallīya gachchha
- (6) Padmaśāndra
- (7) Vijayendra
- (8) Abhayadeva "Vidisinha. A second Abhayadeva not inferior to the first, under whom the Rudrapallīya gachchha attained to great splendour
- (9) Devabhadra,
- (10) Prabhānanda
- (11) Chandrasūri and Vimalasāri guru (Vimalachandra sūri)
- (12) Gunasekhara

- (13) *Sanghatilakāchārya*. Our Author. He wrote the book at the request of his pupil *Devendramuni*, brother in the faith of another pupil *Somatilakāchārya*. 1, pp. 53 and 92.

Compare *Weber*, II. p. 1085, where a work by the *Somatilakasūri* mentioned here is described.

Sanghadāsa kshamāsramana—

Author of a *Mahatpanchakalpabhāṣya*. See *Weber*, II. p. 826; 3, App. p. 178. Compare *Weber*, II. p. 919. Author of the first *khaṇḍa* of *Vasadevaliṇḍī*. 1, App. p. 4; 3, App. p. 196. Compare *Weber*, II. p. 919.

Sanghavira gani—

Mentioned as pupil of *Ānandavīragani* and guru of *Udayavīragani*, by *Udayavīragani*'s pupil *Udayasīṅha*, who flourished *Samvat* 1646. 3, App. p. 227.

Sambhūtivijaya—

The *sthavira*. 3, App. 303. In his time the *Samarāyāṅga* was lost. 3, App. p. 22. Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 308. '7 and 8. *Sambhūtivijaya* and his *laghugurubhrātar Bhadrabāhu*; the former of the *Māthara* gotra, lived 42 years in *griha*, 40 in *vrata*, 8 as *yugapradhāna*, died at the age of 90, in 156 V." *Klatt in Ind Ant XI*. p. 246. Compare *ib* p. 251 (*Sambhūtavijaya*).

Sakalachandra gani—

Mentioned as pupil of *Jinachandraganīdhīpa* and guru of *Samayasundara* (*Samvat* 1686). 3, p. 3; App. p. 290. Compare *Weber*, II. pp. 587, 1063, where works by *Sāntichandra* (a contemporary of *Akbar*), a scholar of this *Sakalachandra*, and by a pupil of *Sāntichandra* are described.

Sandila—

The *sthavira*. 3, App. p. 303. Compare *Weber*, II. p. 673.

Satyamitra—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3 App p 308 Compare Weber, II. p 1003 where *Dharmasūgaragani* states that *Satyamitra* lived 1000 V., and that in his time there was *pūrvavyavachchheda* See Klatt in *Ind Ant XI* p 252

Satyahansa sūri—

Mentioned as pupil of *Ratnasekharsūri* (died Samvat 1517) 3, App p 227.

Samayasundara—

Author of the *Gāthāsahasrī*, which he compiled in Samvat 1686 He describes himself as the pupil of *Sakalachandragani*, who was the pupil of *Jinachandraganadhīpa* He wrote when *Jinariya* was 'reigning' and when *Jinasigani* had obtained the title of *acharya* 3, App p 284 The *Jinariya* mentioned here is the teacher of that name who is No 63 of the *Kharatara gṛhechha* with Klatt, and whose dates run from Samvat 1647 to Samvat 1699 'Samvat 1686 (the date of our book) originated the *Laghvachīrvakharataraśikha* from *ācharya Jinasagarasūri*, occasioned by *Harshanandara*, pupil of *Samayasundara*, this is the eighth *gṛhechhabheda*' Klatt in *Ind Ant XI* p 250 Compare Weber, II p 1053 Author also of the *Visamvadasataka*, which he wrote in Samvat 1685 3 App p. 290

Samarasinha—

Of the *Pr gṛvāta vīṇsa* Son of *Kumārasinha*, who was son of *Samanta*, who was son of *Sobhanadēva*, who was son of *Chandasinha*, who was minister of one of the *Chalukya* princes of *Gujarat* Author of the *Tīkātāntarasūtra* 2, p 130 'The author traces his descent to *Chandrasinha* of the *Prāgvata* family, who was a minister of the *Chalukya* kings of *Gujarat* He was probably the same person as *Chandraya*, who, as stated by *Somesvara* in the *Kīrtikāramudī*, (III 1-4), also belonged to the *Pragvata* family and was a *mantrin* or counsellor and ancestor of *Vastupala*' Bhandarkar, Report, 1882 3, p 32

Samudra (Āryasamudra)—

The sthāvira 3 App p 303 See Weber, II p 984, and compare the same p 673

Samudra sūri—

Mentioned as the guru of Vijayasinhāsūri 1, App p 38

Samudraghosha sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaghoshāsuri (a contemporary of Siddhārtha) and guru of Sarāprabha Ratnasuri and Tilaka clandra Described as overcoming all opponents at the courts of Kuṅṅ Narvarma leva of Diara the king of the Golrada country, and Siddhartha king of Gujarat 3 App p 95

Sarasvatītirtha—

See under Narahari

Sarvadeva—

Mentioned as the root of that tree which is the Vata gachchha otherwise called the Vrihad gachchha He was succeeded by Jayasinhāsuri 3 App p 40 For the establishment in Samvat 994 of the Vrihad or (Vata) gachchha under a large fig tree (vata) on Mount Abu, see under Uddyotana Sarvadeva is No 36 in the Tipa gachchha with Khatt See the Sanskrit extract there Indian Antiquary, VI p 252

Sarvadeva sūri—

Mentioned as the pupil of Vādisuri and the guru of Pradyumnasuri in the Chandra gachchha 3 App p 87

Sarvadeva sūri (Tārkika)—

Author of the Prarānamanjari 3 App p 265 No 395 of Bühler's Collection of 1875-76 is a copy of this book

Sarvamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 307

Sahajakuśala—

Perhaps alluded to as the author of the Śrūtisvadasiksha 3, App p 270

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nārachandra and guru of Māṅkyachandra, author of the *Parśvanāthacharitra* and the *Karṣaṇakāśikā* 3, App pp 161 and 322 The *Parśvanāthacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amaraśāstracharitra*, 3 App p 22, is probably to be identified with Māṅkyachandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra) —

Mentioned as pupil of Amaraśāstra and guru of Guṇasigara 3, App p 223

Sādhurātṇa sūri—

Author of a *Yatijatakālpavṛtti* which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundaravari (No 4) of the *Tapīgacchēhā suripīṭha*, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadragamākṣhamāśramana as the author of a 'saṅkṣipta-jatakālpā' Sūriprabha expanded the book, and Somatīkṛti wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the *Yatijatakālpavṛtti* 3, App p 226

Sāmba—

Author of the *Simhapanchāṅga* or *Sūryastotra* 1 pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Sūryadvādasī* and a *Sūryasaptarīṣā*

Sāhila—

Quoted by Kṣhemendra in the *Savrittatīlaka* 1, App p. 87.

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3 App p 308.

Sinhagiri—

The sthāvira "In the line of Sahastin" 3, App p 307 He is No 15 of the *Kharatara gacchēhā* with Klatt, with the entry "jāṭismāraṇajñāvan" His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramāditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220.

In the Anchalagachchhapattāvali the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dikshā, Samvat 1352; āchāryapada, Samvat 1371; gachchhanāyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha-sūri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 320.

In the Anchalagachchhapattāvali the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dikshā, Samvat 1291; āchāryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Sinhāchārya—

The sthavira. 3, App. p. 303.

Siddharshi (Siddha ṛishi)—

Author of the Upamitibhavaprapanchā, which he wrote in "the year" 962. From the fact that he tells us, 3, App. p. 148, that Haribhadra wrote his Lalitavistara for his edification it would appear that this is a Vira date, and that the book was therefore written in 962 V. = Samvat 492 = A. D. 436. The first copy was written for him by the nun Gaṇa, a disciple of Durgasvāmin. Siddharshi gives his spiritual descent as follows—

- (1) Sūrachārya.
- (2) Dellamahattara.
- (3) Durgasvāmin.
- (4) Saddarśin.
- (5) Siddharshi.

It is mentioned incidentally that it was the sage Garga who gave dikshā to Durgasvāmin and Siddharshi. 3, App. p. 146. p. 42. No. 7 of Kielhorn's Palm-Leaf Collection is a copy of this book. Referred to as author of the Upamitibhavaprapanchi. 3, App. p. 91, v. 21. Author also of a commentary on the Uvaṇsamilā of Dharmadāsagani. Describes himself

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Māṃkya chandra, author of the *Pārsvanāthacharitra* and the *Kavya prakāśasūkteta* 3, App pp 161 and 322. The *Pārsvanāthacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amamasvamincharitra*, 3, App p 98, is probably to be identified with Māṃkya chandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amraprabha and guru of Guṇasigara. 3, App p 228

Sādhuratna sūri—

Author of a *Yatijītakalpavṛtti*, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarasūri (No 49 of the *Tapīgachchha* suṣṛīda, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadraganikṣhamāramana as the author of a 'sukṣipta' jītakalpa Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it. 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the *Yatijītakalpavṛtti*. 3, App p 226

Sāmba—

Author of the *Sīmbapanchāśikā* or *Sūryastotra* 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in G C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Sūryadvādśaryī* and a *Sūryasaptaryā*

Sāhila—

Quoted by Kshemendra in the *Suvṛittatīkā* 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhanas* 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthāvira "In the line of Subastin" 3, App p 303 He is No 15 of the *Kharatara gachchha* with Klatt, with the entry "jātismaranasajjanavān" His birth was a sleep without forgetting. A contemporary of Vikramāditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatalaka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the Anchala gachchha 3 App p 220

In the Anchalagachchhapattivali the following dates are given for this writer born Samvat 1345, diksha Samvat 1352, acharyapada, Samvat 1371, gachchhanayaka, Samvat 1393, died, Samvat 1395, in Cambay

Sinhaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha sūri in the Anchala gachchha 3, App p 320

In the Anchalagachchhapattivali the following dates are given for this writer born, Samvat 1283, diksha Samvat 1291, acharyapada, Samvat 1309, died Samvat 1313

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Māmkya-chandra author of the *Parśvanāthacharitra* and the *Kavya prakāśasanaleṭa* 3, App pp 161 and 332 The *Parśvanāthacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amamāsvamīcharitra*, 3 App p 93, is probably to be identified with Māmkya-chandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amara-prabha and guru of Guṇaśigara 3, App p 228

Sādhvīśvara sūri—

Author of a *Yatijatakālpavṛtti*, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devāsundarasūri (No 49 of the *Tapi-gaṇḍhīha samṛpīḍa*, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadraganukṣanīśramana as the author of a *sāṅkhyāta-jatakālp* Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devāsundara and author of the *Yatijatakālpavṛtti* 3, App p 226

Sāmba—

Author of the *Sāmbapanchasika* or *Sūryastotra* 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Suryadvadasārya* and a *Sūryasaptārya*

Sāhila—

Quoted by Kshemendra in the *Suvṛttatilaka* 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhanas* 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthāvira 'In the line of Suhastin' 3, App p 303 He is No 15 of the *Kharatara-gaṇḍhīha* with Klatt with the entry "jītiśmaranajñānavin His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramaditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the Anchala gachchha 3, App p. 220.

In the Anchalagachchhapattāvali the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dikshā, Samvat 1352; āchāryapada, Samvat 1371; gachchhanāyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha-sūri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 320.

In the Anchalagachchhapattāvali the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dikshā, Samvat 1291; āchāryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Somasundara sūri—

Mentioned as fourth of the five pupils of Devasundara. He succeeded Somasundara and in his turn had five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanāśundara, Jināśundara and Jinakīrti. 3, App p 226. Devasundara, Somasundara, and Munisundara are Nos 49, 50, and 51 of the Tapa-gachchha with Klatt. "Somasundara born, Samvat 1430 vṛta, Samvat 1437 vichakṛpada, Samvat 1450 sūripada Samvat 1457 died, Samvat 1499. Wrote bilavabodhas on Yogasastra Upadesamālī Shad-ivasyaka, Navatattva, &c. His pupils were Munisundara, Jayasundara (in a note Klatt says that this pupil is in colophons of MSS and otherwise called Jayachandra) with the biruda Kṛṣṇasarasvatī, Bhuvanāśundara and Jināśundara, author of Dipīkhaḥkalpa'. Ind Ant XI p 256. He was the author of a commentary on the first paṇḍa. Weber II p 612. Of a commentary on the Pratyakhyānabhashya. Weber, II p 803.

Skandila āchārya—

The sthāvira. 3, App p 303. Mentioned among the yuga-pradhānas. 3 App p 308. This is the name of the guru of the Vṛddhavadīsūri, whose pupil Siddhasenadityakara converted Vikramaditya. See Weber, II p 938, note, and the references given there.

Sthūlabhadra (Sthūlabhadra)—

The sthāvira. 3 App p 303. Mentioned among the yuga-pradhānas, 3 App p 308. In his time the fourteen pūrvas were lost. 3 App p 21. Sthūlabhadra is No 9 of the Kharatara-gachchha and No 7 of the Tapī-gachchha with Klatt. 9 Sthūlabhadra, from Pataliputra of the Grāma-gotra. His father was Sakadila, minister of the ninth Nanda and his mother Lichchhaladevī (variants Sakatila and Lakshminivati). He converted the vesya Kosa, and was the last who knew the fourteen pūrvas, but with this modification—*dasa pūrvani vastudīpāye nyūnāni sūtrato 'rthatas ca papīṭha antyāni chātvarī pūrvāni ta sūtrata evadhitavan anarhata itī vṛddhapravadaḥ*. He lived 30 years in grāha, 20 in vṛta, 40 as sūri died 210 V, at the age of 90. Ind

Ant. XI. p. 246. In the Tapigachchhapattāvalī it is stated that the year of Sthūlabhadra's death coincided with the year in which the ninth Nanda was killed by Chandragupta. Ib. p. 251. According to a statement in Hemachandra's Parisish-tapavān part of the Āchārāṅga was revealed to an elder sister of Sthūlabhadra's by the Jina Simandhara Weber, II. p. 370, note 2.

Svāti—

The sthavīra 3, App. p. 303. A date 1250 from Virā is assigned to a teacher of the name. 3, App. p. 285.

Hariprasāda—

Author, in Samvat 1784, of the Kāvyaśloka Son of Gangeśa ("māthuramiśra"). 3, App. p. 356. Author also of a Sad-dharmatattvākhyāṇika (māsādinirnayapraharana). No. 68 of my Collection of 1883-4.

Haribhadra sūri—

Author of—

- (1) The Anekāntajayapatikā. 3, App. p. 191; ib. p. 194 (a tippana on). No. 362 of Kriehorn's Collection of 1880-1 is a copy of this book, with the commentary of Manichandrasūri.
- (2) An Āvaśyakatikā, called Śishyāhitā. 3, App. p. 202 (also ib. p. 154). For an account of this book see Weber, II. pp. 763 to 786. Weber, p. 764, note, points out that the anonymous Āvaśyakatikā which is No. 275 of the Cambay Palm-Leaf MSS. begins in the same way as his MS., but is apparently of lesser bulk. The colophon of the Āvaśyakatikā should apparently run thus (my p. 202 compared with Weber, p. 786) — "Samāptā cheyam śishyāhitānāmāvaśyakatikā. Kṛitih sūtāmbārāchāryajna-bhatanigadanusārino vidyādharakulatilalākūchāryajnadattaśishyasya dharmato jainī (i. e. yākinī: cf. 3, App. p. 165, where "harichandrena" is a misprint for "haribhādrena") mahattarasunor alpamater āchāryaharibhadrasya."

- (3) The Upadeśapada. 1, App. p. 34; 3, App. p. 46.
- (4) A Chaityavandanavṛtti (Lalitavistara). Siddharshi (Vira 962) states that Haribhadra wrote this commentary for his (Siddharshi's) benefit. 3, App. p. 148. The Chaityavanadanavidhipan-chāsaka, 1, App. p. 16, may be the same book.
- (5) The Jambudvīpasangrahaṇī. 1, App. p. 49; 3, App. pp. 213, 253 (with the commentary of Prabhānanda-sūri), 276 (with the commentary of Prabhānanda-sūri). For a description of this book see Weber, II. pp. 593-6.
- (6) A Jñānapanchakavivaraṇa. Quoted by Samaya-sundara in his Gathāsahasrī. 3, App. p. 285.
- (7) A Darśanasaptatikī. 3, App. p. 13. No. 275 of my Collection of 1882-3.
- (8) A Daśavaikālikaniryuktīkā. 3, App. p. 165 ('havi-chandrena' in the extract is a misprint for 'hari-bhadrena'). In the colophon to this work he is described as the dharmaputra of Yākinī. In the list of Haribhadra's writings given in the Ganadharasīrdhaśataka (Weber, II. p. 987) he is credited with a bṛhadvṛtti and a laghuvṛtti to the Daśavaikālikasūtra. At Weber, II. p. 807, will be found a description of an avachūri on the Bṛhadvṛtti of Haribhadra on the Daśavaikālikasūtra.
- (9) A Dīkshāvidhipan-chāsaka. 1, App. p. 16.
- (10) The Dharmabindu. 1, App. p. 44; 3, App. p. 53.
- (11) The Nānāchitrakā. 1, App. p. 48 (Nānānta: I take the title from Klatt, Onomasticon, who refers to Weber, II. p. 987).
- (12) A Pañchāsika. 1, App. p. 16. No. 742 of Bühler's Collection of 1875 is a Pañchāsikāvṛtti by Haribhadra.
- (13) A Munipaticharitra. No. 314 of my Collection of 1882-3. Flor. G 196 A (Klatt).
- (14) A Lagṇakundalika. 1, App. p. 83.

- (15) A *Vedābhīyatānirākaraṇa*. No. 291 of my Collection of 1882-3.
- (16) A *Śrāvakaḍḍharmaśāstra*. 1, App. p. 16.
- (17) A *Samarāditya-charitra*. 3, App. p. 118. Compare Weber, II. p. 987 (list in *Gaṇadharasārdhaśataka*). Klatt takes "*Arhachchhrihādāmanī Samarāditya-charita*" to be the name of one book. A copy of this book is among the Pattan Palm-Leaf Manuscripts described in the body of the present Report.
- (18) A *Yogabīnduprakaraṇavṛtti*. 3, App. p. 327. There is a *Yogadrishṭisamuchchaya* in the list in the *Gaṇadharasārdhaśataka*, Weber, II. p. 987. Weber refers to the *Shaddarśanasamuchchaya* of Haribhadra. Weber, II. p. 180.
- (19) *Panchasūtravṛtti*. 3, App. p. 293. Malayagiri, the commentator of the *Nandisūtra* refers to a previous work of the kind by Haribhadra. 3, pp. 35-6, App. p. 36. A *Panchavastaka* by Haribhadrasūri is quoted in the *Gāthāsahasrī* 3, App. p. 286 (*Panchavastatikā*, Gough Pap. p. 110, n. 115, Weber, II. p. 987, l. 17; *Panchavastuka*, l. 23. *Panchavastukavṛtti*.)

For other known works of Haribhadrasūri see Klatt, *Onomasticon*. He is said to have protected the Word of the Arhats like a mother by his 1,400 works. 3, App. p. 91. See also 1, App. p. 5 (correct the number "1114" at 1, p. 59. He used the word "*viraba*" as his mark in the last verse of each of his works. 3, p. 34. Praised with *Pādaluṭṭa* and *Bappabhatti*, as an incomparable poet by *Vijayasahasrī*. 1 App. p. 33. In the *Gachchhotpattiprakīrṇaka* (quoted in the *Gāthāsahasrī*) the date of his death is given as 535 *Vikrama*. 3, p. 3, App. p. 284. Cf. 3, App. p. 272.

Haribhadra sūri—

Mentioned as the pupil of *Ānandasūri* and *Amarachandrasūri* and guru of *Vijayasahasrī* in the *Nāgendra gachchha*. Called *Kalikālagantama*. 3, p. 32; App. p. 18. So also 3, p. 40; App. p. 103. Klatt refers to Buhler's *Sukritasankīrtana*, pp. 24-5. This Haribhadrasūri must be the same as the

"Haribhadrasūri, about Samvat 1225, pupil of Amarichan drasūri (about Samvat 1150-92), pupil of Santisūri (Samvat 1150-99) of the Nāgendra gachchhā author of Tattvaprā bodha Brit Mus Or Nr 2112, whom Klatt distinguishes from him (assigning about Samvat 1260' to our author)

Harischandra (Harichandra) bhaṭṭāraka—

Author of the Dharmaśāstramabhyodayakavya 2, pp 77 and 141

Harishēpa—

Author of the Jāgatsundariyogamālā 1 p 91

Harissaha—

Mentioned among the yugapradhmas 3, App p 307

Harila—

Mentioned among the yugapradhmas 3 App p 308

Himavān—

The sthaviṛa 3, App p 303

Hemachandra (Maladhārihemachandra) sūri —

Pupil of the Abhavadevasūri who founded the Maladhari line
See that entry Author of—

(1) The Jīvasamasa 1, p 63 (where I have wrongly confounded this Hemachandra with the better known teacher of that name), App p 18 the copy there is the book written by Hemachandra with his own hand Samvat 1164 No 151 of Kselhorn's Collection of 1873-4

(2) The Bhavabhavana 3 App p 155 (For other copies see Index of Books) In the colophon Hemachandra assigns his teacher Abhayadeva and himself to the Prasnayāhanā kulā Madhyama sakha Harshapuriya gachchha

- (3) Uraesamala 1 App p 91 At 3 App p 176
there is an Upadesamalavritti which Buhler (Life
of Hemachandra p 75) conjectures may be a
commentary in Sanskrit by the author himself
See also 3 App pp 71 and 89 (For other copies
of the text see Index of Books)
- (4) An Anuyogasutratika 3 App p 36 Weber II
p 692 To these Buhler (loc cit) adds—
- (5) Satakavritti Vineyahit: Kielhorn's Palm Leaf
Report p 41 The prasasti there is identical with
the prasasti to the Anuyogasutratika
- (6) Shyalyutavritti, a Sanskrit commentary to Jina
bhadrabha's bhāṣya on the Āvāsyaśūtra Weber II
p 787

Referred to as pupil of Abhayadeva and honoured by Siddha
rāja 3 App p 133 So also 3 App p 274

Hemachandra—

Pupil of Devachandra of the Vajra sakha For all that is
known of this famous teacher the student must be referred to
Buhler, Ueber das Leben des Jaina Monches Hemachandra
What follows here is a conspectus of the references to this
Hemachandra in my three reports Author of—

- (1) A Śabdānusaṣana Called Siddhal emachandra (it
composed by Hemachandra by request of Siddha
rāja) For copies see Index of Books For a de
scription of the work and the literature that grew
round it see Weber II pp 208 to 254
- (2) An Abh dhanachintamani or Namamala 3 App
pp 53 and 109 with a commentary by the author
3 App pp 109 and 154
- (3) The Anekārthasangraha With a commentary by
the author's pupil Mal endrasūri 1 p 51 App
p 89
- (4) The Dvārayamabakya 3 p 19 App p 322
(with a commentary by the author) See Kielhorn's
Palm Leaf MSS Report p 15

- (5) The *Tiśhashtisalakapurushacharita*, with the appendix called *Parisishitaparvan* For copies see Index of Books For an account of the book see preface to Jacob's edition (in the *Bibliotheca Indica*) of the *Parisishitaparvan*
- (6) The *Yogasastra* For copies see Index of Books With a commentary by the author.
- (7) The *Syādvadamanjari* A hymn in praise of Vardhamāna in 32 verses which Hemachandra modelled after the earlier work of the kind by Siddhasenadivākara 3 App p 206 See Weber, II p 940

Referred to as the pupil of Devachandra 1, App p 5 As the bandhu of Pradyumnasūri 3, App p 209

Hemachandra—

Mentioned as the pupil of Ratnasakharasūri (*Samvat* 1428) 3, App p. 204

Hematilaka sūri—

Referred to as the pupil of Vajrasenagadkhara 3, App p 204

Hemāprabha sūri—

Mentioned as the guru of Dharmaghoshā, who was the guru of Somaprabha, in the *Nāgendra gachchhā* 3, App p 174

Hemasoma sūri—

Was teaching in *Samvat* 1646 3, App p 227

JOURNAL
OF THE
BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EXTRA NUMBER

*A Fourth Report of Operations in search of Sanskrit MSS.
in the Bombay Circle April 1887—March 1892 By*
PROFESSOR PETERSON

The chief feature of the present Report must be the foregoing Index of Authors in which an endeavour has been made to present in a form convenient for reference all the information about the various writers that can be gleaned from the extracts furnished with my first three Reports. That information has been supplemented, wherever it was possible and seemed desirable from other sources so that the whole forms, it is hoped, a pretty complete Onomasticon of the writers dealt with. I cannot hope to have escaped mistakes. The ground is one which it is difficult to traverse without tripping. But I trust it will be thought that due care has not been wanting and that the list is calculated to be of some little service. As the work of printing the extracts for the present Report went on *pari passu* with the Index it has not been possible to include any reference to them. They will be dealt with, in Index form in my next Report.

The list of manuscripts purchased is for the period from April 1887 to March 1892. During the whole of that long period I had

not—with one exception which did not prove fruitful—any opportunities such as I previously enjoyed of travelling about the country personally in search of manuscripts. In the Christmas vacation of the year of writing however (1893) I was able to carry out a long cherished project of a visit to Anhilvad Patan the results of which were in some respects so noteworthy that I propose to give here a short conspectus of them. My chief object in visiting that once flourishing and ever-famous town was to endeavour to obtain access to what may be called the Hemachandra bhandar or library which has not yet been seen by any of our officers. The attempt failed as all previous attempts have done. The owner or guardian was absent and before leaving he had not only locked the door of the treasure he loves too well but to make assurance doubly sure had run up a brick wall in front of it. My cordial thanks are due to the Gaikwar authorities at Baroda and Patan itself who had done all in their power to guard against such a mischance. I have great expectations with the continued assistance of meeting with better luck another time. But the hope of turning over with my own hands the books which fed the marvellous knowledge of one of India's greatest writers had for the time at least to be abandoned.

The Hemachandra library however is not the only collection of those palm leaf manuscripts which are the sole glory now of a city which was once the capital of an Empire of Gujrat. In his Report for 1883-4 my colleague Bhandarkar gives a list of eleven bhandars all of which are reputed to contain palm leaf books. It is convenient to produce his list.

- 1 Bhandar of Phophaliápado belonging to the Tapogachchha
- 2 Another (smaller) one in the same ward do
- 3 Bhandar of Bh bhānopa do belonging to the Vinahagachchha
- 4 Do Sanglavinopalo
- 5 Do Rajavijaya Dayavijaya
- 6 Do Lunr opalo
- 7 Do Vaidi Prasannātha Mandira
- 8 Do Rūpasagarj
- 9 Do Ratanvijaya Khetarsi Mahal
- 10 Do Makamoda Vāta
- 11 Do Hemachandra in the charge of Svarupachandra Yati

A reference to Bhandarkar's account will show the difficulties that have to be contended with by those desirous of inspecting books that are in all probability of unique importance. Svarûpa-chandra Yati (whose recent death, be it said in passing, was the reason why I ventured to hope for success where Bühler and Bhandarkar had failed) positively refused to show his books. The owners or guardians of other bhandars had, in anticipation of his visit, removed their persons or their books from Patan. In the end Bhandarkar and his companion got access among others (Nos. 2, 3 and 4) to the large bhandar in the Phophaliâpâdo; and if I have been able to glean something there after them it is for a reason which I will state, as it was stated to me, without vouching for the truth of it. Since his visit it has been discovered that a large box in that bhandar, supposed to contain only vestments, is really a library in itself. It is full of palm-leaf manuscripts of great antiquity. These were all freely exhibited to me by the people in charge, who treated me throughout with the greatest courtesy; and, thanks to the exertions of Ramchandra Shastri and assistants procured in the place itself, I secured extracts from upwards of 200 books of the kind I was most anxious to inspect. These will be given *in extenso* in my next Report, which is already in hand. In the meantime the following is a brief account of the more notable discoveries made in one of the eleven bhandars which Patan boasts. It is not too much to say that they raise curiosity as to what still remains to be discovered at Patan to a very high pitch, and I will not leave that side of the matter without urging on the authorities concerned the extreme importance of taking all legitimate steps to overcome the reluctance of the jailors of these books to let them see the light.

By a strange chance my most important discovery at Patan is closely connected with what must, I think, have been regarded at the time as the most important of the Cambay books described in my Third Report. I refer

A commentary on the Nyâyabindutikâ by Mallavâdyachârya.

to the Nyâyabindutikâ of Dharmottara, a commentary by a Buddhist writer, well known previously by name, on the Buddhist logical sutras. It will be remembered that while it was known from Tibetan sources, made available at Peking, that Dharmottara had written such a book, the Cambay copy was at the time of its

discovery the only copy known to exist in India. No. 14 of the Phophrhap do bhandar collection is a commentary (tippana) on this work of Dharmottara's, by one Mallavadyacharya. The MS is dated Samvat 1231=A. D. 1175. Now the name Mallavadin Malla the Disputant, has been known to us previously by tradition only and tradition which has been regarded very sceptically. The Jain legend with regard to him is thus given in the Prabandhachintamani (Ramchandra's edition p. 273). Once upon a time the Svetambara Jains and the Buddhists calling King Siladitya to preside, and binding themselves by the usual vow that the party worsted in the fight would leave the country held a great theological tournament. Victory on this occasion lay with the Buddhists the Svetambaras went into exile, and the great figure of Ādināth on Mount Satranjaya was thenceforth worshipped under the style of Buddha. Siladitya's sister's son Malla was only a youth at the time of these events and the victorious Buddhists thought it safe not to insist on his exile. Sprung as he was of the warrior caste Malla brooded over the injury done to his faith. He applied himself night and day to study in the hope of confuting in his turn the enemies of the religion he clung to. Once in the middle of the night he heard a voice asking him what food he ate. He looked and saw no speaker, but answered 'valla grain'. Six months passed and again the Goddess of Speech for it was she who had been his visitant came and said 'with what'. Malla remembered and said simply 'with gulaghrita'. Pleased at the faithful memory of the boy Sarasvatī gave him a boon and he asked for a book which should enable him to overthrow in argument the hated Buddhists. The Goddess gave him (inspired him to write) the Nayachakrā. Armed with this Malla sought and obtained from his uncle a renewal of the war of words. He conquered in this fight and the Svetambara faith became again the established religion. Malla was called in consequence Vīḍan.

In the Prabhavakāchavītra (Klatt Vienna Oriental Journal Vol. IV p. 67) it is stated that Mallavadin was the author of a Padmacharitra, and a date Vira 884 is assigned to him.

The Pāṭin book therefore restores to his long vacant place in India's literary pantheon a prince and sage who probably dates from A. D. 353.

No. 26 of the Pattan books is a copy of the Upamitabhavaprapan-

The Upamitabhavaprapan- chakathâ of Siddharshi, which contains
puchakathâ of Siddharshi, the prasasti already given, Third Report,
Appendix, p. 146, but in a more correct form. The MS. is dated
Samvat 1294, A.D. 1238 The account Siddha gives here of himself
agrees in the main with the account Klatt gives, in the paper just
now referred to, from the Prabhâvakacharitra. In particular it is
stated in both places that it was Gargarshi who initiated Siddha.
In this colophon Siddha states that Haribhadra composed his Lali-
tavistara for Siddha's benefit. Klatt takes this to mean that Siddha,
who long wavered between Buddhism and Jainism, found conviction
on reading this book by a long deceased author. But that is
certainly not the natural meaning of Siddha's own words. I cannot
say how far Klatt is right in saying that the context of the corre-
sponding passage in the Prabhâvakacharitra lends itself to the inter-
pretation he favours. Haribhadra is said to have died in Samvat
585. It appears to me that it has been too hastily taken for grant-
ed that the date Siddha gives for the composition of his Upamitabha-
vaprapanchakathâ is a Vikrama date. Take it to be a Vira date
and the whole difficulty of the reference to Haribhadra vanishes,
for the book then goes back to Samvat 592, only seven years after
Haribhadra's death. This speculation has an important bearing on
a date it is of even more importance to know, that namely
of the poet Mâgha, the author of the Śisupâlavadha. As against
Jacobi, who (Vienna Oriental Journal, Vol. III. p. 121) from inter-
nal evidence places Mâgha after Bhâravi (not later than A.D. 634)
and before Subandhu and Bina, Klatt, assuming that Siddha's date
is Samvat 962, places his cousin Mâgha at the same late time.
Durgaprasâda has already shown that this is impossible, inasmuch
as Mâgha is quoted by Anandavardhana (flourished under Avant-
varman 855-884). But if Siddha's date is not a Vikrama date, there
is a strong probability, in the case of so famous a Jain writer, of
its being a Vira date. And in that case we have good reason for
placing Mâgha in the end of the sixth of the Vikrama centuries,
A.D. 536. This gives us also a *terminus ad quem* for Bhâravi a
hundred years earlier than our present earliest date. Of the fact
that Siddha and Mâgha were cousins there appears to be no reason-
able doubt. Their common grandfather was Suprabhadra, minister
of the king of the time of Śrîmîla in Gurjaradesa. Suprabhadra

had two sons, Datta and Subhankara Māgha (who tells us himself that he was the son of Dattaka and the grandson of Suprabhādeva) was the son of the one and Siddha the son of the other (Klatt loc cit from the Prabhavakacharitra)

No 49 is an old copy, unfortunately, however not dated of the The Mahāvīracharitra of Hemachandra From Hemachandra the colophon it would appear that the manuscript originally included the whole of the Trishashtsalākāpura shacharitra of which the Mahāvīracharitra is the tenth and last parvan After the colophon comes a prasasti in which the spiritual descent of Hemachandra is traced from Jambū Jambu Pīabhava Siyambhava Yasobhadra, Sambhuta and Bhadrabahu, follow each other in the well established order (see Klatt in Indian Antiquary, XI p 246) Sthulabhadra succeeded Sambhūta He was the last who knew the fourteen purvas His pupils and successors Mahāgiri and Subastin knew only ten Subastin had an illustrious convert in King Samprat, who set up Jain temples in every town village and akara of this 'Ardha Bharata' Sūsthitā and Supratibuddha succeeded Subastin. With Sūsthitā originated the Kot kā gaur The prasasti here leaps to Vajrasūri (No 16 with Klatt Sūsthitā being No 12) He was the vajra (thunderbolt) of the Vajra Śākha, which arose under him in the glorious Tumbavanāpattana On the occasion of a great famine this sage placed the community on a carpet which he then raised into the air with his lotus hand, and carried through the sky to Mahapuri where food in abundance was to be had (Compare Klatt "He extended the Jaina religion southwards in the direction of the Buddhas") The Vajra śākha ranged itself alongside of the previously existing Uchchanagarika and Mukhya śākhas The Chandra gachchha was an offshoot of the Vajra śākha In it arose—

(1) Yasobhadra His death on Mount Girnar ("Nemijñend rapavitasirasyadrau") is described After the manner of Jain saints he at the end starved himself to death fasting for thirteen days, with the additional mortification of refraining from the slightest movement of any of his limbs ("sanlekhanam krutvā of the common "alikhita iva") In this way the sage attained to pure knowledge and died By this exploit he rendered the similar tales told of old sages credible to an unbelieving generation He was succeeded by

(2) Pradyumna He was succeeded by

(3) Guhasena (Senānin) He was succeeded by

(1) Jayasinha, of the Prasnatthana kula and the Harshapuriya gachchha. He was succeeded by

(2) Abhayadeva. Among this sage's many virtues it is specifically mentioned that he never owned more than one suit of clothes (in two pieces) at a time, and that he was as dirty without as he was pure and purifying within. Hence his title *Maladh rin*, the Lathy One. He was held in high honour by the chief men of Āmana and Anahilavada cities, and at his request King Bhuvanapala remitted the taxes levied on the worshippers in Jain temples. At his request King Jayasinha ordered that throughout all his dominions no living thing should be put to death on these five days, the eighth and the tenth of the bright and the light halves of the month, and the fifth of the light half. Prithviraj King of Śikhambhari was one of those who listened to his teaching and it was at his suggestion that that sovereign adorned with a golden pot the Jain temple at Ranasthambhapura (Ranasthambore, near Ajmere). There is a long and very poetical description of Abhayadeva's self-imposed death, and the grief caused thereby to the citizens, in the course of which it is mentioned that Śilabhadra was at the head of the monks not his immediate pupils who thronged the room where the sage was slowly starving himself to death. They carried him to the burning place in a lordly way. He was placed on a chariot of sandalwood, and in every house in the town one man only remained the rest accompanying Abhayadeva's funeral procession. King Jayasinha himself, accompanied by his court, stood at the western battlements of Anahilavada to watch the procession go past. It started with the rising of the sun, but it was afternoon before the burning place was reached. His ashes were distributed among the eager people standing round for a protection against fever and evils of every sort. Those who could not get part of the ashes were fain to be satisfied with part of the soil on which the pyre had stood. This was the end of Abhayadeva. He was succeeded by

(3) Hemachandra. A description is given of the crowds who assembled to hear this sage expound Siddha's *Upamitibhāṣya* pancha. No single one among them failed to understand this difficult book. His *Upadesam* 1. *Bhāvabhāṣana*, *Anuyogadāśaravṛtti*, *Jīva samasa*, *Sataśavṛtti*, *Mūlavākyashavṛtti* and *Visesabhasutravṛtti* the last two of 5 000 verses and 28 000 verses respectively are referred to. King Jayasinha came in person to attend his lectures. He

obtained from Jyāsinha protection for his co religionists at Dhandhaka and Satyapura, who were being oppressed by the orthodox Hindoos. On one occasion Hemachandra led a great crowd of pilgrims from Anahillavāla to Girnar. The wealth of the caravan excited the cupidity of King Khengar, and things would have gone hard with the pilgrims had not Hemachandra sought and obtained an audience, in the course of which he induced the king to let the assembly go. Hemachandra starved himself to death at Śāstrunjaya. He was succeeded by—

(4) Śrīchandrasūri, Vibudhachandra and Tinnu (?), of whom Śrīchandrasūri was the first in rank. He was staying at Broach when the Nāgar Seth of the town, one Dhavala, and other pious Jain laymen came to him with Jinachandra at their head and asked him to compose a life of Manisuvrata. Hence the present book. He wrote it in the city Āsirālī, being the guest of the merchant Nāgār of the Śrīmālā kula. The first copy was written by Pūrvadevaganī.

This manuscript is dated Śāmvat 1418. The commentator tells us that he wrote in Śāmvat 1286, finishing his task when but two ghatikas were left of the tenth day of the dark half of Kārtika. He gives the following account

of the text of the work. In the Chandragachchhā there arose

(1) Sarvadevasūri. He was succeeded by the two teachers

(2) Suprabhaderasūri and Somaprabhasūri. The first of these is the author of Udayasinha's text, and he composed himself a commentary on it. In Śāmvat 1253 this commentary was lost (naśhita). Suprabhaderasūri had four pupils and successors.

(3) Bhuvanāratnasūri, Nemiprabhasūri, Manikyāprabhasūri, and Mahimachandrasūri. With all these our commentator Udayasinhāsūri stood in a relation which he specifies. The first was his dīkshīguru. The second was his maternal uncle. The third was his śikshīguru. The third was his padapratishthīguru. He adds that he was the servant of the third, Manikyāprabhasūri. His new commentary on the Dharmavidhi was corrected for him by Vinayachandra the pupil of Raviprabhasūri. He acknowledges the assistance given to him by Vimalachandraganī. The first copy of the book was written out by the pious woman Rājimati, daughter of Somadeva in the city Chandravatī. This Patan copy was written in the temple of Kach

el huli, irsvanatha in the village Kachchituli lying below Mo nt Abu. There the scribe tells us Muniyaprabhasuri died, and there Udayasinha was born. This manuscript is written on cloth with black ink the leaves being 13 inches long and five inches broad. It is in beautiful preservation.

The manuscripts under review add something, as was to be expected to our at present scanty knowledge with regard to Devachandra the teacher who laid the foundations of Hemachandra's learning. According to Jain accounts (Buhler's Hemachandra p. 7 fg.) Hemachandra was born in the Vikrama year 1145=A. D. 1089 on the full moon day of the month Kārtika. His parents were of the Bana caste. Chichluga and Pāhini. The mother was a pious disciple of the monk Devachandra. Once upon a time she dreamed a dream, and seemed to herself to be presenting to her honoured teacher the "chintamani" stone, that grants all desires. Devachandra expounded this dream as meaning that she would bear a son who would be the Kaustabha jewel as it were, in the ocean of Jain learning. Time passed and the son was born but the dream and its interpretation were forgotten. When the young Changadeva—for such was Hemachandra's baptismal name so to speak—was five years old he accompanied his mother to the temple and to the surprise of all sat down on Devachandra's seat. When Devachandra heard that this youth was Pāhini's son he reminded her of the dream, and claimed the child. He took him to Cambay where on the fourteenth day of the light half of the month Māgha of the Vikrama year 1150=A. D. 1085 a Sunday, Changadeva received the first initiation and the new name Somachandra. This legend undoubtedly means as Buhler points out that Devachandra, anxious to secure a successor, induced Pāhini and her husband to part with the boy, that he might become a yati. In theory, the ranks of 'yatis' are recruited from persons who have been awakened to a sense of the idleness of worldly things, and who seek shelter from temptation in the quiet of the monastery. In practice it was and is different. The community procure the children of poor parents and present them to the yatis that the line of teachers may be kept up. The illegitimate children of Brahminical widows are frequently the objects of their choice. Their mothers are willing and anxious to part with

them, and the stock of which they come gives promise of intellectual power. What took place in Hemachandra's case it is impossible to say, but there is, at all events, no inherent probability in the account given by all the authorities as to his transfer from his parents to Devachandra at a very early age. Rājasekhara tells us that Devachandra belonged to the Pūrnachandra gachchha and the line of Yasobhadra, a Rūpa of Vatapādra, who had been converted by Dattasūri. Yasobhadra was succeeded by Pradyumnasūri, the author of many books, and Pradyumnasūri's scholar Guṇasena was the teacher of Devachandra. Rājasekhara adds that Devachandra was the author of a Commentary on the Sthānāṅga and a 'life of Śāntinātha'. This last, a Śāntināthacharitra in Prakrit by Devachandra is referred to by the author of a later work in Sanskrit on the same theme, Devasūri (My First Report, p. 59, App. p. 4. See under Devasūri for correction). No. 59 of the Patan books is this Prakrit work of Devachandra. After due meed of respect to his teacher whom he styles Guṇasūri, Devachandra mentions *honoris causa* the following Jain sages: 1. Indrabhūti. This is the first disciple of Mahāvīra, otherwise called Gautama. 2. Bhadrabhu. Of this sage (No. 7 with Klati) Devachandra asserts that he composed in a book of 100,000 slokas a Vasudevāraja-charitra. 3. Haṁbhadra. His Samarādityacharitra (in Prakrit) is referred to. The Samarādityacharitra hitherto known is a work in Sanskrit (No. 1361 of this Report's Collection. By Pradyumnasūri). That Haṁbhadra wrote such a work of the name was known from the list given at Weber II. p. 987 from the Gaṇḍhārasaṁhitā. A copy of it is among the books we are considering. 4. Indrasūri. Author of a Kavalīyamālā. 5. Siddhasūri. Author of the Upamitibhāvaprapāṇchakathā.

The granthaṅga of the book is given at 12,100. This copy was the property of Śrī Devaprasādasūri, the pupil of Śrī Yasobhadrasūri who was the pupil of Śrī Vijayachandrasūri. The scribe was a disciple of Śrī Jinchandra.

This is a complete copy of one of the old books quoted by Jayasomasūri in his Viśvaratnasaṁgraha (Third Report, p. 13). The author's name is not Guruchandragani (as at p. 17 and in foregoing Index) but Guṇachandragani. Our

Viśvaratnaya (Viśvaratnācharitra) by Guṇachandra

author who wrote in Samvat 1139 gives the following account of his spiritual ancestry. Beginning with Sudharman and Jambu the genealogy leaps to Varasvamin in whose Śakha (the Vajra Śakha) arose the Chandra kula. In the Chandra kula arose

(1) Vardhamana. He had two pupils and successors

(2) Jinesvara and Budhisagara. Of Budhisagara it is said that he was the author of a grammar and a work on metres. These two teachers were succeeded by

(3) Jinachandira, whose authorship of the Samvegaraṅgadhā is referred to. He was succeeded by his fellow pupil

(4) Abhayadeva. He was succeeded by

(5) Prasannachandra. It was at the request of this teacher that Ganachandragani pupil of Sumati wrote this account of Mahāvira. The book was composed under the following circumstances. Jivadevasuri had a pupil Jinadattasuri, who converted the merchant Govardhana of Kapiladavanipura. Govardhana built fifty two shrines to his new faith. His wife was called Sodhi. They had four sons Amrita, Siddha, Jajjanaga, and Nanna. After the death of Govardhana his first three sons migrated to the city of Chhatravalli. Nanna remained in his native town. The book was written to Siddha's order.

This is a Prakrit poem on the conversion to the Jain faith of

Kumarapālpratapadha-
malākāvyā by Somaprabhacharya.

Kumarapala. At the end there is a prasasti in Sanskrit. The work consists of five prashtas. The account of the lineage of the author starts with these

'two wheels of the chariot of righteousness

(1) Munichandra and Munadeva. They were succeeded by

(2) — — — — — Jivadevasuri (? Ajitadevasuri). He had many pupils, of whom the first in rank was

(3) Devasuri. He was succeeded by

(4) Vijayashasuri. He was succeeded by

(5) Somaprabhacharya.

Somaprabhacharya wrote his poem in the house of Sripal, one of the court poets of Kumarapala, as his father Sripala had been one of the court poets of Siddharaja. Mention is made of

the fact that Siddharaja called Śrīpīla kaviandra and brother. (This is the Śrīpīla kaviraja of the Śārngaddharapaddhati). The poem was recited to Hemachandra's pupil Mahendramuni. This is the author of the Anekārthakairavakaumudī (First Report, p. 51).

It was recited also to Vardhamāna and Guṇachandragaṇi.

The date Samvat 1241 is that of the composition of the work. It was written in Gurjarendrapura, i. e., Patan. The number of the slokas is 1,800. The copy now at Patan was written at Cambay by one Kheta to the order apparently of a disciple of Jatyatilaka.

Forty-eight of these manuscripts are dated, as follows :—

No. 1. Saptatikāchūrni. Samvat 1118=A.D. 1062. This is twenty years older than the oldest book in the Government of Bombay Collection of Palm-Leaf MSS.

No. 2. Yogadṛṣhtisamuchchaya. By Haribhadra. With a commentary. Samvat 1146=A. D. 1090.

No. 3. Oghaniryukti. Samvat 1154=A.D. 1098.

No. 4. Pratikramagachūrni. Samvat 1178=A.D. 1122.

No. 5. Oghaniryukti. Samvat 1181=A.D. 1125.

No. 6. Jñānadattākhyānam. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 7. Parigraha-pramāṇa. This is the notebook of the merchant Dhavala, containing the substance of the instruction Dharmaghosha gave him as to the duties incumbent upon the pious layman. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 8. Bhagavatītikā. By Abhayadeva. Samvat 1187=A. D. 1131. Abhayadeva composed this book in 1128, and died in Samvat 1135, so that this copy was written only fifty-two years after the author's death.

No. 9. Śabdīnuśāsanatīkā. By Hemachandra. Samvat 1216=A. D. 1160. Hemachandra was alive when this copy of his grammar was written at Patan, where it has remained ever since. He died in Samvat 1229. Bühler puts the composition of his Śabdīnuśāsana in Samvat 1194-7, or only twenty years before this copy was written.

No. 10. Karṇastavatīkā. By Govindasūri. Samvat 1218=A. D. 1162. See my Third Report, App. p. 5.

No. 11. The Same. Samvat 1226=A. D. 1170.

No 12 Vigrahaṅkara Samvat 1227=A D 1171

No 13 Uttarādhyayanatīkā By Nemichandra Samvat 1228=A D 1172

No 14 Atipanna on the Nyāyabīndutika of Dharmotaraṇacharya By Mallavīdyacharya Samvat 1231=A D 1175

No 15 Kumārapalapratiḥodhamālikā By Somaprabhacharya Samvat 1241=A D 1185

No 16 Dasavaikalīkatika By Haribhadra Samvat 1248=A D 1192

No 17 Nāgānandanatāka By Śrīharsha Samvat 1258=A D 1202

No 18 Dharmaratnālaghuvṛtti By Śāntisūri Samvat 1271=A D 1215

No 19 Lang nūsāna With the Commentary By Vamana Samvat 1273=A D 1217

No 20 Vighantusesha By Hemachandra Samvat 1280=A D 1224

No 21 Sabdanusāsanavṛtti By Hemachandra Samvat 1288=A D 1232

No 22 Rāshabhadevacharitra By Vardhamanasūri Samvat 1289=A D 1233

No 23 Vṛhatkalpasūtra and Chūṛṇi Samvat 1291=A D 1235

No 24 Yogasūtraṭīkā By Hemachandra Samvat 1292=A D 1236

No 25 Pīṇavisuddhi By Jinavallabha Samvat 1293=A D 1237

No 26 Upadesamālīkā By Siddharshi Samvat 1294=A D 1238

No 27 Upadesakāṇḍalī By Āśvadev With the Commentary of Bhaṇḍarā Samvat 1296=A D 1240 See my Third Report, p 40

No 28 Śatapadi By Mahendrasūri Samvat 1300=A D 1244 The book was composed in Samvat 1263

No 29 Śrīvākapratikramanāśītracīrṇī By Vijayasinha Samvat 1317=A D 1261 See Bhandarkar's Report 1883 4, where it is

mentioned, from Ratnaśekhara, who wrote a commentary on the Śrāvaka-pratikramana-sūtra, that Vijayasinha wrote his chūri on that work in Samvat 1183.

No. 30. Nisīthabhāṣya. By Jinadīsamahattara. Samvat 1320 = A.D. 1264. See Klatt, Indian Antiquary, XI., p. 253, and Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 22.

No. 31. Pākshikasūtravṛtti. By Yāsodevasūri. Samvat 1327 = A.D. 1271. This book was composed in Samvat 1180. See my Third Report, App. p. 128.

No. 32. Upadeśamālātīkā. By Siddharshi. Samvat 1331 = A.D. 1275.

No. 33. Chaturviṃsatījinastotra. By Narachandra. Samvat 1334 = A.D. 1278.

No. 34. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Illustrated. Samvat 1336 = A.D. 1280.

No. 35. Uttarādhyayanatīkā. By Śāntyāchārya. Samvat 1343 = A.D. 1287.

No. 36. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Samvat 1344 = A.D. 1288.

No. 37. Daśavaikālikasūtra. Samvat 1352 = A.D. 1298.

No. 38. Kalpasūtra. Samvat 1354 = A.D. 1298.

No. 39. Hemakumāra (i. e., Hemachandra and Kumārapāla) charitra. By Somaprabhāchārya. Samvat 1368 = A.D. 1312.

No. 40. Śabdānuśāsanalaghuvṛtti. By Hemachandra. Samvat 1370 = A.D. 1314.

No. 41. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Samvat 1377 = A.D. 1321.

No. 42. Śāntināthacharitra. By Ajitprabha. Samvat 1384 = A.D. 1328. A teacher of this name was lecturing in Samvat 1292. See Index.

No. 43. Śabdānuśāsanalaghuvṛtti. By Hemachandra. Samvat 1403 = A.D. 1347.

No. 44. Upadeśamālāvṛtti. By Hemachandra (Maladhārin). Samvat 1425 = A.D. 1369.

No. 45. Āvaśyakavṛttivṛtti. By Haribhadra. Samvat 1442 = A.D. 1384.

No. 46 Sutrakritangatikā By Śilinkīchārya Samvat 1455 = A D 1399

No 47 Anuyogadvāchārṇi By Mahāsenā Samvat 1456 = A D 1400

No 48 Sravakīchārṇi Samvat 1466 = A D 1410

Of the palm leaf manuscripts in the smaller Phophali P do bhandar, the following seven are dated

No 1 Upamitibhāyaprapanchakathā By Siddharshī Samvat 1261 = A D 1205.

No 2 Jitakalpachūṛṇi With the Commentary of Śrīchandra Samvat 1284 = A.D 1223

No 3 Antaringasandhi By Ratnaprabha Samvat 1392 = A D 1336.

No 4 Sabd nusāsana By Hemachandra Samvat 1297 = A D 1241

No 5 Vitaragastotra and other prakaranas, including the Viveka manjarī of Āśada Samvat 1372 = A D 1316

No 6 Kāvyañāṣasānavṛtti and Chhandonūsāsanaṇvṛtti. By Hemachandra Samvat 1390 = A D 1334

No 7 Pratyekabudhacharitra Samvat 1398 = A.D 1342

The library in the Sanghavinopado at Patan is known to be peculiarly rich in palm leaf manuscripts. A list with extracts, was prepared for Dr Buhler by Narayana Shastri of Surat, but it has not been thought expedient to publish it in the absence of further examination *in situ* of the manuscripts themselves. I hope I may be able to present it, after such examination, in my next report. On the present occasion I was unable to obtain admission to this bhandar on account of the absence of the priest in whose charge it is. His people showed me, however the books contained in a box that was lying in the outer court of the bhandar, and by good luck four of these were palm leaf ones. Two are incomplete, and seem to be fragments of

The Rag'uvilasana
taka of Rāmachandra different books. A third is a copy of the drama by Rāmachandra, the famous one-eyed pupil of Hemachandra, which was first brought to notice by Dr Buhler (No 760 in his collection of 1875 G

Compare also his Hemachandra, p. 44). The copy in the Government collection is probably a copy of that in the Saṅghavinopāḍo bhandar at Pātan; but I am able from inspection of the latter to correct the title, which Buhler's Shastri gave incorrectly as Raghavilāpaṇātaka. In the prologue Rāmachandra boasts, according to the manner of Indian dramatists, of being the author of four other works, a Dravyāṅkāra, Rāghavābhyudaya, Yādavābhyudaya and a Nalavilāsa. That Rāmachandra was one-eyed appears to be a historical fact. Two legends are current with regard to the circumstance. According to the one, Rāmachandra was one day taken before the sage Jayasinha, who bade him "have a single eye" to the furthering of the Jain faith. On this Rāmachandra lost one of his bodily eyes! According to the other legend, the loss was a punishment for criticism passed by Rāmachandra, in spite of the warning of his teacher, on a poem of Śrīpāl's. There appears to me to be an interesting reference to his semi-blindness in the opening verse of the Raghavilāsa. It will remind the English student of the line:

"So much the rather Thou Celestial Light"

by a greater poet. The verse runs—

Satām yah kevalīm dṛṣṭīm hṛitām atyugraharmanā

Tīrtvā mohābḍham anaśhid Virāyasmai namo namaḥ.

"All glory to that Vīra who, when their sins had removed the eye of faith of the good, crossed the ocean of illusion and brought it back."

The fourth of these books is a copy of a Yogasāra by an author whose name is not given. The manuscript is dated. It was written by the scribe Vāmakīrti for Amalakīrti, the pupil of Jayakīrti, in Samvat 1192, A. D. 1136.

EXTRACTS FROM MSS. PURCHASED
FOR GOVERNMENT.

No. 1.

अग्निब्राह्मणम् ।

आ०—ॐ अग्निरिन्द्रः प्रजापतिः सोमो य-णस्तटांगिरसः पूषा
सरस्वतीद्राक्षी इडा निधनानि पदनिधनानीकारनिधनानीत्याग्नेयानि ।

च०—य एव वेद दुष्टता दुरुपयुक्ता न्यूनाधिका च सर्वस्मात्स-
स्ति देवक्रपिभ्यश्च ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ब्रह्म सत्यं च पातु
मामिति ॥ ४ ॥ इत्यग्निब्राह्मण समाप्तम् ॥

No. 2.

अनुवाकपरिशिष्टम् ।

आ०—अथानुवाकान्प्रक्ष्यामि ब्रह्मणा विहितान्पुरा ।

विप्राणां यज्ञकालेनु जपहोमार्चनादिषु ॥ १

हवे त्वैका वसतो. पत्रिन्नं तिस्रोऽग्ने व्रतपते सप्त पवित्रे स्यो हे ।

च०—एकीकृत्य समाख्यातं तु त्र्यधिक शतत्रय तु त्र्यधिकमि-
त्यनुवाकसख्या समाप्ता ॥ इत्यनुवाकपरिशिष्टम् ॥

No. 4.

आज्यशस्त्रादि. ।

आ०—अथाज्यशस्त्रं अध्वर्युः पराङ्मुखो भवति तदा होता
जपति ।

च०—शुभदमे सुवीर्यं वर्षिष्टमनुपक्षिता ३ त्रि ।

आ०—अथ प्रउगशस्त्रं हि ३ भूर्भुव.स्वरौ ३ शौ ३ सावौ ३
पायुरमे गायशमीः साक ।

च०—धियो विश्वा विराजतो ३ त्रिः ।

आ०—अथ मैत्रावरुणशस्त्रं हि ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सावो ३ मानो मित्रावरुणा धृतेर्गव्यूतिमुक्षतं ।

च०—ते स्याम देव वरुण ते मित्र सृग्भिः सह इयं स्वध धीमहो ३ त्रिः ।

आ०—अथ ब्राह्मणाञ्जलि शस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सावो ३ मायाहि ।

च०—शिवः सखा श्वाग्रहोमद्यवमत् उरुधारे वदो हतो ३ त्रिः ।

आ०—अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सावो ३ मिद्राग्नी आगत ।

च०—इन्द्राग्नी शर्म यच्छतो ३ शों ३ सावो ३ गोमद्विरण्य-
वदसु यद्रामश्वा वदामहे इन्द्राग्नी तद्वने महे ३ त्रिः । इति प्रातःसवनम् ॥

आ०—अथ मध्यदिनसवनं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययो
शों ३ सावो ३ मा त्वा रथं यथोत्तये सुम्नाय वर्त्तयामसि...

अथ निष्केवल्यशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययो शों ३
सावो ३ ममित्वा शृग्नो नुग्मो दुग्धा इव धेनवः...

अथ मैत्रावरुणशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययो शों ३ सा-
वो ३ कयानश्चित्र आभुवदूती सदा वृधः सखा...

अथ ब्राह्मणाञ्जलि शस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययो शों ३
सावो त वोदस्ममृतीपहं वनोर्मन्दानमधसः...

अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययो शों ३ सावो ३
तरोभिर्वो विददसुभिद्रं सवाध ऊतये ...

आ०—हिं ३ भूर्भुवःस्वरोऽमध्वर्यो शो ३ सार्वो ३
तत्सवितुर्वरेण्यो भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानं प्रचोदते ॥

च०—अभिभूतो माहि न यज्जरित्रो ३ त्रि इति तृतीयसप्तनं
समाप्तम् ॥

वृषाकपिशखम् ।

आ०—अथ वृषाकपिशखं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरोऽमध्वर्यो
शोशो ३ सार्वो ३ वयमुत्त्वामूर्ध्वस्यूरत्नकचिद्भर तो वस्यवः ॥

च०—बाहुभ्य आसगमेभ्यः । एव मे देवेषु वसुवार्याय । सूक्ता
ब्रूहि ॥ इति वृषाकपिशखं समाप्तम् ॥

No. 11.

इष्टकापूरणस्य भाष्यम्—याज्ञिकदेवः ।

आ०—ॐ नमः----- नमस्कृत्य-----दायकम् ।
इष्टकापूरणस्याहं कुर्वे विवृतिमुज्ज्वलाम् ॥ १ ॥ अथातः छप -
-----कातीयसूत्रशेषः कजुपक्षस्यानुव्याख्यास्यामः । अत्रायशब्दो
मंगलार्थः । अनन्तर्यार्थो ना...

इति पूरणभाष्ये याज्ञिकदेवकृतौ प्रथमा कण्डिका ॥

चयनमवनने यथायोगं योगशब्देन वर्णयस्यो बाह्या इत्यादिपक्ष-
भाणयुक्तिरभिधीयते योगमनतिक्रम्य यथायोगम् ...

इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये द्वितीया कण्डिका ॥

लोक पूर्णाः विविच्य कथ्यन्त इति शेषः—द्विसाहस्री प्रथमा...

॥ ३ ॥ इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये तृतीया कण्डिका ॥

द्वितीयायाः सूक्तिषु जंगमात्री द्वितीयाया नितौ सर्वास्तु सूक्त-
क्तिदश...

॥ ४ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये चतुर्थी कण्डिका ॥
प्रथमया तृतीयोक्ता तृतीया चितिः प्रथमया चित्या उक्तः...

॥ ५ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये पञ्चमी कण्डिका ॥
द्वितीयावचतुर्थी चतुर्थी चितिर्द्वितीयावद्भवतीति शेषः '...

॥ ६ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरण- - - - - (अस्मात् पत्र-
मेकं गतम्)

॥ ७ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरणभाष्ये सप्तमी कण्डिका ॥
अथ धिष्ण्यानां पूरणमुच्यते । सू० । धिष्ण्येषु न पादलोकाः ...

॥ ८ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये अष्टमी कण्डिका ॥
सू० अथातः सर्वासां पकेटकानां समासेन संख्यां प्रमाणान्यनु-
व्याख्यास्यामः ।

च०—शास्त्रान्ते मंगलमाचरति ।

अयुतं च सहस्रं च शतं च सप्ततिस्तथा ।

संख्यैषा शांडिलस्याग्नेस्तस्मै च मुनये नमः ॥

इति श्रीसम्राट् स्थपत्यग्निचिदेकोनत्रिंशत्कलुत[कृ]न्महायाज्ञिकम-
जापतिसूनुना याज्ञिकदेवेन कृतं पूरणभाष्यं समाप्तम् ॥ संवत् १५६७
अपाडादि आवणकृष्णद्वितीयायां तिथौ मृगशशिलांजनवासरे धनि-
ष्ठानक्षत्रे अश्वेह श्रीमदिलमहादुर्गाभ्यन्तरनागरजानीयाग्निचिस्तस्माद्
स्थपतिमहायाज्ञिकश्रीगोपालसुतदेवीदासेन आत्मनां अध्यापनाय अ-
न्येषामीक्षणाय च पूरणभाष्यं स्वयमेव लिखितम् । महाराजाधिरा-
जश्रीभीमिन्द्रस्य साम्राज्ये । लेखकपाठकयोः स्वस्त्यस्तु ॥

No. 58.

नैगेयानामृक्षु देवतम् ।

आ०—ॐ नमः सामवेदाय ॥ ॐ अथार्यमार्धिकस्याग्नेभिरेहि

त्वामग्रे भरद्वाजो बर्हिस्पत्योमि मेधातिथिः काण्वः प्रेष्ठमुशकाव्य-
स्त्वन्नः सुदीर्तिर्बर्हद्विरसः सौहोत्रः पुरुमीढो वा तेवश्यः कण्वोमे
सुमित्रो वाध्यश्चो वध्यश्चो वानूपः ॥ १ ॥...

प्रथमः प्रपाठकः ।

पुरुदीर्घतमा औतथ्यः प्रहोत्रेमेयजिष्ठो विश्वामित्रो गाथिनोमे
राहूगणो गोतमो जज्ञानखित आत्य उत इरिंविठिः काण्व ईडिश्च-
नस्तस्य श्रुटीव्यश्चमनावैयश्चोपभरद्वाजौ बर्हिस्पत्यः ॥ १ ॥ ...

द्वितीयः प्रपाठकः ।

उच्या प्रगाथः काण्वो गिर्वणो विश्वामित्रो गाथिनः ...

तृतीयः प्रपाठकः ।

इमे वशिष्ठो मैत्रावरुण इमे शौनको गृत्समद ...

चतुर्थः प्रपाठकः ।

गृणे प्रगाथः काण्वो यस्य भरद्वाजो बर्हिस्पत्य ऐन्द्रनृमेध ...

पञ्चमः प्रपाठकः ।

उपसद्वे अमहीयुरांगिरसः पुनानो बृहन्मतिरांगिरस आंविशन्न-
सितः] .

पष्ठः प्रपाठकः ॥ इति छंदस्यार्पम्—

इंद्रगंयुर्बर्हिस्पत्य इंद्रो वशिष्ठो मैत्रावरुणो यस्येदमुच्छुशेप. ...

आरण्यकमार्पं समाप्तम् ।

अथोत्तरमुपासितः काश्यपो देवलो वादविकश्यपो मारीचः ...

इति नैगेयानानृक्षुमार्पं समाप्तम् ।

इति प्रथमः प्रपाठकः ।

ॐ नमः ॥ वेदविद्भ्यो नमस्कृत्य नैगेभ्यस्तु विशेषतः ॥

नृचर्चार्चर्चपादानां तेषां वक्ष्यामि दैवतम् ॥ ...

च०—तृतीये देवाश्चतुर्थे एकादशे चाग्नि सप्तमे भद्र द्वे वेश्व-
देव्यौ ॥ २० ॥ नैयानामृशु देवत समाप्तम् । द्वितीय प्रपाठक ।
ग्रन्थसख्या ३५६ सवत् १७२० वर्षे द्वितीयचैत्रवदी १ शनौ
सूरजीसुतमाधवजी लिखितम् ॥

No 60

पाशुकानि चातुर्मास्यानि ।

आ०—उं नम शिवाय ॥ अथ चातुर्मास्यानि हौत्र लिख्यते ।
वैश्वानरपर्जन्येष्टि । सप्तदश सामिधेन्य ।

च०—पत्नीसजायादि पूर्ववत् । हृदयभूलोपस्थानात् कर्म ॥ इति
पाशुकानि चातुर्मास्यानि समाप्तानि । सवत् १७३९ वर्षे फाल्गुन-
शुदि १ शनौ लिखित । दी । अन्तेन ।

No 99

शुल्वसूत्रवृत्ति — रामचन्द्र ।

आ०—रामो निमित्रयास्तव्य सोमपीथी गुरून् हरिम् ।

प्रणम्य वृत्तिमाधत्ते शुल्वसूत्रेऽग्निस्तराम् ॥ १ ॥

उद्धत्य सारभूतार्थं स्वकृताच्छुल्ववार्त्तिकात् ।

सूत्रार्थविवृतिद्वारा बालेभ्यः प्रदेदे स्फुटम् ॥ २ ॥

रज्जुसूत्रं वक्ष्याम ॥

च०—शुल्वे व्रतुकृता नेत्रे मखदशप्रकाशके ।

अत्रोध्यायिकलिते वृत्तिर्भेषजमस्तित्रयम् ॥ १ ॥

उ उक्तु जनमोहपानवि[नि]रतं ज्ञातुं महीदेवता

देवैश्चाश्रमनामराम उदभूतस्यानुकपापदम् ।

सम्राटन्धयगोपयाजिकमुतर्भनैयज कृष्ण इ-

त्यास्ते तस्य कृते कृतेति विवृति शुल्वस्यराम स्फुटम् ॥ २ ॥

इति निमिषीयसोमसुद्रामचद्राचार्यकृतायां भुल्यसूत्रवृत्तौ पष्ठी
कंडिका समाप्ता ॥ संवत् १६३४ वर्षे चैत्रकृष्णभौमे अश्लेष रेवाती-
रवास्तव्यनागरशतीथयाशिकश्रीविश्वक - - - - -

No. 105.

सामप्रकाशनम्-प्रीतिकरः ।

आ०-यो गजवदनचरणकमलं नत्वा सामप्रकाशनं ग्रंथम् ।

विरचयति सामसमूहात्प्रीतिकरस्सारमुद्धृत्य ॥ १ ॥

च०-।७।मिश्रितमिदमिति सुखदं कौतुकसहितं च दुर्घटं शोकैः ।..

प्रीतिकरेण यथाक्रममुदितं गानस्य सर्वस्वम् ॥

समाप्तमिदमिति सामप्रकाशनाख्यग्रंथम् ॥

श्वरामशरसंख्यापु[स्त]कं ग्रंथः प्रीतिकरेरितः ।

सामप्रकाशनाख्योय सम्यक्संपूर्णसामगान्

[सपूर्णतामगात्] ॥

No 106

सामब्राह्मणम् ।

आ०-प्रजापतिर्वा इदमेक आसीन्नाहरासीन्न रात्रि-

च०-मूर्ध्ना यत्सर्वमृद्धिमृध्नुयति य एतदुपनयंति ॥ १८ ॥

इति पंचमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ संवत् १४६० वर्षे

No. 117

सामरथन्तराणि चत्वारि ।

आ०-॥ ॐ नमः सामवेदाय । रथन्तराणि चत्वारि ॥ आ भि

१ १ १ ४ १ २२ १ १ १
त्वा श्रू नो नु मो या । आ दुग्धा इय धेनव ई द्या नमस्य

१ १ १ २ १ ४ १
जगतः सु या २३ ईशाम् । आ हशा नमा २३ ईशा ३ । सु

^{४ २ २ ५} स्थू २३४ पा नु वा ६ । हा उ वा । ई शो वा । नाभिद्रु सु-
^{२ २ २} स्थुपो न त्वा वाऽ अन्यो दिवि यः । न पा २३ धिवाः । न जा
^{२ २ १ ४ १} तो ना २३ जा ३ । ना ईप्या २३४ ता । उ वा ६ । हा उवा ।
^{२ १ २ २ २ २ १ २} न जो वा । तीन जनिष्यते अश्वयतो मघवन्नो । इ वा २३ जिनाः ।
^{१ १ १ ४ १ २ २ ५ ५} गद्यं तस्त्वा २३ हा ३ । वा मा २३४ हा उ वा ६ । हा
 उवा ॥ हु ॥ १ ॥

^{२ १ २ ४ ५ २} च०-३ पा यि । अ मू ३ । चाथाः । पवमान महा २३
^{१ १ २ १ १ १ १ १ १} होइ । त्वा ना ३१३ वा २३ इ ट् इ डा २३४ ५७ इति षष्ठः
 प्रपाठकः । संवत् १७०२ वर्षे पोपसुद ८ भोमे ब्रवाडी कीकास्त
 जीवा तथा गणेश तथा गोपालजी तथा नारायणजी हरजी मुकु-
 दजी । व० गोपालजीयेन लिखितम् ॥

No. 120.

सोमोत्पत्तिः ।

आ०-अग्निहोत्रं हुतासीनं गार्ग्यं वृद्धि[द्वं] महामुनिम् ।

विनये[विनयेनो]पसंक्रम्य भागुरिः परिवृच्छति ॥ १ ॥

च०-इति सोमोत्पत्तिः । संवत् १७४४ वर्षे शाके १६०९

प्रवर्त्तमाने उत्तरायणगे मासोत्तम अषाढमासे कृष्णपक्षे पञ्चमी श-
 निवासरे अध्याह्न शिवरामेण लिखितं ब्रवाडि जागेश्वरपठनार्थम् ।

No. 203.

दत्तकसिद्धान्तमञ्जरी-बालकृष्णः ।

आ०-प्रणम्य पर(मात्मानमद्वै)तानंदविषहम् ।

क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्दत्तसिद्धांतमञ्जरी ॥ १ ॥

मान्यान्प्रणम्य विहितोजलिरेप भूयो
 भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।
 दुष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य
 भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥ २ ॥

च०—इति शौनकरीत्या पुत्रप्रतिमहविधिः ॥

सतां संतोषसिद्ध्यर्थं दत्तसिद्धांतमंजरी ॥

अकारि बालकृष्णेन तेन तेषां मुदंस्तु सा ॥ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसर्वतंत्रस्वतंत्रश्रीमदद्वैतानंदभ-
 गवत्पादारविंदभृंगायमानांतःकरणेन श्रीमत्पल्हनीटकरकुलोत्तंसश्री-
 मदेवभट्टदीक्षितपंडितात्मजेन बालकृष्णशर्मणा विरचिता दत्तसिद्धांत-
 मंजरी समाप्ता ।

No. 246

प्रवरमञ्जरीसारोद्धारः—शंकरदेवज्ञः ।

आ०—विज्ञौघध्वांतविध्वंसमार्तंडं सिंदुराननम् ।

ब्रह्मादिविवुधैः सेव्यपादपद्मं भजाम्यहम् ॥ १ ॥

रणत्र[चू] पुरसंस्कारैः कण्ठहीणादिवादनैः ।

जातहर्षा प्रफुल्लास्यां भारतीं भावयाम्यहम् ॥ २ ॥

बौधायनादिसूत्राणां व्याख्याकृद्भिः पुरातनैः ।

प्रपञ्चितं विस्मरेण तत्संक्षिप्य मयोच्यते ॥ ३ ॥

विग्राहसिद्धयै किल वैदिकानामुर्ध्वसुतानामवहुश्रुतानाम् ।

संदोहगोत्रप्रवरानुपूर्व्या विरच्यते शंकरतांत्रिकेण ॥ ४ ॥

च०—इत्थं सगोत्रप्रवरः संदोहः परिगुंफितः ।

आदरेण बुधैर्भाव्यः क्षम्यतां मम साहसम् ॥

इति श्रीमच्छिवात्मजशंकरदेवशिविरचिते प्रवरमंजरीसारोद्दारे
 गोत्रप्रवरनिर्णयः समाप्तः ॥ ॥

No 281.

रुद्रकल्पद्रुमः—अनन्तदेव ।

आ०—सिद्धिबुद्धिप्रदातार विघ्नश्यूहप्रिदारणम् ।

महागणपतिं वदे लक्ष्मीविष्णवादिभिर्नृतम् ॥ १ ॥

सच्चिदानदरूपाय शिवादेहार्धधारिणे ।

नम उँकारवान्याय शिवायाभीष्टदायिने ॥ २ ॥

श्रीनृसिंह रमानाय सच्चिदानदग्निहम् ।

विधीन्द्रोपासित वदे भक्तरूपमहोरुहम् ॥ ३ ॥

काट्यायनान्गुरुन्नत्या श्रीमदुद्वयस्तनुना ।

तन्यतेऽनन्तदेवेन रुद्रार्चपद्धतिर्मया ॥ ४ ॥

पद्धत्यो विविधा अन्या स्फुटा सतीह यद्यपि ।

ताभ्यस्तस्या विशेषो यः पठितै सोऽन्यार्थताम् ॥ ५ ॥

अथ काण्वमाध्यदिन्यादेवाजसनेयीशाखानुसारेण रुद्राभिषेक-
प्रयोग उच्यते ॥ ...पत्रे ४६ इति श्रीमद्विषेदी उद्वयस्तनुना द्विवेदीदेवानुजेन द्विवेदी
श्रीमदनन्तदेवेन विरचिते श्रीरुद्रकल्पद्रुमे रूपकाख्याद्यरुद्राभिषेक-
पद्धतिः समाप्तिमगमत् ॥ अथ द्वितीयो रुद्र उच्यते ॥

च०—धीमतानन्तदेवेन श्रीमदुद्वयस्तनुना ।

त्रैवेद्यमोढसंज्ञेन काशीपुरनिवासिना ॥ १ ॥

श्रुतिस्मृतिभ्य उद्धृत्य रुद्रकल्पद्रुमोर्षित ।

मदीयनाथयोर्विष्णुवद्यो शिवपादयो ॥ २ ॥

मुहुर्मुहु प्रार्थयेह सज्जनान् श्रुद्मानसान् ।

मयीक्तामिह सशोध्य विचार्य सदसद्य यत् ॥ ३ ॥

यथ भ्रमः समुत्पन्नो मथस्यास्य विलेखने ।

सर्वारमा तेन विश्वेशः प्रीयता परमः शिवः ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्विवेदी उद्धवसूनुना द्विवेदीश्रीदेवानुजेन द्विवेदी अनन्त-
देवेन -----

No. 285.

लघुकारिका—कर्काचार्यः ।

आ०—श्रीदेवदत्तोप्यविनायकः पुरा

माध्यदिनीयोप्यथ गौडनासी ।

श्रीविष्णुशर्मा इति तस्य चंदनः

स कारिकाकारत्रया बभूव ॥ १ ॥

च०—चतुर्विंशतितंतूनां वशिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ।

अधिकारी सपत्नीको दंपत्योरुपविष्टयोः ।

जलेशाभिमुखी दद्यात्ताड्मुखो यः[५७] प्रयोगतः ॥ २७१ ॥

इति श्रीकर्काचार्यविरचिते लघुकारिकायां यजुर्वेदब्रह्मसूत्रे ---

प्रकाशः ॥

No. 296.

विष्णुभक्तिचन्द्रोदयः—नृसिंहारण्यमुनिः ।

आ०—वंदेः श्रीनृसिंहेशं पुण्यारण्य प्रभूपमम् ।

च०—श्रीमन्नृसिंहमुनिना ख्यातो धर्मप्रकाशकः ।

विचार्य धर्मशास्त्राणि चक्रे ग्रंथं महामुनिः ॥

बुद्धिप्रेरककृष्णस्य पादपद्मं प्रसीदतु ।

ध्यानासमर्थजीवानामस्माकं सर्वदा स्वतः ॥

इति श्रीश्रीमन्नृसिंहारण्यमुनिविरचिते श्रीविष्णुभक्तिचन्द्रोदये
एकादश्यादिमाहात्म्यं निर्णयषोडशकलाप्रकरणम् ॥

No 396

भागवतामृतम् ।

आ० श्रीगोपतुमार उवाच ॥

ब्रह्मलोकादिमा प्रथमीमागच्छन् वृष्टवानहम् ।

पूर्वं यत्र यदासीत्तद्ब्रह्मोऽप्यस्ति न कुत्रचित् ॥

च०—अथ श्रीरामेण प्ररकरुणाकोमलहृदा

जगच्चित्तज्ञेन प्रणयमृदुनाश्वास्य वचसा ।

ब्रज द्वारावत्या सुखमिति समादिदय गमितः

सम ता भङ्गुकावलिपरिवृढेनाहमचिरात् ॥

इति श्रीभागवतामृतनाम्नीतिहासे गोलोकमाहात्म्यखण्डे वैकुण्ठनामा
चतुर्थोऽध्यायः ॥

No 402.

हरिलीला—बोपदेव ।

आ०—नम कृष्णाय नित्यैकसच्चिदानन्दमूर्त्तये ।

जगन्सर्गविसर्गादिसाक्षिणे चैतन्यशक्तये ॥ १ ॥

श्रीमद्भागवत स्कन्धाध्यायार्थादि निरूप्यते ।

विदुषा बोपदेवेन मन्त्रिहेमाद्रितुष्टये ॥ २ ॥

आनन्दस्य हरेर्लीला वक्ता भागवतागम ।

स्कन्धैर्द्वादशभिः शाखा प्रवन्वन् द्विजसेवित ॥ ३ ॥

सा च द्वितीये दशमे दशधाऽर्द्दश तद्यथा ।

अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमृतयः ॥ ४ ॥

मन्त्रतरेशानुक्त्या निरोधो मुक्तिराश्रय ।

सर्गादयस्तृतीयादिस्कन्धेषूक्ता दश क्रमात् ॥ ५ ॥

श्रीतुर्मुक्तुश्च लक्ष्माणे द्वितीये श्रवणे विधिः ।

इतीदं द्वादशस्कन्ध पुराणं दशलक्षणम् ॥ ६ ॥

च०—इति भागवते लीलानुक्रमणी रमणी कृता ।

विदुषा बोपदेवेन विद्वत्केशवसूनुना ॥ १७५ ॥

हरिलीलाविवेकोऽय हरिभक्तोर्विलोक्यताम् ।

अस्याविलोकनादेव हरौ भक्तिर्विवर्धते ॥ १७६ ॥

अतच्चे तत्त्वधीर्येषा तच्चे चातत्त्वधीर्नृणाम् ।

न तानानन्दयत्वेता बोपदेवस्य सूक्तयः ॥ १७७ ॥

यस्य व्याकरणे वरेण्यघटना, स्फीताः प्रबंधा दश

प्रख्याता नव वैद्यकेऽपि तिथिनिर्धारार्थमेकोद्भुतः ।

साहित्ये त्रय एव भागवततत्त्वोक्तौ त्रयः सस्यभु-

व्यतर्वाणिशिरोमणेरिह गुणा० के के न लोकोत्तरा० ॥ १७८

इति श्रीबोपदेवपण्डितविरचिता हरिलीला समाप्ता ।

No. 448

न्यायसारः—माधवदेवः ।

आ०—नत्वा विश्वेश्वरं देव गुरु श्रीलक्ष्मणाभिधम् ।

द्रव्यादीनां पदार्थानां विवेकं क्रियतेऽधुना ॥ १ ॥

च०—इति धारासूरनिवासिलक्ष्मणदेवात्मजमाधवदेवविरचितो

न्यायसारः समाप्तो ज्यम् ॥

श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो ब्रह्मांडभांडोदरे

सूरिः सूर्यनिभ शरत्कुमुदिनीबंधुप्रभाधीरभूत् ।

तत्रद्राविडधीकृताखिलजगच्छ्रीमाधव सूरिराट्

तत्रार्यं निखिलं विचार्य विदधौ श्रीन्यायसारं सुधीः ॥ १ ॥

गोदातीरविभूषण पृथुयशाः श्रीलक्ष्मणाख्य, सुरो

धारासूरपुरे स्थितोऽखिलजगद्ब्योर्जुनानुपही ।

तत्सुनुस्त्रिपुरारिराजनगरे श्रीन्यायसाराभिध

मथ माधवदेवपण्डित इमं शात्वाकरोदाकरम् ॥ २ ॥

No. 481.

उक्तिरत्नाकरः—साधुसुन्दरः ।

आ०—स्मृत्वा श्रीभारतीं देवीं गुरुपादांश्च भक्तितः ।

उक्तीनां समग्रं वक्ष्ये स्वान्ययोर्हितहेतवे ॥ १ ॥

च०—खरतरेभणूपाद्य[तरमतपायो]राशिवृद्धौ मृगांका

यवनपतिसभायां ख्यापितार्हन्मताज्ञाः ।

प्रहतकुमतदर्पाः पाठकाः साधुकीर्ति-

प्रवरसदभिधानापिवांसिहा [नाःसिंहतुल्या] जयतु ॥

तेषां शास्त्रतद्वत्सारविदुषां शिष्येण शिक्षाभूता

भक्तिस्थेन हि साधुसुन्दर इति प्रख्यातनाम्ना मया ।

मंशोयं विहितः कधीश्वरवचोबुद्धयोक्तिरत्नाकरः

स्वान्यानां हितहेतवे बुधजनैर्मान्यश्चिरं नंदतु ॥

इति श्रीउक्तिरत्नाकरः संपूर्णः ॥

No. 485.

कातन्त्रदोर्गसिंहीवृत्तिष्टीकासमेता ।

मू० आ०—राज्याभिषेके कनकाचलस्थः

सर्वांगदिव्याभरणाभिरामः ।

त्रियेऽस्तु वो मेरुशिरोवतंस-

कल्पद्रुकल्पः प्रथमो जिनेन्द्रः ॥ १ ॥

देवदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् ।

कातन्त्रस्य प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं शार्वार्मिकम् ॥ २ ॥

सिद्धो वर्णसमाप्तायः । सिद्धः खलु वर्णनां समाप्तायो वेदितव्यः । न
 पुनरन्यथोपदेष्टव्य इत्यर्थः । सिद्धशब्दोत्र नित्यार्थो निष्पन्नार्थः प्रसिद्धा-
 र्थो वा । यथा सिद्धमाकाशं सिद्धमन्नं कापील्ये सिद्धो देवदत्त इति ॥

टी० आ०—उँकारं विंदुसंयुक्तं यं ध्यायंतीह योगिनः ।

कामदं मोक्षदं तस्मै उँकाराय नमो नमः ॥ १ ॥

अविरलशन्दमयौघा प्रक्षालितसकलभूतलकलंका ।

मुनिभिरुपासिततीर्था सरस्वती हरतु दुरितं नः ॥ २ ॥

पट्टकं निश्चलं कृत्वा यथा मेरुं सुनिश्चलम् ।

स्रोताध्यायं नमस्कृत्य ततो व्याख्यानमारभेत् ॥ ३ ॥

• देवदेवं प्र० ४

प्रणम्य योगिभिर्वैद्यं जिनं सज्ज्ञानभास्करम् ।

शब्दशास्त्रप्रणेतारं वक्ष्ये मुग्धप्रबोधकम् ॥ १ ॥

दिवूच् क्रीडाजयेच्छापणिश्रुतिस्तुतिकांतिगतिषु । दिव् दीव्यंति
क्रीडति स्वर्गेऽप्सरोभिः सह विलसंतीति देवाः ।

मू० च०—दोवारिकः द्वौवा[द्वा]रपालिकः सौवरः[ध्वः] एवम-
न्येऽप्यनुसर्त्तव्याः । इति दौर्गसिंहां वृत्तौ तद्धितप्रकरणं समाप्तम् ॥

टी० च०—द्वारे नियुक्तो दौवारिकः तेन दी० कण्प्र० पश्चात्
अनति० द्वारादीनां चा(वा)पदाद्योरपि वृद्धिः । इति दौर्गसिंहां वृत्तौ
तद्धितप्रकरणं दुहकम् ॥ ॥

No. 486.

कातन्त्रशिक्षासंदोहः—वा—कलापव्याकरणसूत्राणि ।

• आ०—उक्तानुक्तदुरुक्तानां चिंता यत्र प्रवृत्तते ।

तच्छब्दं वार्तिकं प्राह्वयार्त्तिकशा विप्रथितः ॥ १ ॥

च०—कृताकृतप्रसंगि यल्लक्षणं तन्नित्यं लक्षणसन्निभते तदनुपरो-
प्य कार्यमिति । कातन्त्रे परिभाषामूत्रसंदोहः समाप्तः ॥

उँ नमः पार्श्वनाथ ॥ अष्टौ स्थानानि वर्णानां...

हकारं पञ्चमैर्युक्तमंतस्याभिध [मंतःस्थैश्चाभि]संयुतम् ।

उरस्यं तं विजानीयात्कंठघमाह्वरसंयुतम् ॥ १ ॥

इति कातत्रे शिक्षासदोहः समाप्तः ॥ इति कलापव्याकरणसू-
त्राणि सपूर्ण[र्णानि] ॥

No. 487.

कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम्-विजयानन्दः ।

आ०-नाम्ना । वस्तुवाचीनीति । ननु किं भावरूपमथाभारूपं
यदि बोभयरूपमाहोस्विज्जावाभावविनिर्मुक्तं वस्त्विति । . . .

च०-अथः शिरसा घेदतिस्य । अथः स्यन्द तिरस्यन्दि नम-
स्करोति पुंस्करोति च वृद्धयते । घोषयति तु नेद लक्षणम् । अन्वो
भोजनमित्यादि ॥

इति विजयानन्दविरचिते कातन्त्रोत्तरे सिद्धानन्दापरनाम्नि
समासप्रकरण समाप्तम् ॥

No 495

दशचलकारिका ।

आ०-ये धातवः सन्ति गणांतरेषु वर्णार्थनिर्देशपदैरभिज्ञाः ।

विभिन्नशब्दप्रतिपादनार्थं रूपाणि तेषां समुदाहरिष्ये ॥ १ ॥

च०-यः शक् शक्तौ कथितो दियादौ

स तु प्रसिद्धः स्वरितानुबन्धः ।

रूपद्वयं शक्यति शक्यते च

शक्नोति नङ् यस्य तु शक्नुते च ॥ ३६ ॥

द्वात्रिंशन्ना श्लोकनिबन्धनेन

धातूनसौ स्वीकृतवान्महाधीः ।

स व्यापकोऽयं सुतरां प्रसिद्धो

बलौतरो विशतितुल्यभागः ॥ ३७ ॥

रुष्टिस्ते विपमा तनो विरचिता भूतिर्मुखे पंचता
पाणौ व्रजजिरो गले च गरलं दोषाकरो मन्तके ।
एतेनैव परिच्छदैः पशुपते के त्वां नमस्कुर्यते
यद्येषा सुरवृन्दवन्दितपदा मौलौ न भागीरथी ॥ ३८ ॥

इति दशवलकारिका समाप्ता ॥ सप्तत् १७८३.

No. 500.

न्यायार्थमञ्जुपा-हेमहंसगणिः ।

आ^०-उरूपाय नमः श्रीमद्धेमव्याकरणाय च ।

श्रीसोमसुंदरगुरुत्तंसाय च नमो नमः ॥ १ ॥

अथ ये तु शास्त्रे सूचिता लोकप्रसिद्धाश्च न्यायास्तदर्थं यत्नः
क्रियते ।

स्वरूपं शब्दस्याऽशब्दसंज्ञा ॥ १ ॥

सुसर्गार्थदिरूशब्देभ्यो जनपदस्य ॥ २ ॥

च^०-श्रीसुरीश्वरसोमसुंदरगुरोर्निर्देशप्रशिष्टापणी-

र्गच्छेद्रः प्रभुरलशेखरगुरुर्देदीप्यते सांप्रतम् ।

तद्विष्ट्याभ्रमहेमहंसगणिना न्यायार्थमञ्जूविका-

वक्षस्कार इहान्तिर्मोऽनुधिमितः सञ्ज्ञायरत्नेर्भूतः ॥ ४ ॥...

श्रीमचांद्रकुले पुराजनि जगधन्द्रो गुरुर्यस्तपा-

चार्यग्यातिमनाप नीयतपसा तस्यान्त्रये जायते ।

प्रीदश्रीवरदेवसुंदरगुरुस्तत्त्वप्रपूर्यागिरेः

भूमे श्रीप्रभुसोमसुंदरगुरुर्मानुर्गोर्नोभयत् ॥ ७ ॥

यतः ।

भानोर्भानुशनानि षोडश लसत्येकत्र मास्याधिने

यच्छिष्टायास्तु ततोऽधिका अपि महीमुद्योतयते सदा ।

तस्याह चरणानुपासिपि सदा श्रीमत्तपागच्छप-
क्षोणीविश्रुतसोमसुदरगुरोश्चारित्रिचूडामणे() ॥ ८ ॥

अपि च ।

मारिर्येन निवारिता सुरकृता ससृज्य शातिस्तव
स श्रीमान्मुनिसुदराभिधगुरुर्दाक्षागुरुर्मैऽभवत् ।
यस्य श्यामसरस्वतीति विरुद विख्यातमुर्ध्नि तले
गुर्वी श्रीजयचद्रसूरिगुरुरप्याधात्पसन्ति स मे ॥ ९ ॥
साप्रत तु जयति श्रीरत्नशेखरसूरय ।
नानाप्रथकृतस्तेपि पूर्वाचार्यानुकारिण ॥ १० ॥
एतानाचार्यैर्हर्यक्षान्प्रत्यक्षानिव गौतमान् ।
धीतमाय स्तुवे स्फीतश्रीतपागच्छनायकान् ॥ ११ ॥

किंच ।

हेम०याकरण महार्णवमित्र व्यालोक्ष मजूषिका-
सर्पुर्तिप्रमितान्यऽमून्यधिनय सञ्चायरत्नानि यत् ।
तत्सर्वं यदवाप्तबोधकणिकासिद्धौपधीजुभित
विद्यासिद्धमिम हृदि प्रणिदधे चारित्ररत्न गुरुम् ॥ १२ ॥
चिन्मयाना मयामीषामृषीणा सुप्रसादत ।
हेमहसाभिधानेन वाचनाचार्यतायुजा ॥ १३ ॥
श्रीमद्विक्रमवत्सरे तिथितिथौ १५१५ शुक्लद्वितीयातिथौ
पूर्वाह्ने मृगलाघने मृगशिर शृगाग्रशृगारिणि ।
शुक्रस्याहनि शुक्रमासि नगरे श्रीसागरेऽहम्महा-
वादे निर्मतपूर्वतरेप जयताड्य सुधीप्रहम ॥ १४ ॥

इति श्रीतपागच्छपुरदरश्रीसोमसुदरसूरिस्वदीक्षागुरुश्रीमुनिसुदर-
सूरिश्रीजयचद्रसूरिप्रमुखश्रीगुरुसाप्रतविजयमाश्रीगच्छनायकपरमगु

रुश्रीरत्नशेखरसूरिचरणकमलसेविना महोपाध्यायश्रीचारित्ररत्नग-
णिप्रसादप्राप्तविद्यालयेन वाचकश्रीहेमरसगणिना स्वपरोपकाराय
संवत् १५१५ वर्षे ज्येष्ठसुदि द्वितीयायां निर्मितेयं न्यायार्थमंजूषा-
नाम्नी न्यायवृद्धवृत्तिधिरं नंदतात् ॥

. प्रत्यक्षरं गणनया ग्रंथेऽस्मिन्मानमागतम् ।

सहस्रत्रितयी पंचाशीतिः श्लोकाश्च साधिकाः ॥ १५ ॥

ग्रंथाग्रं श्लोकाः ३०८५ अक्षर २१ ॥ श्रीन्यायार्थमंजूषानाम्नी
न्यायवृद्धवृत्तिः संपूर्णा । सूत्रसहितवृत्तिग्रंथाग्रं श्लोका ३१५४ ॥

No. 502.

परिभाषाभास्करः—अग्निहोत्री हरिभास्करः ।

आ०—आखण्डलादिसुरमण्डलमण्डनं त-

मुण्डकोकविरहानलदण्डचण्डम् ।

ईडे ऽहमत्र बह्वशेषितपद्मकाण्डं

मार्त्तण्डमंधतमसं प्रति कालदण्डम् ॥ १ ॥

श्रीगुरुन् पितरौ नत्वाऽग्निहोत्री भास्कराभिधः ।

भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥ २ ॥

युक्तायुक्ताभिर्जं वन्द्यं भूयो २ त्रिद्वन्द्वम् ।

नामं नामं याचे मंदो मांघं चेदं शोध्यं सम्यक् ॥ ३ ॥

मञ्जी मञ्जीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।

नाद्वैतेयं कृतिस्तस्मादस्माकं हानिरस्ति का ॥ ४ ॥

च०—अव्यभिचारि सत्यम् । अत्रोत्पत्तिमत्स्यपि पदार्थेषु स-
च्छब्दः संवधं न व्यभिचरतीति तत उत्पन्नो भावप्रत्ययः ॥ क्रिया-
संवधेनादापितु सामान्यम् । इदं न भर्तृदरेवचनम् । यत्तु मयुरा-
नाथभट्टाचार्या यदिति पाणिनिवचनमिदमिति तदतिरम्भादिति ध्येयम् ।

केचित्तु व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरित्यादि सर्वा परिभाषा व्या-
डिमुनिना रचिता इत्याहुः ॥

परिभाषाकमलिनीर्युक्तिरुग्भिर्विकाशयन् ।

भास्करः पडितालीना स्यान्तमानदयत्वयम् ॥

इति श्रीमदग्निहोत्रिवशात्तसहग्निभट्टात्मजापाजिभट्टसुतापराभि-
धानहरिभास्करकृत. परिभाषाभास्कर. समाप्तिमगान् ॥१॥

No 530

लघुसारस्वतम्—कल्याणसरस्वती ।

आ०—मातरपितरौ श्रीशौ नत्वा केन त्रिदं गुरुम् ।

लघुसारस्वतं कुर्वे श्रीकल्याणसरस्वती ॥ १ ॥

च०—आदेशाच्छ्रीसरस्वत्या गुरुपादानुवदनात् ।

बालानां शीघ्रबोधाय कृतं सारस्वतं लघु ॥ १ ॥

इति श्रीलघुसारस्वतं सपूर्णम् ॥

No. 540.

सारस्वतटिप्पणम्—क्षेमेन्द्रसूरिः ।

आ०—ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

तदर्थतत्त्वाभिनिविष्टबुद्धि-

गर्वप्रतिक्षेपकयुक्तिलेशैः ।

अल्पैः पदैर्व्याकरवाम कामं

सारस्वतं व्याकृतमन्यदीयैः ॥ १ ॥

प्रारिप्तिताविन्नसमाप्तिशिष्टाचारावनाभ्यां प्रणतेष्टदेवाः ।

ओतृप्रवृत्त्यै विषयादि तावदाचार्यधुर्या इह सगिरते ॥ १ ॥

प्रणम्य० सारस्वती प्रक्रियामृजु कुर्वे इत्यन्वयः ।

च०—लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति सूत्रबलादस्माभिर्दिङ्मात्रमुक्तम् ।

स यतिः प्रक्रिया शुभामिति ऋजुमित्यर्थः ॥ ६९

कृष्णा (भय) श्रीनरगोपसत्तिमवाप्य संप्राप्तमतिप्रकर्षः ।
 क्षेमैर्द्वयिर्द्विर्भिरभ्रन्नुः सारस्वते द्विषणमभ्यधत्त ॥ १ ॥
 व्याख्यागुणात्तरीक्षे चिरं नंदं तु - - - - -

No. 575.

परमार्थबोधः—मुकुन्दः ।

आ० ॥ ॐ नमः परमात्मने पुराणपुरुषोत्तमाय ॥
 भगुणाय गुणाशाय स्यात्मनेऽनन्तरूपिणे ।
 शुद्धाय स्वप्रकाशाय श्रीराममुने नमः ॥ १ ॥
 निर्गुणस्याप्रमेयस्य शुद्धस्याप्यमलात्मनः ।
 कथं सर्गादिकर्तृत्वं ब्रह्मणोऽप्युपपद्यते ॥ २ ॥

प०—इति मुकुन्दमुनिना येदांतत्रिकैकविरचितं श्रीरामचंद्रगायप्रसा-
 देन माध्यादिनीशाखायां परमार्थबोधपूर्वकांठं समाप्तम् ॥

No 661.

अलंकारमञ्जरी—निर्मलः ।

आ०—रूपोललंबिरोलंबविषकोलादलाकुलम् ।
 अंबालंबानुरागाब्ज्यालंबि लंबोदराननम् ॥ १ ॥
 शानुमिच्छंत्यलंकारानत्वेन भयगेन ये ।
 कुरंतु कर्मयोगिनः कर्णालंकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥

प०—अर्थांतरारजातं दि मुख्यमेतावदेव दि ।
 अन्ये धिकन्विताः सर्वे विज्ञेयाः किनुतद्रथाः ॥ ४३ ॥
 फादयां यत्तमभट्टस्य पुत्रेण निरमाप्यमां ।
 निर्मिता बिम्ब[निर्मा]त्रात्वेन रम्यालंकारमंजरी ॥ ४४ ॥
 ॥ इत्यर्थांतरारमंजरी समाप्ता ॥

No. 676.

किरातकाव्यं सटीकम्-मू० भारविः, टी० महाद्वयः ।

टी० भा०—नत्वा परं ज्योतिः शिवं गणेशं
 वर्णीं भवानीं च गुर्वङ्घ्रिपद्मम् ।
 आशापुरां स्वां कुलदेवतां च
 भिलाख्यकाव्यस्य धृतिं रचिष्ये ॥ १ ॥
 श्रीवच्छ[त्स]लः पुष्करवंशवर्यो
 ज्योतिर्विदां सुजः द्विजाग्रगण्यभूत् ॥
 जयरामनामा तत्त्वनुरासी-
 त्तर्कादिविद्याकुशलोऽतिविद्वान् ॥ २ ॥
 तदात्मजो राजसभासु माम्भ्यः
 पुराणविद्यातिदक्षः श्रुंकाढः ।
 कृतेय सृजातनुजेन तस्य
 महाद्वयेनैव स्वबोधनाय ॥ ३ ॥
 धृत्तयः प्रचुराः संति अस्यामे भारविकृतेः ।
 तथापि तन्यतेऽस्माभिर्नूतना बालबोधिनी ॥ ४ ॥
 धंटापथमनं गृह्य स्वात्मबुद्ध्यनुसारतः ।
 श्रीमनोहरजित्तस्य गुरोः पुनरनुज्ञया ॥ ५ ॥
 छंदसो लक्षणं नोक्तमलंकारस्य चात्र वै ।
 शुद्धार्यप्रकाशिनी चैयं ज्ञातव्या विबुधोत्तमैः ॥ ६ ॥

च०—इति श्रीकिरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यंके श्रीभारविकृतौ
 तस्य व्याख्यायां बालबोधिनीसमाख्यायां अर्जुनसंवरप्रदानो नामा-
 द्वादशः सर्गः समाप्तिमकाशीत् ॥

No. 698.

चिमनीचरितम्—नीलकण्ठः ।

आ०—आसीदासी[शि]र्वचनविषयः पश्यतामामनाज्वं [आननाज्वं]
सौदर्यो[सौंदर्यो]तःकरणमवनीकौतुकं काव्यतत्त्वम् ।

स्कृतेर्मूर्तिर्मदनमहिमा भारतीभागधेयं
क्रीडास्थानं रसिकमनसां श्रीदयादेवदर्मा ॥ १ ॥

• चेतोवृन्दान्यलहविरदीखानसीमंतिनीनां
यस्मिन्नमौ शलभकुलवद्रेजिरे झंपपातान् ।
विभ्राणो यः किमपि ललितं लोचनालेखमोजः
स्त्रीणामासीदयनिवलये मोहनो मोहिनीनाम् ॥ २ ॥

• सोऽयं देवादलहविरदीखाननामानमेत्य
म्लेच्छाधीशं प्रकटितगुणः स्त्रीवकारान्नवृत्तिम् ।
तत्राप्येषः स्मरसहचरे वर्त्तमानो वयस्य-
प्युत्सुर्को[उत्सिक्तो]तःपुरमृगदशां पाठनस्याधिकारी ॥ ३ ॥
का[का]स्तौ विप्रः क्व च परिचर्योतःपुरस्त्रीषु योयं
नीरूपाणां गलितवयसां युक्त उक्तोऽभियुक्तैः ।
इत्यज्ञानादपरिगणयन्म्लेच्छराजोऽन्वजाना-
देतत्त्वार्थे पठितुमनिशं मानिकामां नताङ्गी(म्) ॥ ४ ॥

च०—रस एव स ईश्वरः श्रुता-

धिति निर्णीतमतोऽभिधीयते ।

निमनीनरिते रसाभ्रयं

पचनं चेभम[चेतन]मभमः भमः ॥ १०२ ॥

रिक्तीकृते निजतया भयभूतिमुख्ये-

भिक्षाटनं कृतवता[तः] पुनरुद्धवृत्त्या ।

क्षेत्रे यदत्र खननेन ममार्थलाभो
 य कोप्यभृदिह महेशकृपैव हेतु ॥ १०३ ॥
 भुक्कजनार्दनपुत्रो वच्छा[त्सा]र्यस्य दौहित्र ।
 पठितालकृतशाखो भर्तृश्रीमडनच्छात्र ॥ १०४ ॥
 हीराभिधानपातिव्रतमहसि प्राप्तनिजन्मना[निजजन्मा] ।
 कविनीलकण्ठशर्मा निरमाच्चिमनीचरित्रमिदम् ॥ १०५ ॥
 महिस्मुनीन्द्रदु[महीमुनीन्द्र] मितेन्द्रेऽतिक्राते विक्रमादित्यत् ।
 शिवरात्रौ शिष्यपदयोर्नैजकृतिराधायि नीलकण्ठेन ॥ १०६ ॥
 इति श्रीनीलकण्ठकविकल्पित चिमनीचरित समाप्तम् ॥

No 711

नलोदयकाव्य सटीकम्-मू०रविदेव ।

टी० प्रज्ञाकरमिश्र ।

टी०आ०—ककणफणिराजमणिं दीपधिया वदनमारुतेरसकृत् ।
 निर्वापयति कुमारे सगिरिमुतो जयति सस्मित शम्भु ॥ १ ॥
 नलोदयस्य सहसा दुरूहस्य सुबोधिनीम ।
 क्रियमाणस्य मे कुर्वन्पोस्तु शरण शिव ॥ २ ॥
 तत्रभवान कालिदास प्रारिप्सितग्रथसमाप्तिप्रतिबधकविप्रविघाताय
 श्रीकृष्णस्मरणरूपमगलमादौ निबध्नाति । हृदयेति ॥

टी०च०—श्रीमिश्रानदकस्त्रासीन्महोपाध्यायलक्षित ।

पुण्यग्रामसभाजेता यदा वाणीमय सुधी ॥ १ ॥
 वेदेनेव विप्रि कवि नयस्तेस्तर्केण वाग्म्यपति
 वेदान्तेन शिव मनुस्मतिगणैर्ज्यातिशयेर्भास्करम् ।
 व्याकृत्येन फणाधर क्षितिधर नागाधिप छदसा
 धर्मो यस्य त्रिजेतुमति पर साख्येन चार्जकपम् ॥ २ ॥

तत्सूनुः सुकृती क्षितीश्वरकृपापात्रः सुहृत्पालको
नानाशास्त्ररतो महापश्यतोपाध्यायसंज्ञान्वितः ।

सत्तर्कायतकाननोद्यतचलद्वादार्द्रदंतावल-

श्रेणीमर्दनचातुरीचणहरिर्विद्याकरो भैथिलः ॥ ३ ॥

तस्यामजोऽभूद्विबुधापगता प्रभाकरः सज्जनतापहर्ता ।

गुणालयश्रीशपदानुमंता शास्त्रेषु वक्षःकुधियांनियंता ॥ ४ ॥

स्वल्पेन वयसा तेन कृता टीका सुबोधिनी ।

पूर्वाचार्यकृतीर्यक्ष्य सुधियां पश्यतां मुदे ॥ ५ ॥

इति श्रीभैथिलप्रज्ञाकरमिश्रप्रणीतायां नलोदयटीकायां सुबोधिण्यां
चतुर्थं उच्छ्वासः ॥ ४ ॥ समाप्तेयं सुबोधिनी टीका ॥

नलोदयकाव्यं सावचूरि-मू० रविदेवः ।

च०-४४ ॥ इति नारायणसुतश्रीरविदेवविरचिते नलोदय-
काव्ये चतुर्थोऽष्टास्रः समाप्तः ॥ ४ ॥

No. 715.

नेमिदूतकाव्यम्-विक्रमः ।

आ०-प्राणित्राणप्रवणद्वयो बंधुवर्गं सममं

दित्वा भोगान्सह परिजनैरुपसेनात्मजां च ।

श्रीमाध्वेर्मिर्विषयविमुखो मोक्षकामभकार

क्षिप्रपञ्चायातस्तु वसन्ति रागगिर्याभ्रमेषु ॥ १ ॥

पद्य०-स्तुःस्वार्थं प्रदरकद्विज्ज कालिन्दस्तेज काव्या-

दंत्यं पादं सुपदरनितान्मेघदूतादृशीत्या ॥ २ ॥

श्रीमध्वेमेभरितयिदं सांगगस्यांगजन्मा

चक्रे काव्यं सुभजनमस्मीतये विक्रमाख्यः ॥ १, २६ ॥

इति मेघदूताख्यपादविरचिते नेमिदूताभिधानं काव्यं समाप्तम् ॥

No. 716.

नैपथस्य टीका-लक्ष्मणः ।

आ०-सर्गस्थित्युदितं सुवर्णघटितप्रासादलंकारिता-
 मापन्न कमनीयवृत्तरचितश्लोक प्रकांडाकृतिम् ।
 कल्पोद्धोषकृदन्वयांचितपदं सवर्णनीयस्थिति
 श्रीवल्मीकभुवः प्रबधमिव तं श्रीरामभद्रं भजे ॥ १ ॥
 श्रीपक्तिरथपादाब्जरोलवीकृतविग्रहम् ।
 पितरं रामकृष्णाख्यं नौमि विद्याविशारदम् ॥ २ ॥
 स्पर्धामग्निवेशादुमया प्राप्तामुमासमाख्यां ताम् ।
 शुनदीनिर्मलचित्तां मातरभेकां सतीं सदा धंदे ॥ ३ ॥
 आ पूर्याचलमा च पश्चिमगिरेरूर्वाभृतां शेखर-
 प्रोताविष्ठितप्रांतमद्भुतवपुः श्रीलक्ष्मणामाचितम् ।
 वंदे विष्णुपदाश्रयं दिनकर स्वभ्रातरं सर्वदा
 सत्कर्मप्रतिपादनार्थमुदितं प्रक्षिप्तदोषागमम् ॥ ४ ॥
 गणेशाय नमस्कृत्य पितृभ्यामपजन्मने ।
 करोमि नैपथ्याख्यामन्यादृष्टपथानुगाम् ॥ ५ ॥
 सति यद्यपि सव्याख्या धुधाना नैपथे शतम् ।
 तथाप्यमुष्या वैदर्भीं केचिद्विज्ञातुमीशते ॥ ६ ॥

सर्गः १.

No 725.

पद्यतरंगिणी-सटीका-प्रजनाथः ।

आ०टी०-गुरुचरणसरोजद्वयमाधाय चित्ते
 किमपि तदनुकपालम्बबुद्धिप्रभावः ।

इह सुललितभग्यान्योक्तिपद्यानि सम्यक्

परिकलनरहस्यान्यर्थतः सूचयामि ॥ १ ॥

अ०मू०—खद्योतो द्योतते तावद्यावन्नोदयते शशी ।

उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चंद्रमाः ॥ १ ॥

च०मू०—धन्यः स ते विगता धन्यो वंशः स यत्र जातोसि ।

जीयसि मूर्ध्नि तमपि न जगत्पाणदानेन ॥ १०२ ॥

इति पद्यतरंगिण्यां व्रजनाथकृतश्लोकसंग्रहे द्वादशस्तरंगः ॥ २३ ॥

च०टी०—यस्तीक्ष्णांभुकुले बभूव विमले श्रीमान्धराधीश्वरः

पृथ्वीराज इति प्रभावमहितः प्रत्यर्थिजेता रणे ।

श्रीकूर्मान्वयभूषण नरहरिप्रेमैकपात्र श्रियो-

लीलासद्व गुणैकधाम सकलक्षेत्रीशचूडामणिः ॥ १ ॥

तदंशे सततावदातचरितः प्रौढप्रतापानल-

ज्मलाजालविदीपितारिनिग्रहः सच्छास्त्रनिष्णातधीः ।

देवब्राह्मणपूजकोऽतियशसा कुर्वन्सित भूतलं

जातः श्रीजयसिंह इत्यभिधया ख्यातो धराधीश्वरः ॥ २ ॥

के नामवचनपतयो बत विक्रमाद्याः

केनाप्यकारि नहि तेषु तुरंगमेधः ।

अस्मिन् युगे निखिलभूपतिसार्वभौम-

स्तथाशकृद्विजयते जयसिंह एकः ॥ ३ ॥

पारीक्षितोऽपि विदधे हयमेधमुच्चै-

स्तत्रापि द्वापद्वयमुत्तमपूरूयोऽपि ।

राजाधिराजजयसिंहनृपश्वकार

निर्विघ्नेनमधुना भगवत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

योऽश्वद्वनीपककुलेषु सुवर्णपूगा-

नभःकणानिव नभःस्थितवारिवाहः ।

वेदोदितेन विधिना हयमेधमुच्चै-

थक्रे तथा क्रतुगतानि महाधनानि ॥ ५ ॥

आसन् पूर्वं मानसिंहादयो ये

भास्वद्वंश्याः क्षोणिपालाः कियतः ।

चक्रुर्मूर्मिं भूमिपालान्वशे ते

श्रौते मार्गे नैव निष्ठामवापुः ॥ ६ ॥

राजाधिराजो जयसिंह एव

तद्वंशजः प्राक्तनपुण्यपुजात् ।

सभावितो दक्षिणदिग्दिर्जैर्द्रैः

अद्भालुरासीच्छ्रुतिधर्म एव ॥ ७ ॥

पपाठ वेदं विदधेऽग्निहोत्रं

चकार यज्ञान्विविधान्सदैव ।

धनं ददौ ब्राह्मणपुंगवेभ्यो

प्रामान् गजांश्चापि तुरंगमांश्च ॥ ८ ॥

बभौ स तस्य क्रतुराद् तदानीं

महेंद्रसर्पाधिसमृद्धिभाज ।

अत्रागतश्चेन्नकुलः स दैवा-

त्स्वर्गाधिपार्श्वोऽयं भविष्यदेव ॥ ९ ॥

वेदव्यासतनुः पुराणमनने तर्कागमे गौतमो

वेदांतार्थत्रिचने त्रिधिसुतः काव्येषु काव्योऽपरः ।

शेषो व्याकरणे कलासु कुशलो गर्गस्तथा ज्यौतिषे

नानाशास्त्रविचक्षणो जयहरिः क्षोणीशमुख्योऽभवत् ॥ १० ॥

तस्मादजायत गुणैरुनिधिर्धरेण्यो

विद्यानिधिर्विनयनारिधिदृढतारिः ।

श्रीमाधवो लसदुमाधवमाधवाब्ज-

योनिष्वभेदमतिरद्भुतदानशक्तिः ॥ ११ ॥

काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरचलश्चितामणिः प्रस्तरः
कामं कामगवी पशुः सुरपतिर्वृद्धभवा गोत्रभित् ॥
चंद्रो हंत कलंककीलिततनुः क्षारान्वितः सागर-
स्तेनायं जगतीनिरुपमतमः श्रीमाधवः क्षमाधवः ॥ १२ ॥

यश्चोर्वीतलसार्वभौममुकुटालंकारहीरायितः
स्फूर्जद्दिव्ययशःसुधांशुविसरद्रोचिश्छटाभासुरः ।
मध्याह्नार्ककरप्रकर्षविजयिप्रोद्यत्प्रतापोदयो
दानोद्रेकतिरस्कृतामरतरुस्वर्धेनुचितामणिः ॥ १३ ॥

मूर्त्तो धर्म उदेयिवान्किमथवां निष्पारिजातोऽभव-
त्स्वर्गः किं सकलः कलानिधिरगात्कर्णोऽवतीर्णः किमु ।
पार्थोऽयं किमुपागतः पृथुरयो पृथ्वीवियोगातुरो
यं वीक्ष्येति निरंतरं कविमुखादर्वति वाग्वीचयः ॥ १४ ॥
युधिष्ठिरो भीमसेनस्तथैव यशसार्जुनः ।

नकुलातिक्रमी भाति सहदेवोऽच्युतो रणे ॥ १५ ॥

यं प्रोद्दंडविलेशयेशविलसद्दोर्दंडचंडीभव-

कोदंडं रणमूर्ध्नि खंडपरशोराक्रम्य भासं स्थितम् ।

भालोक्यालसलोचनाः सरभसं नृत्यन्ति देवांगनाः

क्षपन्ति हरयश्चलन्ति गिरयस्त्रस्यन्ति सर्वे रथः [विजयः] ॥ १६ ॥

तेद्यत्कीर्त्तिवितानमयिडित[मंडित]नवव्रद्धांडभांडोदरे

पस्मिन्भूमिपतौ प्रशासति भुवं सौभाग्यभव्यायुधि ।

वांचल्यं चपलासु चंद्रवदनानेत्रांचले तीक्ष्णता

चंद्रे लक्ष्म करग्रहः परिणये लोकेषु नैवाभवत् ॥ १७ ॥

आवासो निमित्तपरां रणभुवि त्रासः प्रतिक्षामभूता-
 मुद्रासः प्रतिभाजुगामतिमशान्प्रसः सभासंपदाम् ।
 विन्यास. सुजनाशिपां प्रतिलव रासः कुरंगीदृशां
 विश्वास प्रणयात्मनां [यात्मनां] विजयते श्रीमाधवः क्षमाधन १८
 कवीश्वराणामय [मय] पडिताां प्रकाशयती विमलातराणि ।
 देशेऽप्यगम्येऽपि संचरती विभाति सिद्धेऽथ यदीयकीर्त्तिः ॥ १९ ॥
 भूमडले यद्यशसा विलिप्ते काका अभूयन्वक्रतुल्यभासः ।
 किं चापगेऽश्नायत गंयमेदात्कूरकस्तुरिकयोर्विभेदः ॥ २० ॥
 उष्णक्षमुदैर्वदता कवीना यस्य प्रतापे मतिमोह एव ।
 यतो दधत्कचलमद्रिदर्या वसन्वक्रपं न जहाति शत्रुः ॥ २१ ॥
 येनार्थिसार्थार्थितपूरणार्थमर्थे [र्थ] जलं बोभयमाददाने ।
 सुवर्णशैलांबुनिमित्स्वरूपनाशप्रसगाद्ययतु. प्रकपम् ॥ २२ ॥
 शौर्ये पार्थ इवापरो वितरणे देवद्रुमो बाल्म्य-
 ण्यत्पारे सुरराज्जुर्वसुमतीरक्षाष्ट विश्वभरः ।
 धर्मे धर्मसुत. कवित्प्रकलने काव्यः प्रसादे शिवः
 सोयं कूर्मकुनैकभूषणमणिर्जीयाच्चिरं माधवः ॥ २३ ॥
 यस्याच्छाच्छप्रविततयशोगीतबद्धप्रबंध-
 प्रक्षितांत करणविनशीभूतभास्यत्तनूनाम् ।
 क्रीडतीनां वनभुवि गले गोमसीमतिनीनां
 गुजाहारः समनानि जगत्कोपि मुक्ताच्छहारः ॥ २४ ॥
 शिरःकुसुमभूषणीकृतकलानिधिस्तारका-
 च्छलात्कलितमौक्तिकाभरणभासुरा सर्वतः ।
 विभाति वसुधापतेर्गगनमदिरे चद्रिका-
 यपुष्पललोचना विमलकीर्त्तिसीमतिनी ॥ २५ ॥

कुंताभिप्रोतदंताधिकबलनिहतद्वेपिदंतायलौघ-

धितासंतानसंतापितरिपुत्रनिताभाग्यसौभाग्यहंता ।

श्रीरंता यस्य नित्यं नियसति विपदंताय हृत्कार्णकायां
सोनंताधीश्वरोऽयं प्रतपतु सुचिरं माधवः क्षमाधवेशः ॥ २६ ॥

अस्मिन्भूचलये चिरस्य कति नो जाता धराधीश्वरा

येषां कीर्त्तिमरैरभूद्वलितं भूमीतलं सर्वतः ।

यत्काचाभरणानि पंडितवधूस्तेषु [धूक्षेहेषु] मुक्ताफलं-

त्येतद्भानविधानकीर्त्तिरतुला यत्रैव दृष्टाद्भुता ॥ २७ ॥

यत्प्रतापेष्णकिरणप्रतप्तो विद्विषां गणः ।

शिशिरीकर्त्तुमात्मानमाश्रितः शिशिराचलम् ॥ २८ ॥

कुंदाभः स्वच्छचंद्रादपि समधिकभा वैरिवृंदायमंता-

मंदानंदानुभावो निजजनहृदयांभोजयृंदायनश्रीः ।

नित्यं यथारायंदासन [आरायंदासन]भुवनगतो

वाद्ययंदासुगीनः [वाद्ययंदासुगीनः]

स्वच्छंदं यस्य लोके निलसति नितरामद्भुतः कीर्त्तिपूरः ॥ २९ ॥

देवैर्द्रक्षिरदंति निर्जरसरिस्फुरंति कुंदंत्ययो

मातंगैर्ग्ररदंति चाद्यचमरीयांलंति फेनंति च ।

देवाधीशहयंति केतकलसत्पुष्पंति सर्पाधिपं-

त्यृक्षंत्यद्रिकुलेश्वरंति च सुधासारंति दुग्धंति च ॥ ३० ॥

कर्पूरंति हरंति मौक्तिकलसद्धारंति शीरंत्ययो

कैलासंति विसंति मुग्धदशनज्योत्संति हंसंति च ।

भीरोदंति हिमंति चंद्रकिरणमामंति रामंत्यपि

श्रीमन्माधवभूमर्हैर्बभूवुःकुटालंकारकीर्त्तिच्छटाः ॥ ३१ ॥

कालिंदीसलिलंति दुर्धरतमःपुंजंति मेघतय[मेघंत्य]यो

नीलांभोजकुलंति गारुडमहारत्नंति भृंगंति च ।

काकोलंति पिकंति कज्जलमहाशैलति दंतावलं-
 त्येवं यस्य च विद्विषामपयशस्तोमाः कलकंति च ॥ ३२ ॥
 दानं दातुमिहोद्यतेन सततं यस्मिन्धराधीश्वरे
 स्वर्णाद्रिर्निजदेहदारणभयात्रस्तः परं कंपते ।
 देवाः स्वस्वनिवासनाशचकिताः शक्रादयो विभ्यति
 प्राज्यानंदसमुद्रसांद्रहृदया हृष्यंति चक्राह्वयाः ॥ ३३ ॥
 अनुरक्तः सुहृद्गोर्हो द्विपतो मलिनीकृताः ।
 सितीकृतं जगत्सर्वं यदीयशसा भृशम् ॥ ३४ ॥
 पूर्यन्नार्थिनामर्थान्निदुषः परिपालयन् ।
 विद्विषः संहरन्सर्वोच्चिरं जीयात्स भूपतिः ॥ ३५ ॥
 तत्तुष्ट्यै व्रजनाथेन रम्या पद्यतरंगिणी ।
 निबद्धा शोधनीयेयं सद्भिः सारानुरागिभिः ॥ ३६ ॥
 जयंति के वा न मनोज्ञरूपा वाडात्मदाद्याः खलपक्षिभूपाः ।
 क्षीरांबुनोः सारविवेचने तु पुरस्कृत्यते किल राजहताः ॥ ३७ ॥
 नंदाभ्रयच्छशीतांशु १८०९मितेज्ज्दे मासि पौषके ।
 एकादश्यां • रविदिने ग्रंथः सपूर्णतामगात् ॥
 इति पद्यतरंगिण्यां नृपयशवर्णनम् ॥

No. 742.

महिम्नः स्तोत्रस्य टीका-श्रीकृष्णनृपः ।

आ०-अत्र तावत्कश्चित्पुष्पदत्तनामा श्रीमन्महादेवस्य गणः ईश्वर-
 पूजानिमित्तं कस्मिंश्चिद्विधाने आकाशमार्गेणागत्य उद्यानोपवनवा-
 टिकायाः सर्वपुष्पाण्याहार्यातरिक्षे गैवागच्छति । तदनु दिनानुदिनमेवं
 पुष्पाण्याददानस्य कापि पदपद्धतिः केनापि महता यत्नेनापि न दृश्यते ।
 ततश्च कस्यापि महात्मनः उपदेशेन पुष्पवाटिकायां सर्वत्र आरामिकैः

शिवनिर्माल्यमाकीर्यत । ततोऽस्य शिवनिर्माल्योऽलङ्घनदोषेण पुष्पाण्या-
 राय गच्छतो गतेर्भगः संजातः । ततश्चरामपालकैर्दृष्टो गृहीतो निबद्धश्च ।
 मारणाय सजातराजयाक्ये तेन राजपुरुषानित्यूचे । यदहं राजवा-
 क्यदावदयं व्यापादनीयः परं यदि भवन्तो मां संक्षाप्य ईश्वरदर्शनं
 कारापयत । ततोऽहं गीश्वरं संस्तूय परलोकं साधयामीत्युक्ते तैश्च राज-
 पुरुषैस्तदनुष्ठितम् । तेनापि कृतक्षाने(न) ईश्वरपुरतः स्तुतिरियं हरि-
 हरयोरभेदेनाकारि । ततश्च स्तुस्त्यन्ते तेषां राजपुरुषाणां पश्यतामप्या-
 क्काशमार्गेण हरिहरसकाशं संप्राप्तमिति किंचदती भ्रूयते । ततः प्रभृति
 सर्वोऽयं लोक इमां स्तुतिं सादरं सविशेषां पठत्येव । महिम्न इति ॥

च०—इति श्रीकृष्णनृपविरचिता महिम्नः टीका समाप्ता ॥

N. 743.

मुकुन्दमहिमस्तवः—पुरुषोत्तमप्रसादः ।

भा०—श्रीमुकुन्दं जगद्योनिं गोपीकांतं रमापतिम् ।

ब्रह्मेशानादिभिर्ध्येयं शास्त्रयोनिं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

अनंततां श्रीभगवन्महिम्नो

यतः श्रुतिः प्राह ततो न कोपि ।

कात्स्न्येन येत्तुं यदितुं च शक्तो

मुकुन्द तेऽहं नम एव कुर्वे ॥ २ ॥

च०—श्रीमन्मुकुन्दमहिमस्तवमेतमर्थं

यः कृष्णपादकमले यदि रागमिच्छन् ।

नित्यं पठेत्प्रयतमानस आदरेण

स श्रीमुकुन्दकरुणामृतभाजनं स्यात् ॥ १ ॥

इति श्रीभगवद्वाद्याचार्यनियमानंदसंतत्याभयेन श्रीपुरुषोत्तमप्रसा-
 देन विरचितः श्रीमन्मुकुन्दमहिमाख्यस्तवः समाप्तः ।

N. 748.

मेघदूतटीका—श्रीवत्सव्यासः ।

आ०—उपास्महे गणेश तं सर्वविघ्नोपशान्तये ।

यस्य प्रसादात्प्राप्यते महिमादिविभूतयः ॥ १ ॥

कथित्कांतेति ॥

च०—इति श्रीकालिदासकृतौ मेघदूतकाव्ये श्रीवत्सव्यासकृता
शिबुहितैपिणी टीका समाप्ता ॥

N. 756.

रघुवंशटीका—उदयाकरपण्डितः ।

आ०—यस्य भृगावलिः कंठे वदनांभोजराजिते ।

भाति रुद्राक्षमालेख स यः पायाद्वणाधिपः ॥ १ ॥

कालिदासोक्तयः कुत्र व्याख्यातारो वयं क्व च ।

तदिदं मददीपेन नाट्यवेद्यप्रकाशनम् ॥ २ ॥

तथापि क्रियतेऽस्माभिः पंजिका रघुवर्णने ।

टीकाविरहखेदार्त्तसाधुसार्थप्रवर्त्तने ॥ ३ ॥...

इति श्रीरघुकाव्ये कालिदासकृतौ पण्डितोदयाकरविरचितं रघु-
काव्यस्य प्रथमसर्गस्य विवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥...

अपूर्णा ।

No. 760.

रघुवंशार्थदीपिका—हरिदासमिश्रः ।

आ०—श्रीमन्मदनगोपालं नत्वा तत्त्वार्थदायकम् ।

सर्वविघ्नापहर्तारं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ १ ॥

विष्णुदासतनूजेन हरिदासेन धीमता ।

विरच्यते यथानुद्धि रघुकाव्यार्थदीपिका ॥ २ ॥

च०—इति श्रीमन्महोदारांत.करणमिश्रविष्णुदासात्मजहरिदास-
मिश्रकृतायां रघुकाव्यार्थप्रकाशिकायां दिलीपव्रतोपदेशो नाम प्रथमः
सर्गः ॥ १ ॥

No. 764

रसप्रदीपः सटीकः—प्रभाकरः ।

आ०—स्वविवमं बाकुचकुंभविवे विलोकमानं प्रतिविवमानम् ।
प्रचंडभुंडां परितः क्षिपतं हेरवमालंबनमाश्रयामः ॥
कलयतु कल्याणचयं रघुकुलतिलकः कुलोपास्यः ।
यस्य प्रसादलेशात्कपिभिरकूपारलंघनं विहितम् ॥
ग्रंथांतराद्विशेषो यः स्यादस्मिन्नसौ तु गुणगृह्यैः ।
अवधार्यतां रसज्ञैरज्ञैरितरैर्नरैर्मम किम् ॥

इह तावत्काव्यस्यानेकप्रयोजकत्वेऽपि रससवेदनजन्यं सुखमेव
मुख्यं प्रयोजनम् ॥

च०—विस्तरेण चेय वृत्तिरस्माभिरलंकाररहस्ये प्रसाधितेत्युप-
रम्यत इति ॥

श्रीमत्पुरारिपुटभेदनवासपूतः

श्रीरामचंद्रपदसारसचचरीकः ।

श्रीविश्वनाथविबुधप्रतिपन्नविद्यः

श्रीमान्प्रभाकर इमं व्यतनोत्प्रबंधम् ॥ १ ॥

भवतु कृरिरियं विदेहपुत्री-

परिवृटपादपयोजयोर्मदीया ।

कठिनविपिनभूमिरेणुखंड-

क्षपणपटुः सरसामृतोर्मिधारः ॥ २ ॥

व्योमाकूपारभूमीशगणे(य)खरवत्सरे ।
 एकोनविंशवर्षे वि[ण] प्रबंधोयं कृतो मया ॥
 दोषापहारिरुचिरो विलोलरससंचितः कोपि ।
 विलसतु रसप्रदीपो यावत्कल्पं जगज्जितये ॥

इति श्रीमदिंदुवृंदारकवृंदवंदनीयपादारविंदभूखरपुरंदरगजगुहम-
 हामहोपाध्यायभट्टमाधवतनूजनिप्रभाकरोच्चीते रसप्रदीपे व्यंजनानिरू-
 पणो नाम तृतीयालोकः समाप्तः ॥ ॥

No. 784.

विदग्धमुखमण्डनं सटीकम्—मू० धर्मदासः। टी० दुर्गदासः।

टी०—आ०—विघ्नैषद्विषमर्मभेदनलसत्कंडीरवं प्रोक्षस-
 द्विघ्नेशांघ्रिसरोजयुग्ममरणं सौभाग्यसौख्यदम् ।
 तल्लोभभ्रमणोत्सुकभ्रमरसद्वंद्वोपगीतं मुहु-
 र्वैदे युक्तिपरागराजितमतिप्राचुर्यकार्यन्वहम् ॥ १ ॥
 नीरक्षीरविवेकिनः परममी हंसा जयंति क्षितां[ता-]
 याचामंति पयः पयः पुनिरिदं निंदंति नो निंदिताः ।
 धिक् दुष्टान् परदोषदुष्टदयान् किंवाञ्जया चिंतया
 युक्तयुक्तविदस्त एव मम चेदालंबनं जायति ॥ २ ॥
 कणादिशास्त्रार्थचणाः संति यद्यपि धादिनः ।
 गुणं तथापि कवयो जानंति कविसत्कृते(ः) ॥ ३ ॥
 यो ज्यैः कथितः प्रथितो गुरुभिः श्रीभट्टदेवचंद्राख्यैः ।
 एतत्कवितं स्यशक्त्या विरचयितुं मे मनस्तमेवार्थम् ॥ ४ ॥
 यद्यत्पदं स्थगयते स च धर्मदास-
 स्तत्तन्न को(पि) कलयेदिति दुर्गदासः ।

श्रीवासुदेवतनयो विनयो तनोति

मुग्धां विदग्धमुखमण्डनव्यटीकाम् ॥ ९ ॥

मथकृह्यादाविह शिष्टाचारपालनार्थं प्रवचनं जानन्नेव वस्तु का-
व्यमुखं प्रस्तौति ॥ सूत्रं ॥ सिद्धौपधानि भव-

च०-७७ इति द्युतदत्ताक्षरा जातिः ॥

इति दुर्गकविकृतायां विदग्धमुखमण्डनस्य टीकायाम् ।

वर्गोऽजनिष्ट चतुर्यः क्लिष्टपरिच्छेदवान् परिच्छेदः ॥ १ ॥

समाप्तेयं विदग्धमुखमण्डनटीका ॥

No. 815.

साहित्यरत्नाकरः-धर्मसुधीः ।

आ०-भार्लिग्य गाढमुदरं पितुरर्धजाने-

रुत्संगवर्त्यवतु बालगजाननो वः ।

यत्कुंभयोर्गिरिसुताकुचपार्श्वभाजोः

स्तन्यं पिपासति गुह्यिभिराननाब्जैः ॥ १ ॥

श्रेयो मे विदधातु शारदशशिश्नीभासुरा भासुरा-

हारासारनिरासकारिमधुरव्याहारिणी हारिणी ।

मुक्ताभूषणपोषणस्मितलवत्रीः साधुना साधुना

(ला)वण्येन निजेन निर्मितवती रंभारती भारती ॥ २ ॥

नमस्तमःकर्दमदुर्दमांबुधिप्रणटचेष्टाखिलजंतुसंततिम् ।

प्रसार्यमाणैः पटुदीर्घरश्मिभिर्जगन्नीमुद्धरते विवस्वते ॥ ३ ॥

लक्ष्मीं वक्षसि तारहारवलये तस्याः प्रियं सोदरं

विभ्रच्छुभ्रमणिं परं च नयने नाभौ च भद्रासनम् ।

ऊरुभ्रूगलनाभिरोमलतिकामिन्नाणि पंचायुधा-

न्याश्लिष्यन् करपंकजैरवतु नः कश्चिन्महाकामुकः ॥ ४ ॥

अनंतमत्यतविशुद्धविषहं
 महश्चिदानंदमय निरामयम् ।
 अशेषवेदांतविचिंत्यवैभव
 प्रशस्तमस्ति प्रविभास्वरं स्यतः ॥ ५ ॥
 तदव्ययं ज्योतिरनाद्यविद्यया
 वृत रजःसत्त्वतमोगुणाद्यया ।
 प्रजापतिश्रीपतिपार्वतीपति-
 प्रपचरूपाणि मुहुः प्रपद्यते ॥ ६ ॥
 तदेकदात्मन्यखिलं चराचरं
 निधाय नारायणनामक महः ।
 फणींद्रपयैकजले पयोनिधौ
 चिराय रेमे निजयोगनिद्रया ॥ ७ ॥
 ततो ऽस्य नाभीसरसः सरोरुहं
 समुद्ययौ यस्य समस्तमंबरम् ।
 वितन्वदिदीवरशावत्रिभ्रम
 दलांतरालेषु चिरं व्यलीयत ॥ ८ ॥
 ततस्ततस्तामरसात्समुद्यत-
 अतुर्मुखस्तद्रजसेव राजसः ।
 जगत्सिद्धक्षुर्जगदीशशासना-
 त्समाधिसपन्नमना मनागभूत् ॥ ९ ॥
 अस्मात्समाधिसचिवान्मनसस्तदीयात्
 पुत्रा भरीचिपुलहप्रमुखाः प्रसूताः ।
 यत्पुत्रपौत्रतदपत्यपरपराभि-
 रापूरितोभवदजांडकटाहगर्भः ॥ १० ॥

तेष्वांगिरोमुनिवरादुदयं प्रपेदे
 भास्वानिचोदयगिरेर्हरितो मुनीन्द्रः ।
 दोषानुपंगरहितश्च नभोगमार्ग-
 भ्रांतो निराकृततमाः शुचियोगदीप्तः ॥ ११ ॥
 गोत्रे च तस्य समभूद्भिजातवंशो
 वाराणसीत्युपपदेन भुवि प्रसिद्धः ।
 तन्नाभवन्बुधवरास्त्रिपुरारिसोम-
 यज्वादयः शुभवपुःश्रुतिशीलवृत्ताः ॥ १२ ॥
 देवान् हविर्भिरातिथीनशनैश्च शिष्या-
 न्विद्योपदेशविधया परितोषयद्भिः ।
 वाराणसीविहितनित्यनिवासदीक्षे-
 र्थैः पण्डितैर्भरतखण्डमण्डि पुण्यैः ॥ १३ ॥
 सर्वज्ञतः शमितकामरूपो गिरीशा-
 च्छ्रीपार्श्वतोप्रियतमाच्चिपुरारिनाम्नः ।
 तस्माद्बुधाद्बहुमुखोद्धतवाग्निभूति-
 र्धर्माद्वयस्तमुदभून्महितः कुमारः ॥ १४ ॥
 नागांविकां शुभगुणां प्रतिगृह्य कन्या-
 मेकां गृह्णाभमनिवासकृते चिरं यः ।
 अन्यप्रतिमहभयो निगमागमानां
 सत्संप्रदायमकरोदवनायखण्डम् ॥ १५ ॥
 शंभोर्यदीयशतरुद्रकृताभिषेक-
 तोयैर्ललाटगतजाप[ताप]हरैः कपर्दे ।
 गंगात्मना परिणैर्दधिदेवासिक्ता
 मूनं जटागलितता शशिपुण्यशोभा ॥ १६ ॥

य सप्तवारविहितैर्वर(दप्रसा)दा-
(त्पासाद)मत्रसुपुरथरणैर्महेशात् ।

आसप्तमाहरमगानिजवशजात-

विच्छेदभून्यविमलाखिलशास्त्रबोधम् ॥ १७ ॥

विधिवदनुष्ठितकर्मा धर्माख्यस्तुधीस्तुसस्फुरद्धर्मा ।

जनयावभूव तनयान्नारायणपर्वतेशरामाख्यान् ॥ १८ ॥

पदक्रमपदाक्षरक्रमजटाक्रमारोहणा-

वरोहविषमक्रमाक्रममुखावधानाधुनिम् [नाधनि] ।

परिक्रमणचक्रवर्त्यभिधयाष्टदिमूढया

चचार बहुश क्षितौ द्विजरथेन नारायण ॥ १९ ॥

जित्वा रामावधानिप्रमुखमुखमरुद्देगवद्देवचर्चा-

गोष्ठ्या नारायणार्यः सदसि बुधशतैः श्लाघ्यमानावदान ।

सतुष्टाद्धर्मभूपादलभत शिविका चामरञ्जत्रपूर्व

गर्वाखर्वावधानीश्वरसरभघटागडभेरुडचिह्नम् ॥ २० ॥

तस्यानुज पर्वतनाथसूरि-

रासीदशोपागमपारदृष्ट्या ।

ऐकात्म्यलीलायितमादिमानां

पङ्कदर्शनीजन्मकृता मुनीनाम् ॥ २१ ॥

एक कोऽपि सुदर्शन भ्रमकर पाणी ललाटे दधौ

कश्चित्कामविघातक पदतले कश्चिच्छिवक्षोभकम् ।

नि शेषभ्रमभजिका शिवकरी कामप्रदा पर्वता-

धीशार्य समदर्शयद्रसनया पङ्कदर्शनीमद्भुतम् ॥ २२ ॥

वाग्मित्वद्युतिशुद्धिविष्णुभजनाभीष्ठार्थविश्राणनै-

स्तस्मिन्विस्मयमाचहत्यहिपतौ तित्यैकता धारिता ।

द्वित्वं पुष्पवतोः कृशानुषु गतं त्रित्वं चतुष्ट्वं चिरा-
 दुत्सन्नं सनकादिषु प्रशमितं पञ्चत्वमिन्द्रद्रुषु ॥ २३ ॥
 येन स्वैरमभाणि पाणिनिमतं प्राणादि काणादवाग्-
 गुंफे स्पष्टमगृह्ण भट्टगुरुवागुद्गीकितं कुहिमे ।
 निःशंकं निरटंकि शकरमतं चाक्षोदि चाक्षांघ्रिवाग्-
 ध्वन्यध्वन्युदलास्यग्वंढि निखिला पाखंडखंडाटवी ॥ २४ ॥
 यो वादेन जनार्दनाद्वयबुधं मध्येविपक्षित्सभं
 जित्वा शर्वेदत यादिकेसरिपदं प्रौढं तदीयं स्वयम् ।
 मायावादिभयंकराख्याविरुदादत्यूर्जितादर्जितं
 किं चोदंचयति स्म कीर्त्तिमंतुलां प्रख्यापयन्वैष्णवम् ॥ २५ ॥
 भाटोपोद्भटनाटयधूर्जटिजटाकोटीरकोटीनट-
 त्रंगातुंगतरंगरिगणभरप्रस्पर्धित्राग्वैभयः ।
 सोय (स्व)प्रतिभादपन्निकपगप्रोद्गमपद्दर्शनी-
 रत्नस्रङ्मयकंधरो यदनुजो रामाद्वयः पंडितः ॥ २६ ॥
 तस्मात्पर्वतनाथसूरिजलधेः श्रीपद्ममांनविय-
 त्रंगासंगजुषो लसद्गुणमणेर्लब्धोदयश्रद्धवत् ।
 सोयं धर्मसु गीर्गयां विलसितैः कर्तुं रसालंक्रिया-
 सस्रुतिं समुदंचयेयमधुना साहित्यरत्नाकरम् ॥ २७ ॥

च ०—इति श्रीमच्छिभुवनपत्रिचरितगोत्राग्रतंसत्राराणसीवंशपद्मा-
 करभानुना पदत्रायप्रमाणपाराजारपारीणश्रीमहोपाध्यायपर्वतनाथप-
 ङितमलेश्वरसूर्यसूनुना श्रीपद्ममांवागर्मरत्नाकरपारिजातेन निर्मलाचा-
 रपूरितेन चतुर्दशविद्याम्यानसिद्धांतरहस्यविज्ञानप्रता श्रीधर्मसंख्यावता
 गिरान्ति श्रीमद्रघुकुलतिलकगुगणमणिशशि साहित्यरत्नाकरना-
 मालकारशास्त्रे रसनिरूपणं नाम दशमस्तरंगः ॥ १० ॥

आस्थामंदिरमिंदिराप्रणयिनो देवस्य रामात्मन-
 स्त्वगस्तुङ्गततरङ्गरिंगगभरैरगीकृताडवरः ।
 तादृङ्निर्मलधर्मसूरिकविताकल्लोलिनीवेक्षणैः
 पूर्णः कर्णमनोहरो विहरते साहित्यरत्नाकरः ॥ १ ॥
 प्राचीनानुभवप्रवृद्धविहितग्रंथानुसंधायिना
 सोय साहसिकेन संप्रति मया नूतनः प्रबंधः कृतः ।
 कः स्तुप्येदमुनाधुनात्यसुलभो बोद्धा च निर्मत्सरः
 सर्वज्ञो गूढमत्सरोऽस्ति हि रमारामः स संतुष्यतु ॥ २ ॥
 भो मातः कविते हितं मम वचः किंचित्समाकर्णय
 श्रीमद्रामगुणस्तवामृतवतो मर्त्यस्तुतिं मा कृथाः ।
 कस्तूरीधनसारचंदनरसन्यासोत्सवास्वादवि-
 त्को बीभीत्सवसास्रपूयपिशितालेपाभिलाषी भवेत् ॥ ३ ॥
 संजातो हरितान्वये महतपः [ऽमलतपाः] श्रीपर्वतेशः सुधीः
 पण्णां दर्शनकारिणां सुमनसामैकात्म्यलीलाकृतिः ।
 धर्माख्येन मनीषिणा विरचितस्तत्सूनुना तादृशा
 सोय यावदिलातल विजयतां साहित्यरत्नाकरः ॥ ४ ॥

सपूर्णधार्यं प्रथम् ॥

No. 838.

संगीतसारोद्धारः—कीकराजः ।

आ०—आनदाब्धिमेकजन्मसुकृतप्राप्तैकलव्य मुनिं
 प्रोद्यन्मानसराजहसमनघ वैकुण्ठकंठीरवम् ।
 ब्रह्मेन्द्रादिपुरार्चितां प्रियुगल सद्भक्तिर्चितामणिं
 नाविंद कलवेणुवादनपरं दिव्यांगराग भजे ॥ १ ॥

आसीदुद्यदुदारधीरचरितः श्रीमान्कपोलान्वये
 साधुः) सज्जनसंज्ञकः कृतिजनप्रोद्दीयमानोदयः ।
 उद्भूता विविधप्रदानजलधेरापूर्य भूमंडलं
 प्राप्ता विष्णुपदं विभाति भुवने यत्कीर्त्तिभागीरथी ॥ २ ॥
 तदात्मजनिरंजसा विबुधगीतकीर्त्तिः सदा
 क्षितीश्वरगणार्चितो जगति कीकराजः कृती ।
 परस्परजिगीषया वसति यत्र विद्याचय-
 श्वतुर्भुजपरायणो जयति शारदानंदनः ॥ ३ ॥
 यशोदयांकिततनुः सत्यासक्तमनाः सदा ।
 सुदर्शनप्रियः कीकराजः कृष्णांशसंभवः ॥ ४ ॥

भरतकश्यपदत्तिलयाटिका-

र्जुनसमीरणतुंबुरुनारदाः ।

मुनिमतंगविशाखिलकंबलां

श्वरतप[कंबलाश्ववन]कोहलराहलरावणाः ॥ ५ ॥

व्याख्यातारो भारतीये ये चान्ये लोहटादयः ।

अगाधबोधमंथेन तेषां मतपयोनिधिम् ॥ ६ ॥

सम्यगालोच्य कृतिना सज्जनानन्ददायिनी ।

कीकराजेन संगीतसारोद्धारो विधीयते ॥ ७ ॥

च०—१७० इति श्रीश्रीमत्कपोलवंशावतंसमधुश्रीसज्जनात्मज-
 सकलविद्याविशारदमहनीयचरितमहायशश्शारदानंदकीकराजविर-
 चिते संगीतसारोद्दारे नृत्यप्रकरणं सप्तमं समाप्तम् ॥

No. 869.

वृत्तरत्नाकरः सटीकः—मू० केदारभट्टः । टी० सुल्हणः ।

टी० भा०—श्रीकंडप्रभया युतं सनिरया प्रोद्भासितं गंगया

नानावस्त्रविराजितं शशिकलापीडोच्छ्रयानंकृतम् ।

आर्योपेतमुपस्थिताखिलगणसम्पूजितं सर्वदा
 छद शास्त्रमिनेश्वरस्य जयति त्रैलोक्यबंधं वपु ॥ १ ॥
 कृष्णात्रेयस्य गोत्रे समजनि पुरा दाक्षिणात्यापणीयो
 धेलादित्याभिधानः सुकविरभवद्भास्करस्तस्य तनुः ।
 तत्पुत्रः सुहृणाख्यः सुललितपदा वृत्तरत्नाकरारय-
 छंदोवृत्तिं स चक्रे सुकविहृदयानदिनीनामधेयाम् ॥ २ ॥
 च०—सहृत्तरत्नाकरनामधेयशास्त्रस्य वृत्ताधिकार एषः ।
 प्रस्तारमुख्योत्र तु सुहृणाख्यकिर्निर्मितायामजनिष्ट पठ ॥ १ ॥
 प्रमादादौत्सुक्यात्कचिदनवबोधेन यदि वा
 ममास्यां वृत्ते (यत्) सहृदयजनाः कोमलमतेः ।
 अवच्य चैत्किंचिद्भवति भवतामंजलिरय
 प्रसाद कृत्वा तत्पुण्यमतिभि शोधयमखिलम् ॥ २ ॥
 यावच्चद्रमसश्रुतेन विलसशीपमदीपांचिते
 रम्येऽनुक्षमतरिक्षफलके बद्धोत्सवं खेलति ।
 तारासारदुरोदरेण निखिल दिक्कामि(नीमडल)
 जीयात्तावदिय मनोहरपदा वृत्तिः प्रसादात्सताम् ॥ ३ ॥
 इति श्री०

No 887.

गणकमण्डनम्—नन्दिकेश्वरः ।

आ०—नत्वा दुर्गा गणेश च श्रीमद्देवागरायजः ।

नन्दिकेश्वरसंज्ञोह उदये गणकमण्डनम् ॥ २ ॥

च०—श्रीमद्गूर्जरदेशेऽस्ति त्रिप्रवृदविभूषितम् ।

श्रीस्थलाख्य पुर रम्य पुरुहूतपुरोपमम् ॥ १२ ॥

तत्रामीच्छुतिशास्त्रज्ञो रत्नमहाद्वयो द्विजः ।

तज्जः श्रीतिगलाभट्टः सर्वविद्यामहोदधिः ॥ १३ ॥

तत्पुत्रोमालजित्संज्ञो वेदवेदांगपारगः ।

येन वेदांगरायेति प्राप्तं दिल्लीश्वरात्पदम् ॥ १४ ॥

पितृभक्तिरक्षमाज्ञस्तत्तनुर्नन्दिकेश्वरः ।

(सतां) प्रीत्यै व्यंभाद्वयममुं गणकमंडनम् ॥ १५ ॥

ज्योतिर्निबंधमखिलं च तथा मुहूर्त्त-

नितामणिं गणकभूषणरत्नमाला [ले] ।

ज्योतिर्विदाभरणसज्जनयत्नभारत्यै [रत्ये]

दृष्ट्वा त्रिविक्रमशतादि मयेदमुक्तम् ॥ १६ ॥

इति श्रीगणकमंडने गणितप्रकरणान्तमटमोऽध्यायः ॥

इति पदव्याख्यप्रमाणशभट्टश्रीरत्नात्पुत्रमटतिगला तस्मात्पजा(त)
वेदांगरायस्तत्पुत्रेण नन्दिकेश्वरेण बालचिनोदनाय गणकमंडनसंज्ञो
मंधो विरचितः संपूर्णतां प्राप्तः ॥

तेषां ये गौडदेशीया राजपुत्रा यशस्विनः ।
 अजमेरपदं तैस्तु गृहीत पुण्यभूमिजम् ॥ ३ ॥
 गौडा नृपेन्द्रा द्विजदेवभक्ता अरातिचक्राक्रमणेऽतिदक्षाः ।
 लोकानुरूपाः सुतरां सुरूपास्तुरंगहेमांबरकुंजराद्याः ॥ ४ ॥
 तत्रासीच्छ्रुतिशास्त्रमार्गनिपुणो धीरोतिशूरा मणी-
 र्येशोजित्ति नृपोत्तमः सकलजिह्वीर्येण भूभृत्पतिः ।
 गांभीर्येण सरित्पतिर्धनपतिर्लक्ष्म्या गुणैः स्वर्पतिः
 कांत्या रात्रिपतिर्धिया दृढगतिः सद्भिद्यया वाक्पतिः ॥ ५ ॥
 तत्सूनुर्द्विजदेवभक्तनिरतो भूपानुकंपान्वितो
 योगाजीति नृपो ह्यभूत्सुमतिमान् योगीन्द्रसेवापरः ।
 भूरः साहसिको रणांगणरतो दानेतिदक्षः संदा
 नूनं सर्वजनप्रियोऽतिचतुरः सौजन्यरत्नाकरः ॥ ६ ॥

तस्यात्मजो धर्मरतोतिवीरो
 गोपालदासो नृपतेर्बभूव ।
 दीप्तिश्वराद्येन च नामधेयं
 माधातुरार्जेद्र इति प्रलब्धम् ॥ ७ ॥

सोयं पण्डितमण्डितोतिनिपुणो देवद्विजाचरितः
 स्वाचारेण मुनीश्वरो गुणनिधिः कारुण्यधाराधरः ।
 वेदाज्ञापरिपालको दृढमतिर्माधातृनामा नृपो
 येनेदं प्रकटीकृतं हरिपदं श्रीकीर्तिवह्ण्याः फलम् ॥ ८ ॥

शिवेन सार्धं हि सदा यथेश्वरी
 भुभावहा सिंधुसुता च विष्णुना ।
 तथैव मां धातृनृपेण सत्कुला
 सदा कुमारीत्यभिधा पतिव्रता ॥ ९ ॥

सा पट्टराशी खलु पट् तनूजान्
 सौभाग्यसिंधून् क्षुपुये च तस्मान् ।
 स्वशक्तिसंपन्नमहाप्रभावान्
 प्रायः पुमर्थानिवं मूर्त्तिभाजः ॥ १० ॥
 तत्रात्मजो ज्येष्ठतमोऽतिभूरो
 दाक्षिण्यसिंधुर्गुह्यदेवभक्तः ।
 अखर्वगर्वः परगर्वहंता
 विष्णुमियोऽभूद्वलिरामनामा ॥ ११ ॥
 तस्मात्सुपुः सत्यपरः सहिष्णुः
 पदाभिपिक्तो नृपतिर्व्यदान्यः ।
 राजात्मजश्रीरमणीसुखाद्यः
 स्याद्राजते विबुधदासभूषः ॥ १२ ॥
 द्विजहरिहरभक्तो युद्धकार्येतिशक्तो
 धनगजहययुक्तो विद्वलेशासुधुर्यः ।
 ननु गिरिधरदासो भूमिपः सत्ययन्क्ता
 परिजनसुखतुष्टः शोभते चातिदृष्टः ॥ १३ ॥
 वैशिष्ट्यगंविजयस्ततो लघुः
 ख्यातिमान् विजयरामसंज्ञिकः ।
 वंदिधृदधनदो विराजते
 संकटेऽपि न च त्वेदमेत्यसौ ॥ १४ ॥
 सरकर्मभर्मनिरतोऽनितरां प्रवीण-
 तस्मात्सुपुः सकलसौख्ययुतो यदान्यः ।
 सत्यवियः स च मनोहरदासभूषः
 संशोभते सकलविरख्यतु भर्मरूपः ॥ १५ ॥

तस्माल्लघीयान् द्विजदेवभक्तः.

प्रद्युम्नसज्जो नृपतिः सुरूपः ।

सौख्यान्वितः सर्वजनप्रियोऽसौ

स्याद्राजमानेन विराजमानः ॥ १६ ॥

श्रीमन्मांघातृभूपात्सकलगुणयुताश्चान्यदारोद्भवा ये

पुत्रास्तेषां मुकुन्दो गुरुरातिनिपुणः श्रीमुरारिस्ततोऽन्यः ।

स्तदन्योऽतस्मादन्योऽपिहारी धनजनसहितो रामसिंहस्ततः स्या-

न्नूनः श्रीभावसिंहस्तदनु दृढतरो त्रिपुसेनापरश्च ॥ १७ ॥

देवर्षिभक्तो ह्य[र]ण्योडरामो

भीष्मस्ततो भीष्मपराक्रमः सः ।

श्रीवीरभद्रोऽततरां हि वीर-

थाष्टौ सुताश्चेत्र मतिप्रगल्भाः ॥ १८ ॥

शूरोतिधीरः सुतरा वदान्यो

धर्मप्रियः श्रीबलिरामसूनुः ।

श्रीमद्रमोमाचरणेषु रक्तो

जीयात्सदासौ शिवरामनामा ॥ १९ ॥

जातः श्रीत्रिङ्गुल्लङ्घो नरपतिविदितश्चानिरुद्धाभिधानः

शूरो येनातिरीर्य स्वभुजबलवशात्सनिरुद्ध रिपूणाम् ।

तद्वच्चान्योऽर्जुनाख्यो विजितरतिपतिर्देहकात्यातिधीरो

दाने, श्रीकर्णतुल्योऽर्जुनसमबलवान्निर्मलः स्याच्चशोभि ॥ २० ॥

सुकृतकृत्परतापहरो लघु-

हिरियशाख्य इति प्रबलस्ततः ।

तदनु धीरतरो ननु भीमजि-

त्सुजनपूजनशुद्धतनु सदा ॥ २१ ॥

जातः शिष्यसादेन श्रीमद्विनिधेश्वरात् ।

धर्मकर्मन्यितः शूरः पुत्रो हरिजनाह्वयः ॥ २२ ॥

श्रीमन्मुकुदजो भाति ज्यायानुदयभानुकः ।

कनिष्ठो हरिभानुश्च कुलोद्योतकरो च तौ ॥ २३ ॥

अन्येपि मांघातृनृपस्य वशे

पुत्राः प्रपोत्रा बहुशश्च शूराः ।

धर्मप्रियाः सति चिरायुपस्ते

भूयासुरित्य खलु भाविनश्च ॥ २४ ॥

यद्गोर्दण्डयुक्तोऽरिकुलगजपटाकुमभित्वङ्गभागः

पीत्वा रक्तं समंताद्गमति बहुतर कीर्तिकर्पूरमेव ।

तस्य श्रीगोडभूपप्रलगिरिपरस्याज्ञया चारु कुर्वे

यय सत्संहिताभिः कलितगिरि परानदनामानमिष्टम् ॥ २५ ॥

इति श्री० श्रीमद्विरिधरानन्दे नानामुनिमतान्विते ।

कुलार्जनसञ्ज्ञेयमध्यायः प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

च०—७१ ॥ इति सक्षेपेण खीजातकम् ॥

आसीद्गुर्जरदेशमण्डलमणिः श्रीवत्सगोत्रोद्भवः

भ्रातस्मार्तिविचारसारचतुरस्त्यौदीच्यचूडामणिः ।

वेदातापिलशास्त्रासरमणिः श्रीश्रीस्थलाख्ये पुरे

रत्नाभट्ट इति प्रसिद्धमहिमा सद्धर्मरत्नामणिः ॥ ७२ ॥

तत्पुत्रः कपितालतासुरतरुः साहित्यपारांनिधिः

मीमांसाप्रखरार्थपञ्चजने भासानिधिः प्रोद्भवः ।

भट्ट श्रीतिगलाभिषोऽगुणनिधिः श्रीयज्ञविद्यायुतः

स्वच्छाचारकुमुद्वृत्त शीतकिरणः प्राणां विधाने निधिः ॥ ७३ ॥

तत्पुत्रः क्षत्रवंशापिलनृपनिर्वाहार्थचित्तः स्वच्छपादो

नाम श्रीमालजीति स्फुरदखिलगुण प्रादुरार्या प्रवर्या ।

य दिक्षीनायकोऽयं व्यरचत विमुषोऽहामत्रेदांगरायं
 सोय गोर्देद्रभूपप्रयरगिरिधरस्याज्ञयामुं चकार ॥ ७४ ॥
 वृद्धा ये लपत्रो हि यत्र निपुणास्तान्वाचिम नत्वादरात्
 क्षतव्य मम तैर्मया यदधुना न्यूनाधिकं कीर्तितम् ।
 नानानदभरेः सुकाव्यकुशलेः सुज्ञेर्गुणज्ञेर्विया
 यत्किञ्चिद्धमतस्तथात्र पतित शोध्यं महद्भिस्तु तत् ॥ ७५ ॥
 इति० श्रीमद्गिरिधरानन्दे नानासुनिमित्तान्विते ।
 जातकाद्योयमभ्यायो मथोऽपि पूर्णतां गतः ॥

No. 917.

ताजिककौस्तुभ - बालकृष्णः ।

आ०—ध्यात्रा तत्सपय पयःप्रदनिभं विध्याद्विसंस्थ महो
 यथासीत्सकलागमार्थकलनः श्रीरामजित्पडितः ।
 तद्वंशोद्भवभट्टयादयस्तुतः श्रीबालकृष्णाभिधः
 कुर्वे ताजिककौस्तुभं सुललित विद्वद्बृहामूरणम् ॥ १ ॥
 सत्ये त्रिधिः शास्त्रमघात(वि)मुधा
 त्रेतायुगे यन्मुनिवादरायणः ।
 यद्वापरे गर्गकृत यथाऽभव-
 त्तिष्ये तथा ताजिकशास्त्रजं फलम् ॥ २ ॥
 च०—या ताप्युत्तरतीक्ष्णश्रयवती ख्याता प्रकाशा पुरी
 यथासीदिह याज्ञवल्क्यतिलकः श्रीरामजित्पडितः ।
 षट्शास्त्राध्ययनाधिराट् समभवन्नारायणस्तत्सुत-
 स्तत्सुनुर्नयवेदवित्समभवद्यो रामकृष्णाभिधः ॥ १५ ॥
 तदगजो यादवभट्टनामा
 नानागमार्थाकलितो बभूव ।

साहित्यपीयूषसुपोषितांग-

श्रितप्रकाशो जगति प्रसिद्धः ॥ १६ ॥

इह यादवभट्टजातजन्मा

कृतजबूसर आलयस्ततान ।

स हि ताजिककौस्तुभाभिधानं

कमनीयं भुवि बालकृष्णभट्टः ॥ १७ ॥

श्रीनारायणशंकरस्तवनके स्तोत्रं शिवायास्ततो

यंत्रोद्धारयुतं महागणपतेः स्तोत्रं त्रिवेण्यास्ततः ।

योगिन्यष्टदशाक्रमश्च तरणेः संक्रांतिजो निर्णयः

पट्टया यस्य विराजते कृतिरिय पांडित्यचिंतामणिः ॥ १८ ॥

एनं नरस्ताजिककौस्तुभं यः

कंठे विदध्यात्स मनीषिमान्यः ।

सर्वसहामंडलमंडनाय

भवेन्नरेशाप्तगजाश्ववित्तः ॥ १९ ॥

नात्यर्थ्यते चंद्रिकायां चकोरा-

धंद्रेणाथो कल्पपुष्पैर्न भृंगाः ।

तद्वत्स्यादस्मिन्गुणोत्कर्षलेशः

काश्चिन्नूनं पंडिताः संतु सक्ताः ॥ २० ॥

यादृशो मम मतेः परिपाक-

स्तनिदानवशतोऽप्यमकारि ।

शोधनं त्विह बुधा यदशुद्धं

प्रार्थनां सफलयंतु ममेनाम् ॥ २१ ॥

इति श्रीमद्भट्टयादवात्मजबालकृष्णभट्टविरचितस्ताजिककौस्तुभः

समाप्तिमगमत् ॥

No. 939.

प्रश्नरत्नम्-नन्दराममिश्रः ।

आ०-यमक्षरं ब्रह्म वदन्ति विज्ञा

सिद्धास्तुरीयं यमकर्तृ सांख्याः ।

तं सत्यमानदनिधिं स्मरामि

श्रीनन्दसूनुं श्रुतिभिर्विमृष्यम् ॥ १ ॥

ज्योतिःशास्त्रे पञ्च शाखाप्रतानाः

सत्यस्तेषां यथमत्कारकारी ।

श्रीरुद्रोक्तः केरलिस्त तु सम्यक्

जानातीशस्तत्प्रसादाज्जनोऽन्यः ॥ २ ॥

ज्ञात्वा किञ्चित्तत्र कुर्वे प्रबधं

श्रीगोपालप्रेरणात्प्रश्नरत्नम् ।

स्वर्णैर्गृत्तैर्भातु कंठे बुधानां

नित्यं भूमीपालविद्वत्सभासु ॥ ३ ॥

यद्यपि बहुप्रबंधाः श्रुक्पटैः पंडितमन्यैः ।

रचितास्ते न हि रम्या अतो मयाय समासतः क्रियते ॥ ४ ॥

श्रीमच्छिवेनोक्तामिदं रहस्यं तत्त्वं परं ये श्रुतितत्त्वहीनाः ।

बौद्धादयो वा यवनादयो वा तेभ्यो न दद्याद्यदि धर्मकामः ॥ ५ ॥

च०-सिद्धाष्टचक्रवर्षेऽश्वियुजः सितपक्षसप्तमगम् ।

पूर्वसप्तमगाद्द्वयोऽयं पूगाब्धिद्विपमितेर्वृत्तैः ॥ ५४८ ॥

इति मिश्रनन्दरामकृतं केरलिशास्त्रे प्रश्नरत्नं नाम समाप्तम् ।

No. 945.

प्रश्नसुधाकरः-लालमणिः ।

आ०-सिद्धारक्तशुद्धं सकलबुधजनानन्दकन्दं प्रचण्डे

माद्यन्मातृगणकं प्रकटकटलसहानपूराभिरामम् ।

कामं भृंगांगनाभिर्विरचितसरसोद्रीतसंशोभिगंडं

प्रत्यहृद्धान्तधारातरुणिमतरणिं वक्रतुंडं नमामि ॥ १ ॥

ज्ञानप्रदीपादय प्रश्रदीपात्संवित्प्रकाशादय विष्णुतन्त्रात् ।

आदाय सारं मिहिरादिशास्त्राद्ब्रवीम्यहं प्रशस्तधाकराख्यम् ॥ २ ॥

च^०—मज्जद्वीर्वाणकन्याकुचकलशतटापातसंचूर्णितांभाः

संभोगासत्तरंभाद्यमरपुरवधूनव्यजंभारिकर्त्री ।

प्रौढाहंभावभाजामपि सकलनृणां हंत दंभादिशत्रु-

च्छेदस्वच्छांशुपूरा विलसति भुवने सा त्रिवेणीकृपाणी ॥ २८ ॥

यत्संपर्कात्प्रयागः समजनि सहसा तीर्थराजाभिधानो

यस्मिन्पद्मासनोपि प्रतिदिनमकरोदश्वमेधीयदीक्षाम् ।

यस्मिन्प्रमोदवृक्षः प्रलयजलनिधिस्थायिशय्या मुरारे-

र्वेदो यस्यैव गाथां मथयति सहसामुक्तीतात्पर्यवक्त्रिम् ॥ २९ ॥

तस्मात्तीर्थ्याधिराजात्सकलवसुमतीस्वर्गसोपानमार्गा-

द्याम्ये भागेश्य विध्याभिधरणिधरादुत्तरस्मिन्प्रदेशे ।

आस्तेऽलर्काभिधानं नगरमतिलसत्सूर्यकन्यासमीर-

स्कारोन्मीलहिलासं सकलवसुमतीमंडनीभूतलोकम् ॥ ३० ॥

ज्योतिर्विद्याविलासप्रणयपटुमतिर्भूमिदेवावतंस-

स्तत्राभूत्कोपि तत्त्वं समविगतमथो येन धाम्देवतायाः ।

गंगारामाभिधानः सकलनृपसभामौलिमंदारवल्ली-

मालानिर्यन्मरंदध्यतिकरराचितापूर्वपद्यादिपूजः ॥ ३१ ॥

क्षीराम्भोधेः कलावानिय विमलयशाः प्रादुरासीत्तदीयः

सुनुः सर्वानवशाकृतिरचितजगन्नामनामा मनीषी ।

• यस्य स्तारैश्चरित्रैरिदमजनि जगत्कौतुकोत्तानिताक्षं

यद्वाचा पुर्णकामाः कथमिय कथयंत्थार्थिनः काकुवाचम् ॥ ३२ ॥

कृष्णाराधनलब्धबुद्धिविभवपख्यातकीर्तैः सुधीः

श्रीमद्दालमणिर्वभूव तनयस्तेनापि कौतूहलात् ।

यत्प्राचां वचनप्रपञ्चरचनामालम्ब्य भव्योक्तिभिः

प्रश्रयंथविदां मुदे विरचितः श्रीप्रश्रसौधाकरः ॥ ३३ ॥

इति श्रीज्योतिर्विज्जगद्रामात्मजज्योतिर्विदालमणिकृते प्रश्रसुधा-
करे उत्पाताध्यायः संपूर्णः ।

No. 974.

यन्त्रचिन्तामणिः—चक्रधरः ।

आ०—नत्वा भवानीं प्रमथाधिनाथं रविं गुरोरंध्ररविंदयुग्मम् ।

यंत्र च वदये गणितानपेक्षं यथाशुबोधः समयादिकानाम् ॥१॥

च०—आसीदमजराजवंदितपदः श्रीवामनो विश्रुतो

ज्योतिःशास्त्रमहार्णवामृतकरः तत्सूक्तिरत्नाकरः ।

तत्सूनुः क्षितिपालमौलिविलसद्रत्नं ग्रहज्ञाप्रणी-

श्रक्ते चक्रधरः कृती सविवृति सयंत्रचिन्तामणिम् ॥ २६ ॥

इति यंत्रचिन्तामणौ प्रकीर्णाधिकारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

No. 975.

यन्त्रप्रकाशः सटीकः—मू० टी० रामचन्द्रः ।

आ०—शंभोः पदांभोजयुगं प्रणम्य

स्पष्टार्थतां गूढपदानि नेतुम् ।

यंत्रप्रकाशस्य निजाहितस्य

करोति टीकां कविरामचन्द्रः ॥ १ ॥

विघ्नोपशमनाय विघ्नराजं प्रणमति ।

व्याकोशनाय मतिकेरवकोरकाणां

विघ्नांधकारपटलीदलनाय पुंसाम् ।

नानामनोरथचकोरकुलस्य पूर्ये'

विभ्रज्जयत्यमृतरश्मिकलां गणेशः॥ १ ॥

व्याकोशनाथ फुल्लव्यकरणाय कैरवं कुमुदं...

अयं स्वेष्टदेवते उमामहेश्वरी सकलवांछितार्थसिद्धये प्रणमति ।

मंशप्यातुः[शु] प्रणतमनुगामामितो[अनुजाभ्यामियो] माभितः श्री-
याग्वेदीभ्यां कनकरजताभासिनीभ्यामिनीच ।

सौस्यांगाभांकितमचलजाशर्ययोः पादपद्म-

द्वंद्वं वन्दे मिलितवपुर्भोगैर्द्विभक्त्योः ॥ २ ॥...

अथ सतो विज्ञापयन्नसतां चेहानधिकार एवेत्यधिक्षेपमाह ।

सद्भिः सृजद्भिरसतोपि च सत्त्वमस-

त्सप्रार्थनेन कृतिराद्रियतामियं नः ।

किं दुर्जनान्प्रति यदामि सुदुर्लभैव

स्वप्नेपि येषु सदसत्परिवेष्टनार्त्ता ॥ ७ ॥

अथ सदसद्विलक्षणानामज्ञानां शिक्षामाह ॥

अज्ञेर्जातु सद्ब्रह्मस्यमत्संगाच्छीततां मनाक् ।

ज्ञात्वरःसु विरात्सद्भिः संसृज्यं प्रियमिच्छुभिः ॥ ८ ॥

प्रियं हितमिच्छुभिरज्ञैः प्रयस्य रहस्यमन्यद्वा रहस्यं विज्ञातु
सद्भिः संसृज्यं सद्भिः सह ससर्गं कार्यः । संसृज्यमिति 'ऋदुपधाच्चा-
कृपि चृतेरिति क्यप्' । किं कृत्वाप्संगाच्छीततां मनागुरःसु ज्ञात्वा ज-
लसंसर्गाच्छैत्य भवतीत्येवं किञ्चित् हृदये विचार्य तद्दृष्टान्तशब्दसं-
र्गात्सत्त्वं भविष्यतीति सत्सर्गे यत्नः कार्यः । "शीततां मनागिति
पदान्त्येति परसवर्णाभावपक्षे रूपम् । 'उरःसु इति' वा शरीति
विसर्जनीयपक्षे रूपम्" । तेनात्र श्लोकस्य प्रथमपादाद्याक्षरेण द्वितीयपा-
दद्वितीयाक्षरेण तृतीयपादतृतीयाक्षरेण चतुर्थपादस्य चतुर्थाक्षरेण पुनः
पंचमाक्षरेण पुनस्तृतीयपादाक्षरेण पुनर्द्वितीयपादसप्तमाक्षरेण पुनराद्य-
पादाष्टमाक्षरेण आत्मनो विशिष्ट नामोक्तम् । पठौ च तस्येय कृतिरिति
शेषाभिप्रायेण तस्य यथोपनिबद्ध रहस्यं वा विज्ञातुमज्ञैः सद्भिः स-
ंसृज्यमिति संबंधाभिप्रायेणोक्ता ॥

च०-यत्सस्यास्ते महर्षेः प्रयततरकुले सर्वविद्याविदग्धः

सद्बुद्धिः शैवदासीर्बुधनलिनरविर्वीक्षितः सूर्यदासः ।

तत्सूनु रामचन्द्रो गुरुगुरुकृपयाध्यायमेत तु पष्ठ

वैशालक्षेय आधाद्वह्लकुतुककृच्चानुयवप्रकाशे ॥ ७३ ॥

सावित्री शिशुनैव यद्विरमभूद्व्याता मया भक्तिः
काश्यां स्पर्शमदाद्य कश्चन सुरो यच्छ्रीभयान्याः पुरः ।
श्रैयाजोपि च पर्यचाययदलं यदीक्षया श्रीगुरु-
स्तर्त्तद्भवतो ममामलमतौ श्रीभारती भासते ॥ ७४ ॥

मीमांसाद्वयमूलया फणिपतिप्रोद्गीतभाष्यामृता-
साराभ्युक्षितपाणिनीयधरणौ साहित्यबीजोत्थया ।
सांख्यन्यायपुराणपक्षवितया श्रीरामधीवीवुधा [धीविद्यया]
वेदांगादिकलैः सदुक्तिकुसुमैः को या न सतोष्यते ॥ ७५ ॥

इति श्रीमहेश्वरानार्यश्रीरामचन्द्रविरचितायां स्वविरचितयत्रप्र-
काशटीकायां कुतूहलयत्रप्रकाशनो नाम पष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

No 984.

राजविजय-रणहस्ती ।

आ ०—परदपाशरदांकुशविष्कु-
त्करणतास्यमरोरुहभास्करः ।
दिशतु नः श्रियमबुद्धहासन
शाश्विकलांकितमौलिरिभाननः ॥ १ ॥
यत्पादपकञ्जयुगप्रगतिप्रसादा-
त्सद्यस्तिरस्कृतपृष्ठपतिवाग्भिलासः ।
मूक्तान्नेत्रपि चतुरा विकसन्ति गान्धो
यदे गिरीशदयितां जगद्विक्रं ताम् ॥ २ ॥
वालं कुमार परिहृत्य येन
भानुं युयानं च विलोक्य सद्यः ।
अगो पुरामेकशरेण भिक्षा
अदे गुर सस्वरमीभरं तम् ॥ ३ ॥

No. 1028

हिस्साजव्याख्या-रामेश्वरः ।

आ० रामो भैरवपद्मगुं गुरुवरं तातं तथा श्रीपति ।
 गोविंदाख्यगुरुं प्रणम्य कृतिनं दैवज्ञचूडामणिम् ।
 योऽकार्पादिरुसंहिताब्धितरणिं पीयूषधाराभिधां
 चूडामण्यभिधां विचार्य कुरुते हिस्साजटीकां कृती ॥ १ ॥
 सृष्ट्यादौ कमलोद्भवेन गदितं सूर्य प्रति प्रांशु त-
 च्छापान्म्लेच्छगतोऽथ रोमकपुरे म्लेच्छेषु यद्विद्वान् ।
 शास्त्रं साजिककं ततस्तदभिध पश्चात्सुपद्येरित
 श्रीमद्रोमककेन तन्मतमभूत्सत्प्रत्यय तत्ततः ॥ २ ॥
 खिंदाख्यः कृतान्सुपद्यललितैर्हिस्साजसंज्ञं भुभं
 ज्ञात्वा रोमकजं पुरान्यपठित जन्माब्दपृच्छात्मकम् ।
 तन्नष्टे त्वधुना तथापि च तदायुर्दायपद्यात्सतो
 दुर्बोधात्सुजनस्य बोधविधये स्पष्टं तु कर्तुं सुधीः ॥ ३ ॥
 ननु हिस्साजस्य आयुर्दायाद्यर्थं प्रवृत्तिः स च जातकपद्धतिरेव
 सिद्धम् । एवं सति हिस्साजस्याप्रवृत्तिविषयत्वात् । तत्र तद्विवर-
 णकर्तुः सुतरां प्रवृत्तिर्लघोयसीति चेन्न । जातकपद्धत्युक्तायुर्दायस्या-
 ष्टकत्वात् । तथा च हिस्साजभाष्ये ।

ताजकजातकजनित जन्मफलं कीर्त्तयेन्न शक्यजाते ।

तस्मात्पद्धतिमार्गे स्फुटं न घटते फल तेषाम् ॥ १ ॥

वृष्टिर्मेत्र वा दृग्महंवीर्यं पंचवर्गिकापूर्वम् ।

सर्वं दलीलसज्ञ होराशाखाद्विसवादी ॥ इति ।

पूर्वपद्यस्यायं भावः । यस्मात्पद्धतिमार्गजनितं फलं स्फुटं न
 घटते तस्मात्लोकानां शक्यजातेस्ताजकजातकजनित जन्मफलम् ।

कोर्यः । यवनव्यतिरिक्तोक्तजातकताजकफलमित्यर्थः । तं न कीर्त्तयेत् । तर्हि केनोक्त फलं कीर्त्तयेदित्यत्राह । दृष्टिरिति । दृष्ट्यादि सर्वमेतदलीलसंज्ञं यवनसंज्ञं यवनोक्तमित्यर्थः । दलील इति भाषया यवनोक्तलक्षकम् । यद्वा । दलील इति हिस्साजोपलक्षकम् । एतत् होराशाखादिसंवादि । - - - - पुण्यसहम तत्पती पर्वलप्रतत्पती क्रूरविभुद्ध्या द्रष्टव्यावित्यर्थः । अमुना प्रकारेणैषां चतुर्णां मध्ये यस्यैव संभवः तद्ग्राह्यं तद्धिस्साजसंज्ञं भवतीत्यर्थः । हिस्साजशब्देन शरीरमुच्यते । चतुर्णां मध्ये यदा एकस्यापि हिस्साजसंभवो नास्ति तदा तज्जन्मस्थं अल्पजीवितं स्यादित्यर्थः । - - - - - अत्रोदाहरणम् । चतुर्दशशतचतुःषष्टिवर्षाधिके शालियाहनशके १४६४जति कार्तिक शुद्ध पष्ठी शनौ सूर्योदयाद्वतघटी एकोनपचाशत् घटी ४९ नवपलानि ९ । श्रीमत्सप्तपृथ्वीमण्डलाधिप अक्षबरसाहस्य जन्मकालः । ...वामनजातके दर्शितः । यथा । रसांगाष्टशरा पंच - - - - - संज्ञातंत्रे दर्शिताः आशाः कुजाद्या रवितोपि मध्यमाः...

इति श्रीक्षीरसागरोपनामकश्रीपतिभट्टांगजरामेश्वरविरचितायां हिस्साजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायप्रकृतिः समाप्ता ॥ १ ॥

च ०—इति श्रीरामेश्वरविरचितायां हिस्साजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायः समाप्तः ।

No. 1029. .

हेरामकरन्दः—गुणाकरः ।

आ ०—उदयशैलभुजगफणामणि-

दिवसभूरुहनूतनपल्लवः ।

दिशतु न. स गिरं महसां निधि-

र्युत्तरसीसरसीरुहमुखसन् ॥१॥

जयति विबुधशंसन्मानसावासहंसी
 वचनमयशरीरा भारती हारगौरा ।
 तदनु च विजयंते सूर्यमुख्या प्रहेंद्रा-
 स्तदपि च पदपद्मद्वंद्वमस्मद्गुणाम् ॥२॥

यो बादरायणवशिष्ठपराशराद्यै-
 हौराविधिर्विरचितो विविधांस्तदर्थान् ।
 विज्ञाय सम्यग्धुना वयमप्यविज्ञा
 यत्कुर्महे किमपि भोत्र गुणास्तदीयाः ॥३॥

जडात्मके मद्दृढयेदुबिंद्वे संमूर्छिता मोहमहंधकारम् ।
 निरस्य शश्वन्मुदमावहंत्यो जयंति रुम्या मिहिरस्य गावः ॥४॥
 होरोत्पले राजमृगांकगोभिर्विकासिते सत्यमलाभिरत्र ।
 पुष्पंधयस्येव ममानुगीतिरियं सतां श्रोतृसुखाय किं तु ॥५॥
 स्वतातपादांबुजचंचरीको गुणाकरः संप्रतिमुच्चिनोति ।
 ह्यं हि होरामकरंदमाद्यानवद्यहोरासुमनश्चयेभ्यः ॥ ६ ॥

च०—श्रीनारायणसंज्ञको द्विजवरो विद्यावधूवल्लभः

श्रौतो येन विधिः कलौ कृतयुगोत्कर्षं परं प्रापितः ।

ग्रामोऽयंतिविभूषणैकतिलकः खर्जूरनामाक्षय-

स्तस्मिन्सद्गुणकेलिभूसुर[भूषण]मभूत्कौण्डिन्यगोत्रोद्भवः ॥१६॥

तस्मादेभूदमलसद्गुणरत्नसिंधोः श्रीश्रीपतिर्गणककैरवशीतरश्मिः ।

गोचक्रवालममलं सुमनश्चकोरा यस्यानिशं अचणचंचुपुटैः पिबंति ॥१७॥

श्रीब्रह्मपुत्रार्यभटोत्पलाख्यवराहल्लेषु दिवं गतेषु ।

निराशयेयं समवेक्ष्य चाणी विलासवासं रचयांचकार ॥१८॥

दृष्ट्वा यद्यशसेदुपादमहसां शुक्रं त्रिलोकीतलं

ज्योत्स्नापानधिया धयंति परितो मुग्धाधकोरांगनाः ।

तत्पुत्रेण गुणाकरेण भणकानर्देदुना जातकं
 श्रीहोरामकरंदसंज्ञमरचि ज्योतिर्विदां प्रीतये ॥ १९ ॥

यदज्ञानाच्चोक्तं कुकृतमिह यद्वाल्पमतितो
 विदोष तत्कर्तुं स्वयमपि यतते सुमनसः ।

विनाशे दोषाणामभिलपति या व्राज [पद्मानि]सविता
 न पर्जन्यः सम्यक् जनपदनिदाधक्षयकृते ॥ २० ॥

इति श्रीगुणाकरविरचिते होरामकरंदे जातके नष्टजातकनामै-
 कत्रिंशोऽध्यायः समाप्तः ।

No. 1030.

होरारत्नम्—बलभद्रः ।

भा०—होरापाथोनिधेः पारं दुःपारं तर्तुमिच्छतः ।

महागणपतेः शुंडाबलवाय प्रजायते ॥ १ ॥

अस्ति श्रीमत्कान्यकुब्जाभिधानं सद्दिग्गणां संभवे यन्निदानम् ।

तत्रैवाभूच्छ्रीभरद्वाजवशे श्रीमल्लालः कीर्त्तविद्याविशालः ॥ २ ॥

जदात्मजोऽभूत्कृतिदेविदासो विद्यारमाकीर्त्तिसुखैकवासः ।

सत्पद्धतौ श्रीपतिनिर्मितायां व्यक्ते च टीकामकरोद्विचित्राम् ॥ ३ ॥

तस्मात्तद्युज्योतिपशास्त्रविज्ञः श्रीखेमकर्णः समभूद्विधिज्ञः ।

नारायणोऽभूच्च ततः कनिष्ठ सर्पाधिपोक्तो सुतरां पटिष्ठः ॥ ४ ॥

ततोऽभवन्मिश्रचतुर्भुजाख्यः सत्तर्कवेदांतविदभगव्यः ।

समस्तभूमीपतिलब्धमानः श्रीरामभक्तौ विहितैकतानः ॥ ५ ॥

ततोऽभवद्भूपसभास्यजेयः कृती च दामोदरनामधेयः ।

श्रीभास्करोक्तावकरोन्मनोज्ञां टीकामपूर्णा बुधवृंदयोग्याम् ॥ ६ ॥

दामोदरस्य पुत्री जातो बलभद्रहरिरामौ ।

बलभद्रेण कृतं प्राक् सयासन टिप्पणं च भकरंदे ॥ ७ ॥

तद्विष्णु भास्करीये चंदीजे कृतं जातके वर्षरत्न त्वपूर्वम् ।
निबधुं गुरोः पादपद्मप्रसादाद्यतो जातके सन्निबध करोमि ॥८॥

यद्यपि कृता निबधाः सुविस्तरा जातके पूर्वैः ।
विद्वन् ततो विशेषा मयोदिता बुद्धिपूर्वक वीक्ष्य ॥ ९ ॥

नत्वा दामोदरं ततं गुरु श्रीरामसत्तकम् ।
होराबल विन्मुदे[वितनुते] बलभद्रः सता मुदे ॥ १० ॥

च०—याशिष्ठगंगादिमुनिप्रणीतान्वराहकल्याणकृतानिरीक्ष्य ।
सज्जातकान् जन्मफलक्रमार्थं सुसप्रदायाद्रचित मयेदम् ॥१॥
औदार्यगांभीर्यविराजमानः स्वतेजसा[रिग्रह] ताभियान् ।
बलान्वित सद्गुणताभिधान् पृथ्वीपतिः साहयुताधिनाथ ॥२॥
तदतिकस्थेन कृत मयैतत्त्वचद्रसर्पेदुमितेऽब्दकाले ।
मधौ चतुर्थ्या सितपक्षजाया विमत्सराणां कृतिनां सुखाय ॥३॥

इति श्रीमदैवज्ञवर्यपण्डितदामोदरात्मजबलभद्रनिरचिते होरार-
त्ने स्त्रीजातकाध्यायो दशम । समाप्तोऽयं प्रथः ॥

No 1115 .

कौतुकरत्नावली ।

आ०—अथ कौतुकरत्नावली लिख्यते । पर्वतरत्नावली तच्चिकित्सा
लिख्यते । सयोगादीत(र)द्विविध शौर्ययता राज्ञा व्यसननिर-
सनकौतुकावलोकनेनैव कालयापन कर्तव्यमित्युक्तवत् । प्राप्ता-
वसराणि कौतुकानि सक्षेपतो निरूप्यते । तान्येव कौतुकानि
द्विविधानि । एके अर्थरूपाणि । अपरे शब्दरूपाणि । तत्र प्रथम-
मर्थरूपाणि स्तभनयशीकरणवाजीकरणकृत्रिमवस्तुकरणजनाद-
यकरणवृक्षदोहदादिभेदान्यनेकप्रकाराणि । शब्दरूपाणि । द्विती-
यानि तु शब्दालंकारकृतगद्यपद्योभयात्मककाव्यरूपाणि...

अपूर्णा ।

No. 1120.

गौतमीयतन्त्रम् ।

आ०—सिद्धाभमे वसन्धीमान्कदाचिद्वैतमो मुनिः ।

तपःस्वाध्यायनिरतो भक्तिमान्पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥

च०—अस्यालोकनतश्चित्ते कृष्णात्मा संप्रसीदति ॥ १११ ॥

इति गौतमीयतन्त्रे सर्वतन्त्रोत्तमे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

No. 1137.

मन्त्रचन्द्रिका-जनार्दनः ।

आ०—आरक्ताभं त्रिनेत्रं पृथुतरजवरं वेदहस्तान्दधानं

विभ्राणं मौलिदेशे हिमरुरशकलं दानधारातकुंभम् ।

ब्रह्मैन्द्राद्यैः समस्तेरमरपरिवृटैः सेवितं शुभ्रदंतं

भोगीन्द्राढ्यं प्रसन्नं सकलशुभकरं तं भजेऽहं गजास्पदम् ॥ १ ॥

इदितद्विवाकरदेहां पुरहरवामांगकृतगृहाम् ।

रिपूरितभक्तेहां सज्जेहां शैलजां वंदे ॥ २ ॥

गैयूपांशुकलां मनोशमुकुटां शैवालतुल्यालकां

गलभीविजिताष्टमीशशधरां नीलारविदेक्षगाम् ।

वापं बाणगुगांकुशान्मृदुतरैः सविभती बाहुभिः

त्यक्तं सुमनोरमामरुगभां वंदे गिरीन्द्रात्मजाम् ॥ ३ ॥

रुलिंदीकलकूलकेलिकलनानंदाकुलैः संततं

संवीतं शिशुवृंदकैर्मुनिवरैर्गतिं गुणैकालयम् ।

लीला(नाशित)विश्वविश्रमयदाशेषास्रपानीककं

संतरिकमहाद्रुमस्य रविं कंदं मुकुटं भजे ॥ ४ ॥

गीरवरंजिताविश्रजनस्तनुभापिजितोत्तमनय्यातः ।

रुक्मपलानिनयेन वृत्तस्तनुतां मम शर्म मुकुंदहितः ॥ ५ ॥

फुलति आरिजगणा विहरति कोकाः
 कामं चरति विहगाः सकलासु दिक्षु ।
 शिष्याः पठति च भवंति शुभानि लोके
 यस्योदये तमहमाशु रविं नमामि ॥ ६ ॥
 यः पगुसारथिरथो रथमेकचक्र-
 मारुह्य तत्र विनियोज्य च सम सप्तीन् ।
 लोकत्रयेष्यति चित्रचरित्रकारी
 भानुः स भानुभिरहो मम पातु देहम् ॥ ७ ॥
 यो योगिनामपि मनश्चपलीचकार
 पुष्पेषुभिर्ज्यथयति स्म यवीयसो यः ।
 तं मंक्षु नेत्रशिखिना क्षमयांचकार
 मारं हरं तमहमाशु नमामि भक्त्या ॥ ८ ॥
 चलच्चरणताडितक्षितितलं सुपर्वापगो-
 च्छलज्जलभृतांतरं भ्रमितभीमनेत्रत्रयम् ।
 जट्टापटलभेदितोपरिचरांबुद धूर्जटे-
 स्तनोतु पटुतांडवं मम नयं नव मंगलम् ॥ ९ ॥

आसीदागमशास्त्रकीरयसतेः सत्पंजरः सज्जन-
 व्यूहानदकरः कलानिधिकलाभालमियाकिंकरः ।
 नानाशास्त्रविचारचारुकाप्रितासंदोहविज्ञाखिल-
 प्राज्ञस्तोमपरिदुतो बुधवरः श्रीश्रीनिवासः कृती ॥ १० ॥
 आसीदशेषनरपालविशालभाल-
 जालप्रमार्जितमनोरमसत्ययोजः ।
 सर्वागमांनुनिधिमथनमदराद्रिः
 श्रीश्रीनिवासतनयस्तु जगन्निवासः ॥ ११ ॥

तत्रंदनाः सुकृतिनः करुणार्द्रचित्ताः

शैलेद्रजाचरणपंकजनचरीकाः ।

ज्येष्ठः शिरोमणिरिति प्रथितः कनिष्ठ-

स्तस्माज्जनार्दन इति ह्यनुचक्रपाणिः ॥ १२ ॥ .

जनार्दनाभिधस्तेषु यथामति कुतूहलात् ।

तांत्रिकात्यतत्रोपाय कुरुते मंत्रचन्द्रिकाम् ॥ १३ ॥

* मन्त्राणि यानि ह शिवार्चनचन्द्रिकायां

श्रीश्रीनिवासकृतिना प्रकटीकृतानि ।

सर्वाणि तानि मुनिर्चितनयुकृपडंग-

युक्तान्यविस्तरतयेह वदामि साधु ॥ १४ ॥

आदौ गणपतेर्मन्त्राः शिवायास्तदनंतरम् ।

ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शंभोश्चोक्ता यथाक्रमम् ॥ १५ ॥

च०—इति मंत्रचन्द्रिकायां द्वादशः प्रकाशः ।

यावत्सूर्यश्च सोमश्च यावत्तिष्ठति देवताः ।

तावदास्तां धरामध्ये रुचिरा मंत्रचन्द्रिका ॥

No. 1167.

अजितशान्तिजिनस्तवटीका—जिनप्रभसूरिः ।

च०—सत्रद्विक्रमभूपतेः शरत्कृतूर्ध्वःशशांकोर्मिते

पौपस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।

श्रीमाञ्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाञ्जपुष्पंधयः

पुर्यां दाशरथेर्जिनप्रभगुर्जमन्य टीकामिमाम् ॥ १ ॥

No. 1169.

अध्यात्मत्रिदुः सटीकः—मू० टी० हर्षवर्धनः ।

टी० भा०—भनतविज्ञानविभूतिशाली

सत्प्रातिहार्याद्भुतभूतिशाली ।

तीर्थीतरीयानवबुद्धयोगा-

गमार्थदेशी जयताञ्जिनेन्द्रः ॥ १ ॥

अथातः शुद्धात्मानुभवसिक्तानामनेककदागमार्थश्रवणकुदृष्टचुपा-
सनसंस्तवनादिक्रियाभासप्रक्रियापर्याप्तात्मतत्त्वविप्रतिपत्तीनां भव्यस-
न्धानामुपकाराय शुद्धात्मस्वरूपप्रतिपादनपटिष्ठाध्यात्मविदुषमहार्त्वि-
शकाविवरणं स्पष्टमुपक्रम्यते । तस्य चेदमादिपद्यम् ।

मू० आ०—वृमः किमध्यात्ममहत्त्वमुच्चै-

र्यस्मात्परं स्यं च विभज्य सम्यक् ।

समूलघातं विनिहंत्यघानि

नाभेयभूः केवलमाससाद ॥ १ ॥ .

मू० च०—इत्येवं संप्रधार्य द्रुततरमखिलं भेदसंविद्वलेन

जीवाजीवप्रपञ्चं विदलति किल यो मोहराजानुवृत्तिम् ।

ज्ञानानन्दस्वरूपे भगवति भजत्यात्मनि स्थैर्यमाभु

प्रक्षिप्याज्ञानभावं स भवति न चिराच्छुद्धबुद्धस्वरूपः ॥ ३२ ॥

टी० च०—ज्ञानस्य परिपूर्णोत्तमचेतनाभावात्परिपूर्णस्यैकस्यात्म-
नोपि ज्ञानं न सिद्धेदिति ॥ ३२ ॥

इति स्वोपज्ञाध्यात्मविंदुविवरणे सदुपाध्यायश्रीमद्वर्धनविरचिते
प्रथमा द्वात्रिंशिका समाप्ता ।

No. 1174.

अष्टलक्ष्मी वा अर्थरत्नावली—समयसुन्दरः ।

आ०—श्रीसूर्यः श्रेयसे भूयाद्भक्तितत्परभूस्पृशाम् ।

यस्य नामसहस्रस्य जपः पापहरो भवेत् ॥ १ ॥

सांनिध्यं कुरुते ब्राह्मी देवता वरदायिनी ।

सेवका यत्प्रसादेन साधयंतीप्सितं फलम् ॥

राजा नो ददते सौख्यमिति शोकैकपादस्य मया निजबुद्धि-
द्विनिमित्तं अर्थाः क्रियते । तत्र प्रथमं श्रीसूर्यदेववर्णनमाह ।

राजा नो ददते सौख्यम् ॥

सावित्री भविता राजा विमृजो विघृणो विराट् ।

सप्तार्चिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः ॥ १ ॥

इति स्कंदपुराणे श्रीसूर्यसहस्रनामांतर्भणितत्वात् । राजा
श्रीसूर्यः नोऽस्माकं सौख्यं ददते ददाति ।

च०-अटलक्षार्थी संपूर्णा । अघटिताविसंवादिनी च ज्ञेया ।

सर्वे ८०००० ॥ अथ प्रशस्तिः ॥

वर्धमानो जिनो जीयाद्वर्धमानो गुणव्रजैः ।

तीर्थं यदीयमद्यापि जागर्ति जगतीतले ॥ १ ॥

श्रीगोतमाद्या गणधारिवर्या

यच्छंतु मे वाञ्छितमच्छबुद्धयः ।

यद्वाप्यमुक्ताफलदाम रामं

कुर्यति रुडे कृतिनः प्रकामम् ॥ २ ॥

श्रीहरिभद्रमुनीन्द्रप्रमुखा मां पूर्वसूरयः पांतु ।

द्वमंजुग[शुद्धहृदयमंजूष]मध्ये यद्गुणरत्नानि धार्यते ॥ ३ ॥

श्रीमद्देवाचार्याः पूर्वाचार्या प्रभूतगुणवर्याः ।

समभूयन्भयसागरतरणे वरतरणचरणयुगः ॥ ४ ॥

तत्पद्मलंचक्रे नेमिचंद्रायसूरिराट् ।

यद्ब्रह्मोऽमृतपानेन प्राप्नुर्निर्जरतां नराः ॥ ५ ॥

तदनु द्योतविद्योती सूरिद्योतनोऽभूत् ।

उद्यद्दिहारविख्यातः प्रद्योतन इवाद्भुतः ॥ ६ ॥

यकशोधयैमासधै[यकःशोधयामास धै]सूरिमंत्रं
गिरीद्रावुंदस्याद्भुते शृंगभागे ।

विधायाटम सुनमन्नागनाथ-

स्ततोऽर्धमानाभिधः स्वरिरासीत् ॥ ७ ॥

श्रीमहुर्लभराजराजसदसि श्रीपत्तने पत्तने
याद श्वेतपटैः प्रभूतकपटैः साक सदा लपटैः ।
कृत्वा यः प्रकटीचकार वसतेर्मार्गं मनोहारिण
सूरिजयो[सूरिभूरिजयो]जिनेश्वरगुरुर्जातो

जगद्विभूतः ॥ ८ ॥

सवेगरंगशाला येन कृता जगति लोकहितहेतुः ।

जातः श्रीजिनचक्रः सूरिस्तत्पट्टम[ग]ध्रः ॥ ९ ॥

अतिचंगनयांगवृत्तिकार खरतरगणनायक सुगणधीर ।

यशसायुत जय चिरमभयदेय भूरीश्वरकृतचरणसेव ॥ १० ॥

कृत्वा समीपेऽभयदेवसूरि[रे]र्येनोपसंपद्ग्रहणं प्रमोदात् ।

पपौ रहस्यामृतमागमानां सूरिस्ततः श्रीजिनप्रह्मभोऽभूत् ॥ ११ ॥

जिग्यिरे येन योगिन्यश्नुः पठिर्यतीदुना ।

सूरिः श्रीजिनदत्तोऽभूत्तत्पट्टांतुजभास्करः ॥ १२ ॥

ततस्तनुभृतां प्रियः समजनिष्ट शिष्टक्रियः

प्रणष्टतिमिरोत्करः सुजिनचक्रसूरीश्वरः ।

• कवित्वसुममालिको नरमणीमनोज्ञालिको

तमभि[ततो नि]खिलनायकः प्रबलसौख्य-

सदायकः ॥ १३ ॥

जिनपतिसूरिजिनेश्वरसूरीश्वरजिनप्रबोधजिनचक्रा ।

तत्पट्टानुक्रमतोऽभून्भूपीठविख्याता ॥ १४ ॥

यस्यादेशाद्भरतवसत्याख्यचैत्यं प्रचक्रे
तेजःपालो विपुलविभवोपि स्वयं तत्र चैत्ये ।

यः प्रातिष्ठन्निभुवनगुरोः शान्तिनाथस्य विंशम् ॥ १५ ॥
सोऽभून्नीमज्जिनकुशलराट् सूरिराजीतुरापाट्

----- ॥ १६ ॥

(प्राप्या)नेकविवेकसेकविलसद्दमापालजंबालज-
प्रत्यमप्रतिबोधवंधुररविः प्रत्यर्थिभूमृत्पविः ।
चक्रुर्बालसरस्वतीति सुतरां ख्यातिं क्षितौ प्राप्य न

----- ॥ १७ ॥

तदनु विगततंद्राः पश्चिमांभोधिमंद्रा .
कुशलकुमुदचंद्रा प्रथम[द्राःपूर्वभृ]त्यांगिमद्राः।
प्रणमदमरचंद्रा निर्जितलोकचंद्रा
इह भुवि जिनचंद्राः सूरिराजीसुरेन्द्राः ॥ १८ ॥
यहीक्षिताः समभवन् यतिनः सुशिष्याः
श्रीह्रास्य[आद्धाश्च]संघपतयोर्पितृयासयोगात् ।
प्राप्तोदयः प्रवरलब्धिसमृद्धिसिद्धेः
पात्रं ततोऽजनि जिनोदयसूरिराजः ॥ १९ ॥
रेजिरे राजराजास्या राजराजिनमस्कृताः ।
श्रीजिनराजसूरीन्द्रा भव्यराजीवभास्कराः ॥ २० ॥
श्रीमज्जेसलमेरुदुर्गनगरे जावालपुर्या तथा
श्रीमद्देवगिरौ तथा अहिपुरे श्रीपत्तने पत्तने ।

- भांडागारमबीभरद्वरतरैर्नानाविधैः पुस्तकैः
 स श्रीमज्जिनभद्रसूरिस्तुगुरुर्भाग्याद्भुतोऽभूद्भुवि ॥ २१ ॥
 ततः क्रमाच्छ्रीजिनचंद्रसूरिः
 समुद्रसूरिर्जिनहंससूरिः ।
 माणिक्यसूरिर्गुणरत्नसूरि-
 र्जातस्ततः सारविचारसूरिः ॥ २२ ॥
 तदीयपदपूर्वाद्रिप्रकाशनरविप्रभाः ।
 श्रीजिनचंद्रसूरिंद्रा जयति जयिनोऽधुना ॥ २३ ॥
 येभ्यो मुदादायि युगप्रधानपदं प्रभुश्रीमदकब्बरेण ।
 प्रभूतभाग्योदयस्तुप्रसिद्धा जयंतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः ॥ २४ ॥
 श्रीसाहिवाक्याद्गुरुभिः प्रमोदा
 (धे स)यमाचार्यपदे प्रतिष्ठिताः ।
 जायद्यशोराशिविराजमाना
 जयतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः ॥ २५ ॥
 नद्यारुचरणांभोजचंचरीकमनाः सना ।
 गणिः सकलचंद्रारयो विख्यातो मुख्यशैक्षकः ॥ २६ ॥
 तच्छिष्योऽभ्यस्तिवृद्ध्यर्थं गणिः समयसुदरः ।
 वाचकः सव्यधातृयक्षिभ[दृष्टलक्षी]रत्नावलीमिमाम् ॥ २७ ॥
 श्रीजिनसिंहमुनीश्वरयाचकवरसमयराजगणिराजाम् ।
 महिषैकगुरूणामनुग्रहो मेऽत्र विज्ञेयः ॥ २८ ॥
 मत्संगेणाहतो मूर्खोऽसहमानः परोन्नतिम् ।
 सच्छास्त्रं दूषयत्येव वारिकुंभमरिष्ठवत् ॥ २९ ॥
 मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य सम्यग्
 शात्या प्रयास समदुष्करत्वम् ।

कृत्वा प्रसादं कवयो गुणज्ञाः

प्रमाणयंतु स्फुटमेतदर्थान् ॥ ३० ॥

यदत्र काव्ये मतिमांचदोष-

वशादभुद्धं किमपि स्फुटं स्यात् ।

विशोधयंतूग्रधियो प्रसन्न[धियःप्रसन्न]

तृणं यथा निर्मलसौधकुण्डन्[डात्] ॥ ३१ ॥

श्रीविक्रमनृपवर्षात्समये रसजलधिरागसो[गो]समेते ।

श्रीमल्लामपुरेऽस्मिन् वृत्तिरियं पूर्णतां नीता ॥ ३२ ॥

अर्थरत्नावलीवृत्तिः कविकंडावलंबिनी ।

वाच्यमाना चिरं नंशाद्यावच्चंद्रदिव्याकरौ ॥ ३३ ॥

No. 1175.

आचाराङ्गदीपिका—जिनहंससूरिः ।

आ०—॥ अहं ॥ शासनाधीश्वरो जीयाद्धर्मानो जिनेश्वरः ।

भजन्ति सुखिनो भव्या यदीयवचनामृतैः ॥ १ ॥

शीलाङ्गाचार्यरचिता वृत्तिरस्ति सप्रिस्तरा ।

श्रीआचाराङ्गसूत्रस्य दुर्विगाहा परं ततः ॥ २ ॥

अनुग्रहार्थं सभ्यानां व्याख्यातृणां सुखावहा ।

श्रीजिनहंससूरीन्द्रैः क्रियते स्म प्रदीपिका ॥ ३ ॥

च०—श्रीबृहत्सूरतरंगच्छे श्रीजिनसमुद्रसूरिपट्टालंकारश्रीजिनहंस-
सूरिचिरचितायां श्रीआचारांगदीपिकायां द्वितीयः श्रुतस्कधः
समाप्तः ॥

श्रीवीरशासने क्लेशनाशने जयिनि क्षितौ ।

सुधर्मस्याम्यपत्न्यानि गणाः सन्ति सहस्रशः ॥ १ ॥

No 1178.

आराधनापताका-वीरभद्राचार्यः ।

आ०-नियसुचरियगुणमाहस्पदिप्पसुररायरिद्धिवित्तारो ।

जयइ सुररायपूइयगुणमाहप्पो महावीरो ॥ १ ॥

च०-इय छंदराइं वीरभइभणियाइं पवयणाहिंतो ।

चिरमुच्चिणि सुए एसा रइआ आराहणापडिया ॥ ८ ॥

घण्णाणमाणुपुव्वी गाहइपयाण पाययाणं च ।

कत्थइ कहिंचि रइया पुव्वपसिद्धाण समइए ॥ ८६ ॥

आराहणापसत्थंमि एत्थ सत्थंमि गंधपरिमाणं ।

नउयाइं नवसयाइं अत्था गाहंमि गाहाणं ॥ ८७ ॥

विक्रमनिवकालार्डे अउत्तरिमे समासहस्संमि ।

एसा सव्वं गिहिआ गहिया गाहाहि सरलाहिं ॥ ८८ ॥

मोहेण मंदमइणा इमंमि जमणागमं मए लिहिय ।

तं महरिसिणो मरिसित्तु अहवा सारिंतु करणाए ॥ ८९ ॥

भवगहणभमणरीणा लहति निवुइसुहं जमलीणा ।

तं कप्पहुमसुहयं नंदउ जिणसासणं सुइरं ॥ ९० ॥

आराधनापताका कृतिरियं श्रीवीरभद्राचार्यस्य ॥ छ ॥

No 1182.

आवश्यकलघुवृत्तिः-तिलकाचार्यः

च०-महोदयपदायामिरिति ॥ छ ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायामावश्यकलघुवृत्तौ प्रत्याख्या-

नाध्ययनं समाप्तम् ॥ ६९६ ॥ तत्समाप्तौ समाप्तेयमावश्यकलघुवृत्तिः ।

तीर्थे वीरविभो सुधर्मगणभूत्सतानलब्धोन्नति-

धारित्रोज्ज्वलनद्रगच्छनलधिप्रोक्षासशीतशुतिः ।

साहित्यागमतर्कलक्षणमहाविद्यापगासागरः

श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमहावादीभर्त्सिहोभवत् ॥ १ ॥

तत्पट्टलक्ष्मीअवणावतंसाः श्रीधर्मघोषप्रभयो बभूवुः ।

यत्पादपद्मे कलहंसलीलां दधौ नृपः श्रीजयसिंहदेवः ॥ २ ॥

तत्पट्टोदयशैलभृंगमभजत्तेजस्विचूडामणिः

श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोऽप्यत्र भानुर्नवः ।

संप्राप्ताभ्युदयः सदैव तमसा नो जातु विच्छादितो

नैवोद्यंढरुचिः कदाचिदपि न प्राप्तोपरागस्ततः ॥ ३ ॥

विललास स्वैरं तत्पट्टप्रासादचंद्रशालायाम् ।

श्रीमान् शिवप्रभुगुरुः संयमकमलाकृतासक्तिः ॥ ४ ॥

श्रीशिवप्रभसूरीणां तेषां शिष्योस्मि मंदधीः ।

नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः भुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥

एतां वृत्तिं लघुमविषमां सोहमावश्यकीयां

तत्पादाब्जस्मरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षम् ।

तद्यत्किंचिद्रभसव्रशतो दृग्धमस्यामभुद्धं

तत्संशोध्यं मयि कृतकृपैः सूरिभिस्तत्त्वविद्धिः ॥ ६ ॥

वृत्तिं रचयता चैतां सुकृतं यन्मयार्जितम् ।

भवे भवेहं तेन स्यां भुताराधनतत्परः ॥ ७ ॥

शतशतदशकेऽध्यानां गते विक्रमसूभुजः ।

संयत्सरे पण्यवती वृत्तिरेषा विनिर्ममे ॥ ८ ॥

शिष्या नः शिष्यचारित्र्याः सर्वशाखाधिपारगाः ।

अस्यां सहायकं चक्रुः श्रीपद्मप्रभसूरयः ॥ ९ ॥

शिष्योस्माकमिमां वृत्तिमखिलः शास्त्रतत्त्वविद् ।

अलिखत्प्रथमादर्शं यदास्तिलकपंडितः ॥ १० ॥

संत्यस्यां द्वादशश्लोकसहस्रा० घचतु० शताः ।

प्रत्यक्षरेण सख्यानादिति निश्चितवानहम् ॥ ११ ॥

आवद्विजयते तीर्थे श्रीमद्बीरजिनेशितुः ।

तायदेवा मरालीव खेलतात्कृतिमानाम[मानसे] ॥ १२ ॥

No. 1187.

उत्तराध्ययनसूत्रटीका-कीर्त्तिवल्लभगणिः ।

आ०-अहं भिक्षोर्विनयं प्रादु करिष्यामि प्रकटीकरिष्यामि आनु-
पूर्व्या क्रमेण मे मम त्रिनयं कथयतो वदतो यूयं शृणुत ।

च०-२७२-इति समाप्तौ ब्रवीमि । सुधर्मस्वामी जब्रुस्वामिनं
प्रति प्राह । इत्युक्तं षट्त्रिंशाध्ययनं जीवो जीवविभक्त्याख्यम् ॥ ३६ ॥

इति श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ।

आसीच्छ्रीवीरपट्टे प्रवरगणधरः श्रीसुधर्माभिधान-

स्तत्पट्टे स्वामिजब्रुप्रभवमुखमहास्वरिराजा बभूवु ।

सर्वेषां (मेव धाम्नां) स्फुटपटुपदनीभागधर्त्ता महेंद्रः

सूरीद्राणामशेषक्षितितलविदितो मेरुतुंगो मुनीन्द्रः ॥ १ ॥

तत्पट्टांबुजराजहससदृशो विद्यावतामीश्वरः

श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिस्वरिसुगुरुस्तत्पट्टचूडामणिः ।

स्वरिः श्रीजयकेसरिप्रभुगुरुस्तत्पट्टवस्त्रेश्वरः

सिद्धातानुगसागरो विजयते सूरीश्वरः साप्रतम् ॥ २ ॥

तच्छिष्यो ननु कीर्त्तिवल्लभगणिर्मुग्धाग्रणी मोहतो

स्पष्टव्याकरणोक्तिवृत्तिमलिखन्मुग्धप्रबोधप्रदाम् ।

पूर्वेर्निर्मितदीपिकादिकमहाप्रधानुसारी स्वक-

प्रज्ञावेदनश्च [नतो ह्य]सौ वसुगुरुप्रौढप्रसक्तेः पुनः ॥ ३ ॥

संप्रपंचदशे द्विपंचगणिते वर्षे च हर्षप्रदे
 सुश्रीभक्षदवादनासि नगरे दीपोत्सवे निर्मिता ।
 यावच्छ्रीजिनशासनं विजयते सर्वोत्सवं (सर्वं) त-
 स्तावन्नंदतु वृत्तिका कविजनैः(सं) वाच्यमाना सदा ॥ ४ ॥
 कार्योत्सुक्यतया मया पुनरियं संशोधिता नास्ति भो
 विद्वद्भिस्तु परोपकारनिरतैः शोभ्या विशुद्धात्मभिः ।
 बुद्धेस्तुच्छतया यदत्र किमपि न्यूनं तथा वाधिकं
 तत्सर्वं क्षमितव्यमुत्तमतमैर्बद्धं विरुद्धं च यत् ॥ ५ ॥
 भट्टो सहस्रां द्विशती च पट्टिः श्लोकास्ततथोपरि पंचवर्णाः ।
 प्रत्येकवर्णं परिमाणमेतद्विंशस्य विशायममेयशोभैः ॥ ६ ॥
 इति उत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ॥

No. 1204.

उपदेशसप्ततिका-सोमधर्मगणिः ।

आ०—श्रीसोमसुंदरगुरुज्ज्वलकीर्त्तिपूरः
 श्रीवर्धमानजिन एष शिवाय वामः ।
 भव्या भवंति सुखिनो यदुदाहृतं श्री-
 चारित्ररत्नममलं परिपालयंतः ॥ १ ॥
 श्रीरत्नशेखरगुरुप्रवरा जयंतु
 नैकक्षमाधरनिषेव्यपदारविदाः ।
 ऐर्दयुगीनमुनिषु प्रवरक्रियेषु
 श्रीसार्वभौमपदवीं दधतेऽयुना[ता]युः ॥ २ ॥
 कथाप्रबंधादिषु भूरिपिस्तरेष्वनादरं ते दधते ऽल्पमेधसः ।
 हिताय तेषामुपदेशसप्ततिः प्रारभ्यते सर्वजनोपयोगिनी ॥ ३ ॥

च०—एवं देवज्ञानसाधारणादि द्रव्यं व्यक्त्या स्थापनीयं सुयुक्त्या ।
व्यापार्यै च आवकैस्तत्त्वविज्ञैर्निर्लेपत्वं स्यात्तथा चिन्तनीयम् ॥ ३३ ॥

इति पंचमोऽधिकारे सप्तदश उपदेशाः । मूलतः कथाः ॥ ७५

इति श्रीपरमगुरुतपाश्रीसोमसुन्दरसूरिक्रमकमलमरालमहोपाध्याय-
श्रीचारित्ररत्नगणितद्विनेय पं० सोमधर्मगणिविरचितायां श्रीउपदेशसप्ततौ
पंचमोऽधिकारः । समाप्ता चेयं श्रीउपदेशसप्ततिका ॥ पंथापं ३००० ॥

No. 1205.

उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम्—मू० भद्रबाहुः टी० पार्श्वदेवगणिः ।

टी० आ०—धरणेंद्रं नमस्कृत्य श्रीपार्श्व मुनिपुंगवम् ।

उपसर्गहरस्तोत्रवृत्तिं वक्ष्ये समासतः ॥ १ ॥

मू० आ०—उवसग्गहरं पासं पासं वंदामि कम्मघणमुक्कं ।

विसहरविसनिन्नासं मंगलकल्लाणआवासं ॥ १ ॥

मू० च०—इय संथुउ महायस भत्तिम्भरनिम्भरेण हियएणं ।

ता देव देसु वोहिं भवे भवे पासजिणचंदो ॥ ५ ॥

टी० च०—सर्वकल्याणं संप्रहकरी यंत्रं भवति । द्विजपार्श्वदेवगणि-
विरचिते यत्किमपि धरणेंद्रपार्श्वयक्षपद्मावतीप्रमुखाभिः स्वदेवताभिर्मम
क्षमितव्यमिति । यच्च किंचिद्विरुद्धयंत्रं मंसित [मंत्रित] सर्वस्य मिथ्या
दुष्कृतमिति ॥ ॥ इति श्रीउवसग्गहरस्तोत्रस्य वृत्तिः समाप्ता ॥
संवत्सरे विक्रमनृपतौ समनंदकाय भूयुते । वर्षे आश्विनमासे शुभ्रपक्षे
दुर्गाष्टम्यां तिथौ लिपितं जगजीवनार्दिणा स्वात्महेतवे ॥

No. 1209.

ऋषिमण्डलवृत्तिः—शुभवर्धनः ।

आ०—योऽभूयुगादौ शिवशुद्धमार्गप्रकाशकत्वाद्भविरेव साक्षात् ।

गोभिः स्वकीयैः प्रहरंस्तमांसि स नाभिभूर्भूरिविभूतये वः ॥ १ ॥

पत्रे ४१६ इति श्रीतपागच्छाधिराजे श्रीसोमसुन्दरसूरिसंताने श्री-
लक्ष्मीसागरसूरिश्रीसुमतिसाधुसूरिपट्टप्रतिष्ठपरमगुरुश्रीहेमविमलसूरि-
विजयमानराज्ये पंडितप्रकांडमंडलीशिरोमणिपंडितश्रीसाधुविजय-
गणेशिव्यपरमाणुपंडितशुभवर्धनगणिप्रणीतायां ऋषिमंडलवृत्तौ द्वि-
यखंडे श्रीहस्ताविहङ्गर्षिसंबंधः ।

च०—अवसर्पिण्यां चरमं दुःसहं मुनिवृषभं दुःपमाचार्यं वंदे ।

• ऋषिमंडलवृत्तिः संपूर्णा ।

इति श्रीतपागच्छाधिराजश्रीसोमसुन्दरसूरिसंताने - - - - -

- - - - - मंथाग्रं १८०००.

No. 1213.

ओवनिर्युक्तिः सटीका । मू० भद्रबाह्वः । टी० द्रोणाचार्यः ।

टी० आ०—नमो अरिहंताणं...

अहं तस्मिन् भुवनराजपूजितेभ्यः

सिद्धेभ्यः सततधनकर्मबंधनेभ्यः ।

आचार्यश्रुतधरसर्वसंयतेभ्यः

सिद्धयर्थी सततमहं नमस्करोमि ॥ १ ॥

मू० आ०—अरहंते वदित्ता चउदसपुष्पी तहेव दसपुष्पी ।

एकारसंगसुत्तत्यधारए सव्वसाहू य ॥ १ ॥

मू० च०—एसा समायारी कहिया धीरपुरिसपन्नता ।

सजमतवट्टगाणं निग्गंथाणं महरिसीणं ॥

टी० च०—सुगमा०—इय उंघसमायारि जुंजंता चरणकरणमाउत्ता ।

साहू खवंति कम्मं अणेगभवसंचियमणंतं ॥

सुगमा०—एसा अणुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणाइत्ता ।

इकारसहिं सएहिं एगुणउत्तेहिं सम्मत्ता ॥

सुगमा०—उंघनिर्युक्तिटीका समाप्ता ॥ कृतिरियं द्रोणाचार्यस्येति ।

No. 1216

कथारत्नाकरः—उत्तमर्षिः ।

आ०—पार्श्वनाथं जिनं नत्वा सद्गुरुं च विशेषतः ।

कथारत्नाकरं नाम क्रियते शर्महेतवे ॥ १ ॥

पत्रे ७३ इति श्रीधर्मकथारत्नाकरोद्धारे श्रीमत्प्रवरपंडिते[नै.] स-
कलशाखज्ञश्रीमदुत्तमर्षिभिः द्वितीयखंडस्तं पूर्णोक्तः ॥ २ ॥

च०—इति साधुनिंदायां रुक्मिणीपूर्वभवकथा २०९

अपूर्णः ।

No 1218.

कर्मग्रन्थः—मा० देवेन्द्रसूरिः ।

च०—अइसुइरसयलजगसिहरगह्यनिखवमसहावसिद्धिसहा ।

अरिहा निव्यावाहा तिरियं संसारअ[म]णुहवंति ॥ १० ॥

दुरहिगमनिउणपरमत्थरुहिरबहुभमिदिद्वियाया ।

अत्याणुसरियव्वा बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ११ ॥

जो जत्य अपडिपुत्तो अत्यो अप्पागमेण वडुत्ति ।

तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ १२ ॥

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।

टीकाइ नियमियाणं एगूणं होइ नवईउ ॥ १३ ॥

इति सप्तशतिकासूत्रं समाप्तम् ।

पट्कर्मघंथमिदं । संवत् १५६३ वर्षे आसाढवदि ५ दिने ।

No. 1223,

कल्पसूत्रम्—सावचूरि ।

च० प्र० १२१६ ॥ इति कल्पसूत्रं संपूर्णं लिखितं उत्तारि-
ग्रामे पं० लावण्यभद्रगणिना ॥

नागपुरनेमिभवनप्रतिष्ठया महितपाणिशौभाग्यः ।

अभवद्दीराचार्यस्त्रिभिः शतैः समधिकै राज्ञः ॥ १ वि० ३०० ॥

वत्सो नरसिंहसूरिरासीदतोऽखिलमंथपारगो येन ।

यक्षो नरसिंहपुरे मांसरति त्याजितः स्वगिरा ॥ २ वि० १०५५ ॥?

खोमाणराजकुलजो य समुद्रसूरि-

र्गच्छं शशास किल यः प्रवरः प्रमाणी ।

जित्वा तदां क्षपणकान्स्ववशं वितेने

नागहृदे भुजंगनाथनमस्यतीर्थे ॥ ३ ॥

विद्यासमुद्रहरिभद्रमुनीन्द्रमित्रं

सूरिर्बभूव पुनरेव हि मानदेवः ।

मांयात्पयातमपि योनघसूरिमित्रं

लेभेविकाभुंखगिशा तपसोऽज्जयंते ॥ ४ वि० १११५ ॥?

दिनकृत्य ५ कर्ममंथसिद्धपंचाशिकासूत्रवृत्तयः धर्मरत्नवृत्तिसु-
दर्शनाचरित्रभाष्यादयः स्वकृताः ॥ पूर्वं श्रीविजयचंद्रसूरिणा ।

श्रीष्वेन्द्रसूरिषु मालवकदेशं गतेषु गच्छावर्जननिमित्तं समस्तगी-

तार्थं पृथक् २ वखपुट्टलिकाप्रदानं १ नित्यं विनद्ध ? त्यनुज्ञा २ चौ-

वरक्षालनं ३ फलशाकमहणं ४ नीचीप्रत्याख्याने निर्वि तक ? म-

हणं . ५ साधूनां द्विविधाहारप्रत्याख्यानं ६ आर्यिकाविहृतभोगः

७ गृहस्थप्रतिक्रमणकारापण ८ सविभागदिने गृहे गीतार्थगमन ९

लेपसान्निध्यभावं १० तत्कालोष्णोदकमहणं ११ इति गोत्रिकवृद्धशा-

लीयसमाचारी ॥ वि० ९९३ वि० ५२३ कालिकाचार्येण चतुर्थ्या

पर्युपणापर्यानीतं ९९४ तस्य स्वर्ग वि० १००० सुमित्रे १०

पूर्वविच्छेदः ॥

No. 1227.

कालसप्ततिः—सावचुरिः । मू० धर्मघोषः ।

आ०टी०—देवेन्द्रनतं विद्यानन्दमयं धर्मकीर्तिकुलभवनं

आ०मू०—देविन्दणयं विज्जाणन्दमयं धम्मकित्तिकुलभवनं

च०मू०—इय बारसारचङ्कं कप्पो तेणंतपुग्गलपरावट्ठी ।

तेऽणंतातीअद्धा अणेगयऽद्धा अणंतगुणा ॥ ७३ ॥

सिरिदेविंदमुणीशरविणेअसिरिधम्मघोससूरीहिं ।

अप्पपरजाणणद्धा कालसरूवं किमविभणिअं ॥ ७२ ॥

इति कालसत्तरीसूत्रम् ।

च०टी०—कल्पो भवति तैरनंतैः पुहुलपरावर्तः तेऽनंता अंतीताद्वा ।

ततोऽप्यनंतगुणा अनागताद्वा ॥ ७२ ॥ कालसप्तत्यवचुरिः ।

No. 1280.

कुमारपालप्रबन्धः—जिनमण्डनः ।

आ०—ॐ नमः श्रीमहावीरजिनेन्द्राय परात्मने ।

परब्रह्मस्वरूपाय जगदानन्ददायिने ॥ १ ॥...

उक्तं च ।

आज्ञावर्त्तिपुं मंडलेषु विपुलेष्वष्टादशस्वादरा-

दब्दान्येव चतुर्दश प्रसूमरां मारिं निवार्यीजसा ।

कीर्तिस्तभनिभान् चतुर्दशशतीसंख्यान्विहारांस्तथा

कृत्वा निर्मितवान् कुमारनृपतिर्जैनो निजैनोव्ययम् ॥ १ ॥

च०—संवत् ११४५ कार्तिकपूर्णिमानिशि जन्म श्रीहेमसूरीणां

संवत् ११५४ दीक्षा सं० ११६६ सूरिपदं सं० १२२९ स्वर्गः ।...

प्रबंधो योजितः श्री(मत्)कुमारनृपतेरयम् ।

गद्यपद्यैर्नयैः कैथित्कैथित्पाक्तननिर्मितैः ॥ ६ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरोः शिष्येण यथाश्रुतानुसारेण ।

श्रीजिनमंडनगणिना व्यंक १४९२ मनुप्रमितवत्सरे रुचिरः ॥७

इति श्रीसोमसुंदरसूरीश्वरशिष्यश्रीजिनमंडनोपाध्यायैः श्रीकुमा-
रपालप्रबंधो यथादृष्टश्रुतानुसारेण योजितः चिर जीयात् ॥

No. 1232.

क्षुल्लकभवावलिका—सावचूरिः—तथा

पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं सावचूरि ।

आ० टी०—वंदित्ता० स्रगमा नवरं क्षुल्लकभवानामावलिकानां च
स्वरूपं कियंतो भवाः कियंत्यो वा आवलिका उच्छ्वासादौ कथं वा
सभवन्ति

आ० मू०—वंदित्ता सिरिवीरं देविंदनरिंदमहियपयकमलं ।

खुड्गभवाण सरूवं आवलिभाण च वुच्छामि ॥१॥

च० मू०—एगभवावलिगुणिभा हरिभा विभ निअनिआवलिभा

२४ खुड्गा०

च० टी०—सप्तसप्ततिगुणाकृता इताश्च निजनिजस्तोकावलिका भवन्ति
यथा २४ खुड्गा० क्षुल्लकविचारोन्यथाभूतो विपरीतः शोध्यः ॥ २५

इति क्षुल्लकभवावलिकावचूरिः समाप्ता ।

आ० टी०—हे श्रीवीतराग हे भगवन् मे मम पुद्गलावर्त्ता अभवन्
कस्मिन्

आ० मू०—श्रीवीतरागभगवंस्तव समयालोकनं विनाभूवन् ।

द्रव्ये क्षेत्रे काले भावे मे पुद्गलावर्त्ताः ॥ १ ॥

च० मू०—नानापुद्गलपुद्गलावलिपरावर्त्ताननंतानहं

पूरं पुरमियच्चिरं कियदशं बाढं दृढं नोटवान् ।

दृष्टादृष्टिचरं भवंतमधुना भक्त्यार्ययामि प्रभो

• तस्मान्मोचय रोचय स्वचरणं श्रेयःश्रियं प्रापय ॥ ११ ॥

इति पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं समाप्तम् ।

च० टी०—अणयस्ता येन दृष्टादृष्टिचरं किं प्रार्थयामि तदेवाह ।

असुखान्मोचय स्वचरणं रोचय मां श्रेयःश्रियं प्रापय ॥ ११ ॥

इति श्रीपुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रस्यावचूरिः समाप्ता ॥

No 1239.

• चन्द्रप्रभचरित्रम्—देवेन्द्राचार्यः ।

आ०—दृष्टोपि दृष्टजनलोचनचंद्रकांत-

मभांतमांतरजलाविलमादधानः ।

चंद्रप्रभोर्जयति चंद्र इवेशमित्र

चित्र पुनः शुभशताय यददृष्टमोपि ॥ १ ॥

च०—सुपार्श्वस्वामिनिर्घाणात् श्रीचंद्रप्रभनिर्वृतिः ।

शतेप्पर्णवकोटीनां व्यतीतेषु नवस्वरात् ॥ ३२

इति श्रीदेवेन्द्राचार्यविरचिते श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरिते भवत्रयवर्ण-
नो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ॥ २ ॥ ॥ समाप्तं चेद चंद्रप्रभस्वा-
मिचरित्रम् ॥

नागेंद्रगच्छे विख्याताः परमा(स)न्वयोत्तमाः ।

श्रीवर्धमाननामानः सूरयोऽस्तारयोऽभवन् ॥ १ ॥

गुणप्रामाभिरामोऽयं रामसुखिर्बभूव सः ।

यदास्यकमलकोडे चिक्रीडुर्वचनाश्रियः ॥ २ ॥

सिद्धांतादित्यमाश्रित्य कलापूर्णः सुयुक्तभाक् ।

• चंद्रवत्प्रीतिद. सोऽभुञ्चंद्रमुरिस्ततः परम् ॥ ३ ॥

विद्यावल्लीवृक्षः संयमप्रतिमारथः ।

संसाराब्धिमहायानं देवसूरिगुरुस्ततः ॥ ४ ॥

सिद्धविद्यारसस्पर्शात्सुवर्णत्वमुपागतम् ।

शिवायाभयसूरीणां वचस्तारमुपास्महे ॥ ५ ॥

निर्वास्यान्यगिरश्चित्तान्यवष्टभ्य स्थिता नृणाम् ।

यद्वाक् सोऽभूज्जगत्ख्यातः श्रीमद्धनेश्वरः प्रभुः ॥ ६ ॥

यद्वाङ्गंगा त्रिभिर्मर्गैस्तर्कसाहित्यलक्षणैः ।

पुनाति जीयाद्विजयसिंहसूरिः स भूतले ॥ ७ ॥

श्रीधनेशपदे सूरिर्देवैर्द्राख्यः स्वभक्तितः ।

पुण्याय चरितं चक्रे श्रीमच्चन्द्रप्रभप्रभोः ॥ ८ ॥

अपूर्णम् ।

No. 1241.

चैत्यवन्दनवृत्तिः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमम् ।

चैत्यवन्दनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥ १ ॥

अनंतगमपर्यायं सर्वमेतज्जिनागमे ।

सूत्रं यतोऽस्य कात्स्न्येन व्याख्यां कः कर्तुमीश्वरः ॥ २ ॥

यावत्तथापि विज्ञातमर्थजातं मया गुरोः ।

सक्तश्चादल्पप्रतिभा तावदेव द्रवीयम् ॥ ३ ॥

ये सत्त्वाः कर्मवशतो मत्तोपि जडबुद्धयः ।

तेषां हिताय गदतः सफलो मे परिश्रमः ॥ ४ ॥

च०—चिन्तामणिरक्षेपि सम्यग्ज्ञानगुण एव श्रद्धावतिशयभावतो

धेविरुद्देण महाकल्याणसिद्धिः । इत्यलं प्रसंगेन ।

आचार्यहरिभद्रेण वृष्ट्या सञ्जयायसंगता ।
 चैत्यवन्दनसूत्रस्य वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥ १ ॥
 य एनां भावयत्युच्चैर्मध्यस्थेनांतरात्मना ।
 स वन्दनां सवीज वा नियमादधिगच्छति ॥ २ ॥
 पराभिप्रायमज्ञात्वा तत्कृतस्य च वस्तुनः ।
 गुणदोषौ सन्तौ वाच्यौ प्रश्न एव तु युज्यते ॥ ३ ॥
 प्रष्टव्योज्ञ्यः परीक्षार्थमात्मनो वा परस्य च ।
 ज्ञानस्य चाभिवृद्धयर्थं त्यागार्थं संशयस्य च ॥ ४ ॥
 कृत्वा यदर्जितं पुण्यं मयैनां शुभभावतः ।
 तेनास्तु सर्वलोकानां मात्सर्यविरहः परः ॥ ५ ॥
 ललितविस्तरा नाम चैत्यवन्दनवृत्तिः समाप्ता ।
 कृतिरियं याकिनीधर्मसूत्रोराचार्यहरिभद्रस्येति ।
 मंथापमनुष्टुप्छंदसा श्लोकशतानि द्वादश सप्तत्या समन्वितानि ॥

No. 1242.

जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला—मुणिजसहस्रि ।

आ०—अथ कौतूहलाधिकारे योगां केचिदुच्यते ॥

तियसगुरुजिण्णाह सिद्धत्यणरेंदकुलदीवं ।

सिद्धद्वाणमुषगय वीरं सिरसा णमिऊणं ॥ १ ॥ ...

प० १३७—इय जगत्सुन्दरिपवगमालाए मुणिजसहस्रि विरहए

कोऊहलाहियारो णाम पंचतीसमो परिछेड सम्म-

त्तो ३५ ॥ १५६ ॥ ...

प० १४३—इय ... मुणिजसहए जालागहाहियारो णाम छत्ती-

समो ...

प० १४७—इय... मुणिजसइत्ति विरइए लूआदिआरो णाम
सत्ततीसमो परिच्छेउ सम्मतो १६४२ .

प० १६२—इय...मुणिजसइत्ति विरइए [ज]ईणायाहियारो णाम
अडतीसमो सम्मतो ॥३८। १८१५ ॥
अथ विपसमणप्रयोगाः केचित् ॥... .

प० १७३—इय ... विसत्तत्तसूअगु णाम एकणचालीसमो-
हियारो समत्तो ३९ । २००४ ॥
अथ वश्याधिकारे प्रयोगाः केचित्

प० १८०—इय ... कामतच्चसूयउ णाम चालीसमोहियारो
समत्तो ॥ ४० । २१३३ ॥
अथ स्त्रीवंध्याधिकारः[रे]प्रयोगः[गाः]केचित्

प० १९५—इय... तियज्जहियांरो णाम इक्कतालीसमो सम्म-
त्तो ॥ ४१ । २३६६ ॥

प० २०९—इय ... गंधजुत्ती करणाहियारो णाम बायाली-
समो सम्मतो ॥ ४२ । २५४० ॥

प० २५६—इय जगसुंदरिपडगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए
सरोपइडो व एस वण्णणो णाम तेयानीसमोहियारो
परिच्छेउ सम्मतो ।

अपूर्णम् ।

No. 1248.

जयन्तकाव्यम्—अभयदेवः ।

आ०—श्रेयांसि विश्राणयतादजसं नाभेयदेवस्य पदांबुजं प्रः ।

समस्तसपन्मधुवद्धरागा यत्र त्रिलोकी भ्रमरीव भाति ॥१॥

७३ ॥ इति श्रीश्वेतांबरश्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयंतविजयनाम्नि
महाकाव्ये श्रीशब्दांके प्रस्तावनादिस्वरूपनिरूपणः प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

५२ ॥ इति... पुत्रचिंतादिस्वरूपनिरूपणो नाम द्वितीयः सर्गः २

१०२ ॥ इति... नमस्कारप्रभाववर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ३

६९ ॥ इति... सुरयोगीन्द्रविजयश्चतुर्थः सर्गः ४

७३ ॥ इति... योगीन्द्रस्वरूपनिरूपणः पंचमः सर्गः ५

१०३ ॥ इति... पुत्रजन्मोत्सवः षष्ठः सर्गः ६

७८ ॥ इति... वसंतवर्णनः सप्तमः सर्गः ७

७६ ॥ इति... शोलाविलासपुष्पावचयजलकेलिसूर्यास्तचंद्रादयोऽ-
ष्टमः सर्गः ८

७३ ॥ इति... दूतोक्तिवर्णनो नाम नवमः सर्गः ९

७५ ॥ इति... हरिराजपराजयो नाम दशमः सर्गः १०

९२ ॥ इति... दिग्विजयो नाम एकादशः सर्गः ११

६१ ॥ इति... कुमारधर्मप्रतिपत्तिवर्णनो नाम द्वादशः सर्गः १२

१३३ ॥ इति... विवाहोत्सववर्णनखयोदशः सर्गः १३

१११ ॥ इति... दिव्यास्त्रायुधवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः १४

७७ ॥ इति... नरेंद्रसम्यक्प्रतिपत्तिवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः १५

९७ ॥ इति... स्वयंवरवर्णनो नाम षोडशः सर्गः १६

६५ ॥ इति... नरेंद्रपूर्णभयवर्णनो नाम सप्तदशः सर्गः १७

६८ ॥ इति... ऋतुत्रयवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः १८

८६ ॥ इति... नरेंद्रराजस्थितिवर्णनो नाम एकोनविंशः सर्गः १९

अंथायं २२२० ॥

आसीचंद्रकुलांबरांबरमणिः श्रीवर्धमानप्रभोः

पादांभोरुहचिचिरीकनरितथारित्रिणाममणीः ।

स श्रीसूरिजिनेश्वरस्त्रिपथगापायः भवार्हैरिव
स्वैरं यस्य यशोभरैस्त्रिजगतः पावित्र्यमासूत्रितम् ॥ १ ॥

अभवदभयदेवः स्मुरिरस्मात्स यस्य
 प्रभुरभजत तोषं स्तंभने पार्श्वनाथः ।
 प्रकटितविकटार्या संघसाम्राज्यवृद्धये
 व्यधित निधिसमानां यश्च वृत्तिं नवांग्याः॥ २ ॥

तच्छिष्यौ जिनवल्लभः प्रभुरभूद्विश्वंभराभामिनी—
भास्वद्भालललामकोमलयशस्तोमः शमाराभभूः ।
यस्य श्रीनरवर्मभूपतिशिरःकोटीररत्नाङ्कुर-
ज्योतिर्जालजलैरपुष्यत सदा पादारविन्दद्वयी ॥ ३ ॥
कदमीरानपहाय संततहिमव्यासंगवैराग्यतः
श्रोन्मीलद्गुणसंपदा परिनिते यस्यास्यपङ्केतहे ।
सांद्रामोदतरंगिता भगवती वाग्देवता तस्थुषी
धारालामलभव्यकाव्यरचनाव्याजादनृत्यच्चिरम् ॥ ४ ॥

तुंगस्तदं हि कमले जिनदोखराहः
सूरिस्तपःप्रदामवर्मितकाययष्टिः ।
जिग्ये जगत्त्रयजयप्रयतोपि येन
वीरघ्नं कलयता रतिजीवितेशः ॥ ९ ॥

वैराग्यं याति रागे भजति विधुरतां क्रोध- - - -

—प्येषां जयाशां निभृतमपसृतं मोहराजेन दूरम् ॥ ६ ॥
 प्रगुणितकरुणः क्षमया विराजितथारुविग्रहस्तदनु ।
 भजनि वशीकृतविषयमामः पद्मेन्दुनिराजः ॥ ७ ॥

उत्कुलमल्लीप्रतिमलकांतिः

कीर्तिर्भ्रमंती मुग्धेषु यस्य ।

श्रिया समं सौहृदकोक्षयैव

मुष्णाति विष्णोरपि कृष्णभावम् ॥ ८ ॥

विश्वत्रयप्रथितकीर्तिलतस्य तस्य

शिष्यः प्रशस्यमहिमाभयदेवसूरिः ।

काव्यं जयंतविजयं रचयांचकार

सारस्वतप्रसूतप्रतिभाविलासः ॥ ९ ॥

दिक्करिकुलगिरिदिनकरपरिमितविक्रमनरेश्वरसमायाम् ।

द्वाविंशतिशतमानं शास्त्रमिदं निर्मितं जयतु ॥ १० ॥

No. 1251.

जिनशतकं सटीकम्—मू० जम्बू० । टी० शम्बसाधुः ।

टी० आ०—निष्क्रांतौ कृतपञ्चमुष्टिरुक्कचोत्पाटस्य ये संस्थिताः

मू० आ०—श्रीमद्भिः स्वैर्मतोभिर्भुवनमविभुवत्तापयत्येष शश्वत्

मू० च०—युष्मान्मान्यापगस्याननवनजशया वागसौ द्राम्निधे-

यात् ॥ १५ ॥

टी० च०—युष्मान् दैन्यशून्यान्विधेयादिति ॥ १५ ॥

इति शंखसाधुविरचितायां जिनशतकपजिकायां चाग्वर्णनो नाम
चतुर्थपरिच्छेदः समाप्तः ॥

जंबूर्नाम गुरुर्गुरुत्तमगुणोऽभूच्चंद्रगच्छान्यये

विद्वत्सदि लब्धगौरवपदः साधुक्रियासूयतः ।

किं वा तस्य निगद्यते मतिगुणो यस्येदृशी निर्गता

शुश्रूषा पदसंधिभिः सुघटितैः स्पष्टाक्षराली मुखात् ॥ १ ॥

नक्तृतस्यास्य शाखस्य गभीरार्थस्य मंदधीः ।

मादृशं कुरुते वृत्तिं किमस्मादस्ति दुष्करम् ॥ २ ॥

अंशयानुष्टानमिति भावः ।

किं त्वेषा बालकेनेन सन्मार्गेण यियासुना ।

अभ्यासशक्त्यभावेऽपि क्रियते केवल मया ॥ ३ ॥

ततश्च ।

• ख्यातो भट्टिकदेशसंहि[धि]षु सदाभूत्पार्श्वनागाभिध•

आद्वस्तस्य सुतोऽत्र मल्लन इति ख्यातिं गत सर्वतः ।

तत्पुत्रेण च दुर्गकेण सुधिया प्रोत्साहितेनादरा-

च्छ्रीनागैर्द्रकुलोद्भवेन मुनिना सात्रेण वृत्ति कृता ॥ ४ ॥

यदत्र मात्रादिभिरर्थतो वा मया विहीन विहित कथंचन ।

मनीषिभिस्तत्पारिशोधनीय परोपकाराय सतां हि जीवितम् ॥ ५ ॥

शरदा संपन्नविंशे शतदशके १०२५ स्वातिमे च रविचारे ।

विवरणमिदं समाप्तं त्रैशाखसितत्रयोदश्याम् ॥ ६ ॥

लीलापेशितलोचने[नां]नुजयुगं या पुस्तक याचयं-

त्यालोच्येव सदर्म[समर्म] वस्तु दधती स्मेर मुख राजते ।

भक्त्या नम्रशिरोवतसकपतत्पुष्पाभिर्नताद्विद्वया

देवस्त्रीभिरसौ सदा त्रिजयता वाग्देवता विश्रुता ॥ ७ ॥

इति श्रीजिनशतकपजिकाया प्रशस्तिरिय समाप्ता सूत्रवृत्तिसमन्वि-
ता । यथाप्यंशोकसंख्यया १५५० ग्रंथकारेण कृतमस्ति ॥ शुभं भवतु ॥
संवत् १६४१ वर्षे भाद्रवा शुदि ४ शनौ ॥

No 1256

तीर्थकल्प—जिनप्रमसूरि ।

आ०—दिवश्रीपुडरीकाख्यभूभृच्छिखरशेखरम् ।

अलकारिण्यु मासाद भिनाभेयं भ्रियेस्तु य ॥ १

प० ६—श्रीविक्रमाब्दे वाणाटविश्वेदेवामिते शितौ ।

सप्तम्यां तपसः काव्यदिवसेष्वं समर्थितः ॥ १३३ ॥

इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः श्रीशत्रुंजयकल्पः समाप्तः ॥

प० ९—उज्जयंतकल्पः समाप्तः ॥ (मागधी)

प० ११—रैवतककल्पः ॥ (मा०)

प० १२—॥ ४१ ॥ इत्युज्जयंतस्तवः ॥ (जिनप्र०)

प० १४—श्रीअंविक्तादेवीकल्पः ॥ (मा०)

प० १५—कर्पादियक्षकल्पः ॥ (मा०)

प० १८—॥ ७४ ॥ इति श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पसंक्षेपः ॥ (मा०)

प० २०—अहिच्छत्राकल्पः ॥ (मा०)

प० २१—राजानकश्रीधांधूके क्रुद्ध श्रीगूर्जरेश्वरम् ।

प्रसाद्य भक्त्या तं चित्रकूटादानव्य[नीय] तन्निरा ॥३९॥

वैक्रमे वसुवस्याशा १०८८ मितेऽब्दे भूरिरैव्ययात् ।

सत्प्रासादे सविमलवसत्याहं व्यधापयत् ॥ ४० ॥...

वैक्रमे वसुवस्यर्क १२८८ मितेऽब्दे नेमिमंदिरम् ।

निर्ममे लूणिगवसत्याह्वयं सचिर्वेदुना ॥ ४३ ॥

कपोपलमयं विवं श्रीतेजःपालमंत्रिराट् ।

तत्र न्यास्थत्स्तंभतीर्थे निष्पन्नं वृक्षसुधांजनम् ॥ ४४ ॥

मूर्त्तिः स्वपूर्ववश्यानां हस्तिशालं च तत्र सः ।

न्यवीविशहिंशांपत्युः श्रीसोमस्य निदेशतः ॥ ४५ ॥

अहो शोभनदेवस्य सूत्रवारशिरोमणेः ।

तच्चैत्यरचनाशिल्पान्नाम लेभे यथार्थताम् ॥ ४६ ॥...

तीर्थद्वयेऽपि भग्नेऽस्मिन् द्वैवान्मलेच्छैः प्रचक्रतुः ।

अस्योद्धारं द्वौ शकाब्दे वह्निपेदार्कसामिते १२४३-४८॥

तत्राद्यतीर्थस्योद्धर्त्ता लक्षो महणसिंहभूः ।

पीथडस्तिवतरस्याभूव्यनदचडसिंहजः ॥ ४९ ॥

कुमारपालभूपालधौलुक्यकुलचंद्रमाः ।

श्रीवीरचैत्यमस्योच्चैः शिखरे निरमीमपत् ॥ ५० ॥ ...

• ५२ श्रीअर्बुदकल्पः समाप्तः ॥ (जिनप्र०)

प० २५—तेण आमरायसेविअक्रमकमलेण सिरिबप्पहड्डसूरिणा

अड्डमहुराए दाविअं अड्डसयछरीसे विक्कमसंवच्छरे सिरविंव

प० २६—श्रीमथुराकल्पः समाप्तः । जिनप्र० (मा०)

प० २९—अश्वायबोधकल्पः जिनप्र० (मा०) ...

वर्षे सिद्धा सरद्रस [स्तुतिः पड्डस] शिखिकुमिते वैक्रमे तीर्थमौलेः)

सेवाहेवाकिनां श्रीवितरत्तरोद [श्रीवितरत्तरोर्दे] वतासेवितस्य ।

वैभारक्षोणिभर्तुर्गुणगणभणनव्यापृता भक्तियुक्तैः

सूक्तिर्जैनप्रभीय मृदुविशदपदा धीयतां धीरधीभि ॥ २९ ॥

इति वैभारगिरिमहातीर्थकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकवद्ध. ॥

प० ३१—कौशवीकल्पः । जिनप्र० (मा०)

प० ३३—श्रीअयोध्याकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० ३३—॥ ४ इति श्रीअपापाकल्पः ॥

प० ३४—इति कलिकुंडेश्वरकल्पः । जिनप्र० (मा०)

प० ३५—इति श्रीहस्तिनापुरतीर्थकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० ३७—सद्यउरे वीरमुक्त्वाउ छव्याससएहिं महतं कारिअं अब्भं-

लिहसिहर चेइअ । तत्थ पइद्वाविआ पित्तलमई सिरिमहा-

वीरपडिमा जजिगत्तरीहिं

f'

प० ३८—तेण य सच्चेण विक्कमार्ड अड्डहिं सएहिं पणयालेहिं वरि-

साण गएहिं भजिऊण सो राया मारिडं गडं सट्ठाणं

हम्मीरो तर्डे अन्नया अन्नो गज्जणवई गुज्जरं भंजित्ता तर्डे
चलतो पत्तो सच्चउरे स(त्त)सयइक्कासीए विक्रमवरिसे मच्छ-
रार्ड-दिद्ध तत्थ मणोहरं वीरभवण पविहा हणहणत्ति भणि
रामिलभिरकुणा तउ गयउरे ज्जुन्नित्ता वीरसामी ता
णिर्ड... अल्लावदीणराएण सो चेव अणप्पमाहप्पो भयवं
वीरसामी तेरसय सत्तसडे विक्रमाइच्चसंवउरे दिह्णीए
आणित्ता आसायणाभायण कउ ...

प० ३८—इति श्रीसत्यपुरकल्पः ॥

प० ४०—२४ श्रीअष्टापदमहातीर्थकल्पः कृतिरियं श्रीधर्मधोपसू-
रीणाम् ॥ (सस्कृते श्लोकवद्धः)

प० ४१—अज्जमहागिरिसीसो कोडिन्नगुत्तो असामित्तो सिरिदीरनि-
व्वाणर्ड वीसुत्तरे वाससयदुगे—वोलीणे... चउत्थो निह्ण-
वो जाउ . इति श्रीमिथिलातीर्थकल्पः ॥

प० ४३—इति श्रीधर्मनायजन्मभूमिरत्नपुरतीर्थकल्पः (जिनप्र०
स० गद्य०)

प० ५१—सत्तरिसमहिए वाससए गए थूलिभदंमि सग्गद्विए...

मह मुक्ख गमणार्ड पालयनंदचंदगुत्ताइरार्डसु वोलीणेसु
चउसय सत्तरे[रि]हि विक्रमाइच्चो राया होही, तत्थ सद्धी-
यरिसाणं पालगस्स रज्जं पणपणं सय नंदाणं अट्ठोत्तरं सयं
मोरियवसाण तीस पूसमित्तस्स सद्धी बलमित्तभागुमित्ताणं
वावीसं नरवाहणस्स तेरस गर्दभिल्लस्स चत्तारि सगस्स
तर्डे विक्रमाइच्चो सो साहियसुवण्णपुरिसो पुहविं अरिणं
काउ नियसवच्छर पवत्तेही ।

तह गह्मिल्लरज्जस्स च्छेयगो कालगायरिर्ड होही ।

तेवण्णचउसएहिं गुणसयकलिर्ड सुअपउत्तो ॥ १ ॥ ...

१०५९—इय पावापुरिकप्पो दीवमहस्पतिभणरमणिज्जो ।

• जिणप्पहसूरीहिं कर्द्धे ढिएहि सिरिदेवगिरिनयरें ॥ १ ॥

तेरहसत्तासीए विक्रमवरिसंमि भव्वयवह्वले ।

पुसक्कवारसीए समत्थिउ पसमत्थिकरो ॥ २ ॥

समाप्पोयं श्रीअपापावृहत्कल्पो दीपोत्सवकल्पो वा ॥...

चा(वा)लदेसावयंसे कण्णा[ह्वा]णयनयरें विक्रमपुरवात्यव-

• पड्डजिणवइसूरितुल्लपिउं साहु माणदेवकाराविअ[आ]वा-

रहसयतित्तीसे विक्रमवरिसे आखाडमुद्धदशमीगुरुदिवसे

सिरिवइसूरीहिं अहं च्चेय पुव्वायरिएहि पइड्डिया । ... ।

वारहसय अडयाले विक्रमाइच्चसवच्छरे चाहुयाणकुलपईपुड-

विरायनरिंदसुरत्ताणसाहवदीणेण नीए रज्जपहाणेण परमसा-

वए(ण)सिद्धिरामदेवेण सावयसंघस्स लेदो पेसिउं जहातुरय

रज्जसज्जास जायं सिरि महावीरपाडिमा पच्छन्न धारियव्वा।

द्वि०१०५९—दिल्लीसाहापुरे खरयरगच्छालंकारसिरिजिणसिंहसूरिप-

रिड्डिया सिरिजिणप्पहसूरिणो कमेण महारायसभाए पंडिय

गुड्डिए एत्थु आसको नाम विसिद्धयर पड्डित्ति । रायरायेण

पुड्डे जोइसि धाराधरेण तेसि गुणत्थुई पारड्डा । ...

६१ श्रीकात्यायनीयमहावीरकल्पः वा कल्याणपुरकल्पः ॥ ॥...

• अन्वित्रत्रिनवतेर्नवशत्या अत्ययेत्र शरदां जिनमोक्षात् ।

कालको व्यधित वार्षिकमार्यः पूर्वभाद्रपदशुक्लचतुर्थ्याम् ॥ ४ ॥..

ज्ञातवाहनपुरःसरा नृपाश्वित्रकारिचरिता इहाभवन् ।

दैवतैर्वह्वविधैरधिष्ठिते चाक्षसत्रसदनान्यनेकशः ॥ ५ ॥

कपिलात्रेयंवृहस्पतिपंचाला ह महीभूदुपरोधात् ।

न्यस्तस्वस्वचतुर्लक्षमथार्थश्लोकमेकमप्रथन(म्) ॥ ७ ॥

॥ स चायं श्लोकः ॥

जोर्णे भोजनमात्रेयः कपिलः प्राणिनां दया ।

बृहस्पतिरविश्वासः पंचालः स्त्रीषु मार्दवम् ॥ १ ॥

प० ६२-१५ श्रीप्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकबद्धः ।

प० ६४-(४८) नंदीश्वरकल्पः (पूर्ववत्)

प० ६५-कप्प पढंतु असदा इय भणइ जिणप्यहो सूरि ॥ १ ॥ [१३]

श्रीकापिल्यपुरकल्पः ॥ (मा० गद्यबद्धः ।)

प० ६६-वंभाणगच्छमडणसिरिजसोमहसूरिणो खंभाइत्तो नयरो-
वरि विहरता तत्थ आगया लोगेहि पिन्नविय भयव तित्थं
उल्लयिउ गंतुं न कप्पइ पूरुउ तैहि सूरिहिं तत्थ तारु नमं-
सियाउ पडिमारु मग्गसिरिपुत्तिमाए धयारोवे महुसव-
पुव्व कउ । अज्ज पि पइवरिस तमेय दिणे धयारोयो
कीरइ । सो धयारोवमहुसवो विक्रमाइचारु पचसु सए
दुरत्तेसु वरिसाणं अइकंतेसु सयुत्तो ॥ तउ अइसयेसु
दुरुत्तरेसु विक्रमवासेसु अणहिल्लगोवालपरिक्खियए एसो
लक्खारट्ठाणो पइणं चउक्कडउसमुत्ताहलेण घणरायराइणो
निवेसिअ । तत्थ घणरायजोगरायखेमरायभुअउययरसीह-
रयणाइचसामतसीहनामाणो सव्वचाउक्कडवसरायणो जाया,
तउ तत्थेव पुरे चालुक्कवसे मूलरायचामुडरायवसहरायदु-
सहरायभीमदेवकन्नजयसिंहदेवकुमारपालदेवाजयदेवंमूल-
रायभीमदेवाभिहाणा एगारसनरेदा । तउ चाघेला अच्चए
लूणयसा य वीरधवलवीसलदेवसारगदेवकण्णदेवनरिदा
सजाया । तत्तो अल्लायदीणरसुत्ताणेण गुज्जरधरित्तीए
आणा पयहा ॥...॥ अरिट्ठनेमिकल्पः ॥ (जिनप्र०) ॥

- ५० ६७—श्रीशंखपुरकल्पः ॥ (मा०) ॥
- ५० ७०—श्रीनासिकपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०).
- ५० ७१—हरिकंखीनगरकृतवसतेः श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पः ॥
जिनप्र० ॥ (मा०)
- ५० ७२—कपर्दियक्षकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)
- ५० ७३—शुद्धदंतीपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)
- ५० ७४—अभयकीर्त्तिभानुकीर्त्तिअंवाराजकुलास्तत्रमउपत्याचार्याचैत्यचिंतां कुर्यतः । अथ प्राग्वाटोवंशावतसेन महात्मना साधुहालाकेन निरपत्येन पुत्रार्पिना विरचितमुपपाचितकमिदम् । मम सूनुर्जनिता तदात्र चैत्यमुच्चैस्तरमिति । क्रमेणाधिनायकत्रिदशसांनिध्यतः पुत्रस्तस्योदपद्यत कामदेवाख्यः तथा चैत्यमुच्चैस्तरशिखरमचीकरत्साधुहालाकः क्रमात्साधुभावडस्य दुहितरं परिणायितः कामदेवः पित्रापि डाहमामादां हूय मलयसिंहांदयो देवार्चकाः स्थापिताः...
- ७५ श्रीअभिनदनस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥
- ७६ इति प्रतिष्ठानं पत्तनकल्पः ॥ (शातवाहनराजोत्पत्तिः)
- ८४ तत्रैव—शातवाहनकथालेशश्च ॥
- ८५ विक्रमादित्यवर्षेषु पञ्चदशशतेष्वतिक्रांतेषु लक्षगावती हम्मीरश्रीसुरत्राणसमदीनः शकरपुरदुर्गोपयोगिपापाणमहणार्थं प्रतोलीं पातयित्वा कपाटसपुटममहीत् ॥
- ८६ चंपापुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥
- ९१ पाटलीपुत्रपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (पाटलीपुत्रपुरोत्पत्तिः)
- ९३ आवस्तीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)
- ९७ वाराणसीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥
- १०० इति श्रीमहावीरगणधरकल्पः ॥ (मा०)

प० १०१—इत्येव चेह्य परिसरत्ति एहि हत्येहिं फलही चिह्न
इत्ति खणिऊण लद्धा फलही कारियं निरुवमरुवं पासनाथ-
विंवं वारससय्च्छासहे विक्रमसंवच्छरे देवाणंदसूरिहिं
पइद्विअं ठाविअं चेइए पसिद्धं च कोकापासनाहुत्ति ॥

कोकापार्श्वनाथकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० १०२—कोटिशिलातीर्थकल्पः ॥ (मा०)

प० १०४—वस्तुपालतेजपालयोः कल्पः १०४ ॥ जिनप्रभ० ॥

प० १०९—चेष्टणापार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्रभः—तत्कृतस्तोत्रान्ते
शशधरद्वीकाक्षिक्षोणीमिते शकवत्सरे
गृहमणिमहे संधान्विता उपेत्य पुरीमिमाम्
मुदितमनसस्तीर्थ[र्थेशस्य]प्रभावमहोदधि-
रिति विरचयांचक्रुःस्तोत्रं जिनप्रभसूरयः ॥ ९ ॥

॥ टिंपुरीस्तोत्रम् ॥

प० १११—समाप्तस्तीर्थनामधेयसंग्रहकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११३—समवसरणरचनाकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११५—सरोडांप्रभृतिमामाणां षट्पंचाशत् श्रीकुंडगेश्वरकृपम-
देवाय शासनेन स्वनिश्रेयसार्थमदात् ॥ ततः शासन-
पट्टिका ॥ श्रीमदुज्जयिन्यां संवत् १० चैत्रशुदि १ गुरौ
भाददेशी महाक्षपटलिकपरमार्हतश्चेतांबरोपासकः ब्राह्मण-
शैतमस्तुतकात्यायनेन राजाऽलेखयत् ॥ ...

श्रीकुंडगेश्वरयुगादिदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ...

प० ११६-१४—इति व्याघ्रीकल्पः संस्कृतश्लोकबद्धः ॥ जिनप्र० ॥

प० १२०—इति अष्टापदकल्पः ॥ (मा०) (तदति)

नंदनेकपशक्तिशीतगुमिते श्रीविक्रमोर्वीपते—

वर्षे भाद्रपदस्य मास्यवरजे सौम्ये दशम्यां तिथौ ।

श्रीहम्मीरमहम्मदे प्रतपति क्षमामंडलाखंडले

प्रथोऽयं परिपूर्णतामभजत आयोगिनीपत्तने ॥ १ ॥

प० १२१ इत्थं पृथक् [थत्क] विषयार्कमिते शकाब्दे

वैशाखमासि सितपक्षगपष्ठतिथ्याम् ।

यात्रोत्सवोपनतसंघयुतो यतीन्द्रः ..

स्तोत्रं व्यधाद्रजपुरस्य जिनप्रभाख्यः ॥ २० ॥

इति हस्तिनापुरस्तवनकृतिः श्रीजिनप्रभसूरीणाम् ॥

अहं विज्जातिलयमुणी आपसा संघतिलयसूरीणं ।

परिसेसलवं जंपइ वज्जाणय वीरकप्पस्स ॥ १ ॥

प० १२२ ताणं चेव गुरूणं सीसुत्तमेहिं रायसभामंडणेहिं

गुरुगुणालंकिअदेहेहिं सिरिजिणदेवसूरीहिं

प० १२४ पातसाहिणा तज्जे तेरससयनवासियवरिसे आसाढ

कण्हसत्तमीए भुमहत्ते महं सयं नरिंदेणदाविज्जमाणम-

हादानं गाइज्जमाणमंगलं पविट्ठा पोसहसाल भट्टारया ॥

प० १२६ कात्यायनीयश्रीमहावीरकल्पः ॥ (मा०)

१२८ श्रीआरामकुंडपद्मावतीदेवीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

प० १३०—माणिक्यदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३२—अंतरिक्षपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३४—स्तंभनकल्पशिलोऽयः ॥ (मा०)

प० १३५—कलिकुंडकुकुडेश्वरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३६. एगारससएसु इक्कासीइसमहिएसु विक्कमाइवरिसेसु

अइक्कतेसु रायगच्छमंडणसिरिसीलभइसुरिपट्टपइट्टिपहिं मह-

याद्दिभंवरगुणचंदविजयपत्न्य[६]पद्मेहि मिहिधम्मयोससुरिहि
पासनाहनेईअसिहरे चउठिइहसंवसमरखं पद्महा कया ॥ इति फल-
वार्धपार्श्वनायकल्पः । जिनप्रभकृतः ॥ मा० ॥

प० १३८ कोहंडीयदेवकप्पो ॥ (मा०)

प० १३९ अंबियदेवीकप्पो ॥ (मा०)

इति खरतरगच्छालंकारजिनप्रभसुरिविरचितस्तीर्थकल्पः
समाप्तः ॥

No. 1263.

दशाश्रुतस्कन्धचूर्णी ।

आ०—वंदामि भद्वाहुं पाईणं चरिमसयलसुयणाणि ।

सुत्तस्त कारगमिसिं दसासुरूपे य ववहारो ॥ १ ॥

आडविद्यागज्जयणाणि भावउ दव्वउ

प०—नालंधो वा जात्यंधः सेसं कंठं । जावणिंयाव जावकर-
णणर्त्तं । सव्वेसिंपि णयाणं गाथा० ॥ दशानां चूर्णीं सम्मत्ता ॥

No. 1268.

धर्मपरीक्षाकथा—रामचन्द्रः ।

आ०—प्रणिपत्य जिनं भक्त्या स्याद्वादवरनायकम् ।

कथां धर्मपरीक्षाख्यामभिधास्ये यथागमम् ॥ १ ॥

च०—वासुपूज्यकेवलिनं स्तुत्वा स्वावासं गतौ सुखेन स्थितौ ।

इति श्रीरामचंद्रेण मुनिना गुणशालिना ।

ख्याता धर्मपरीक्षा मा. कृता. कृतिरित्यं, ततः ॥ १ ॥

श्रीपूज्यपादसङ्क्षे जातोऽसौ मुनिपुंगवः ।

पद्मनेदी इति ख्यातो भव्यव्यूहप्रवर्द्धितः ॥ २ ॥

तच्छिष्यो देवचंद्राख्यो भद्रधारुगुणान्वितः ।

वेदिता सर्वशास्त्राणां ख्यातो धर्मरत्नाशयः ॥ ३ ॥

स च शुद्धव्रतोपेतः समयादिविवर्जितः ।

समयः सर्वसत्त्वानां तत्प्रार्थनवशाद्हरः ॥ ४ ॥

यावद्व्योम्नि प्रवर्त्तते शशांकरवितारकाः ।

तावद्धर्मपरीक्षेयं वर्त्तिष्यति सदाशये ॥ ५ ॥

पद्मनिवासभूता हि कया पद्मायनी वरा ॥

तथा धर्मपरीक्षा च मिथ्यात्वाज्ञानध्वंसिनी । ६ ॥

इति धर्मपरीक्षा कथा समाप्ता ।

No. 1271.

नमस्कारस्तवः सटीकः—मू० टी० जिनकीर्त्तिसूरिः।

टी० आ०—जिनं विश्वत्रयीर्यद्यमभिवन्द्य विधीयते ।

परमेष्ठिस्तवव्याख्या गणितप्रक्रियान्विता ॥ १ ॥

तत्रादावभिधेयगर्भा समुचितेष्टदेवतानमस्काररूपमंगलप्रति-
पादिकां गाथामाह ॥ परमिद्वि० ॥ व्याख्या । परमेष्ठिनोऽ
हंदादयस्तेषां नमस्कारः ।

मू० आ०—परमिद्विनमुक्कारं युणामि भक्तीइ तन्नवपयाणं ।

पत्थार१ भंगसंख्या२ नहु३ दिद्वा४, ५५ कहणेण ॥ १ ॥

मू० च०—तवगच्छमडणाणं सीसो सिरिसोमसुंदरगुरूणं ।

परमपयसपत्थी जंपइ नवपयथय एअ ॥ ३० ॥

पत्तनमकुत्तययं एयं सेयं करति संझमवि ।

जोडाएइ लहइ सो जिणकित्थियमहिमंसिद्धिसहं ॥ ३१ ॥

॥ इति० ॥

टी० च०—श्रीमन्तपागणनभस्तरणेर्धितेयः

श्रीसोमसुंदरगुरोर्जिनकीर्त्तिसूरिः

स्वोपज्ञपचपरमेष्ठिमहास्तवस्य
 वृत्तिं व्यधाञ्जलधिन्दमनुप्रमेष्टदे ॥ १ ॥
 इति जिनकीर्तिसूरिविरचितनमस्कारस्तववृत्तिः ।

No. 1272.

नयप्रकाशाष्टक सटीकम्—मू०टी० पद्मसागरः

आ०टी०—गगाप्रवाहा इव वाग्विलासा
 जयति यस्य स्फुरदगिरगाः ।
 स्वयं पवित्रा इति पूतविश्वाः
 सोस्तु श्रिये श्रीजिनवर्धमानः ॥ १ ॥

आ०मू०—तस्मै नमः श्रीजिनशासनाय
 सत्सप्तमगीनयवासनाय ।
 आसाद्य मायानि यदीयदेश-
 मप्यक्षपादादिकदर्शनानि ॥ १ ॥

च०मू०—जगत्यसौ श्रीजिनशासनस्तवः
 साक्षादतात्पर्यनि(बध)वधुरः ।
 नयप्रकाशाष्टकनामधारकः
 स्वार्थं कृतः पण्डितपद्मसागरैः ॥ १ ॥

च०टी०—सुकरमेवेद नम्रमवृत्तमिति समाप्तेय श्रीनयप्रकाशवृत्तिः ।
 स्याद्वादवादनिष्णातचक्रिचक्रशिरोमणिः ।
 अतुच्छस्वच्छसहस्रतपोगच्छप्रभुं प्रभुः ॥ १ ॥
 श्रीहीरविजंयाभिप्य सूरिर्जयति भूतले ।
 यद्गुणमामपीयूपास्यादयान्विबुधो जनः ॥ २ ॥
 राज्ये तदीयेऽपिलशाखयेदिनः श्रीवाचकोमेसरधर्मसागरः ।
 जयति तेषां चरणप्रसस्या नयप्रकाशो विहितो मयायम् ॥ ३ ॥

चक्रे शास्त्रमिदं यत्नात् त्र्याभिपट्चंद्रवत्सरे ।
पद्मसागरसंज्ञेन बुधेन स्वात्मबुद्धये ॥ ४ ॥

No. 1278.

नेमिनिर्वाणकाव्यम्—वाग्भट्टः ।

आ०—श्रीनाभिसूक्तोः पदपद्मयुग्म-

नखाः सुखानि प्रथयंतु ते यः ।

समन्ना [समानमन्ना] किशिरःकिरीट-

संघट्टविभ्रस्तमणीयितं यैः ॥ १ ॥

च०—सर्वास्तु दिक्षु विरचय्य स धर्ममेव-

मेकातपत्रमवसादितमोहशत्रु(ः) ।

विच्छिन्नकर्मनिगडः सह मुक्तिवध्वा

भेजे सुखानि भगवानविनश्वराणि ॥ ८४ ॥

इति श्रीनेमिनिर्वाणे वाग्भट्टविरचिते महाकाव्ये मुक्तिगमनवर्णने
नाम पंचदशः सर्गः ॥

No. 1279.

पञ्चकल्पभाष्यम्—संघदासः ।

आ०—वंदामि भगवाहुं पाईणं चरिमसयलस्यगणीं ।

सुत्तर्यकारगमितिं दसाणकप्पे य यवहारे ॥

कप्पन्ति णाम णिप्पणं महत्थं धनु कामतो ।

णिज्जूहगस्त भत्तीय मंगलद्वा य संयुई ।

च०—कप्पणगस्त भेदो पंखविउ मोक्खसाहणद्वाए ।

जं चरिऊण सुविहिया करेति दुक्खक्खय धीरा ॥

पंचविहसुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तुणं ।

गहिया सीसहियद्वा अव्वोछित्तद्वाया चेव ॥

महत्पंचकल्पभाष्य सप्तदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥६९

गाहग्येणं पंचवीससयाइं चवहत्तराइं ॥ २५७४ श्लोक ग्रंथार्थं

३१८५६९

No. 1280.

पञ्चसूत्रं सटीकम्—हरिभद्रः ।

टी०आ०—प्रणम्य परमात्मानं महावीरं जिनेश्वरम् ।

सत्पंचसूत्रकव्याख्या समाप्तेन विधीयते ॥ १ ॥

आह किमिदं पंचकसूत्रकं नाम उच्यते । पापप्रतिघातगुणबीजा-
धानसूत्रादीनि पंचसूत्राण्येव । तद्यथा । पापप्रतिघातगुणबीजाधान-
सूत्रम् १ । साधुधर्मपरिभावनासूत्रम् २ । प्रव्रज्यामहणविधिसूत्रम् ३ ।
प्रव्रज्यापरिपालनासूत्रम् ४ । प्रव्रज्याफलसूत्रमिति ५ ॥

मू०—आ०—णमो वीअरागाणं सव्वण्णूणं देविंदपूइआणं

मू०—च०—तिलोयनाहबहुमाणेणं निस्सेअससाहिगत्ति

पवज्जाफलसुत्तं ५ समाप्तं पंचसूत्रकम् ।

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

टी०च०—सर्वानुभावादौचित्येन मे धर्मे प्रवृत्तिर्भवतु सर्वे सत्त्वाः
सुखिनः संतु ॥ इति पंचसूत्रटीका समाप्ता । कृतिः श्वेतांबराचार्यह-
रिभद्रस्य धीमतः । जाकिनीमहत्तरासूनुः । ग्रंथग्रामनुष्टुप्छंदोदेशतः
शतान्यष्टावशीत्यधिकानि ॥

No. 1281.

पद्मचरित्रम्—विमलः ।

आ०—सिद्धं सुरनरकिंनरदणुयइभुयगेंदचदपरिमहिअ ।

उसंभं जिणवरवसभं उवसप्पणिआइतित्थयरं ॥ १ ॥...

णामावलिनिबद्धं भायरियपरंपरागयं तत्थं ।

वोछामि पउमचरियं जहाणुपुब्बि समासेण ॥ ८ ॥

को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।

मोत्तूण केवलिजिणं तिकांलणाणं हवति जस्त ॥ ९ ॥

जिनवरमुहाउ अत्थो जो पुब्बि णिग्गउ बहुवियप्पो ॥

सो गणधरेहि धरिउं संखेवमिणो अ उवदिट्ठो ॥ १० ॥

एअं अडमरामदेवचरियं धीरेण सिद्धं पुरां

पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोणस्त उब्भासियं ।

एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहाणिवद्धं कयं

सुत्तत्थं णिसुणंतु संपइ महापूतं पवित्तक्खरं ॥

इति श्रीपउमचरिए सुत्तव्यविहाणो णाम उहेसो पढमो-
त्तो ॥ ॥...

एवं धीरजिणेण रामचरिअं सिद्धं महत्थं पुरां

पच्छाखंडलभूतिणा उ कहिअं सिस्ताणं धम्मासयं ।

भूयो साहुपरंपराइ सयलं लोए ठिअं पायडं

एत्ताहे विमलेण सुत्तसाहिअं गाहाणिवद्धं कयं ॥ २ ॥

पंचेय य वाससया दुसमाए तीसवरिससंजुत्ता ।

धीरेहि सिद्धिमुवगए तउं चिवद्धं इमं चरिअं ॥ ३ ॥

हलहरक्कहराणं समयं लंकाहिवेण जं वृत्तं ।

विसयामिससत्ताणं इत्थिनिमित्तं रणं पटमं ॥ ४ ॥

चउजुवतिसहस्सेहि ण य पत्तो उवंसमं मयणमूढो ।

सो विद्याहरराया गतो अ णरयं असिमिअप्पा ॥ ५ ॥

जाणे अ पईणीहिं णालिज्जंतो वि ण गतो तित्ति ।

कह पुण अण्णे तुहिं उच्चिदिति योयवेलयाहिं ॥ ६ ॥

जे विसयसुहासत्ता पुरिसा तवनिभमसजमविहूणा ।

ते उज्जिऊण रयण गिण्हति ह कागर्णी मूढा ॥ ७ ॥

एअं वेरनिमित्त परनारीससिअ सुणे ऊणे ।

होह परलोगकखा परविलय चेव वा वज्जह ॥ ८ ॥

सुकयफलेण मनुस्सो पावति ठाण सुसपयनिहाण ।

दुकयफलेण य कुगति लहति सहीवो इमो लोए ॥ ९ ॥

ण य देति कोति कस्सति [देति कोधि कस्सवि]

आरोग्गधण तहेव परमाउं ।

जे होंति सुरा लोए तेहे किं दुक्खिआ बहवे ॥ १० ॥

कामत्थधम्ममोक्खो एत्थ पुराणमि वणिआ सव्वे ।

अगुणे मोत्तूण गुणे ण्ह हजे तुम्ह हिअजणणे ॥ ११ ॥

बहुएण किं व कीरइ अव्यो भणिअव्यएण लोगंमि ।

एकपयम्मि विसया उज्जमह जिणवरमयमि ॥ १२ ॥

ऊण अतिरित्त वा जं एत्थ कयं पमायदोसेण ।

त से पडिपूरेउ खमत मह पडिआ सव्व ॥ १३ ॥

बहुनामा आयरिउं ससमयपरसमयगहिअसम्भावो ।

विजउ तस्स उ सीसो नाइल्लकुबलवसणदिअरो ॥ १४ ॥

सीसेण तस्स रइअ राहवचरिअ तु सूरि विमलेण ।

सोऊण पुव्वगए णारायणरामचरिआइ ॥ १५ ॥

जेहिं सुअ वयगमच्छरेहिं सअत्तिभाविअमणेहिं ।

ताण वि देउ बोहिं सुविमलचरिआण जिणयदो ॥ १६ ॥

श्रीपउमचरिय समत्त ॥

No 1286

पार्श्वनाथचरित्रम्-भायदेवचरि ।

नाभेयाय नमस्तस्मै यस्य ऋमनखांशव ।

मौलो दधति नम्राणा मागल्यामक्षतत्रियम् ॥ १ ॥

५१-विश्रान्तिशायिमहिमा धरणोरगेद्र-

• पद्मावतीसततसेवितपादपीठः ।

अतर्वहिश्च दुरितच्छिदनतश्मी

देव(ः)क्रियादुदयिनो शुभभाउलक्ष्मीम् ॥ ७४ ॥

इति कालिकाचार्यश्रीसंतानीयश्रीभाउदेवविरचिते श्रीपार्श्वनाथ-
चरित्रे महाकाव्ये अष्टसर्गे भावाके भगवद्दिहारवर्णनो नाम अष्टम-
सर्गः ॥ संवत् १५३२ वर्षे आश्विनसुदि ११ सोमवासरे अवत्यां
श्रीतपापक्षे श्रीलक्ष्मीसागरसूरि०

• No 1291.

प्रतिक्रमक्रमविधि-जयचन्द्रः ।

आ०-श्रीवर्धमानमानम्य श्रीगुरुंश्च गुणैर्गुरुन् ।

प्रतिक्रातेः क्रमः कोपि यथावगममुच्यते ॥ १ ॥

च०-इत्युक्तं निरतिचाराणामपि प्रतिक्रमणकारणम् । एता
लोकेमध्यो दृष्टान्तकथा श्रीआवश्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः ।

इत्थं सहेतुककथाक्रमसूत्रयुक्त्या

साधु. प्रतिक्रमणकृत्रिजकर्मजालम् ।

सद्यो विभिद्य चृतकेषलिविक्रमेण

मुक्तिं भजेत भृशमक्षयसोख्यलक्ष्मी ॥ १ ॥

श्रीजयचंद्रगणीद्वैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमम् ।

लिखितस्तत्रोत्सूत्र यन्मिथ्या दुष्कृत तस्य ॥ २ ॥

एव भीयुतसोमसुदरगुरुश्रीपट्टपूर्वाचला-

दित्यश्रीजयचंद्र (सूरि) गुरुभि. श्रीमत्तपागच्छपै ।

किंनिद्धेतुमय. प्रतिक्रमविधिर्वर्षरसद्योतिधि १५०

सख्यैर्दाक्षजनप्रबोधविषये कृपाधिर नदतात् ॥ ३

No 1293.

प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः—तिलकसूरिः।

आ०—श्रीवीरजिनवरेद्रः वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।

अल्परुचिसत्त्वेतोर्विवरिष्ये गमनिकामात्रम् ॥ १ ॥

इह चैत्यवंदनादीनां वृत्तिरारब्धा पर इरियाचहियाए अण्डिहु-
ताए न कप्पइ किंचि चेइय वदण सज्झाया इत्यागमात् प्रथममी-
र्यापाथिकीसूत्रं व्याख्यायते, तच्चेद इच्छामीत्यादि ॥

च०—नमस्करोमीत्यर्थः ॥ ५० ॥ प्रतिक्रमणविवरणम् ॥

चक्रेशसूरिगुरुपट्टमठो[हो]दयात्रि-

प्रद्योतनोपमशिवप्रभत्सुरिणिष्य ।

श्रीप्राक्पदस्तिलकसूरिरधीधनोपि .

आद्प्रतिक्रमणसूत्रमिदं विवरे ॥ १ ॥

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता श्लोकशतद्वयप्रमाणा प्रतिक्रमणसूत्र-
लघुवृत्तिः समर्थयांचक्रे [समाप्ता] ।

No. 1299.

प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका—मू० विमलसूरिः।

टी० देवेन्द्रसूरिः।

टी०आ०—श्रीनाभिभूर्जिनवरः कुंशलाय वः स्या-

वस्यांसयोरुपरि कुंतलभारदमात् ।

भव्यांगिना भवसमुद्भवतापशांत्यै

कादंविनी किमु समुन्नतिमाततान ॥ १ ॥

ह्यारिंशतिस्तोर्थकृतोऽजिताद्याः

पार्श्ववसाना ददतु श्रियं वः ।

यन्नाममंत्रस्मृतिमात्रतोपि

प्रयाति पापाहिभय भिद्येव ॥ २ ॥

परमतीर्थकरोस्तु सदा मुदे
 यदवदानकदंबकमंजसा ।
 भ्रवणसंपुटमध्यमुपागतं
 धद तनोति न कस्य चमत्कृतिम् ॥ ३ ॥
 श्रीगौतमस्तान्मम लब्धिसिद्धये
 यः केवलज्ञानपयोधिपुञ्ज्या ।
 स्वयं वियुक्तोपि परं परेषा-
 मेतत्प्रदोऽहो महतां स्वभासः ॥ ४ ॥
 विश्वप्रशस्यगुणरत्नसमुद्ररुद्र-
 पक्षीयगच्छगगनांगणशीतभासः ।
 चारित्रपात्रमतिमात्रशमैकसत्रं
 श्रीसंघपूर्वतिलका गुंरंघो जयंति ॥ ५ ॥

तत्पट्टांभोजतिग्मांशुः श्रीदेवेंद्रमुनीश्वरः ।

भोलाखेवाभिधभ्रातृयुगेनात्यर्थमार्थितः ॥ ६ ॥

प्रभोत्तररत्नमालां विमलाचार्यनिर्मिताम् ॥

विवृणोति सुदृष्टांतैर्लुपकारी सतां भ्रमः ॥ ७ ॥

घ०-नरं नारीं वा भृंगारयतीत्यार्यार्थः (२९) समाप्ता चैयं
 प्रभोत्तररत्नमालावृत्तिः ॥ ॥ पंचसंख्या ७९२२ ॥

No. 1304.

भक्तामरस्तवः सटीकः-गू० मानतुङ्गाचार्यः ।

टी० कनककुशलः ।

भा० टी०-प्रणम्य परमानंददायकं परमेश्वरम् ।

यृप्तिं भक्तामरस्याहं कुर्ये बालहितैविणीम् ॥ १ ॥

ग०-टी०-मानतुंग इति स्वनामनिबन्धननिगंटाद्युपद्रवनाशो
 राजपसावधासूचिं ॥ समुपेति समतात्पार्थमायातीति मंगलम् ॥ ४४ ॥

श्रीमत्तपगणगगनांगणदिनमणिहीरविजयसूरीणाम् ।
 शिष्याणुना धिरचिता वृत्तिरिय कनककुशलेन ॥ १ ॥
 नयनशररसेन्दुमिते १६०२ वर्षे विराट्नासि वडनगरे ।
 बालजनविबोधनार्थं विजयदशम्यां हि समाप्ता ॥ २ ॥ युग्मम् ।
 श्लोकानां पट्शती षोडशोत्तरा समजायत ॥
 प्रत्यक्षरं गणनया वृत्तौ संख्या निवेदिता ॥ १ ॥

No. 1306.

भरतेश्वरत्राहुवली वृत्तिः—शुभशीलगणिः ।
 आ०—युगादौ व्यग्रहाराध्या सर्वो येन प्रकाशितः ।
 स श्रीवृषभयोगीन्द्रो दद्याद्द्वोज्ययसंपदम् ॥ १ ॥
 च०—श्रीमतीकथा तपसि समाप्ता ।
 श्रीचंद्रगच्छांवरभूपकोभू-
 तपागणो सानुविद्धदीप्ति [भानुरिवातिदीप्तिमान्] ।
 प्रबोधयन् भव्यजनांबजाला [ज्युजानि] ।
 स्वगोविलासैरिव साधुवर्गम् ॥ १ ॥
 तत्राभवन् वरगुणगणमणिरोहणमहीधरप्रतिमाः ।
 परमगुरुसोमसुंदरगुरवः संयमरमायतयः ॥ २ ॥
 तच्छिष्या मुनिमुंदरगुरवो जयचंद्रसूरयोऽभूवन् ।
 पारंगतागमजलनिधिपारं गता रुचिरगुणनिलयाः ॥ ३ ॥
 तच्छिष्या विजयंते दधते श्रीसूरिमत्रमहिमभरः [रम्] ।
 श्रीयुक्तरत्नशेखरगुरव उदयनदिसूरिवराः ॥ ४ ॥
 लक्ष्मीसागरसूरीशाः सोमदेवाहसूरयः ।
 विजयते लसद्द्विद्यावार्धिमथनमंदराः ॥ ५ ॥
 श्रीमन्मुनीशमुनिमुंदरसूरिराज-
 शिष्या[प्यो] मनीषिशुभशील इति प्रमूर्खः ।

एतां कथां वितनुते स्म नवांबरेषु
 चंद्रप्रमाणसमये किल विक्रमार्कात् ॥ ६ ॥
 भरहेसरबाहुबली वृत्तिः शुभशीलविबुधरचितेयम् ।
 शोध्या सुबुद्धिसर्जिविबुधैः कूटापसारणतः ॥ ७ ॥
 अनाभोगादिना किञ्चिदत्रोत्सन्नरोपणम् ।
 चक्रे तदस्तु मे मिथ्यातमोऽर्हदादिसाक्षिकम् ॥ ८ ॥

इति श्रीमत्तपागच्छाधिराजश्रीमुनिसुंदरसूरिशिष्यपंडितश्रीशुभ-
 शीलगणिविरचिते भरहेसरबाहुबलीवृत्तिनामि कथाकोशे द्वितीयो
 महासत्यधिकारः संपूर्णः ॥

No. 1318.

रत्नशेखरनरपतिकथा—जिनहर्षः ।

आ०—अर्ह ॥ कक्षाणत्यनिलयं नमिऊणं वद्धमाणजिनचंदं ।
 पव्वतिहीण विआरं भणामि अणिआनुसारेण ॥ २ ॥
 व०—सुणिऊणमेव मेयं चरिअं सिरिरयणसेहरनिवस्स ।
 पंचसु पव्वेसु सया कायव्यो उज्जमो धम्मो ॥ ३९ ॥
 एवं रयणवर्द्धे चरिअं तह रयणसेहरनिवस्स ।
 निमुणिज्जंतं जायइ भविआणं बोहिलाभट्ठं ॥ ४० ॥
 मिरि चित्तकूटनयरे जिणभवणसएहिं सव्वर्द्ध भरिए ।
 सिरिजयचंदमुणीसरसीसेण सुअस्स भत्तीए ॥ ४१ ॥
 पागयवधेण कहा लिहिआ जिणहरिससाहुणा एसा ।
 ता नंदउ जियलोए जाव जयइ धीरजिणतित्थं ॥ ४२ ॥
 इति श्रीरत्नशेखरनरपतिकथा संपूर्णा ॥ संवत् १६१४

No. 1322.

लोकनत्त्वनिर्णयः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणिपत्यैकमनेकं केवलरूपं जिनोत्तमं भक्त्या ।
 मव्यजनबोधार्थं नृतरत्ननिगमं प्रवक्ष्यामि ॥ १ ॥

च०-तस्मादनाद्यनिधनं व्यसनोरुभीमं

जन्मारदोषदृढनेमि च रागतुं वम् ।

घोरं स्वकर्मपवनैरितल्लोकचक्रं

भ्राम्यत्यनारतमिदं हि किमीश्वरेण ॥ १३७ ॥

इति लोकतत्त्वनिर्णयः । भगवतः श्रीहरिभद्रसूरेः कृतिरियम् ॥

मं० २२१

No. 1828.

विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः-जिनहर्षगणिः ।

आ०-श्रीभूर्भुवः स्वस्त्रितयं पुनाना

द्रव्याभिधानाकृतिभावरूपैः ।

त्रिकालवर्त्तिस्थितयो जिनेन्द्रा

सृजन्तु सर्वाद्वुतसौख्यलदमीम् ॥ १ ॥

जिनेन्द्रपदवीप्राप्तिनिमित्तं सुदृशां तपः ।

विंशतिस्थानकाङ्क्षानं जयति श्रीजिनागमे ॥ २ ॥

च०-तपागच्छेऽभवद्भूम्ना महिम्ना विश्वविश्रुतः ।

जगच्चंद्रगुरुः श्रीमान् सम्यग्ज्ञानक्रियानिधिः ॥ ४ ॥

श्रीदेवैर्ब्रगुरुस्तस्य पट्टेऽभूत्प्रकटप्रभुः ।

रादेना [वादेनास] समाजेशयस्तुपात्सभापतिः ॥ ५ ॥

तस्य शिष्याः क्षितिख्याता विद्यानन्दमुनीश्वराः ।

अजायंत जगत्पूज्या योगज्ञानक्रियागुणैः ॥ ६ ॥

तत्पट्टोदयभास्वानासीन्निःसीमतेजसां राशिः ।

श्रीधर्मघोष मेणमृत[ऋषिराट्]सच्चक्रानंदिगोविधभवः ॥ ७ ॥

ततश्च श्रीसोमप्रभ मूर्तिरित्याः [रिः] सीमा महात्मनाम् ।

ध्यधाद्विगौतमं धीरशासनं यो निजश्रिया ॥ ८ ॥

ततः श्रीशक्रनृस्तुत्यः श्रीसोमतिलकाक्षयः ।
 सूरिभूरियशा जज्ञे विज्ञेषु प्रथितो धुरि ॥ ९ ॥
 श्रीदेवसुंदरगुरुर्गरिमांनुराशि-
 वित्रासितारिरभवद्भुवनातिज्ञांयी ।
 तत्पट्टपंकजरविः पाणितेजी [प्रथितोरुतेजा]
 भूजानिर्नदितपदः शिवमार्गदर्शी ॥ १० ॥
 सूरिर्युगोत्तमसमोऽजनि तस्य पट्टे
 श्रीसोमसुंदरगुरुर्गुरुभाग्यशाली ।
 यं श्रीसुधर्मगुरुणा गणभूत्पुरोग

सर्वांगचंगिमगुणेस्तुलयति संतः ॥ ११ ॥

तच्छिष्यः प्रथमः समर्थमहिमा वैविद्यगोष्ठीगुरुः
 सूरिः श्रीमुनिसुंदरः सुरगुरुः रयातः क्षितो प्रज्ञया ।
 अस्ति शास्त्रतमोभरस्तदपरः सूरिस्तु भूषिप्रभा-
 शाली श्रीनयचंद्र इत्यभिधया सर्वत्र लब्धोदयः ॥ १२ ॥
 यो विश्वानुतलाभिः सुमनसामाश्चर्यकृद्भिः कलौ
 सौभाग्याद्वाधिराससाद पदवीं श्रीगोतमस्वामिनः ।
 स श्रीमद्भुक्तसोमसुंदरपदांभोजाकरादर्पति-
 र्जायाच्छ्रीनयचंद्रसूरिरचना[रचनैः]सूरिश्चरमामगीः ॥ १३ ॥
 विशतिस्थानकानारयिचारामृतसंभवः ।
 गच्छेदश्रीजयचंद्रसूरिशिष्येण निर्मितः ॥ १४ ॥
 धीरमगामाद्यपुरे युग्मध्योर्मदुपंचभिः ।
 प्रमिते यत्सरे हर्षजिनार्पेण साधुना ॥ १५ ॥
 संयस्यास्य पवित्रस्य याननभवगादिभिः ।
 नमो पाणिनः पैटो श्रीजिनेश्वरसदम् ॥ १६ ॥

पयोटाविंशतिशतानुमितः सर्वसंशया ।

जीयादयं बुधश्रेणिवाच्यमानो निरंतरम् ॥ १७ ॥

इति श्रीविंशतिस्थानरुचिचारामृतसंग्रहः सपूर्णः ॥

No. 1333.

विधिमार्गप्रपा-जिनप्रभसूरिः ।

आ०—नमिय महावीरजिणं सम्मं सरिउं गुरुवएसं च ।

साययमुणिकिचाणं समायारीं लिहामि अहं ॥ १ ॥

च० —जिणदत्तसूरिसत्ताणतिलयजिणसिंहसूरिसीसेण ।

गुत्तिरसकिरियठाणप्पमिए विक्कंमनिउइवरिसे ॥ १ ॥

त्रिजयदसमीह एसा सिरिजिणगहसूरिणा समायारी ।

सवरोवयारहेउं समाणिया कोसलानयरे ॥ १० ॥

सिरिजिणवद्धहजिणदत्तसूरिजिणचंदजिणउइमुणिदा ।

सुगुरुजिणसरजिणसिंहसूरिणो मह पसीयंतु ॥ ११ ॥

वाइयसयलमुणं वागायरिण अह्मसीसेण ।

उदयाकरेण गणिणा पट्टमायरिसे कया-एसा ॥ १२ ॥

जीए पंसायाउ नरा सुकईसरसत्थवद्धहा हुंति ।

सा सरसई य पउमाउई य मे दिंतु छयरिद्धि ॥ १३ ॥

ससिसूरपईवा जाव भुवणभवणोदरं पभासेति ।

एसा समायारी सफलिज्जउ ताव सूरीहिं ॥ १४ ॥

पच्चक्खरणगाए पाएण कयं पमाणमेईए ।

चउहत्तरीसमहिया पणतीससया सिलोयाणं ॥ १५ ॥

विहिमग्गपयानाम सायायारी इमा चिरं जयउ ।

पल्हायंती हिययं सिद्धिपुरीपंधियजणाणं ॥ १६ ॥

संवत् १६६६ अंकतोपि मथायं ३५७४

No. 1334.

- विवेकविलासः—जिनदत्तसूरिः ।

ष०—१३३०॥ प्रथाग्रं सर्वसंख्यया ॥ १३६१ ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिरिचित्रे द्वादशोलासे श्रीविवेकविलासे
 पथस्य प्रशस्तिः । संपूर्णोऽयं विवेकविलासः ॥ संवत् १६८५ वर्षे
 फाल्गुनमासे शुक्लपक्षे द्वितीयातिथौ सोमवासरे मीनलग्ने वहमाने
 शुभवेलाया भट्टारकभी १९ श्रीविजयदेवसूरिराज्ये श्रीशत्रुजयकर-
 मोचनायनेकशुभकृतकारि श्री श्री श्री श्री भानुनग्नगणित-
 शिष्यसोमचद्रगणिनाऽलेखि ॥

No 1340.

शतपदीसारोद्धारं—मेरुतुङ्गाचार्यः ।

आ०—श्रीभर्तृ त जिन नत्वा भग्यानां हितकाम्यया ।

शतपद्याः समुद्रुत्य लिख्यते सारसमह ॥ १ ॥

इह यद्यपि परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालप्रणतपादारविदकलि-
 कालसर्वज्ञप्रभुश्रीहेमाचार्यप्रतिष्ठितविधिपक्षमुख्याभिमानसिद्धातप्रणीत-
 सामाचारीप्रधाननिर्निदानतप क्रियारंजित रक्तेश्वरीशासनदेवताविहित-
 सानिध्यसुधासेकसंजायमानशतशाखाविस्तारसारश्रीमदचलगच्छना-
 यकप्रभुश्रीधर्मघोषसूरिसुगुरुनिरचित शतपदीनामा प्रतिपदमनेकसि-
 द्धातालापरुबहुलौ विंशत्युत्तरशतश्लोत्तरविचाररुचिरो द्विपचाश-
 ष्टतप्रमाणो महापथः समस्त्येव । तथापि सक्षेपंरुचिसत्त्वानुकपया
 शतपदीमयादुद्रुत्य कतिपयानि विशेषोपयोगीनि लिख्यते ॥

च०—तत्र श्रीआर्यरक्षितमूरीणां दत्ताणीमामेः श्रे० द्रोणः पिता

आ० देदी माता सं० ११३६ जन्म ११४२ व्रत १२२६ प-

रलोकः सर्वायुर्वर्ष ९१॥ श्रीजयसिंहसूरीणां सौपारके श्री० दाहड-
 पिता श्री० नेढा माता सवत् ११७९ जन्म ११९७ व्रत १२०२
 सूरिपद १२५८ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८० ॥ तत्पट्टे धर्मघोषसूरीणां
 मरुदेशे माहयपुरे श्रीचंद्रः पिता श्री० राजलदे माता संवत् १२०८
 जन्म १२२६ व्रत १२३४ सूरिपद १२६८ स्वर्गः सर्वायुः ७६
 तेषां पदे प्राप्त आगमकलामुखबिरुदा मुखपाठेनैव सर्वसिद्धांता-
 ध्यापका. श्रीमहेन्द्रसूरयो ज्ञायंत । वैस्तिमिरवाटके ग्लानवासस्थैर्व
 दनार्थमागतस्य जावालीपुरीयसघस्य व्यशीतिः सदेहा पृष्ठा अप्येक-
 व्याख्यानेनैव भग्ना द्वौ सदेहो त्रेकांते भग्नाविति । तेषां च सरनगरे
 सा० देवप्रसादः पिता सा० स्थिरदेवी माता । सवत् १२२८ जन्म
 १२३७ दीक्षा १२६३ सूरिपद १२७१ गच्छेशपद १३०९ स्वर्गः
 सर्वायुर्वर्ष ॥ ८२ ॥ तत्पट्टे श्रीसिंहप्रभसूरयः ये प्रव्रज्यार्थमुत्सह्य
 दोक्षाक्षणेविरक्ते ज्यैष्ठभ्रातरि सिंहपराक्रमेण दीक्षां स्वीकृत्य सूत्राण्यन्वी-
 यद्भिः प्रतिपदं प्रतिलोमसूत्रपरावर्त्तनेन दाक्षिणात्यो महावादी जिग्ये ।
 तेषां वीजापुरे श्री० अरिसिंहः पिता प्रीतिमती माता सवत् १२८३ जन्म
 १२९१ दीक्षा १३०९ सूरिपद १३१३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ३१ ॥
 ततः श्रीअजितसिंहसूरयः जावालिपुरे यद्दनार्थमागच्छद्भिरपूर्वा-
 पूर्वेः श्रावकसघैः प्राभूतेषु क्रियमाणेषु किमि (मे) तदिति पृच्छते [ता]
 राडलसमरसिंहेन पठाटमविकृतित्यागादि घोर यत्तप श्रुत्या
 नतुमागच्छता प्रबुद्धेन स्वदेशे सत्त्वमात्रामारिः कारिता । आचार्यादीनि
 च महतोत्सवेन पंचदशपदानि स्थापितानि । ततश्च राज्ञि धर्मिष्ठे
 सर्ववर्णानां गलिताभोव्यापारे नमस्कारस्मरणादिधर्मकृत्ये प्रव-
 र्त्तयान् शाणादिप्रामा धर्मक्षेत्राणीत्यद्यापि प्रसिद्धा इति । डोड०
 ग्रामे सा० जिनदेवः पिता जिनमती माता सवत् १०८३ जन्म
 १२९१ दीक्षा १३१४ सूरिपद १३१६ गच्छेशपद १३३९ स्वर्गः

सर्वायुर्वर्ष ५७ ॥ तत्पट्टे श्रीदेवेन्द्रसिंहसूरयः यद्व्याख्यानश्रवणार्थमने-
कदेशेभ्यः समेत्याचार्योपाध्यायादिभिरेव पूर्णायां सभायामेत्यं श्रोतृणां
स्थानमेवं नाभवत् । पाल्हणपुरे व्य० सांतूपिता आ० संतोषश्रीमाता
१२९९ जन्म १३०६ दीक्षा १३२३ सूरिपदं १३३९ गच्छेशत्वं
१३७१ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ७२ ॥ ततः श्रीधर्मप्रभसूरयः येषां स-
मयाधिविशिष्टतपःक्रियावतां चरणोदकेनापि सर्वदोषव्याधिशां-
तिरजनिष्ट । प्रसन्नतया प्रोक्तेन वचसापि सर्वार्थसिद्धिश्च । भिन्नमा-
ते व्य० लीला पिता व्य० धीजलदेवी माता संवत् १३३१ जन्म
१३४१ दीक्षा १३५९ सूरिपदं १३७१ गच्छेशमदं १३९३ स्वर्ग-
सर्वायुर्वर्ष ६३ ॥ ततः श्रीसिंहतिलकसूरयः । आदित्यवाटके भे०
आसधरपिता चांपलदेवी माता संवत् १३४५ जन्म १३५२ दीक्षा
१३७१ सूरिपदं १३९३ गच्छेशपदं १३९५ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ५१ ॥
तेषां पट्टे पूज्याराध्यश्रीमहेन्द्रप्रभसूरयः वडग्रामे परी० आभा
पिता परी० लीलाणि माता संवत् १३६३ जन्म १३७५ दीक्षा
१३९३ सूरिपदं १३९८ गच्छेशपदं १४४३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८१
यैश्च संवत् १४०९ वर्षे नाणीग्रामे वर्षास्वनगतासु ४० दिनैर्विघ्नं
विज्ञाय सर्वत्र धर्मध्यानं कारयद्भिः अश्वयुग्मदि ८ रात्रौ कालसर्पदष्टैः
श्रीपार्श्वनाथैस्त्ये सूरिमंत्रध्यानात्सत्रौगप्रसृतं दशभिर्यमैर्दुष्टविषं मुखे-
नैव यातं । ततः प्रातः सहसैवोत्थितेषु येषु सहस्रसंख्ये मिलिते लोकेऽहो
कलिकालेपि सम्यक् ध्यानानुभाव इति भावनां भावयति महोत्सव-
पूर्वकं सं० नूणामुख्यंभावकैः शीलव्रतस्त्रीकारादि पुण्यलाभोऽप्यादि ।
सहमापि प्रोक्तं धैर्यधः कस्य नाम न कलितम् । ये च स्वभावतः कल्प-
द्रुमादिभ्योऽन्यधिकमाहात्म्यभाजो जगति व्यंजयंतः ॥ तत्पट्टकंमले
राजमगला इव सांप्रतं श्रीमेरुतुंगमूर्तिद्रा जयंति जगतीतले ॥ १ ॥

सुकुमारमतीनां तैः सुखाय व्यरन्ति स्वयम् ।

शतपथाः समुद्धारत्विषंवाशीतिवत्सरे ॥ २ ॥

इति शतपदीमथसमुद्धारः ॥ यथाग्रं. १५७०

अस्मिन् पंचदशश्लोकशती समतिसयुता ।

शतपद्याः समुद्धारो मथमान विनिश्चितम् ॥ १ ॥ संवत् १६१०

• No. 1348

श्रीपालचरित्रम्-मा०-हेमचंद्रः ।

भा०-अरिहाहं नवपयाह हाइता हिययकमलमज्झमि ।

सिरिसिद्धचक्रमाहप्पमुत्तमं किपि जपेमि ॥ १ ॥ •

च०-सिरि वज्जसेणगणहरं पट्टप्पहुहेमतिलयसूरीण ।

सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा ऊण सकलिया ॥ ३८ ॥

तस्सीसहेमचदेण साहुणा विक्रमस्स चरिसंमि ।

चउदस अट्ठाथीसे लिहिआ गुहमत्तिकुलिप्पण ॥ ३९ ॥

सायरमेरू जा महियत्तंमि जा नहयलमि ससिद्धर ॥

वट्ठत्ति ताव नदउ वाहज्जयंता कहा एत्ता ॥ ४० ॥

इति श्रीश्रीपालचरित्रं श्रीसिद्धचक्रमहिमायुत समामम् ॥

तद्विवरणमंजुषामनुसृत्य पदार्थमात्रसारेयम् ।

संक्षिप्तरुचिहितार्थं विधिरत्नकरंडिका क्रियते ॥ ९ ॥

इह हि परोपकारकृतधियो विशुद्धसिद्धांताचारशृंगारितचारित्र-
भियः श्रीजिनदत्तसूरयस्तथाविधविषमदुःखमासमुल्लसदसदुपदेशदा-
यंकवचनश्रवणान्यान्यक्रियानुष्ठानदर्शनोद्धूतप्रभूतसंदेहावर्त्तपतितलो-
कमालोक्य कतिचित्तमुद्धर्तुमनसः स्वपरसंभावितप्रभूतदनुसारिता-
वृत्तरदानप्रधानसंशयपदप्रभोत्तरनामकं सदेहदोलावली तद्विती-
यनामप्रसिद्धं प्रकरणमकार्षुः ॥ अत्र चायं वृद्धवादः । श्रीग्रीष्म-
हिंडानगरास्तव्या काचित्पुण्यमती परमखरतरश्राविकात्मगुरूप-
दिष्टधर्मानुष्ठाननिरता वसति स्म । अथ विविधगच्छवासिसाधु-
जननयनवोक्तिभिः सशयापन्ना सती सम्यगुत्तरलाभार्थं कानिचित्सं-
देशपदानि विज्ञप्तिकायां लिखित्वा श्रीमदंबिकादेवताप्रकाशितयुगप्र-
धानतायभासितनाम्नां श्रीजिनदत्तसूरीणां पादमूले प्रेषितवती श्रीपू-
ज्यश्च तद्वाचनान्तेर तत्कालमेव तस्या भाविलोकानां चोपकारा-
सार्थशतगाथाप्रमाणमिदं प्रकरणं विरचितमिति ॥ तत्रादौ शिष्टस-
मयपरिपालनार्थमभीष्टदेवतानमस्कारादित्रितयप्रतिपादनार्थं गाथा इ-
यमाहुः ॥

पलिविविधपणयजयं जस्तंहिरुहोरुमडरमालास्र ।

सरणामय व नज्जइ तं नामिय जिणसरं वीर ॥ १ ॥

कइयसदेहपयाणमुत्तरं सुगुरुसंपयम्पण ।

बुच्छं मिच्छत्तमओतमन्नहा होइ ससइयं ॥ २ ॥ व्याख्या ०

युगप्रसारागमजिनवल्लभसूरिशिष्येणोक्तमन्यथा तु सकल-

जगत्कल्याणकामकुभेन त्रिभुवनस्पृहणीयमहामहिम्ना सर्व-

प्रातिख्यातिमारुढेन श्रीजिनदत्तसूरिनाम्नैव साध्यसिद्धिः

सपत्नीपद्यत इति भावः ॥ १५० ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रकाशि-
तास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमउडलीढपयवीढं ।

पासजिणे संयमसुखसंकिच्छणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूतण गयवसण संजममंजरि एह ।

[सिरि]महेसरसूरिगुरुकन्नि कुणंत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १५६१ मार्गशुदि - -
श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता ।
श्रीगंधारमंदिरे ॥ स्वास्ति

यैश्च प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां
नूतनं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मात्)।
नानानेकजनाः सुबोधसहिताः आसीद्वृत्ता लक्षश-
स्ते श्रीसूरिवरार्यरक्षितगणाधीशा बभूवुर्भृशम् ॥

तदन्ववाये

श्री(म)ज्जैज्जदिवक्करा यस्सुमतीप्रीतिं समुद्गासय-
न्ते[तो]विद्धज्जनकोटिमौलिमुकुटा मोहारिसंमर्दनाः ।
शश्वत्सिद्धिसमृद्धिवृद्धिसुविधिप्रोद्धुद्धिसंसेविता-
स्ते सूर्योद्वरप्रभा गणधराः श्रीमेरुगोचराः ॥

No. 1360.

दानशीलतपोभावनाप्रकरणम्—अशोकमुनिः

सवेगचूडामणिश्च ।

आ०—देवादिदेवं नमिऊण दीरं संपत्तसंसारसमुत्तीर ।

पद्मेमिदाण गुणसंनिदाणं पापेमि जेणं सिउखखडाणं ॥१॥

१-उंदाइ सत्येण अयाणएणं
 असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।
 सिद्धन्तनिस्सायरयेमि जेणं
 हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥

इति श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्

०-नमिऊण तित्थनाहं भगव वद्धमाणजिणवसहं ।

संवेगत्तरूवाणं वोछामि गुरुवएसेणं ॥ १ ॥

०-धम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउहं ।

धम्मेणमणंतसुहं लइइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ५२ ॥

इति संवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकवद्धम्-प्रद्युम्नसूरिः ।

आ०-निन्नभानुसुधाभानुचंडभानुप्रभाधिकम् ।

शाश्वतं जयति ज्योतिः परमं पयमंगलम् ॥

च०-चंद्रप्रभप्रभुरभूदिह चंद्रगच्छे

तस्माद्गुरुश्च समभूत्पुरि पद्मदेव्याः ।

श्रीमान्धनेश्वर इति प्रश्रितोऽस्य शिष्यः

श्रीशांतिमूरिरभवज्जितवादिविद्यः ॥ ६४ ॥

अक्षावलिप्रवरपुस्तकधर्मचिह्न-

श्वेतांबुजस्थरधिपंचि करे यदीये ।

शब्दानुशासनविरंचितः स देवा-

नंदप्रभुः पुरुषरूपगिरीश्वरोभूत् ॥ ६५ ॥

श्रीरत्नप्रभपरमानंदौ कनकप्रभप्रभुस्तस्मात् ।

श्रीपरमानंदगिभोर्जगति जयसिंहमूरि(रुद्रि)याय ॥ ६६ ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रका-
तास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमउडलीढपयवीढं ।

पासजिणे संयमसुखसंकिच्छणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूसण गयवसण संजममंजरि एह ।

[सिरि]महेसरसूरिगुरुकन्ति कुणंत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १५६१ मार्गशुदि - -
श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता ।
श्रीगंधारमदिरे ॥ स्वस्ति

यैश्च प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां

मूलं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोच्य(मात्)।

नानानेकजनाः सुबोधसहिताः आदीकृता लक्षश-
कारण्य स्थालमुच्चारितरयमचतुष्काष्टकागाढनद्धम् ।

सवेगः स्वच्छभावः शिखरकलसकः शुद्धबुद्धिः पताका-

साधुआदौ च धुर्यो जयति शमयुगः स्यंदनः सैष शास्त्रम्॥७०॥

त्रिलोकवसुदेवांके चिद्विवृद्धिमिहाधिकाम् ।

आद्यतयोधतुर्युक्तां संप्राप्तीतिमनुष्टुभाम् ॥७१॥ ४८७४

No. 1374.

सिद्धान्तरत्नावली—हेमसूरिशिष्यः ।

आ०—यः कुमाहनिवारणे पटुतरस्ताक्षरादिरा गीष्पतिः

सत्सिद्धातनिरूपणैकरसिको भव्यात्मनां शर्मदः ।

स्याद्वादामृतपानरक्तमनसामानंदवल्लीघन-

स्तं वंदे गुणसागर निजगुहं श्रीहेमसूरीश्वरम् ॥ १ ॥

-छंदाइ सत्येण अयाणएणं

असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।

सिद्धंतनिस्सायरयेमि जेणं

हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥

ने श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्

-नमिऊण तित्थनाहं भगउ वद्धमाणजिणवसह ।

सवेगसरूवाणं वोडामि गुरूएसेण ॥ १ ॥

-धेम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउह ।

धम्मेणमणंतसुह लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ५२ ॥

इति सवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकवद्धम्-प्रष्टुमसूरिः ।

भा०-नित्रभानुसुधाभानुचडभानुप्रभाधिकम् ।

स्याद्वादमञ्जरी सटीका-मू० हेमचन्द्रः । टा० माक्षपणः ।

टी० भा०-यस्य ज्ञानमनतवस्तुविषयं यः पूज्यते देवतैः...

इह हि विषमदुःखमारजनितिरस्कारभास्करोनुकारिणा वसुधात-
सावतीर्णमुधासारणीदेद्यदेशनावितानपारमार्हतीकृतकुमारपालरूमा-
पालप्रवर्तिताभयदानाभिधानजीवानुसंजीवितनानाजीवप्रदत्ताशिर्याद-
माहात्म्यकल्पावधिस्थायिविशदयशःशरीरेण निर्विद्य[निरवद्य]चा-
तुर्विद्यनिर्माणैकप्रद्वया श्रीहेमचंद्रसूरिणा जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदि-
याकरयिरचितद्वात्रिशद्वात्रिंशिकानुसारिश्रीवर्धमानजिनस्तुतिरूपम-
योग्यवच्छेदान्ययोग्यवच्छेदाभिधानं द्वात्रिंशिकाद्वितय विहज्जन-
मनस्तत्त्वावबोधनियंधनं विदधे । तत्र प्रथमद्वात्रिंशिकायाः छल्लोके-

यत्प्राध्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निदर्शोपदुर्वादिपरिपदधिक्षेप-
दक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणकरणेन स्वस्मृतिबीजप्रबोधविधिर्विधी-
यते । तस्याश्चेदमादिकाव्यम् ॥

मू०—आ०—अनतविज्ञानमतीतदोषमबोध्यसिद्धांतममर्त्यपूज्यम् ।

मू०—च०—तदुद्धर्तुं शक्तो नियतमविसंवादिवचन-

स्त्वमेवातस्त्रातस्त्वयि कृतसपर्याः कृतधियः ॥३२॥

टी०—च०—कृतसपर्याः आराध्यांतरपरित्यागेन त्वय्येव सेवाहे-
वाकितां परिशीलयतीति शिखरिणीछंदोलकृतकाव्यार्थः ।

समाप्ता चेयमन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशकास्तवनटीका ।

येषामुज्ज्वलहेतुहेतिरुचिरः प्रामाणिकाध्वस्पृशां

हेमाचार्यसमुद्रवस्तवनभूरर्थः समर्थः सखा ।

तेषां दुर्नयदस्युसभवभयात्स्पष्टात्मनां समव-

त्यायासेन विना जिनागमपुरप्राप्तिः शिवश्रीप्रदा ॥ १॥

चातुर्विधमहोदधेर्भगवतः श्रीहेमसूरोर्गिरां

गभीरार्थविलोकेन यदभवद्दृष्टिः प्रकृष्टा मम ।

ब्राणीय.समयादराग्रहपराभूतप्रभूतावम

तन्नूनं गुरुपादरेणुकणिकासिद्धाजनस्योर्जितम् ॥ २॥

अन्योन्यशास्त्रतरुसंगतचित्तहारि-

पुष्पोपमेयकतिचिन्निचितप्रमेयैः ।

दृग्धां मयांतिमजिनस्तुतिवृत्तिमेनां

मालामित्रामलद्वन्द्वे ददये वहंतु ॥ ३ ॥

प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्र

यत्किंचिदुक्तं मतिमाद्यदोषात् ।

मात्सर्यमुत्सार्य तदार्यचित्ताः

प्रसादमाधाय विशोधयन्तु ॥ ४ ॥

उर्व्यामेव सुधाभुजां गुरुरिति त्रैलोक्यविस्तारिणो
यत्रेयं प्रतिभाभरादनुमितिर्निर्दम्भमुज्जृम्भते ।

किंचामी विबुधाः सुधेति वचनोद्धारं यदीयं मुदा
शंसन्तः प्रथयन्ति तामतितमां संवादभेदस्विनीम् ॥ ५ ॥

नागेन्द्रगच्छगोविन्दवक्षोलंकारकौस्तुभाः ।

ते विश्ववंद्या नंदासुरदयप्रभसूरयः ॥ ६ ॥

श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।

वृत्तिरियं मनुरविमितशाकाब्दे दीपमहसि शनौ ॥ ७ ॥

श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।

श्रुतावुत्तंसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८ ॥

विभ्राणे कलिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ

तद्वृद्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषाद् भक्तिर्मयाविष्कृता ।

निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां तन्नार्थये सज्जनान्

तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्यत्र सम्यग्यतः ॥ ९ ॥

इति स्याद्वादमंजरीप्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १५२० वर्षे

No. 1389.

कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम्—मा० शिवशर्मसूरिः ।

आ०—अरहते भगवते अणुत्तरपरकमे पणमिऊणं ।

बंधसयगे निबद्ध संगहमिणमो पयक्खामि ॥ १ ॥

सुणह इह जीवगुणे संति एसु गणेषु सारजुत्ताओ ।

घोड कहइयाओ गाराओ दिट्ठियायाओ ॥ २ ॥

उवओगा जोगविही जेसु य द्वाणेसु जत्तिया भत्थि ।
 जं पच्चइओ बंधो होइ जहा जेसु ठाणेसु ॥ ३ ॥
 बंधउदयमुदीरणविहिं च तिण्हंपि तेसु संजोगं ।
 बंधविहाणे य तहा किंवि समासं पवक्खामि ॥ ४ ॥

च०—एसो बंधसमासो पिडक्खवेण वञ्चिउ कोइ ।
 कम्मप्पवायसुयसागरस्स निस्संदमित्तोउ ॥ १०६ ॥
 बंधविहाणसमासो रइउ अप्पमंदमइणाउ ।
 तं बंधमोक्खनिउणा पूरेऊणं परिकहेति ॥ १०७ ॥
 इय कम्मयडिए गयं सखेयुहिइ निच्छयमहत्यं ॥
 जो उवउंजइ बहुसो सो नाही बंधमोक्खत्थं ॥ १०८ ॥

No. 1390.

तस्यैव भाष्यं गाथाबद्धम् ।

आ०—नमिऊण जिणं वुच्छामि बंधसयगे चउविहवंधाणं ।
 दाराणि तहा संखामित्तनिधिवा य पयडीउ ॥ १ ॥
 च०—सुखगइ असायचउरो सुराउ नरयाउ नारयदुगाणि ।
 दुच्चिउ आहारदुगं पंचसुए वेदुविदुगतित्था ॥ २५ ॥
 शतकभाष्यं समाप्तम् ॥

No. 1391.

कर्मग्रन्थान्तर्गतसप्ततिकाख्यं प्रकरणं सटीकम्—

मू० मा०—टी० मलयगिरिः ।

टी० आ०—अशेषकर्माशतमः समूह—

क्षयाय भास्यानिव दीप्ततेजाः ।

प्रकाशिताशेषजगत्स्वरूपः

प्रभुः स जीयाजिननर्धमानः ॥ १ ॥

जीयाज्जिनेशसिद्धांतो मुक्तिकामप्रदीपनः ।

कुभ्रुत्यातपतप्रानां सांद्रो मलयमारुतः ॥ २ ॥

क्षूर्णयो नाशगम्यते सप्ततेर्मदबुद्धिभिः ।

ततः स्पष्टावबोधार्थं तस्याष्टीकां करोम्यहम् ॥ ३ ॥

अहर्निशं क्षूर्णविचारयोगान्

मंदोपि शक्तो विवृतिं विधातुम् ।

निरंतरं कुंभनिर्घर्षयोगाद्-

प्रायोपि कूपे समुपैति घर्षम् ॥ ४ ॥

इह यच्छास्त्रं प्रकरणं वा सर्वविन्मूलं तत्प्रेक्षाग्रतामुपादेय भ-
धति नान्यत् । ततः सप्ततिकाख्यं प्रकरणमारभमाण आचार्यः प्रेक्षा-
ग्रतां प्रकरणविषये उपादेयबुद्धिपरिमहार्थं प्रकरणस्य सर्वविन्मूलतां
तथा सर्वविन्मूलत्वेपि न प्रेक्षापूर्वकारिणोऽभिधेयादिपरिज्ञानमतरेण
यथाकथंचित्प्रवर्त्तते प्रेक्षावत्ताक्षतिप्रसंगात् । ततस्तेषां प्रवृत्त्यर्थमभिधे-
यादिकं च प्रति पिपादयिपुरिदमाह ॥

मू०—सिद्धपण्डिं महत्वं बंधोदयसंतपयडिगणानं ।

योच्छं सुग संखेवं नीसंदं दिद्विनायस्त ॥ १ ॥

मू०—न०—नो जत्य अपडिपुत्रो अत्यो अप्पागमेण वद्धोत्ति ।

तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकइंतु ॥ (९२) ॥

टी०—न०—परिपूर्णमर्थं पूरयित्वा शिष्येभ्यः कथयंतु ॥ (९२) ॥

निरुपममनंतमनघं शिष्यपदमधिरूढमपगतकलंकम् ।

दांशितशिष्यपुरमार्गं वीरजिनं नमत परमशिष्यम् ॥ १ ॥

यस्योपांतेपि संप्राप्ते प्राप्यते संपदो ज्ञयाः ।

नमस्तस्मै जिनेशभ्रीगीरसिद्धांतसिधये ॥ २ ॥

यैरेपा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।

अनुपकृतपरोपकृतधूर्णिकृतस्तान्नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥

प्रकरणमेतद्विषम सप्ततिकाख्यं त्रिपुण्वता कुशलम् ।

यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाभुतां लोकः ॥ ४ ॥

अर्हतो मगल सिद्धान्मगल सयतानहम् ।

अशिश्रिय जिनाख्यात धर्म परममगलम् ॥ ५ ॥

श्रीसत्तरीवृत्ति । मं० ३७८० ॥ स० १४९० वर्षे चैत्र
शुदि १० शनौ श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनराज-
सूरिपट्टे श्रीजिनभद्रसूरिराज्ये सा० गूर्जरसुत सा० धरणाकेन
सत्तरीवृत्तिलिखापिता । पु० हरीयाकेन लिखित । शुभ भवतु ॥

No. 1392

शतकवृत्तिः—हेमचन्द्रः ।

आ०—See Dr. Keilhorn, Report 1881, Page 41.

च० -श्रीहेमचन्द्रसूरिभिरियमनुरचिता शतकवृत्ति ॥ १० ॥

मथाप ३७०० शतकसूत्रप्रथगाथा ११० ॥ शतकभा-
प्यगाथा ॥ २५ ॥ मथापं सर्वसख्या ३८६६ ॥ शुभं
भवतु ॥ म० १४९० वर्षे चैत्रसुदि पचम्या तिथौ रवि-
वारे श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे अविचलत्रिकालज्ञाज्ञापालन-
पटुतरे विजयिनि श्रीमत्खरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे
लब्धिलीलानिलयबधुरबहुबुद्धिवोधितभूवल्यकृतपापपूरप्र-
लयचारुचारित्रचंदनतरुमलययुगप्रवरोपममिथ्यान्वतिमिर-
निकरदिनकरप्रसरसमश्रीमत्तच्छेशभट्टारकश्रीजिनभद्रसूरी-
श्वराणामुपदेशेन परीक्ष्यसा० गू० जरसुतेन रेखाप्राप्तसुभा-
वकेन सा० परीक्ष्य धरणाकेन पुत्र सा० साइयासहि-
तेन श्रीसिद्धांतकोशो लेखित स्वभ्रयसे ॥

यावन्मेरुः पवित्रो जिनवरजननस्नानसंभूततौगै-
 र्यावहिष्या विमानस्थितिरतिस्त्रुखदा सिद्धिसंस्थाश्च सिद्धाः ।
 यावल्लोकप्रकाशं सकलजनहितं जैनसिद्धांततत्त्वं
 विद्वद्भिर्वाच्यमानं चिरमवनितले पुस्तकं तावदास्ताम् ॥
 श्रीसंघस्य कस्याणः ॥

No. 1395.

अध्यात्मकमलमार्तण्डः—राजमल्लः ।

आ०—प्रणम्य भावं विशदं चिदात्मक
 समस्ततत्त्वार्थविदं स्वभावतः ।
 प्रमाणसिद्धं नययुक्तिसंयुतं
 विमुक्तदोषावरणं समततः ॥ १ ॥
 अनंतधर्मे समयं ह्यर्तीन्द्रियं
 कुवादिवाद्यप्रहतस्वलक्षणम् ।
 लुप्ते ऽपवर्गस्य च हेतुमद्भुतं
 पदार्थतत्त्वं भवतापशान्तये ॥ २ ॥ युग्मम् ।

ख०—अर्थाश्चाद्यवसानवर्जितनवः सिद्धाः स्वयं मानत-
 स्तल्लक्ष्मप्रतिपादकाश्च शब्दा[श्च नियमा]न्निष्पन्नरूपाः किल ।
 भो विज्ञाः परमार्थतः कृतिरियं शब्दार्थयोश्च स्वतो
 नव्यं काव्यमिदं कृतं न विदुषा तद्राजमल्लेन हि ॥ २० ॥

इति श्रीमदध्यात्मकमलमार्तण्डाभिधाने शाखे सप्ततत्त्वनवप-
 दार्थप्रतिपादकश्चतुर्थः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥ ४ ॥

ग्रंथामसंख्या २०५ संवत् १६६३ वर्षे वैशाखसुदि १३
 शनिवासरे भहारकश्रीगुणभद्रसूरिदेवतत्पट्टेभहारकश्रीभानुकीर्तिदेव-

तत्पट्टे भट्टारकश्रीकुमारसेनि तदाघ्राये अघ्रोतकान्वये गोइलगेत्रे
साहुपीथू तद्धार्या सूरही तत्पुत्र पडित छजमल अध्यात्मकमलकी
प्रति लिखापितं । लिखित पडित सोहितु ॥

ज्ञानवान् ज्ञानदानेन निर्भयो ऽभयदानतः ।

अन्नदानात्सुखी नित्यं निर्व्याधिर्भेषजाद्भवेत् ॥ १ ॥

No. 1396.

अनन्तनाथपूजा-गुणचन्द्रः ।

आ०-श्रीसर्वज्ञं नमस्कृत्य सिद्ध साधूंश्छिधा पुनः ।

अनतव्रतमुख्यस्य पूजां कुर्वे यथाक्रमम् ॥ १ ॥

च०-इत्यनंतविधेः पूजां व्यरचहुणचक्रकः ।

श्लोकसप्तशतीं पंचसप्तन्यूनां यतीश्वरः ॥ १ ॥

सबत्पोडशत्रिंशतैर्ध्यापलके पक्षेप्रदाते त्रिधौ

पक्षत्यां गुरुवारके पुरुजिनेद्भीशाकमार्गे पुरे ।

श्रीमदुबडवंशपद्मसविता हर्षाख्यदुर्गा वणिक्

सौम्यं कारितवाननतजिनसत्पूजां वरे वाग्वरे ॥ २ ॥

श्रीमूलसंघे ऽधविघ्रातिनीह

प्रद्योतमाने ऽन्यमतानि नेशुः ।

सारस्वतो गच्छ इहैव नद्या-

च्छ्रीमद्वलात्कारगणाभियुक्तः ॥ ३ ॥

श्रीरत्नकीर्भगवज्जगतां वरेण्य-

धारित्ररत्ननिबहस्य वभार भारम् ।

तदीक्षितो यतिवरो यशकीर्तिकीर्ति-

धारित्ररजितजनोद्दहितासुकीर्तिः ॥ ४ ॥

तच्छिष्यो गुणचंद्रसूरिरभवच्चारित्रचेतोहर-
 स्तेनेदं वरपूजनं जिनवरानंतस्य युक्तयाऽरचि ।
 येत्र ज्ञानविकारिणो यतिपरास्तैः शोधयमेतद्ध्रुवं
 नद्यादारविचंद्रमक्षयतरं संघस्य मांगल्यकृत् ॥ ५ ॥
 इत्याचार्यगुणचंद्रविरचिता श्रीअनंतनाथपूजा उद्यापनसहिता
 समाप्ता ॥ श्रीमदनंतव्रतस्योद्यापनं समाप्तम् ॥

No. 1400.

उपदेशरत्नमाला—सकलभूषणः ।

आ०—यंदे श्रीवृषभं देवं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
 प्रीणितप्राणिसद्गर्गं युगादिपुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥
 घ०—श्रीमूलनंधतिलके वरनंदिसवे
 गच्छे सरस्वतिस्तुनाम्नि जगत्प्रसिद्धे ।
 श्रीकुंदकुंदगुरुपट्टपरंपरायां
 श्रीपद्मनंदिमुनिपः समभूज्जिताक्षः ॥ २६ ॥
 तत्पट्टधारी जनचित्तहारी
 पुराणमुख्योत्तमशास्त्रकारी ।
 भट्टारकः श्रीसकलादिकीर्तिः
 प्रसिद्धनामाऽजनि पुण्यमूर्तिः ॥ २७ ॥
 भुवनकीर्त्तिगुरुस्तत ऊर्जितो
 भुवनभासनशासनमंडनः ।
 अजनि तीव्रतपधरणक्षमो
 विबुधधर्मसमृद्धिस्तुदेशकः ॥ २८ ॥
 श्रीज्ञानभूषापरिभूषितांगः
 प्रसिद्धपांडित्यकलानिधानः ।

श्रीज्ञानभूषाख्यगुरुस्तदीय-

पट्टोदयाद्राचिव भानुरासीत् ॥ २९ ॥

भट्टारकश्रीविजयादिकीर्त्ति-

स्तदीयपट्टे परिलब्धकीर्त्तिः ।

महामना मोहसुखाभिलाषी

बभूव जैनावनिपार्श्वपादः ॥ ३० ॥

भट्टारकश्रीशुभचंद्रसूरि-

स्तत्पट्टपंकेरुहतिग्मरदिमः ।

त्रैविद्याविद्यः सकलप्रसिद्धो

वादीभसिंहो जयताडरिष्याम् ॥ ३१ ॥

पट्टे तस्य प्रीणितप्राणिवर्गः

शांतो दांतः शीलशाली सुधीमान् ।

जीयात्सूरिः श्रीसुमत्यादिकीर्त्ति-

र्गच्छाधीशः कन्नकांतिः कलावान् ॥ ३२ ॥

तस्याभूच्च गुरुभ्राता नाम्ना सकलभूषणः ।

सूरिर्जिनमते लीनमनाः संतोषपोषकः ॥ ३३ ॥

तेनोपदेशसद्गुणमालासंज्ञो मनोहरः ।

कृतः कृतिजनानंदनिमित्तं मंथ एषकः ॥ ३४ ॥

श्रीनेमिचंद्राचार्यादियतीनामप्रहाट्कृतः ।

सहर्षमानाटोलादिप्रार्थनातो मयैषकः ॥ ३५ ॥

सप्तविंशत्यधिके षोडशशतवत्सरे सुविक्रमतः ।

आवणमासे शुक्लपक्षे पञ्चम्यां कृतो मंथः ॥ ३६ ॥

न मया ख्यातिनिमित्तं न चाभिमानेन विरचितो मंथः ।

धर्मरतानां गृहिणां हिताय च स्वस्य पुण्याय ॥ ३७ ॥

यावत्सिद्धाः सिद्धिधामप्रपन्ना

मेर्वाद्या वै भूरिधरा भूरिसंख्याः ॥

चंद्रादित्याद्याश्च खे ज्ञसंख्यसंख्या

संतिष्ठन्ते तावदास्तां ममायम् ॥ ३८ ॥

श्रीवीरगौतमाद्यैश्च श्रेणिकस्य पुरः पुरा ।

यदुक्तं तच्च संक्षिप्य मयापीहं निरूपितम् ॥ ३९ ॥

सिद्धान्तशब्दयुक्तयादिविरुद्धं यन्मयोदितम् ।

क्षमितयं मुनीशैस्तत्सर्वशास्त्राभिपारगैः ॥ ४० ॥

न्यूनमक्षरमात्राद्यैरज्ञानान्मयकात्र यत् ।

प्रेक्तं क्षमस्व तद्वैवि सारदे श्रीजिनास्यजे ॥ ४१ ॥

जिनसिद्धसूरिपाठकसाधुमुनीन्द्राश्चतुर्विधस्य संघस्य ।

विदधतु मंगलमतुलं भुक्तिं मुक्तिं च यच्छंतु ॥ ४२ ॥

सहस्रत्रितयं चैव त्रिशतं त्र्यशीतिसंश्रित्यायुतम् ।

अनुष्टुप्छंदसां चास्य प्रमाणं निश्चितं बुधैः ॥ ४३ ॥

इति श्रीभट्टारक श्रीशुभचंद्रशिष्याचार्य श्रीसकलभूषणविरचि-

तायामुपदेशरत्नमालायां पुण्यपट्टर्मप्रकाशिकायां तपोदानमाहात्म्य-

वर्णनोनामाष्टादशपरिच्छेदः संपूर्णः ॥ संवत् १७८३ वर्षे ज्येष्ठ-

मासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां तिथौ गुरुवासरे ॥ शुभं भवतु ॥ संवत्

१७८३ वर्षे शाके १६४८ प्रवर्तमाने आपादमासे कृष्णपक्षे पंच-

मीतिथौ बृहस्पतिवारं श्रीसांगानेरनगरमध्ये महाराजाधिराजमहा-

राजा श्रीसवाई जेसिंहजीचिरंजी० राज्ये प्रवर्तमाने पुस्तकं लिखापितं ।

श्रीमूलसंघे बलात्कारगणे सस्यतीगच्छे कुंदकुंदाचार्यान्यये नद्याम्नाये

बलात्कारगणे भट्टारकश्रीचंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीदेवेंद्रकीर्ति-

स्तत्पट्टे भट्टारकश्रीनरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीसुरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे

भट्टारकश्रीजगत्कीर्तिजी तत्पट्टे भट्टारकश्रीश्रीदेवेंद्रकीर्तिजी तदा-
साये सावडागोत्रे - - - - -

No. 1401.

उपासकाध्ययनम्-वस्तुनदि ।

आसीत् स्वसमयपरसमयविद् श्रीकुन्दकुन्दसताने

आसी ससमयपरसमयविद् सिरीकुदकुदसताणे ।

भव्यजनकुमुदवनशिशिरकर श्रीनन्दिनाम्ना

भव्ययणकुमुयवणसिसिरयरो सिरिणंदिणामेण ॥ ४१ ॥

कीर्त्तिर्यस्येन्दुभुम्भा सकलभुवनमध्ये यथेच्छं भ्रमित्वा

किञ्ची जस्सिदुसुम्भा सयलभुवनमज्जे जहिच्छं भ्रमिता ।

नित्य सा सज्जनाना हृदयवदनभोत्रे निवास करोति

णिच्च सा सज्जणाण हिययवयणसोए निवास करेइ ।

यः सिद्धान्ताम्बुराशिं सुनयतरण आसाद्य लीलावतीर्णो

जो सिद्धतभुरासिं सुणयतरणमासेज्ज लीलावतिण्णो ।

वर्णयितु कः समर्थः सकलगुणगण तस्य प्रगल्भोऽपि लोके

वण्णेउ को समत्थो सयलगुणगण से वियड्डो वि लोए ॥ ४२ ॥

शिष्य तस्य जिनेन्द्रशासनरतः सिद्धान्तपारगतः

सिस्सो तस्स जिणिंदसासनरओ सिद्धतपारगओ

क्षान्तिमार्दवलाघवादिदशधा धर्मे नित्योऽशुक्तः

खतीमइयलाहवाइदसहाधम्मम्मि णिचुज्जुओ ।

पूर्णेन्दुज्ज्वलकीर्त्तिपूरितजगच्चारित्रलक्ष्मीधर

पुणिंदुज्जलकिन्तिपूरियजओ चारित्तलच्छीहरो

सजातः नयनन्दिनाममुनि भव्याशयानन्ददः

सजाओ णयनदिनाममुणिणो भव्यासयाणदओ ॥ ४३ ॥

शिष्यः तस्य जिनागमजलनिधिवेलातरङ्गधौतमनाः

सिस्सो तस्स जिनायमजलनिधिवेलातरंगधोयमणो ।

संजातः सकलजगति विख्यातः नेमिचन्द्र इति .

संजाओ सयलजए विक्खार्ड णेमिचंदु त्ति ॥ ४४ ॥

तस्य प्रसादेन मया आचार्यपरंपरागतं शास्त्रं

तस्स पसाएण मए आयरियपरंपरागतं सत्थं ।

वात्सल्यादररचितं भविकानामुपासकाध्ययनम्

वच्छल्लायररइयं भवियाणमुवासयज्झयणं ॥ ४५ ॥

यत् किमपि अत्र भणितं भज्जायमानेन प्रवचनविरुद्धं

जं किंपि एत्थ भणियं अयाणमाणेण पवणयविरुद्धं ।

क्षमित्वा प्रवचनानि शोधयित्वा तानि प्रकाशयन्तु .

खमिऊण पवयणाणं सोहिता तं पयासंतु ॥ ४६ ॥

पद् शतानि पञ्चाशदुत्तराणि, एतस्य ग्रन्थपरिमाणं

उच्चसया पण्णसुत्तराणि एयस्स ग्रन्थपरिमाणं ।

वसुनन्दिना निबद्धं विस्तरितव्यं विदग्धैः

वसुणंदिणा णिवद्धं वित्थरियव्वं त्रियड्डेहिं ॥ ४७ ॥

इत्युपासकाध्ययनं वसुनन्दिना कृतमिदं समाप्तम् ॥

No. 1402.

उपासकाध्ययनं सटीकम्—मू० समन्तभद्रः । टी० प्रभाचन्द्रः ।

टी० आ०—समन्तभद्रं निखिलात्मबोधनं

जिनं प्रणम्याखिलकर्मशोधनम् ।

निबन्धनं रत्नकरंडके परं

करोमि भव्यप्रतिबोधनाकरम् ॥ १ ॥

मू०अ०—नमः श्रीवर्धमानायै निर्धूतकलिलात्मने ।

सालोकानां त्रिलोकानां यद्विद्या दर्पणायते ॥ १ ॥

मू०च०—जिनपतिपदपद्मप्रेक्षिणी इष्टिलक्ष्मीः ॥ १४५ ॥

टी०च०—इष्टिलक्ष्मीरपि गुणभूषा अष्टमूलगुणैरलंकृता सम्यक्
पुनीतादिति ॥

येनाज्ञानतमो विनाश्य निखिलं भव्यात्मचेतोगतं
सम्यग्ज्ञानमहांशुभिः प्रकटितः सागारमार्गोऽखिलः ।

स श्रीरत्नकरंजकामलरविः संसृत्सरिच्छोपको

जीयादेव समंतभद्रमुनिपः श्रीमत्प्रभेदुर्जिनः ॥१॥

इति प्रभाचंद्रविरचितायां समंतभद्रविरचितोपासकाध्ययनटीकायां
पंचमः परिच्छेदः ॥ ॥

No. 1404.

अथ भनाथचरित्रम्—सकलकीर्तिः ।

आ०—श्रीमंतं त्रिजन्माथमादितीर्थकरं परम् ।

फणीर्द्वैत्रनरैर्द्रार्च्यं वदेज्जंतगुणार्णवम् ॥ १ ॥

च०—अष्टाविंशाधिका भोः पट्चत्वारिंशच्छतप्रमाः ।

अस्याद्यर्हचरित्रस्य स्युः श्लोकाः पिंडिता बुधैः ॥ १८१ ॥

इति श्रीवृषभनाथचरिते भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते वृषभना-
थनिर्वाणगमनवर्णनो नाम विंशः सर्गः ॥ ग्रंथसंख्या ॥४६२८॥

स्वस्ति श्री । अथसंवत्सरेऽस्मिन् श्रीनृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत्

१७१० वर्षे शाके १५७६ प्रवर्त्तमाने मार्गशिर-
मासे कृष्णपक्षे प्रतिपदातिथौ बुधवासरे मृगशिरनक्षत्रे सि-
द्धयोगे श्रीमूलसद्ये नद्याम्नाये यलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे

कुंदकुंदाचार्यन्वये भट्टारकश्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भट्टार-
 कश्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे-
 भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रदेवाः द्वितीयाशिष्यमंडलाचार्यश्रीभुवन-
 कीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंड-
 लाचार्यविशालकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीलक्ष्मीचंद्र-
 देवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीसहस्रकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडला-
 चार्यश्रीनेमिचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविद्याप्रधानचारुचा-
 रित्रोद्दहनवादीभकुंभविदारणैककेसरिस्मरसारंगविदारणै-
 कमूर्गेद्रपंचाचारचरणचतुरभेदाभेदरत्नत्रयाराधकश्रीयशः-
 कीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यसर्वसत्यदयोपेताः शश्वद्धर्मो-
 पदेशका विकथादिविनिर्मुक्ताः तृणहेमसमोपमाः श्रीभानु-
 कीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यमौनव्रतधारणधीराः सूर्यांग-
 भुतसागराः क्षमादिदशधार्मयुक्ता जितपरीषहाः सक-
 लगुणमणिगणाभरणभूषितविग्रहाः श्रीश्री १०८ श्रीश्री-
 भूषणजी, तदाज्ञाये खंडेलवालान्वये राहगिवास्तव्ये पति-
 साह श्रीस्याहज्यहां विजयराजराज्ये राजाधिराजमहा-
 राजश्रीजसवंतसिंहराज्ये राठोडगोत्रे विख्यातविराज-
 माने धरातलविख्यातपाटणीगोत्रे साहडवर तस्य भार्या-
 डालमदे(वी)तयोः पुत्राः षट् ... श्रीभूषणजीतच्छिष्य-
 ब्रह्मरूपचंद्रः तस्मै प्रदत्तम् ॥

No. 1405.

आराधनाकथाकोशः—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

भा०—श्रीमद्भगवद्गीतासद्गानुल्लोकाश्लोकप्रकाशकान् ।

आराधनाकथाकोश वक्ष्ये नत्वा जिनेश्वरान् ॥ १ ॥

नमस्तस्मै[स्यै]सरस्वत्यै सर्वविज्ञानाश्रये ।
 यस्या संप्राप्यते नाम्ना पार सज्ज्ञानधारिणे ॥ २ ॥
 रत्नत्रयपवित्राणा मुनीना गुणशालिनाम् ।
 उदिऽह बोधसिंधूना पादपद्मद्वयं सदा ॥ ३ ॥
 इत्याप्तभारतीसाधुपादपद्मस्य चित्तनम् ।
 अस्तु मे सत्कथारभप्रासादकलशश्रिये ॥ ४ ॥

श्रीमूलसंघे वरभारतीये
 गच्छे वलात्कारगणेशतिरम्ये ।
 श्रीकुदकुदाख्यमुनीद्रवशे
 जात प्रभाचद्रमहायतींद्र ॥ ५ ॥
 देवेन्द्रचन्द्रार्कसमर्चितेन
 तेन प्रभाचद्रमुनीश्वरेण ।
 अनुमहार्थं राचित मुवाक्यै-
 राराधनासारकथाप्रबध ॥ ६ ॥
 तेन क्रमैर्णैव मया स्वशक्त्या
 श्लोके प्रसिद्धैश्च निगद्यते स ।
 मार्गे न कि भानुकरप्रकाशे
 स्वलीलया गच्छति सर्वलोक ॥ ७ ॥

• अथ श्रीजिनसूत्रेण कथ्यते विमलश्रिये ।
 आराधनेति कि नाम सता सनोपहेतवे ॥ ८ ॥
 सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसा सत्सारविच्छेदिना
 शक्त्या भक्तिभरेण सहुरुमतात्स्वर्गापवर्गश्रिये ।
 उद्योतोद्यमने तथा च नितरा निर्वाहन साधन
 पूत निस्तरण महामुनिवरैराराधनेतीरिता ॥ ९ ॥

च०-यातः[जातः]श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्यते सन्धुमे
 गच्छे स्वच्छतरे प्रसिद्धमहिमा श्रीकुंदकुंदान्वये ।
 श्रीजैनागमसिंधुवर्धनविधुर्विद्वज्जनैः मेयितः
 श्रीमत्सूरिमतास्तिका गुणनिधिर्जायात्वभानंद्रयाक्[नंद्रकः]॥६९

श्रीमज्जैनपदाब्जसारमधुकृच्छ्रीमूलसंचामणीः

सम्यग्दर्शनसाधुबोधविलसत्तारित्रचूडामणिः ।

विद्यानिंदिगुरुप्रपदकमलोत्तासप्रदो भास्करः

श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्भूयात्सदा शर्मणे ॥ ७० ॥

श्रीसर्वज्ञविशुद्धभक्तनिरतो भव्यौषसंबोधकः

कामक्रूरकरींद्रदर्पदलने कंडीरयो निटुरः ।

ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा रत्नत्रयालंकृतः .

कुर्याच्छर्म सतां प्रमोदजनकः श्रीसिंहनंदी गुरुः ॥ ७१॥

प्राच्यत्सम्यक्त्वरत्नो जिनकथितमहासप्तभंगीतरंगे-

निधूतेकांतमिथ्यामतमलनिरुः क्रोधनक्रादिदूरः ।

श्रीमज्जैनैन्द्रवाम्यामृतविशदरसः श्रीजिनैन्दुप्रवृद्धि-

र्जायान्मे सूरिययो घृतनिचयलसत्पुण्यपण्यःभुतादिधः॥७२

तेषां पादपयोजयुग्मरूपया श्रीजैनसूत्रोचिताः

सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसामाराधनासत्कथाः । .

भव्यानां घरदांतिकांतिविलसत्कीर्तिप्रमोदं श्रियं

कुर्युः संरचिता विशुद्धशुभदाः श्रीनेमिदत्तेन वै॥७३॥

इति कथाकोशे भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यव्रक्षणेमिदत्तविरचिते
 श्रीजिनपादपूजाफलदृष्टांतकथावर्णनायां चतुर्थः परिच्छेदः समाप्तः॥
 संवत् १६१४ वर्षे महासुदि ८ भृगुवासरे

No. 1407.

करकण्डुचरित्रम्—जिनेन्द्रभूषणः ।

आ०—पार्श्वनाथजिनं वंदे विश्वविघ्नोघनाशनम् ।

कमठोपसर्गदैत्यारिनाशनं सौख्यकारणम् ॥ १ ॥

च०—वक्तुं सर्वमिह क्षमः किल भवेत्कस्योत्तमा भारती ॥ १५ ॥
 इति श्रीमुमुक्षुसिद्धांतचक्रवर्त्तिश्रीकुंदकुंदाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टार-
 कविश्वभूषणपट्टाभरणश्रीब्रह्महर्षसागरात्मजश्रीभट्टारकजिनेन्द्रभूष-
 णचरिते श्रीमज्जिनेन्द्रपुराणांतर्गतभगवत्पूजाफलव्यावर्णने श्री-
 करकण्डुसहस्रारकान्तिवर्णनो नाम चतुर्थोधिकारः संपूर्णः ॥

करकण्डुकथा संपूर्णा ॥

No. 1409.

कार्तिकेयानुप्रेक्षा सटीका—मू० मा० कार्तिकेयसाधुः ।

टी० शुभचन्द्रः ।

टी० आ०—शुभचंद्रं जिनं नत्वा नानंतगुणार्णवम् ।

कार्तिकेयानुप्रेक्षायाटीकां वक्ष्ये शुभश्रिये ॥ १ ॥

अथ स्वामिकार्तिकेयो मुनीन्द्रोऽनुप्रेक्षां व्याख्यातुकामः मलमालन-
 मंगलाधामिलक्षणमाचष्टे ।

मू० आ०—तिहुवणतिलयं देवं वंदित्ता तिहुवर्णिदपरिपुज्जं ।

वोळ अणुपेहाळ भवियजणाणंदजणणीओ ॥ १ ॥

मू० च०—बारस अणुवेकखाउ भणिया ह् जिणागमानुसारेण ।

जो पढइ छणइ भावइ सो पायइ उत्तमं सोक्ख ॥ ४८८ ॥

टी० च०—श्रीमूलसद्योजनि नंदिसंघ-

यरो बलात्कारणः प्रसिद्धः ।

श्रीकुंदकुंदो वरत्तरिचर्यो
विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २ ॥

तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी
ततोऽभ्यच्छीसकलादिकीर्तिः ।
तत्पट्टधारी भुवनादिकीर्तिः
श्रीज्ञानभूषो वरचित्तभूषः ॥ ३ ॥

तदन्वये श्रीविजयादिकीर्ति-
स्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
तेनेयमाकारि विशुद्धटीका
श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्त्तिकीर्त्तिः ॥ ४ ॥

स्वरिशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्रिणा ॥
त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
श्रीमद्विक्रमभूषतेः परिमिते वर्षे शते षोडशे
माघे मासि दशमवह्निमहिते ख्याते दशम्यां तिथौ
श्रीमच्छ्रीमहिसारसारनगरे चैत्यालये श्रीगुरोः
श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविदिता टीका सदा नंदतु ॥ ६ ॥

वर्णिश्रीक्षेमचंद्रेण विनयेन कृतार्थना ॥
शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुरु टीकां मनोहराम् ॥ ७ ॥

तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
कार्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ८ ॥
तथा साधुसुमत्यादिकीर्त्तिना कृतप्रार्थना [प्रार्थना कृता] ।
सार्थकृता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥ ९ ॥

भट्टारकपदाधीशा मूलसधे विदांवरः ।
रमाचरिंदुनिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥ १० ॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुः स्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।

वृत्तिर्विन्तारिता तेन श्रीभुभेदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्त्तिकेयटीकायां त्रिविद्यविद्याधरपट्भाषाकवि-
चक्रवर्त्तिभट्टारकश्रीभुभचंद्रविरचितायां धर्म्मनुपेक्षायां द्वादशो-
ऽधिकारः ॥ १२ ॥

No. 1418.

जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रहः—मा० पद्मनन्दिः।

आ०—देवासुरिंदमहिदे दसद्धरूवूणकम्मपरिणीणे ।

केवलणाणालोए सद्धम्मवएसदा अरुहे ॥ १ ॥...

ते यंदिऊण सिरसा योछामि जहाकमेण निणदिट्ठं ।

अयरियपरंपरया पणतिं दीयजलधीणं ॥ ६ ॥

च०—विबुधवइमउडमणिगणकरसलिलसुद्धे[धो]यनारुपयकमलं ।

परपडमणंदिणमियं धीरजिणंदं णमंतामि ॥ १७५ ॥

इय जंबूद्वीपपणत्तिसंगहे पमाणपरिच्छेदो नाम तेरसो उद्देशो
सम्मत्तो ॥ १३ ॥

No. 1420.

जम्बूस्वामिचरित्रम्—जिनदासः।

आ०—श्रीवर्धमानतीर्थेशं यंदे मुक्तिवधूवरम् ।

कारुण्यजलधिं देवं देवाधिपनमस्कृतम् ॥. १ ॥

च०—श्रीकुंदकुंदान्वयमौलिरत्नं

श्रीपासनंदिर्विदितः पृथिन्याम् ।

सरस्यतीगच्छविभूषणं च

यभूय भग्यालितरोजहंसः ॥ २३ ॥

ततोऽप्यक्षस्य जगरत्सिद्धे

पदे मनोभे सकलादिकीर्त्तिः ।

महाकविः शुद्धचरित्रधारी
 निर्मथराजा जगति प्रतापी ॥ २४ ॥
 जयति सकलकीर्त्तिर्[तेः] पादपङ्केजभानु-
 र्जगति भुवनकीर्त्तिर्विश्वविख्यातकीर्त्तिः ।
 बहुयतिजनयुक्तः सर्वसावश्यमुक्तः
 कुसुमशरविजेता भव्यसन्मार्गनेता ॥ २५ ॥
 विभुभजननिषेव्यः सत्कृतानेककाव्यः
 परमगुणनिधासः सद्गतालीविलासः ।
 विजितकरणमारः प्राप्तसंसारपारः
 स भवतु गतदोषः शर्मणे वः सतोषः ॥ २६ ॥
 पल्लवमादेस्तपसो विधाता
 क्षमाभिधः श्रीनिलयं धरिष्याम् ।
 जीयाज्जिततानेकपरीपहारिः
 संवोधयन् भव्यगणं चिरं सः ॥ २७ ॥
 भ्रातास्ति तस्य प्रथितः पृथिव्यां
 सद्गन्धवारी जिनदासनामा ।
 तेनेति तेने चरिते पवित्रं
 जङ्घादिनामा [घो] मुनिसत्तमस्य ॥ २८ ॥
 वेशे विदेशे सततं विहारं
 विनन्दता येन कृपाः सुलोकाः ।
 विशुद्धसर्वज्ञमतप्रयोगाः
 परोपकारमततत्परेण ॥ २९ ॥
 स ब्रह्मचारी किल धर्मदासः
 स्तस्यास्ति दिव्यः कविवद्धसङ्गः ।

सौजन्यवल्लीजलद कृतोऽयं
 तद्योगतो व्याकरणप्रवीण ॥ ३० ॥
 कविर्महादेव(इति)प्रसिद्ध-
 स्तन्मित्रमास्ते द्विजवशरत्नम् ।
 महीतले नूनमसौ कृतश्च
 साहाय्यतस्तस्य सुधर्महेतो ॥ ३१ ॥
 मथ कृतोऽयं जिननाथभक्त्या
 गुणानुरागात्[रागाच्च]महामुनीनाम् ।
 पूजाभिधानाद्रहितेन नित्यं
 महाप्रशस्त परमार्थबुद्ध्या ॥ ३२ ॥

ये शृण्वति चरित्रमुत्तममिदं श्रीजबूनासो भुने-
 र्नानाचित्रकथाविभूयितमतिप्रावीण्यसबोधनम् ।
 तेषां स्याद्बहुपुण्यकर्मनिपुणा बुद्धिः शुभ भूरि च
 त्यक्ताशेषभवप्रसूतसुखसार्थस्याशु धर्मास्पदम् ॥ ३३ ॥
 पठनीयं पाठनीयं शास्त्रमेतन्मुनीश्वरैः ।
 जबूस्वामिचरित्राद्वयं रोमान्नजननं नृणाम् ॥ ३४ ॥
 शतव्यं शारदे देवि यदत्र स्खलितं मया ।
 मोहप्रमादयशतं श्रुनाध्वौ[श्रुताध्वौ]को न मुह्यति ॥ ३५ ॥
 जबूस्वामी जिनाधीशो भूयान्मागल्यसिद्धये ।
 भवता भुवि भो भव्या श्रीवीरातिमकेवली ॥ ३६ ॥
 एकविंशप्रमाणानि शतानि च चरित्रके ।
 त्रिंशदयुक्तानि श्लोकानां शुभानां सति निश्चितम् ॥ ३७ ॥
 इति श्रीजबूस्वामिचरित्रे विशुद्धरमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो
 नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ स० ३० वर्षे चैत्रशुद्धि १ रविवारे

No 1423.

ज्ञानार्णवगद्यटीका-भुतसागरः ।

भा०-शिवोऽयं वैनतेयश्च स्मरथास्यैव कीर्तितः ।

अणिमण्डिगुणानर्थरतंयार्थिर्बुधैर्मतः ॥ १ ॥

च०-आचार्यैरिह शुद्धतत्त्वमितिभिः श्रीसिंहनादादयैः

संप्रार्थ्य भुतसागरं कृतिररं भाष्यं शुभं कारितम्

गद्यानां गुणरत्नियं विनयतो ज्ञानार्णवस्यांतरे

विशानंदिगुरुप्रसादजनितं देयादमेयं सुरम् ॥

॥ श्रीज्ञानार्णवस्थितगद्यटीका तत्त्वत्रयप्रकाशिनी समाप्ता ॥ ॥

No. 1429.

त्रिपटिलक्षणमहापुराणसंग्रहः-

शकनूपकालाभ्यन्तरविंशत्यधिकाष्टशतमिताद्भाते ।
 मंगलमहार्थकारिणि विंगलनामनि^१ समस्तजनसुखदे ॥३५॥
 प्रंचम्यामाश्विने गोयुजि^२ दिवसवरे मंत्रिवारे^३ बुधांशे
 पूर्वायां^४ सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे^५ वृश्चिकार्के^६ तुलायाम् ।
 सार्वे^७ शुक्रे कुलीरे^८ रविजसुरगुरौ^९ निष्ठितं भव्यवर्यैः
 प्राप्तेज्यं शास्त्रसार जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥३६॥

यावद्धराजलनिधिर्गगनं हिमांशु-

स्तिग्मशुतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।

तावत्सतां वचसि चेतसि पृतमेत-

च्छ्रोतव्यतास्थितिमुपैति महापुराणम् ॥ ३७ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र (कवित्वमत्र)

तीर्थेशिनां चरितमत्र महापुराणे ।

यद्वा कवीद्रजिनसेनमुखारविद-

निर्यद्वर्चांसि न मनांसि हरन्ति केषाम् ॥ ३८ ॥

महापुराणस्य पुराणपुंसः

पुरा पुराणे तदकारि किञ्चित् ।

कवीशिनानेन यथा न काव्य-

चर्चासु चेतोविकलाः कवीन्द्राः ॥ ३९ ॥

कविवरजिनसेनाचार्यवर्यार्यमासौ

मधुरिमणि न वाच्य नाभिसूनोः पुराणे ।

तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचिनाः

सकलकविकरीद्रघातसिंहो जयन्ति ॥४०॥

१. एकपञ्चाशत्तमे सवत्सरे वर्त्तमाने २ किरणयुक्ते-अर्धादाश्विनशुक्लपंचम्याम् ३ शुरुवारे ४ कन्याख्ये पूर्वाषाढनक्षत्रे ५ धनराशौ मंगले स्थिते चन्द्रे च स्थिते सति ६ वृश्चिकसम्प्रदायौ ७ सार्वे राहौ सति बुधे च सति ८ कर्कराशौ शुक्रे सति ९ रविजेन शनिनोपलक्षित सुरगुरुस्तस्मिन्

यदि सकलकर्त्रीन्द्रोक्तसूक्तप्रचार-

श्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखेऽस्याः ।

कविवरजिनसेनाचार्यवक्त्रारविंद-

प्रणिगदित्पुराणाकर्णनाभ्यर्णकर्णः॥ ४१ ॥

धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुच्यते वक्तुं पुराणे महत्

अध्याः किं तु कथास्त्रिपट्टिपुरुषाख्यानं चरित्रार्णवः ।

कोऽप्यस्मिन्कवितागुणोस्ति कवयोऽप्येतद्वचोऽज्ञालयः

कोऽसायत्र कविः कवीन्द्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयम् ॥४२॥

॥ त्रिषष्टिलक्षणमहापुराण-

महे गुरुक्रमवर्णनो नाम सप्तसप्ततितमं पर्वः॥७७॥

समाप्तमिदं महापुराणम् ॥ १७७४ वर्षे

No. 1399.

स एव-स एव ।

न०-४ २ इत्यार्षे त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंमते भगवद्गुणमन्त्रानां-

• प्रणीते प्रशस्तिव्याचर्णनं नाम सप्तसप्ततितमं परं समाप्तं च महापुगा-

णमिति ॥ मयत् १६३२ वर्षे मार्गसुदि एकादशी तिथौ रविसासर

उत्तराभाद्रपदानक्षत्रे श्रीमूलसंघे नंद्याद्याये बलात्कारगणे सरस्वती-

गच्छे श्रीकुन्दकुदानार्यान्त्रये म० श्रीपदानंदिदेयास्तत्पदे म० श्री-

शुभचन्द्रदेवास्तत्पठे. म० श्रीजिनचन्द्रदेवास्तत्पठे म० श्रीप्रभाचन्द्रदे-

याम्नश्चिष्ट्यभ० श्रीधर्मनंददेवास्तश्चिष्ट्यभ० श्रीललितकीर्तिदेवास्त-

विष्णुमंडलानाम् श्रीनंद्रकीर्तिदेवास्तदाभाये संडेनवालान्यये श्रीपा-

शंभुनायजिनैत्यान्त्रये मालापुराणान्तर्गते समस्तभाविकाभिः शानक-

रथागकाशे विराजते ॥ श्रीचण्डकीर्तनविष्णुव्रतदशनामं दत्तम् ॥

No. 1430

त्रैलोक्यप्रज्ञातिः—मू० मा० शुभचन्द्रः ।

आ०—अद्वयितकर्मविधत्ता णिद्वियकज्जा पण्डसंसार ।

दिद्वसयुलत्थसारा सिद्धा सिद्धि मम दिसतु H १ ॥

च०—चुणिसंख्यं अर्थं करणसंख्यपमाण होइ किं जेत्तं ।

अद्वसहस्रपमाणं तिलोयपण्णत्तिणामाए ॥ ८० ॥ ८०००

एवमाइ य परंपरागइ तिलोयपण्णत्तीए सिद्धो ।

लोयसरूणिखणपण्णत्ती णाम णवमो महाहियारो सम्मत्तो

मंगगप्पभावणट्ठं पवयणभात्तिं पवोधिदेन मया ।

भणिद गंथ पवरं सोहंतु बहुसुदा इरिया ॥

तिलोयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

अथ प्रज्ञास्तिपाठः ।

वृषभो वः श्रिय कुर्याद्वृषभांको वृषाभणीः ।

ध्वस्ता रागादयो येन दोषाः सिंहेन वा मृगाः ॥ १ ॥

चंद्रप्रभो जिनो जीयाच्चंद्राभोपि तनुश्रिया ॥

निःकलंकः कलानेको भ्रातिहीनस्तमोगतः ॥ २ ॥

शांतिः शांतिकरो भूयात्पण्डशस्तीर्थनायकः ।

चकार जगतः शांतिं यो धर्मांमृतवर्द्धणेः ॥ ३ ॥

श्रीवीरं च महावीरं वर्धमानं च सन्मतिम् ।

महांतं प्रणमामीशं कलौ कल्पतरूपमम् ॥ ४ ॥

यदालम्ब्य जना याति पारं ससारचारिधेः ।

अनतमहिमादयं तज्जैनं जयति शासनम् ॥ ५ ॥

जयतु गीतमस्वामिप्रमुखा गणनायकाः ।

सूरयो जिनचक्रांताः श्रीमंतः क्रमदेशकाः ॥ ६ ॥

वर्षे नवैकपंचैक १५१९ पूरणे विक्रमेनतः ।

ज्येष्ठमासे सिते पक्षे पंचम्या भौमवासरे ॥ ७ ॥

अधोमध्योर्ध्वलोकस्य यस्यां प्रज्ञापकं मतम् ।

तस्याधैलोक्यप्रज्ञप्तेऽंश लेखयितुर्बुधे ॥ ८ ॥

गिजंबूहीपपदे ... See my Second Report P. 136

No. 1431.

त्रैलोक्यसार. सटीकः—मू० मा० नेमिचन्द्रः ।

टी०आ०—त्रिभुवनचंद्रजिनेन्द्र भक्त्या नत्वा त्रिलोकसारस्य ।

वृत्तिरियं किंविज्ञप्रबोधनाय प्रकाश्यते विधिना ॥ १ ॥

मू०आ०—वलगोर्विदसिहामणिकिरणकलावरुणचरणणहकिरणं ।

विमलयरणेमिचंद्रं तिहुवणचंद्रं नमसामि ॥ १ ॥

च०—उक्तार्थमेव विशेषतो गायार्थेनाह ॥

वरमज्झिमअवराणं दलकमं भइसालणदणगा ।

गंदीसरगविमाणगजिणालया होति जेडा हु ॥ ९६९ ॥

इति त्रैलोक्यसारः संपूर्णः ॥

No. 1432.

धन्यकुमारचरित्रम्—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ०—श्रीमंतं तं जिनं नत्वा केवलज्ञानलोचनम् ।

वक्ष्ये धन्यकुमारस्य वृत्तं भव्यानुवर्जनम् ॥ १ ॥

च०—गच्छे श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वतीये शुभे

विद्यानंदिगुरुप्रपङ्कमलोत्तासप्तदो भास्करः ।

ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा चारित्रचूडामणिः

श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्जीयात्सतां भूतले ॥ ९२ ॥

इति श्रीधन्यकुमारचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यत्रयनेमि-
दत्तविरचिते धन्यकुमारमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो नाम परमोऽधि-
कारः सपूर्णः ॥

No 1434

धर्मरत्नाकर-जयसेन ।

आ०-लक्ष्मी निरस्तनिखिलापदमाप्नुवतो

लोकप्रकाशरवय प्रभवति भव्या ।

यत्कीर्त्तकीर्त्तनपरा जिनवर्धमान

त नौमि कोविदनुत स्वधिया सुधर्मम् ॥ १ ॥

च०-गोपी मथानवद्या जगति विजयता

सा सखी मुक्तिलक्ष्म्या ॥ ६६ ॥

इति धर्मरत्नाकरे उक्तानुक्तशेषविशेषसूत्रको विंशतितमोऽप्रसरः ।

श्रीवर्धमाननाथस्य मेदार्यो दशमोऽजनि ।

गणभृदशधा धर्मो यो मूर्त्तो वा व्यवस्थितः ॥ १ ॥

मेदार्येण महर्षिभिर्विहरता तेपे तपो दुधर

श्रीखडिलकपत्तनातिकरणाभ्यर्धिप्रभात्रात्तदा ।

शाठ्येनाप्युपतन्वता सुरतरुप्रख्या जनानां श्रिय

तेनागीयत झाडवागड इति त्वेको हि सद्योजनः ॥ १ ॥

धर्मज्योत्स्ना विकिरति सदा यत्र लक्ष्मीनिग्राहा

प्रापुश्चित्रं सकलकुमुदायत्युपेता विकाशम् ।

श्रीमान्सोभून्मुनिजननुतो धर्मसेनो गणीदु-

स्तस्मिन् रत्नत्रितयसदनीभूतयोगीद्रवशे ॥ ३ ॥

भजन्यादीद्रगान पुरिपुरि नितरां प्राप्नुवन्नुद्यमान

तन्वन् शास्त्रार्थदान रुचिरुचिरुचिर सर्वथा निर्दिशाम् ।

विद्यादर्शोपमानं दिशिदिशि त्रिकिरन् स्वं यशो योऽस्तमानं
तेभ्यः श्रीशान्तिपेणः समजनि सुगुरुः पापधूलीसमीरः ॥ ४ ॥

यत्रास्पदं त्रिदधती परमागमश्री-

रात्मन्यमन्यत सतीत्यमिदं नु चित्रम् ।

वृद्धा च संततमनेकजनोपभोग्या

श्रीगोपसेनगुरुराधिरभूत्स तस्मात् ॥ ५ ॥

उत्पत्तिस्तपसां पदं च यशसामन्यो रत्रिस्तेजसा-
मादिः सद्गुणानां [सां] त्रिभिः सुतरसामासीन्निभिः श्रेयसाम् ।

आवासो गुणिनां पिता च शमिनां माता च धर्मात्मनां
न ज्ञातः कलिना जगत्सुगलिना श्रीभारसेनस्ततः ॥ ६ ॥

ततो जातः शिष्यः सकलजनतानन्दजनन-

प्रसिद्धः साधुनां जगति जयसेनाख्य इह सः ।

इदं ध्वजे शास्त्रं जिनसमयसार्थनिश्चितं

हितार्थं जंतूनां स्वमतिभिर्वाद्भिरनिकलः ॥ ७ ॥

यावद्योतयतः सुधाकररवी विश्वं निजांसूक्तै-

र्यावलोकमिमं विभर्ति धरणी यावच्च मेरुः स्थिरः ।

रत्नांशुच्छुरितोत्तरंगपयसो यावत्पयोराशय-

स्तावच्छास्त्रमिदं महर्षिनिबद्धैः स्तावत्पठ्यमानं त्रिये ॥ ८ ॥

इति धर्मरत्नाकरः समाप्तः ।

No. 1111.

पञ्चास्तिकायप्राभृत सटीकम्—

मू० कुंदकुन्दानार्यः । टी० प्रह्लादराजी ।

टी० भा०—स्वसधेदननिद्राय जिनाय परमात्मने ।

शुद्धजीवास्तित्तायाय नित्यानदग्निने नमः ॥ १ ॥

अथ श्रीकुमारनन्दिसैद्धांतदेवशिष्ये [सैद्धांतिकदेवशिष्यैः] प्रसिद्धकथान्यायेन पूर्वविदेहं गत्वा वीतरागसर्वज्ञसीमंधरस्वामितीर्थकरपरमदेवं दृष्ट्वा च तन्मुखकमलविनिर्गतदिव्यवर्णश्रवणादवधारितपदार्थसमूहैः बुद्धात्मतत्त्वादिसारार्थं गृहीत्वा पुनरप्यागतैः श्रीमत्कुंदकुंदाचार्यदेवैः पद्मनंदाद्यपरनामधेयैरंतस्तत्त्वबहिस्तत्त्वगौणमुख्यप्रतिपत्त्यर्थम् । अथत्रा शिवकुमारमहाराजादिसंक्षिपत्त्रिशिष्यप्रतिबोधार्थं विरचिते पंचास्तिकायप्राभृतशास्त्रे यथाक्रमेणाधिकारशुद्धिपूर्वकं तात्पर्यार्थव्याख्यानं कथ्यते । तद्यथा । प्रथमस्तावत्, इंदसयवदियाणमित्यादि पाठक्रमेणैकादशोत्तरशतगाथाभिः पंचास्तिकायपद्धव्यप्रतिपादनरूपेण प्रथमो महाधिकारः । अथवा स एवामृतचंद्रिकाटीकाभिप्रायेण अधिकशतपर्यंतश्च । तदनंतरमभिवंदिकुणं शिरसा इत्यादि पंचाशद्गाथाभिः सप्ततत्त्वपदार्थव्याख्यानरूपेण द्वितीयो महाधिकारः । अथवा स एव टीकाभिप्रायेणाष्टचत्वारिंशद्गाथापर्यंतश्च । अथानंतरं जीवसहावो णाण इत्यादि विंशतिगाथाभिर्मोक्षमार्गमोक्षस्वरूपकथनमुख्यत्वेन तृतीयोधिकार इति समुदायेनैकाशीत्युत्तरशतगाथाभिर्महाधिकारत्रयं ज्ञातव्यम् ॥

मू० आ०—इदसयवदियाणं तिहुअणहितमधुरविसदवका[का]णं ।
अंतातीदगुणाणं णमो जिणाणं जिदभयाणं ॥ १ ॥

मू० च०—एगो मे सस्स हो अप्पा णाणदंसणलक्खणो ।
सेसा मे वाहिरा भावा सव्वे संयोगलक्खणा ॥

टी० च०—समुदायेनैकादशोत्तरशतगाथाभिः पंचास्तिकायप्राभृतः
समाप्तः ।

जिनविंबं जिनागारं जिनपूजां जिनस्तुतिम् ।

यः करोति नरस्तस्य न किञ्चिदुर्लभं भवेत् ॥

इति श्रीपंचास्तिकायजीकी टीका ब्रह्मदेवजीकृता संपूर्णा ।

No. 1447.

॥ परमात्मप्रकाश सटीक -मू० योगीन्द्रदेव ।
 मू०भा० जे जाया ज्ञानगियण कम्मकलक डहेवि ।
 निच्चनिरजणणमया ते परमप्पणवेवि ॥ १ ॥
 मू० च० परमपयगयाण भासउ दिव्वकाउ
 मणसि मुणिवराण मुक्खदो दिव्वजोउ ।
 विसयसुहरयाण दुल्लहो जो हु लोये
 जयउ सिवसरूवो केवलो कोवि बोहो ॥ ३४५ ॥

No 1448

परीक्षामुख सटीकम्-मू० माणिक्यनन्दि ।

भा०-नतामरशिरोरत्नप्रभाप्रोतनखत्विपे ।
 नमो जिनाय दुर्वारमारवीरमदच्छिदे ॥ १ ॥
 अकलकवर्चोभोधेरुद्रे येन धीमता ।
 न्यायविद्यामृत तस्मै नमो माणिक्यनदिने ॥ २ ॥
 प्रभेदुवननोदारचन्द्रिकाप्रसरे सति ।
 मादृशा क नु गण्यते ज्योतिरिगणसन्निभा ॥ ३ ॥
 तथापि तद्वचोऽपूर्वराजनाखचिर सताम् ।
 चेतोहर भृत यद्वज्रद्या नवघटे जलम् ॥ ४ ॥
 वैजेयप्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधत ।
 शान्तिपेणार्थमारब्धा परीक्षामुखपजिका ॥ ५ ॥

श्रीमज्जायावारपार [न्यायपाराधार]स्यामेयप्रमेयरत्नसरस्यावगा-
 हनमव्युत्पन्ने कर्तुं न पार्यत इति तदवगाहनाय पोतप्रायमिदं प्रकर-
 णमाचार्यः प्राह । तत्प्रकरणस्य च सवधादित्रयापरिज्ञाने सति प्रेक्षावता
 प्रवृत्तिर्न स्यादिति तन्नयानुवादपुर सर वस्तुनिर्देशपर प्रतिज्ञाश्लोकमाह ।

प्रमाणादर्थसंसिद्धिस्तदाभासाद्विपर्ययः ।

इति वक्ष्ये तयोर्लक्ष्म सिद्धमल्पं लघीयतः ॥ १ ॥

न०—अकलंकशशांकेर्यत्प्रकटीकृतमखिलमाननिभनिकरम् ।

तत्संक्षिप्तं सूरैर्भिरुमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥ १ ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रमाणाद्याभाससमुद्देशः पठः परि-
च्छेदः ।

श्रीमान्विजयनामाभूदग्रणीर्गुणशालिनाम् ।

वदरीपालश्शालिव्योमशुमणिर्नितः ॥ १ ॥

तदीयपत्नी भुवि विश्रुतासी-

ज्ञाणांबनामा गुणशीलधामा ।

यां रेवतीति प्रथिताविकेति

प्रभावतीति प्रवदंति संतः ॥ २ ॥

तस्यामभूद्विश्वजनीनवृत्ति-

दानांबुवाहो भुवि हीरपाख्यः ।

स्वगोत्रविस्तारनर्भोभुमाली

सम्यक्त्वरत्नाभरणार्चितांगः ॥ ३ ॥

तस्योपरोधवशतो विशदोरुकीर्त्ति-

र्माणिक्यनंदिकृतशास्त्रमगाधबोधम् ।

स्पष्टीकृतं कतिपयैर्ननैरुदारै-

र्वालप्रबोधकरमेतदनंतवीर्यैः ॥ ४ ॥

इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेयपरीक्षामुखवृत्तिः समाप्ता ।

No. 1452.

पाण्डवपुराणम्—शुभचन्द्रः ।

आ०—सिद्धं सिद्धार्थसर्वस्वं सिद्धिदं सिद्धसत्पदम् ।

प्रमाणनयसंसिद्धं सर्वज्ञं नौमि सिद्धये ॥ १ ॥...

भद्रबाहुर्महाभद्रो महाबाहुर्महातपाः ।
 स जीयात्सकलं येन श्रुतं ज्ञातं कलौ विदा ॥ १२ ॥
 विशाखो विश्रुता शाखा सुशाखो यस्य पातु माम् ।
 स भूतले मिलन्मौलिहस्तमूलोकसंस्तुतः ॥ १३ ॥
 कुंदकुदो गणो येनोज्जयंतगिरिमस्तके ।
 सोवताद्वादिता द्वादशी पापाणघटिता कलौ ॥ १४ ॥
 समंतभद्रो भद्रार्थो भातु भारतभूषणः ।
 देवागमेन येनात्र व्यक्तो देवागमः कृतः ॥ १५ ॥
 पूज्यपादः सदा पूज्यपादः पूज्येः पुनातु माम् ।
 व्याकरणार्णवो येन तीर्णो विस्तीर्णसद्गुणः ॥ १६ ॥
 भकलंकोऽकलंकः स कलौ कलयतु श्रुतम् ।
 पादेन ताडिता येन मायादेवी घटस्थिता ॥ १७ ॥
 जिनसेनयातिर्जयाज्जिनसेनः कृतं वरम् ।
 पुराणपुरुषारथ्यार्यपुराणं येन धीमता ॥ १८ ॥
 गुणभद्रभदतोऽत्र भगवान् भातु भूतले ।
 पुराणाद्वै प्रकाशार्थं येन सूर्यायितं लघु ॥ १९ ॥
 तत्पुराणार्थमालोक्य धृत्वा सारस्वत श्रुतम् ।
 मानसे पांडवानां हि पुराण भारत ब्रुवे ॥ २० ॥

च०—श्रीमूलसंघे ज्जनि पद्मनंदी

तत्पट्टधारी सकलादिकीर्त्तिः ।

कीर्त्तिः कृता येन च मर्त्यलोके

शास्त्रार्थकर्त्री सकलापि चित्रा ॥ ६७ ॥

भुवनकीर्त्तिरभृद्भुवनाद्भुतै-

र्भुवनभासनचारुमतिः स्तुतः ।

वरतपधरणोद्यतमानसो

भवभयाहिखगेद् क्षितिबत्क्षमी ॥ ६८ ॥

चिद्रूपवेत्ता चतुरशिरतन-

धिद्रूपणधर्षितपादपद्मकः ।

सूरिश्च चद्रादिचयैधिनोतु वै

चारित्र्यशुद्ध[र्द्धि] खलु नः प्रसिद्धिदम्[दाम्] ॥ ६९ ॥

विजयकीर्त्तियतिर्मुदितात्मको

जितनतान्यमनःसुगतैः स्तुतः ।

अवतु जैनमत सुमतो मतो

नृपतिभिर्भक्तो भक्तो विभुः ॥ ७० ॥

पट्टे तस्य गुणाबुधिर्नतधरो धीमान् गरीयान् वरः

श्रीमच्छ्रीशुभचद्र एव विदितो वादीभर्षिहो महान् ।

तेनेद चरित विचारसुकर चाकारि चचद्रुचा

पाडोः श्रीशुभसिद्धिसातजनक सिद्धयै सुतानां सदा ॥ ७१ ॥

चद्रनार्थचरित चरितार्थ

पद्मनाभचरित शुभचद्रम् ।

मन्मथस्य महिमानमतद्रो

जीवकस्य चरित च चकार ॥ ७२ ॥

चदनायाः कथा येन हृत्वा [ब्धा] नादीश्वरी तथा ।

आशाधरकृतार्चाया वृत्ति(.) सहृत्तिशालिनी ॥ ७३ ॥

त्रिंशच्चतुर्विंशतिपूजन च

सहृत्तिसिद्धार्चनमाव्यधत्त ।

सारस्वतीयार्चनमत्र शुद्ध

चिंतामणीयार्चनमुच्चरिष्णु ॥ ७४ ॥

श्रीकर्मदाहविधिबन्धुरसिद्धसेवां

नानागुणौघगणनाथसमर्चनं च ।

श्रीपार्श्वनाथवरकाव्यसुपंजिकां च

यः संचकार शुभचंद्रयतींद्रचंद्रः ॥ ७५ ॥

उद्यापनमदीपिष्ट पल्योपमविधेश्च यः ।

चारित्रशुद्धितपसश्चतुस्त्रिंशदशात्मनः ॥ ७६ ॥

संशयवदनविदारणमपशब्दसुखंडनं परं तर्कम् ।

सतत्तन्निर्णयं वरस्वरूपसंबोधिनीं वृत्तिम् ॥ ७७ ॥

अध्यात्मपद्यवृत्तिं सर्वार्थापूर्वसर्वतोभद्रम् ।

योऽकृत सव्याकरणं चिंतामणिनामधेयं च ॥ ७८ ॥

कृता येनांगपञ्चमिः सर्वांगार्थप्ररूपिका ।

स्तोत्राणि च पथिन्नाणि पद्मादाः श्रीजिनोशिनाम् ॥ ७९ ॥

तेन श्रीशुभचंद्रदेवविदुषा सत्पांडवानां परं

दीप्यद्वंशविभूषणं शुभभरभ्राजिष्णु शोभाकरम् ।

शुभद्वारतनामनिर्मलगुणं सच्छब्दचिंतामणिं

पुण्यपुण्यपुराणमत्र हुकरं चाकारि प्रीत्या महत् ॥ ८० ॥

शिष्यस्तस्य समृद्धिबुद्धिविशदो यस्तर्कवेदी य[प]ते

वैराग्यादिनिशुद्धिवृद्धजनकः श्रीपालवर्णी महान् ।

सशोभ्याखिलपुस्तकं वरगुणं सत्पांडवानामिदं

तेनालेखि पुराणमर्थनिकरं पूर्वं वरे दुस्तके ॥ ८१ ॥

श्रीपालवर्णिना येनाकारि शास्त्रार्थसंपत्ते ।

साहाय्यं स चिरं जीयाद्दरविद्याविभूषणः ॥ ८२ ॥

ये भृश्वन्ति पत्रंति पांड्यगुणं सलेखयंत्यादरा-

सदमीराज्यनरापिपत्यसुरता चक्रितरश्वेशिनाम् ।

भुक्त्वा भोगमिदं पुराणमखिलं सर्वोभुवत्युन्नता
 मुक्तौ ते भवभीमनिम्नजलधिं सतीर्य सात गता ॥८३॥
 अर्हंतो ये जिनेन्द्रा वरवचनत्रयै प्रीणयंतः सुभयान्
 सिद्धाः सिद्धिं समृद्धिं ददत इह शिव साधवः सिद्धिशुद्धाः ।
 वृक्षद्वोध सुवृत्तजिनवरवचन तीर्थराट्प्रोक्तधर्म-
 स्तत्सच्चैत्यानि रम्या जिनवरनिलया संतु नस्ते सुसिद्धये ॥८४॥
 यावच्चद्रार्कताराः सुरपतिसदन तोयधिः शुद्धधर्मो
 यावद्भूगर्भदेवाः सुरनिलयगिरिर्देवगंगादिनद्यः ।
 यावत्सकल्पवृक्षास्त्रिभुवनमहिता भारते वे जगत्यां
 तावत्स्थेयात्पुराणशुभशतजनकभारतपाडवानाम् ॥८५॥
 श्रीमद्विक्रमभूषतेर्द्विकहते स्पष्टाष्टसंख्ये शते
 रम्येष्टाधिकवत्सरे १६०८ सुखकरे भाग्रे द्वितीयातिथौ ॥
 श्रीमद्भागवरनीवृतीदमतुले श्रीशाकवाटे पुरे
 श्रीमच्छ्रीपुरुषाभिधे विरचिते स्थेयात्पुराणचिरम् ॥८६॥

इति श्रीपांडवपुराणे भारतनाम्नि भ० श्रीशुभचद्रप्रणीते ब्रह्मश्री-
 पालसाहाय्यसापेक्षे पांडवोपसर्गसहनकेवलोत्पत्तिमुक्तिसर्वार्थसिद्धिग-
 मनवर्णनं नाम पञ्चविंशतितमं पर्व ॥ २५ ॥ सवत् १६५३ वर्षे
 सहस्रं मासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्या तिथौ भौमवासरे श्रीआदिनाथचै-
 त्यालये श्रीमूलसधे नद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुदकु-
 दाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनदिदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्त-
 त्पट्टे भ० जिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीप्रभाचंद्रदेवा मडलाचार्यश्री-
 धर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० विशालकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० लक्ष्मीचंद्र-
 देवास्तत्पट्टे भ० सहस्रकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मडलाचार्यश्रीनेमिचंद्र-
 स्तस्मै सत्पात्राय जिनगृहवासिनी आचिका रूपी तया इदं शास्त्रं
 पांडवपुराणाख्यं ज्ञानावरणीयकर्मक्षयनिमित्तं लिखाप्यं प्रदत्तम् ॥

No. 1454.

पुरुषार्थसिद्धयुपायः सटीकः—मू० अमृतचन्द्रसूतिः ।

टी० भा०—चंद्रप्रभजिनं वाणीं नत्वा गुरुपदांबुजम् ।

पुमर्थसिद्धयुपायस्य कुर्वे टीकां मनोहराम् ॥ १ ॥

अथ श्रीमानिषयाचार्यवर्यः श्रीमदमृतचंद्रमन्त्रारकः कलिकालगण-
धरदेवः भग्यपुंडरीकेभ्यः पुरुषार्थसिद्धयुपायं प्रकाशयन्निष्ठदेवता-
विशेषमाशिर्वादात्मकमंगलं कथयन्नमस्करोति ।

अथ मूलसूत्रम् ॥

तज्जयति परं ज्योतिः समं समस्तैरनंतपर्याये ।

दर्पणतल इव सकला प्रतिफलति पदार्थगालिका यत्र ॥ १ ॥

टी० च०—इत्यमृतचंद्रसूरीणां कृतिः पुरुषार्थसिद्धयुपायोऽयम् ।

नाम जिनप्रवचनरहस्यकोशः समाप्त इति ॥ २२७ ॥

अयं पुनर्यस्यसिद्धयुपायः यथः इति अमृतचंद्रसूरीणां अमृतचंद्र-
मन्त्रारकाणां इयं कृतिः इयं कर्तव्यता अस्य पुरुषार्थसिद्धयुपायस्या-
परनाम प्रवचनरहस्यकोशो वर्त्तते इति कथनेन समाप्त इति ॥ २२७ ॥

इति श्रीपुरुषार्थसिद्धयुपायः समाप्तः ॥

No 1462

भद्रबाहुचरित्रम्—रतनन्दी ।

आ०—सुदोषभानुना भित्वा जनानामांतरं तमः ।

यः सन्मतिरुत्तमापन्नः सन्मतिः सन्मतिं क्रियान् ॥ १ ॥

च०—यादीर्भेष्टमदप्रमर्दनहरेः शीलामृताभोनिषे.

शिष्यः श्रीमदनंतकीर्त्तिगणिनः सत्कीर्त्तिकांतानुव. ।

स्मृत्वा श्रीललितादिकीर्त्तिमुनिपं शिक्षागुरुं सद्गुण

चक्रे चारु चरित्रमेतदनव रत्नादिनंदी मुनि ॥ ७४ ॥

इतिहाससमासोयमत्रावहितचेतसाम् ।

आश्रयन्ति शुभान्युच्चैर्निर्जयन्त्यशुभान्यपि ॥ ६ ॥

श्रीपार्श्वनाथकाकुत्स्थचरितं येन कीर्तितम् ।

तेन श्रीवादिराजेन वृद्धा याशोधरी कथा ॥ ७ ॥

No. 1495.

वर्धमानचरित्रम्—असगः ।

आ०—अयं त्रिलोकीतिलकायमाना-

मात्यन्तिकीं ज्ञातसमस्ततत्त्वम् ।

उपागतं सन्मतिमुज्ज्वलोक्तिं

धंदे जिनेद्रं हतमोहतद्रम् ॥ १ ॥

च०—कल्पाः कल्याणमुच्चैः सपदि जिनपतेः पंचमं तस्य कृत्या

भूयान्नोऽप्यस्य भक्त्या ध्रुवमनतिचिरात्सिद्धिसौख्यस्य सिद्धिः ।

इत्यंतर्धितयंतः स्तुतिमुखरमुखास्तं प्रदेशं परीत्य .

प्रीताः शक्रादयः स्वं प्रतिययुरमरा धाम संप्राज्यसंपत् ॥ १० ॥

इत्यसगकृते श्रीवर्धमानचरिते महाकाव्ये भगवच्चिराणमनो

नामाष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

मुनिचरणरजोभिः सर्वदा भूतधात्र्यां

प्रणतिसमयलम्बैः पावनीभूतमूर्धा ।

उपशम इव मूर्त्तः शुद्धसम्यक्त्वयुक्तः

पटुमतिरिति नाम्ना विभ्रुतः आवकोऽभूत् ॥ १ ॥

तनुमपि तनुतां यः सर्वपर्योपवासै-

स्तनुमनुपमधीः स प्रापयन् संचिनोति ।

सततमपि विभृतिं भूयसीमन्नदान-

प्रभृतिभिरुपपुण्यं कुंदशुभ्रं यशश्च ॥ २ ॥

भक्तिं परामविरतां समपक्षपातां-
 मातन्वती मुनिनिकायचतुष्टयेपि ।
 वेरित्तिरित्यनुपमा भुवि तस्य भार्या
 सम्यक्त्वशुद्धिरिव भूक्तिमती सदाभूत् ॥ ३ ॥
 पुत्रस्तयोरसग इत्यवदातकीर्त्यो-
 रासीन्मनीषिनिबहप्रमुखस्य शिष्यः ।
 चंद्रांशुभ्रयशसो भुवि नागनंदा-
 चार्यस्य शब्दसमयार्णवपरगस्य ॥ ४ ॥

सदृत्तं दधना स्वभावमृदुना निःश्रेयसप्रार्थिना
 साधूनां हृदयोपमेन भुविना, संप्रेरितः प्रेयसा ।
 एतत्सादरमार्थं त्रिदिगुरुणा सिद्धये व्यधत्तासगः
 कीर्त्युत्कीर्त्तनमात्रचारुचरितं श्रीसन्मतेः सन्मतेः ॥ ५ ॥
 इति वर्धमानचारित्रं समाप्तम् ॥

संवत् १६७९ वर्षे आश्विनमासे शुक्लपक्षे नवमीदिने सोमवारे
 श्रीमूलसंधे सरस्वतीगच्छे बलात्कारगणे नंदासाये भट्टारकश्रीप्रभा-
 त्रधर्मचंद्रललितकीर्तिचंद्रकीर्त्यादीनां पदे श्रीमद्देवेंद्रकीर्तिस्तद्विप्रांते-
 यामिनो मंदीकृतमिथ्यावादिनो हर्षकीर्तिनामो मुनेरिदं पुस्तकं तिर-
 स्केयात् ॥

No. 1477.

विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशः ।

आ०—ॐ ऐं ह्रीं ॐ दिव्यार्केन्द्रस्थानभयशैलशेखराय नमः ।
 समुल्लसन्नचल(चल) दिलीललहरीभरात्तावितपूर्वोत्तरप्रदेश-
 न०—मत्पात्रदानपरपुरुषमंतरेण न केवलावबोधाचरणं पशुपाश-
 निराकरणं च विदध्यात् ॥

इति श्रीदुर्वा श्रीमदु]त्सर्गापवादवचनैकांतोपनिषत्सु विद्यातत्त्वे
भारतीयोपदेशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥

No. 1483.

संमेदशिखरिमाहात्म्यम्—दीक्षितदेवदत्तः ।

आ०—ध्यात्वा यत्पदपाथोजं भव्याः संसारपारगाः ।

सारात्सारं सदाधारं तमर्हंतं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

गुरुं गणेशं वाणीं च ध्यात्वा स्तुत्या प्रणम्य च ।

संमेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीक्रियते मया ॥ २ ॥

जिनेन्द्रभूषणयतिर्यतिधर्मपरायणः ।

तस्योपदेशात्संमेदवर्णने मद्भिरोत्सुका ॥ ३ ॥

भहारकपदस्थायी स यतिः सत्कविप्रियः ।

भवाब्धितरणायेह सत्कथापोतसज्जकः ॥ ४ ॥

माहात्म्यपूर्त्तिसिद्धयर्थं वंदे सिद्धगणं हृदि ।

सद्बुद्धिं ते प्रयच्छंतु वाणी मे काव्यरूपिणीम् ॥ ५ ॥

संमेदशैलनृत्तांतो महावीरेण भाषितः ।

गौतम प्रति भूयः स लोहानार्येण वीमता ॥ ६ ॥

तत्सद्वाक्यानुसारेण देवदत्तारयसत्कविः ।

संमेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीकुरुतेऽगुना ॥ ७ ॥

च०—११६ ॥ इति श्रीभगवद्लोहाचार्यानुक्रमेण श्रीभहारकजिनेन्द्रभूषणोपदेशाच्छ्रीमदीक्षितदेवदत्तकृते श्रीसंमेदशिखरिमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः नाम एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

No. 1492.

सारसूक्तावलिः ।

आ०—धीरं विश्वगुरुं नत्वा कृत्वा यत्नेन संग्रहम् ।

सदोपकारिसूक्ताली स्वान्यपाठाय लिख्यते ॥ १ ॥

च०—वामनावतारे हि वामनेन श्रीरैवतके श्रीनेमिनाथाय(तने)
 बलिबंधसामर्थ्यार्थं तपस्तेपे इति तत्र (प्रभासपुराणे) कथा । इति
 श्रीसारसूक्तावली संपूर्णा ॥ संवत् १६५० वर्षे माघवदि ७ शुक्ले श्री-
 मंडपाचले पंडितप्रवर पं० श्रीमुनिचंद्रगणिकृते पं० शिवहंसेन लिखिता ।

No. 1498.

सुभाषितार्णवः ।

आ०—ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥ धर्मपद्धतिः ॥

चंद्रनाथं जिनं नत्वा जितघातिचतुष्टयम् ।

सुभाषितार्णवं वक्ष्ये ज्ञानविज्ञानकारणम् ॥ १ ॥

च०—आदौ चित्ते ततः काये सतां संलीयते जरा ।

असतां तु पुनः काये चित्ते नैव कदाचन ॥ १३ ॥

इति सुभाषितार्णवग्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १६०९ वर्षे भाद्रपद-
 मासे शुक्लपक्षे पंचमीदिवसे बुधवासरे स्वातिनक्षत्रे ऐन्द्रयोगे...

No. 1496.

सुदर्शनचरित्रम्-नेमिदत्तः ।

आ०—नत्वा पंचगुरुन् भक्त्या पंचमीगतिनायकान् ।

सुदर्शनमुनेश्चारु चरित्रं रचयाम्यहम् ॥ १ ॥

च०—श्रीमूलसंघे वरभारतीये

गच्छे बलात्कारगणेतिरम्ये ।

श्रीकुंदकुंदाख्यमुनीन्द्रवंशे

जातः प्रभाचंद्रमहामुनीन्द्रः ॥ ४७ ॥

पट्टे तदीये मुनिपद्मनंदी

भट्टारको भग्यसरोजभानुः ।

जातो जगन्नयहितो गुणरत्नसिंधुः

कुर्यात्सतां सारसुखं यतीशः ॥ ४८ ॥

तत्पट्टपद्माकरभास्करोऽत्र

देवैर्द्रकीर्त्तिर्मुनिचक्रवर्त्ता ।

तत्पादपङ्केजसुभक्तियुक्तो

विद्यादिनंदी धरितं चकार ॥ ४९ ॥

तत्पट्टेऽजनि मालिभूषणगुरुधारित्रचूडामणिः

संसारान्बुधितारणैकचतुरार्थितामणिः प्राणिनाम् ।

सूरिः श्रीश्रुतसागरो गुणनिधिः श्रीसिंहनंदी गुरुः

सर्वे ते यतिसत्तमाः शुभतराः कुर्वतु वो मंगलम् ॥ ५० ॥

गुरूणामुपदेशेन सधरित्रमिदं शुभम् ।

नेमिदत्तो व्रती भक्त्या भावयामास शर्मदम् ॥ ५१ ॥

इति श्रीसुदर्शनचरिते पंचनमस्कारमाहात्म्यप्रदर्शके ब्रह्मनेमिद-
त्तविरचिते सुदर्शनमहामुनिमोक्षलक्ष्मीसंप्राप्तिव्यावर्णनो नाम द्वाद-
शोधिकारः समाप्तः ॥ १२ ॥

No. 1502.

हरिवंशपुराणम्— जिनसेनाचार्यः ।

भा०—सिद्धं धौव्यव्ययोत्पादलक्षणं द्रव्यसाधनम् ।

जैनं द्रव्याद्यपेक्षातः साधनाद्यय शासनम् ॥ १ ॥

भुद्धज्ञानप्रकाशाय लोकालोकैकभानवे ।

नमः श्रीवर्धमानाय वर्धमानजिनेशने ॥ २ ॥

च०—प्रतापवदयाखिलराजके नृपे

प्रज्ञासति क्षमातलमुपशासने ।

जरत्कुमारे जनितादराः प्रजाः

प्रकाममापुः प्रमदं धरातले ॥ १ ॥

कलिगराजस्य नृपस्य देहजा
 जरत्कुमारस्य बधूर्बधूतमा ।
 सुखेन लेभे जगतः सुखावहं
 वसुध्वजं राजकुलध्वजं सुतम् ॥ २ ॥

स तत्र युनि व्यवसायिनि क्षितिं
 जरत्कुमारे हरिवंशशेखरे ।
 निधाय यातस्तपसे वनं सतां
 कुलव्रतं तीव्रतपोनिषेवणम् ॥ ३ ॥
 सुतोऽभवच्छंद्र इव प्रजाप्रियो
 वसुध्वजाद्यातुःसुर्वसूपमः ।
 स भीमवर्मास्य कलिगपालक-
 स्तदन्वयेऽनीयुग्नेकशो नृपाः ॥ ४ ॥

कपिष्ठनामान्त्रयभूषणस्त्वभु-
 दजातशत्रुस्तनयस्ततोऽभवत् ।
 स शत्रुसेनोऽस्य जितारिरंगज-
 स्तदंगजोऽय जितशत्रुरीश्वरः ॥ ५ ॥

भयान्न किं श्रेणिक वेत्ति भूपतिं
 नृपेन्द्रसिद्धार्थकनीयसीपतिम् ।
 इमं प्रसिद्धं जितशत्रुमाख्यया
 प्रतापवंतं जितशत्रुमंडलम् ॥ ६ ॥

जिनेन्द्रवीरस्य समुद्रयोत्सवे
 तदागतः कुंडपुरं सुदृढतः ।
 सुपुजितः कुंडपुरस्य भुभृता
 नृपोऽयमाखंडतुल्यविक्रमः ॥ ७ ॥

विदित्य पूज्योपि महीं महीयसां
 महामुनिर्मोचितकर्मबंधनः ।
 इयाय मोक्षं जितशत्रुकेवली
 निरंतरसौख्यप्रतिबद्धमक्षयम् ॥ १४ ॥
 जिनेन्द्रवीरोपि विबोध्य संततं
 समंततो भव्यसमूहसंततिम् ।
 प्रपद्य पावानगरीं गरीयसीं
 मनोहरोद्यानवरे तदीयके ॥ १५ ॥
 चतुर्थकाले ऽर्धचतुर्थमासके-
 विहीनताविश्वतुरब्दशेषके ।
 स कार्तिके स्वातिषु कृष्णभूतसु-
 प्रभातसंध्यासमये स्वभावतः ॥ १६ ॥
 अघातकर्माणि निरुद्धयोगको
 विधूय घातींधनवद्विबंधनः ।
 विबंधनस्थानमवाप शंकरो
 निरंतरांयोरुखानुबंधनम् ॥ १७ ॥
 स पंचकल्याणमहामहेश्वरः
 प्रसिद्धनिर्वाणमहे चतुर्विधैः ।
 शरीरपूजाविधिना विधानतः
 सुरैः समभ्यर्च्यत सिद्धशासनः ॥ १८ ॥
 ज्वलत्प्रदीपालिकया प्रवृद्धया
 सुरासुरैर्दापितया प्रदीप्रया ।
 तदा स्म पावानगरी समंततः
 प्रदीपिताकाशतला प्रकाशते ॥ १९ ॥

तथैव च श्रेणिकपूर्वभूभुजः

श्रुत्य कल्याणमहं सहस्रजाः ।

प्रजम्भुरिन्द्राश्च सुरैर्यथायथं

प्रयाचमाना जिनबोधिमार्थिनः ॥ २० ॥

ततश्च लोकः प्रतिवर्षमादरा-

त्प्रासिद्धदीपालिकयात्र भारते ।

समुद्यतः पूजयितुं जिनेश्वरं

जिनेन्द्रनिर्वाणविभूतिभक्तिभाक् ॥ २१ ॥

त्रयः क्रमात्केवलिनो जिनात्परे

द्विपटिवर्षांतरभाविनोऽभवन् ।

ततः परे पंच समस्तपूर्विण-

स्तपोधना वर्षशतांतरे गताः ॥ २२ ॥

त्र्यशीतिके वर्षशते तु रूपयुक्

दशैव गीता दशपूर्विणः शते ।

द्वये च विंशेऽगभृतोऽपि पंच ते

शते च साष्टादशके चतुर्मुनिः ॥ २३ ॥

गुरुः सुभद्रो जयभद्रनामा

परो यशोबाहुरनंतरस्ततः ।

महार्हलोहार्यगुरुश्च ये दधुः

प्रसिद्धमाचारमहांगमत्र ते ॥ २४ ॥

महातपोवृद्धिनयंधरः श्रुता-

मृषिश्रुतिं गुप्तपदादिकां दधन् ।

मुनीश्वरोऽन्यः शिवगुप्तसंज्ञको

गुणैः स्वमर्हद्भलिरप्यधात्पदम् ॥ २५ ॥

समंदरायोंपि च मित्रती रविं
गुरु तथान्यौ बलदेवमित्रकौ ।
विवृद्धमानाय त्रिरत्नसंयुतः

[विवर्धमानत्रिकरत्नसंयुत]

श्रियान्वितः सिंहबलश्च वीरवत् ॥ २६ ॥

स पद्मसेनो गुणपद्मखड्गभृत्
गुणामणीर्व्याघ्रपदादिहस्तकः ।

स नागहस्ती जितदण्डनामभृ-

त्त नदिपेणः प्रभुदीपसेनकः ॥ २७ ॥

तपोधनः श्रीधरसेननामकः

सुधर्मसेनोपि च सिंहसेनकः ।

सुनदिपेणेश्वरसेनकौ प्रभू

सुनंदिपेणाभयसेननामकौ ॥ २८ ॥

स सिद्धसेनोभयभीमसेनकौ

गुरु परो तौ जिनशातिपेणकौ ।

भखडपट्खंडमखडितस्थितिः

समस्तसिद्धांतमधत्त योर्ज्यतः ॥ २९ ॥

दधार कर्मप्रकृतिं श्रुतिं च यो

जिताक्षवृत्तिर्जयसेनसद्गुरुः ।

प्रसिद्धवेयाकरणप्रभाववा-

नशेषराज्ञातसमुद्रपारगः ॥ ३० ॥

तदीयाशिष्योऽमितसेनसद्गुरुः

पवित्रपुष्पाटगणामणी गणी ।

जिनेन्द्रसच्छाशनवत्सलात्मना
 तपोभृता वर्षशताधिजीविना ॥ ३१ ॥
 स्रुशास्त्रदानेन वदान्यताऽमुना
 वदान्यमुख्येन भुवि प्रकाशिता ।
 तदप्रजो धर्मसहोदयः शमी
 समप्रधीर्धर्म इवात्तविग्रहः ॥ ३२ ॥
 तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः
 क्षिपन् बभौ कीर्तितकीर्तिप्रेणभाः ।
 तदप्रशिष्येण दिव्यप्रसौख्यभा-
 गरिष्टनेमीश्वरभक्तिभारिणा ॥ ३३ ॥
 स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा
 धियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।
 यदत्र किञ्चिद्रचितं प्रमादतः
 परंस्परव्यादितिदोषदूषितम् ॥ ३४ ॥
 तदप्रमादास्तु पुराणकोविदाः
 स्रजंतु जंतुस्थितिशक्तियेदिनः ।
 प्रशस्तयंशो हरिवंशपर्यंतः
 क्व मे मतिः क्वाल्पतराल्पशक्तिका ॥ ३५ ॥
 अनेन पुण्यप्रभवस्तु केवलं
 जिनेन्द्रवंशस्तवनेन व्याङ्कितः ।
 न काव्यबंधव्यसनानुबंधतो
 न कीर्तिसंतानमहामनीषया ॥ ३६ ॥
 न काव्यगर्वेण न चान्यवीक्षया
 जिनस्य भक्त्यैव कृता कृतिर्मया ।

जिनाश्चतुर्विंशतिरत्र कीर्त्तिताः
 सुकीर्तयो द्वादश चक्रवर्तिनः ॥ ३७ ॥
 नव त्रिधा सीरिहरिप्रतिद्विप-
 क्षिपटिरित्यं पुरुषाः पुराणगाः ।
 अवांतरेनेकशतानि पार्थिवा
 महीचरा व्योमचराश्च भूरिशः ॥ ३८ ॥
 क्षितौ चतुर्वर्गफलोपभोगिनः
 पुराणमुख्येऽत्र यशस्विनः स्तुताः ।
 अगण्यपुण्यं हरिवंशकीर्तिना
 यदत्र गण्यं गुणसंकितं मया ॥ ३९ ॥
 फलादमुष्मात्तु मनुष्यलोकजा
 भवंतु भव्या जिनशासनस्थिताः ।
 जिनस्य नेमेधरितं चराचरं
 प्रसिद्धजीवादिपदार्थभासनम् ॥ ४० ॥
 प्रवाच्यतां वाचकमुख्यसज्जनैः
 सभागतैः श्रोत्रपुटैः प्रपीयताम् ।
 जिनेन्द्रनामग्रहणं भवत्यलं
 महादिपीडापगमस्य कारणम् ॥ ४१ ॥
 प्रवाच्यमानं दुरितस्य दारुण
 सतां समस्तं चरितं किमुच्यते ।
 कुर्वंतु व्याख्यानमनन्यचेतसः
 परोपकाराय च मुक्तिहेतवे ॥ ४२ ॥
 सुमंगलं मंगलकारिणाभिदं
 निमित्तमप्युत्तममार्थिनां सताम् ।

महीपसुर्गे शरणं सुशान्तिकृत्
 सुशाकुनं शास्त्रमिदं जिनाश्रयम् ॥ ४३ ॥
 प्रशासनाच्छासनदेवताश्च या
 जिनांश्चतुर्विंशतिमाश्रिताः सदा ।
 हिताः सतामप्रतिचक्रयान्विताः
 प्रयाचिताः सन्निहिता भवन्तु ताः ॥ ४४ ॥
 गृहीतचक्रा प्रतिचक्रदेवता
 तथोज्जयन्तालयसिंहवाहिनी ।
 शिवाय यस्मिन्निह सन्निधीयते
 क्व तत्र विघ्नाः प्रभवति शासने ॥ ४५ ॥
 महोरगा भूतपिशाचराक्षसा
 हितप्रवृत्तौ जनविघ्नकारिणः ।
 जिनेशिनां शासनदेवतागण-
 प्रभावशक्त्याय समं अयंति ते ॥ ४६ ॥
 प्रकाममोक्षांकितकामसिद्धयः
 प्रसिद्धधर्मार्थविमोक्षलब्धयः ।
 भवंति तेषां स्फुटमल्पयत्नतः
 पठति भक्त्या हरिवशमत्र ये ॥ ४७ ॥
 निवार्य मात्सर्यमवार्थवीर्यया
 धिया सुधैर्योर्जितया जिनादराः ।
 अनार्यवर्याः सहिताः सपर्यया
 पुराणमार्याः प्रथयन्तु विष्टपे ॥ ४८ ॥
 किं मेऽथवा प्रार्थनया यतस्ततः
 स्वभागतो विश्वभरक्षमाचिदः ।

पयोधरोन्मुक्तमित्रांबु भूधरा
विध्या[धा]य मूर्ध्नि प्रथयंतु भूतले ॥ ४९ ॥

सुपृष्टमुत्सृष्टमुदात्तशब्दकै-
र्नवं पुराणं च पुराणवारि सत् ।
महानुकूलैर्जनतासरिक्कुलै-
श्वतुःसमुद्रांतमिदं प्रतन्यते ॥ ४९ ॥

जयंति देवाः सुरसंघसेविताः
प्रजातिशांतिप्रदशांतशासनाः ।

विशुद्धकैवल्यविनिद्रदृष्टयः
सुदृष्टतत्त्वा भुवने जिनेश्वराः ॥ ५० ॥

जयत्प्रजय्या जिनधर्मसंततिः
प्रजास्विवक्षेम सुभिक्षमस्त्वतः ।

सुखाय भूयात्प्रतिवर्षवर्षणैः

सुजातसत्या वसुधाऽसुधारिणाम् ॥ ५१ ॥

शाकेऽप्यदशतेषु सप्तसु दिशं पंचोत्तरेषूत्तरां
पार्तीद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीगुहमे दक्षिणाम् ।
पूर्वा श्रीमदवंतिभूमृति नृपे वत्सादिराजेऽपरां
सौर्याणामथ मंडलं जययुते वीरे वराहेऽप्रति ॥ ५२ ॥

कल्याणैः परिवर्धमानविपुलश्रीवर्धमाने पुरे
श्रीपार्श्वालयात्तत्रराजवसतौ पर्याप्तशेषः पुरा ।
पथाद्दोस्तटिकाप्रजाप्रजनितप्राज्यार्चनावर्च[र्ज]ने
शांतिः शांतिगृहे जिनेश्वरचिते वंशो हरीणामयम् ॥ ५३ ॥

व्युत्सृष्टापरसंघसंततिवृहत्पुत्राटसंघान्वये
प्राप्तः श्रीजिनसेनसूरिकविना लाभाय बोधेः पुनः ।

दृष्टो[ब्धो]ऽयं हरिवंशपुण्यचरितः श्रीपार्वतः सर्वतो

व्याप्ताशामुखमंडलः स्थिरतरः स्थेयान्[त्] पृथिव्यां चिरम् ५४

इत्यद्रिटनेमिपुराणसंग्रहे हरिवंशे जिनसेनाचार्यस्य कृतौ गुरुपर्व-
कमलवर्णनो नाम षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाक्यम.
२३	कान्यायनसूत्रस्य पद्धति .	याज्ञिकदेव	५१	११	२८	...	अपूर्णा.
२४	तस्यैव प्रथमाध्यायपद्धति ..	स एव ..	१४	१३	२६	१७१८	
२५	तस्यैव द्वितीयतृतीयाध्याय- पद्धती	स एव ...	५४	९	२८	१८६८	
२६	तस्यैव पञ्चमाध्यायपद्धति .	स एव ...	१६	९	२८	१८६९	
२७	कारीरीष्टिलौचप्रयोग	२	११	३२	...	
२८	कान्तामिरुद्रोपनिषद्	४	१०	४३	...	
२९	केनोपनिषद्भाष्यम् . . .	शकराचार्य.	१४	१०	४०	...	पत्रे २३३.
३०	तदेव मूलसाहितम् ..	भा० स एव	१४	१२	४८	...	
३१	कौपीनक्यारण्यकम्	१३	६	२६	१५७४	अध्यायाः १४
३२	गणपतिसुपनिषद्	३	११	२२	१८५०	
३३	सैव	३	८	२४	१८३९	
३४	गृह्यसूत्रम् ..	आपस्तम्ब	११	११	३६	...	
३५	गृह्यसूत्रम् ..	गोमिलः	३६	८	३२	१७५०	
३६	गृह्यसूत्रम् ..	पारश्वर ..	३४	८	३२	१७७७	
३७	तदेव ..	स एव ...	४५	७	३२	...	
३८	तस्यैव भाष्यम् ..	हरिहरः ..	१९५	८	२४	१८८१	काण्डौ २-
३९	गृह्यसूत्रम् ..	सांख्यायन	४६	७	३०	१८१०	
४०	गोपालनाथिनी सटीका ..	डी० विश्वेश्वर	२६	१४	७२	...	
४१	चरणव्यूह	९	८	१२	...	
४२	चरणव्यूहः श्राद्धकल्पश्च	२०	८	१६	१७७८	
४३	छन्दोविचयः	६	९	३६	१५१७	
४४	स एव	९	८	३४	१७२५	
४५	छान्दोग्योपनिषद्	७८	११	२६	...	
४६	सैव	८४	८	२४	१८९३	
४७	ताण्ड्यब्राह्मणं सांख्येयस्य	१३५	९	२४	...	अपूर्णा.
४८	तदेव	१०३	१०	३३	...	अपूर्णा.
४९	नैत्तिरीयोपनिषद्	१४	८	२४	...	
५०	दर्शपूर्णमासशैवम्-सांख्यनस्य	...	२२	७	३१	...	
५१	दर्शपूर्णमासशैवम् आश्वलायनस्य	...	२०	७	३४	...	
५२	दर्शपूर्णमासशैवप्रयोग	४२	७	३२	२२०८	
५३	देवताध्याय	३	१०	३०	१६९१	
५४	धनुर्वेद	८	१२	४८	१८६९	
५५	नागायनोपनिषद्	२	९	४६	...	
५६	निघण्टुः	२१	७	३४	...	
५७	निरुक्तम् ..	याम्ना.	१७८	८	३६	...	

नं०.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णता वाच्यम्
१५०	उत्सर्गप्रयोगः	१२	८	२८	...	
१५१	उत्सर्गग्रन्थः	नीलकण्ठः	३१	११	१८	१७१८	
१५२	उत्सर्गोपाकर्मप्रयोगः	रामकृष्ण	१४	९	२८	१८७३	
१५३	उपाकर्मप्रयोगः	२०	७	२८	...	
१५४	मुद्रितोपपन्नसंवरणग्रन्थः	१०	१०	२१	...	
१५५	औदीक्ष्यप्रकाशः	१६	१४	२२	...	अपूर्णः
१५६	कर्मप्रदीपः	५३	७	२०	१९११	
१५७	कलादीक्षा	२४६	१६	१७	...	शारदातिथि
१५८	कारुण्यनीशान्तिः	१५	१६	२१	...	
१५९	कालनिर्णयदीक्षा	रामाचार्य (रामचन्द्राचार्य)	२८	१०	३२	...	
१६०	सैव	स एव	२६	१०	४०	१६१०	
१६१	सैव सविवरणा	वि० नृसिंहाचार्य	६३	३४	५५	१८५०	पत्राणि ३०, ३६, ५० न रान्ति.
१६२	कालमाधव-सदीक्षा	माधवाचार्यः	१७	१२	६०	...	अपूर्ण
१६३	काशीतत्त्वम्	रघुनाथेन्द्रस रस्वर्ता	५	११	३२	१८२०	
१६४	कुण्डतत्त्वप्रदीप-सदीक्षाः	बलभद्रसूरि	३७	१५	४०	१८८८	
१६५	कुण्डमण्डपासिद्धिः	विठ्ठलदीक्षितः	५	१०	३२	...	
१६६	सैव सदीक्षा	स एव	२९	१६	२२	...	
१६७	कृत्यरत्नम्	हरिभट्टसूत खण्डेराय	२३	१८	३६	...	अपूर्णम्.
१६८	कृत्यरत्नावली	रामचन्द्र	१५४	१०	२८	१८७८	
१६९	सैव	स एव	९४	९	४०	...	
१७०	गणराजपद्धतिः	रघुनाथः	३३	७	३६	...	
१७१	गर्भाधानादिमहाकारणम्	७	१०	३२	...	
१७२	गायत्रीपद्धतिः	२१	९	२६	...	
१७३	गायत्रीपूजनविधिः	रघुनाथः	६०	८	१८	१८७३	
१७४	गोत्रप्रवरनिर्णयः	७६	९	३२	१६५१	
१७५	गोत्रप्रवरनिर्णयः	सशराम	५	१५	५६	१७०३	
१७६	महत्तान्ति यासिद्धी	१८	८	१९	१८३९	
१७७	महत्तान्तिपद्धतिः	यादुरामः	६४	१०	३२	१८७३	
१७८	महत्तान्तिपद्धतिः	१८	८	२१	...	

नं०	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	सं०	अवधि वर्ष
२०८	दशकर्मपद्धति	रामचन्द्र	६१	९	२१	११३८	अपूर्ण
२०९	दशकर्मपद्धति भाष्यसहित		२०	८	३०		प्रथमपत्र
२१०	दशदिनपूजनश्रौतविधिः		८	११	१०		स्ति
२११	दशपेनुशानविधि		१६	१७	४१	११४०	अपूर्ण
२१२	स एव		३६	१०	३०		अपूर्ण
२१३	दशसंस्कारपद्धति		७०	७	२८		अपूर्ण
२१४	दानपञ्चका	नरराज	२०	९	२८	११४०	अपूर्ण
२१५	दानपद्धति		४६	१०	१०		अपूर्ण
२१६	दानमनाहर		६७	१०	२८		प्रथमपत्राणि
२१७	शावाक्यम्	नरराज	५७	९	२६	११४०	४ न सं०
२१८	शहादियर्मपद्धति		८	९	३०	१८००	.
२१९	सीधामयाग		२	१०	३८		.
२२०	सप्तप्रतिष्ठापद्धति		४५	१४	१०		१८६१
२२१	धर्मप्रकाश	माधव	१२५	१३	४८	१८६१	अन्तिम पत्र
२२२	धर्मप्रवृत्ति	गणेशधर्म	१६०	११	३८		नास्ति
२२३	धर्मप्रमह	हरिश्चन्द्र	६०	७	२८	१८६१	.
२२४	नवकाण्डका		५	१०	३०		.
२२५	नवप्रहपद्धति		१४	६	२२		.
२२६	नागरनिरूपणम्		४३	८	१६	१८६१	.
२२७	नान्दीश्राद्धपद्धति	रामचन्द्र	२०	६	२७		.
२२८	नित्यकर्मपद्धति	श्रीधरराय	२६	१०	४६		अपूर्ण
२२९	निगमदीपिका	अनलद्विवेदी	४५	१०	१०	१८६१	अपूर्ण
२३०	निगमामृतम्	अज्ञातनाथ	३९७	८	२६		.
२३१	नूतनारणिसहजविधि		२	११	३०		.
२३२	न्यासपद्धति	त्रिरिक्रम	३९	७	१६	१८७०	.
२३३	पञ्चरास्कारपद्धति		४	८	४०		.
२३४	पञ्चसंस्कारप्रमाणविधि		७	११	४२		निम्नार्धम्
२३५	पञ्चायतनपूजा	नृसिंहाश्रम	१३३	९	१६	१८७०	नित्य
२३६	पागदशधर्मशास्त्रम्	पराशर	२४	९	४०		प्रथमपत्राणि
२३७	पिण्डपन्यस्त		६	७	२७		२० न सं०
२३८	पितृतावत्कारिभ्रातृप्रयोग		४	११	१०		

क्र.सं.	प्र-धनान.	कर्तृनाम	पञ्चांग	पङ्क्त य	अक्षरा- णि.	संस्कृत	अपूर्णोदि वाच्यम्.
२३१	पुरश्चरणविधि	गोपीनाथ	१५	१२	१७	...	
२४०	प्रतिष्ठापद्धति	१४	१२	२८	.	
२४१	प्रतिष्ठापद्धति	शकरभट्ट	५१	७	१६	.	
२४२	प्रतिष्ठापद्धति	त्रिविक्रम	६३	८	२४	...	अपूर्ण.
२४३	प्रतिष्ठाविधि	३	१	४०	...	
२४४	प्रयोगपद्धति	गङ्गाधर	३३	१०	३६	१५४८	द्वितीया
२४५	प्रयोगपद्धति	३२	१०	३५	१८५२	
२४६	प्रयोगपद्धति	शकरदेव	३६	१०	२६	...	
२४७	प्रयोगपद्धति	५	८	३६	...	
२४८	प्रायश्चित्तन्यासः	नीलकण्ठ	२३५	८	४३	१८४३	
२४९	प्रायश्चित्तन्यासवली	दिवाकर	१२०	२१	३०	१८७७	
२५०	प्रायश्चित्तन्यासखरः	नागोजीभट्ट	७४	१२	३२	...	
२५१	पृथ्वीराजसमर्पणसाधनम्	१०६	१०	४८	१७७९	
२५२	प्रत्यङ्गद्वारप्रयोगः	३	११	४०	...	
२५३	भगवद्रक्तिविलासः	गोपालभट्ट	५६	१३	४०	...	अपूर्णः
२५४	मण्डपोद्घातनप्रयोगः	धरणीधरसूनु	९	८	२०	.	
२५५	मण्डलकाटिका	६	१	३१	...	
२५६	सूत्र	१३	७	२६	...	
२५७	मन्त्राक्षतप्रयोगः	८	११	३२	...	
२५८	महाराष्ट्रविधानम्	२३	८	२६	...	
२५९	महाराष्ट्रविधानम्	विश्वेश्वर	३८६	११	३२	१६४१	
२६०	स एव	स एव	१८१	३६	४०	...	अपूर्ण
२६१	सूत्रैव कर्मविपाकप्रकरणम्	स एव	१६९	११	२६	१८४९	
२६२	मानुसांस्तरिकभ्रातृप्रयोगः	६	१	३०	...	
२६३	मानुसापनप्रयोगः	१	१२	३६	...	
२६४	माधवीयद्विषयम्	तर्कविलक	५८	१३	२७	.	प्रथमपञ्चांगि १४ न सन्ति
२६५	मानकृत्यम्	२३	१०	३६	१६११	पञ्चांगि २-३ ५ न
२६६	मिताक्षराद्वितीयाध्यायः	विज्ञानेश्वर	१८८	११	३४	...	
२६७	मिताक्षराद्वितीयाध्यायः	स एव	१४३	११	३८	...	
२६८	मिताक्षराद्वितीयाध्यायः टी- कासहित	मू० विज्ञान- ेश्वर.	१८१	११	४६	...	अपूर्ण
२६९	मिताक्षराद्वितीयाध्याय- सूत्र	मयाराध	७४	१६	२४	१९०१	
२७०	पातञ्जल्यसुक्ति	याज्ञवल्क्य	५३	१०	३२	१६८३	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	तत्त्व	भार्यादिवाच्यम्.
१००	अनवन्धपद्धतिः	२४	७	३२	१८५७	
१०१	सौव.	२४	७	३२	...	
१०२	अताकः	शंकर	१५६	१०	३८	...	
१०३	अताकः	भक्तधर	१३०	९	१८	१८६४	अपूर्ण.
१०४	रा एव	स एव	३४	१५	२२	१८७२	
१०५	अमरस्थानः	श्रीसार्वभौम	३७	११	४०	...	अपूर्णः
१०६	शतत्रयपद्धतिः	गोविन्द	११३	७	३२	१९०४	
१०७	शान्तिसार	दिनकरभट्टः	११९	११	२८	...	
१०८	शिवपञ्चाक्षरपूजापद्धति	२३	८	३२	...	
१०९	शिवपूजनपद्धति	हरिताय	५६	९	३६	...	
११०	शिवपूजनपद्धति	२९	८	२९	...	
१११	शिवप्रसोपपूजा	इन्द्रसरस्वती	६	८	३७	...	
११२	शुद्धिमकरणं स्मृतिरत्नाकररथम्	९	१५	४०	...	
११३	शुद्धिनिर्णय	कमलाकरभट्ट	११३	११	३४	१८८३	
११४	शुद्धाह्निकम्	८	१४	३२	१७४८	
११५	आल्लकाण्डम्	म होजीसी- सित.	२३	१२	४०	..	
११६	आल्लपद्धति	१०	१२	४४	१८७६	
११७	आल्लपद्धतिः	१३	१०	२४	१७७३	
११८	आल्लमद्योग	२४	१०	३४	...	प्रथमपत्रे १ तस्त
११९	आल्लमद्युख	नीलकाण्ड	१३१	९	३४	...	
१२०	आल्लविधि	३१	१६	३०	..	अपूर्ण.
१२१	आल्लसूत्रपद्धति	अनन्तदेवः	८	१०	३६	..	
१२२	आल्लानुक्रमणिका	२८	७	२६	...	
१२३	आवणीहोमपद्धति आम्बलाय- नामम्	५३	८	१६	...	
१२४	श्रीविद्यानिरयपूजाविधि	३५	१०	२५	...	
१२५	श्रीनाथानपद्धति	१४	१०	३२	१८७१	
१२६	पण्यवातेआल्लनिर्णय	७	१३	३२	...	
१२७	संन्यासकर्म	शक्रराचार्यः	११	१२	३६	...	
१२८	संन्यासमरणपद्धति संन्यास- विधिश्च शौचकोस्त.	९	११	३७	...	
१२९	संस्कारकौमुदः	१८५	१०	२८	...	
१३०	समप्रविनायकशान्तिः	रामकृष्णः	६६	७	४०	१९०४	
१३१	सतीप्रतिष्ठा मरत्यपुगर्णीया	८	१३	३२	...	

नमर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
३३२	सदाचारवृत्तिविधिः.....	११	८	२४	१६१४	अपूर्ण.
३३३	शपिण्डीकरणश्राद्धम्	११	८	३२	...	
३३४	समस्तविधानम्	१८	९	२४	१९००	
३३५	समावर्त्तनप्रयोग	इयामसुन्दर तदुपाख्यः	१९	९	२६	...	
३३६	सर्पपायश्चिन्ताप्रयोग	अनन्तदेवः	२९	९	२४	..	
३३७	सर्पतोषभ्रमण्डलाविवारिका	१०	१०	२०	...	
३३८	सर्वदेवप्रतिष्ठाविधिः	८	९	३४	१८८९	
३३९	सायमातहोमप्रयोग	३	१०	३२	..	
३४०	धारसप्तहोमविधाया	१७६	१४	३२	१६६६	पञ्चाङ्ग १ १६६, १ सप्तमि
३४१	स्नानविधिः	३	९	१८	...	
३४२	स्नानविधिः	काश्यायन	४	९	२९	...	
३४३	स्मृतिसारः	श्रीयाज्ञिकः	१४	११	४०	१७२१	
३४४	स्मृतिसारसम्बन्ध	देवयाज्ञिक	२७	९	३२	१८४६	
३४५	स्वधर्मोपनिषद्	निम्बावित्थ	१	१३	३६	..	
३४६	हरिश्चन्द्राभयनविधानम्	१४	११	४०	१६७९	
३४७	हारीतकर्मशास्त्रम्	३३३	१०	३२	१८६१	
३४८	हारीतकर्मशास्त्रम्	हारीत	३८	७	१४	...	प्रथमपत्रः स्ति.
३४९	स एव	स एव	३३	८	२०	...	
३५०	हेमाद्रिप्रयोग (महामयोग) .	हेमाद्रि	९	७	२८	१७४०	
३५१	हेमाद्रिद्वयान्तिकाण्डोक्तानामा- शान्तयः	२८	११	३८	१८२३	
३५२	होमपद्धतिः रुद्रयामलोक्ता भाष्य- वैयद्यान्ति.	२९	९	११	१८०२	
३५३	होमपद्धतिः	लम्बोदर	४३	७	२७	१८८२	
३५४	होमपद्धतिः	२०	७	२७	...	
३५५	होमविधिः	४७	६	३२	...	
३५६	होमालङ्कारहारप्रणयश्चित्तम्	१३	८	२४	...	
पुराणेतिहासादि.							
३५७	अधिकमासमाहात्म्यम् (बृहन्ना- सीयम्)	१८५	९	३२	...	

क्र.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	शतश्रिता- णि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
१५८	आहिरामायणे चित्रकूटयात्रा	४३	९	४०	...	अपूर्णा.
१५९	इतिहाससमुच्चयः महाभारतस्य	६७	५५	४४	१८०९	५०, ५५, पत्रे न स्त
१६०	स एव	८९	१०	४०	...	२९ अध्यायाः
१६१	काव्यायनीव्रतमाहात्म्यम् (ब्रह्मवैवर्तीयम्)	४	१९	३०	...	
१६२	कायस्थस्थितिनिरूपणम् (पद्म- पुराणीयम्)	९४	१३	३२	...	
१६३	कायस्थोत्पत्ति (पद्मपुराणान्त- र्गता)	२१	२७	१६	१७८४	
१६४	कार्तिकमाहात्म्यम् सनत्कुमार- सहितान्तर्गतम्	५५	११	३६	..	
१६५	कृष्णजन्मखण्ड (ब्रह्मवैव- र्तीयः)	३२२	१३	६५	१८६३	
१६६	केशरकल्प	१७	८	२४	१८०४	
१६७	मार्गसंहिता	१२८	१८	४८	...	
१६८	गौतमीमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणी- यम्)	६१	८	३२	१७०४	
१६९	जैमिनीयाश्वमेधिक पर्व महाभा- रतस्य	१८८	१३	४०	१७४९	
१७०	द्रोणपर्व (भाषायाम्)	कुलपतिः	७६	२८	२४	१९०७	
१७१	धर्मयुधिष्ठिरसंसार- महाभार- तोक्त	१३	६	२४	...	
१७२	स एव	८	९	३२	...	
१७३	धर्मसमाधि महाभारतीय	२०	१०	२५	१८१७	
१७४	नलोपाख्यानम् महाभारतस्य...	४५	११	३६	१५८१	
१७५	नारदगीता	३	११	३२	...	
१७६	नाशकेतुपुराणम् (भाषायाम्) ..	नन्दरास- स्वामी	८६	९	२०	१८७६	
१७७	नाशकेतुपुराणम्	३७	१०	३४	...	
१७८	पुष्करमाहात्म्यम् (पद्मपुराणी- यम्)	४४	११	३२	१८५९	
१७९	प्रयागमाहात्म्यम् (पद्मपुराणी- यम्)	२५६	८	३२	..	
१८०	बहरीनाथमाहात्म्यम् सनत्कुमा- रसंहितास्थम्.	१९	१२	३६	१८७९	

नं०.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णताद्ययम्
३८१	भागवततत्त्वार्थदीपस्य टीका .	वल्लभ	११०	१०	३२	.	
३८२	भागवतानिबन्ध तत्त्वदीपाख्य	वल्लभदीक्षित	१०२	८	३६	१७२५	आवित पत्र ८ न राति
३८३	भागवतनिबन्धरितृतिर्योजना	बालकृष्ण	८२	८	२०	...	
३८४	भागवतस्यवेदस्तुतेर्व्याख्या ..	रुचिरचूडामणि चक्रवर्ती	७६	१०	३६	...	
३८५	भागवतस्यवेदस्तुतेर्व्याख्या .	रघुनाथचक्रवर्ती	२४	१३	३६	..	
३८६	भागवतामृतम्	११	१२	३२	१८१२	
३८७	भूगोलवर्णनम् (भाषावाम्)	१५	१०	२२	१८४७	अपूर्णम्
३८८	भ्रमरगीत भागवतपुराणस्यम्	१	१५	२५	...	वृत्त लिपि.
३८९	महाविमाहात्म्यम् (महापुराणान्तर्गतम्)	...	५६	११	३२	१८४९	
३९०	रामगीता (स्कन्दपुराणान्तर्गता)	११	१२	३२	..	
३९१	रामायणमाहात्म्यम् (स्कन्दपुराणीयम्)	...	२१	१	२६	१८२८	
३९२	रामायणसार	अभिषेकासुनि	५	१५	६४	..	
३९३	रामाश्वमेधः (पद्मपुराणीयः)...	१६७	१५	३२	१८८१	
३९४	लिङ्गपुराणम्	३१४	११	४२	..	
३९५	विष्णुपुराणम्	२२३	१२	४०	१६६१	
३९६	तदेव सटीकम्	टी० श्रीरत्नम् भट्टाचार्य	३३०	१२	४८	...	
३९७	वेणुगीत सटीकम् (भागवतीयम्)	...	२०	१३	३२	..	
३९८	श्रीकृष्णसहस्रनाम (विष्णुधर्मोत्तरीम्)	...	२२	८	२२	१६५२	
३९९	श्वेतापाख्यानम् (धाराहीयम्)	१८	१०	२८	१८७२	
४००	स्वर्गरोहणम् महाभारतस्य	१४	१३	३२	.	
४०१	हरिद्वारमाहात्म्य मायापुरीमाहात्म्य च ब्रह्माण्डपुराणस्य	१४	१३	५२	११७३	
४०२	हर्षिलीला	बोपदेवपंडित	७	१२	३८	.	
	न्यायशास्त्रम्.						
४०३	अनुमाननिरूपणम्	रघुदेवः	४३	८	४०	..	
४०४	अनुमितिपरामर्शवादः	रघुदेवभट्टाचार्य	१८	१०	३२	.	प्रथमवर्ष नाति.
४०५	स एव	स एव	२०	१	३५	१७५८	
४०६	अन्यपाख्यातिरुण्टकोद्धारः	मधुसूदन	११	११	१६	..	
४०७	आख्यानवादप्याख्या	विश्वनाथ विधानासपुर	३६	१३	४०	...	

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४०८	इश्वरवाच	रघुदेवभट्टा धार्य.	११	१०	२४	१८४९	
४०९	किरणावलोटीका	उद्यनान्वार्य	४६	१५	४८	...	
४१०	तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गेश्वर	७१	१३	४८	..	
४११	तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गेश्वर	४५	१०	९६	१५८६	
४१२	स एव अनुमानखण्डः ..	स एव	१२	७	५६	..	अपूर्ण.
४१३	स एव क्षब्दखण्ड	स एव	८६	१	९६	...	
४१४	तत्त्वचिन्तामणेटीका आलोच प्रत्यक्षखण्डस्य	जयदेवः	७२	१०	९६	.	
४१५	तत्त्वचिन्तामण्यलोकदर्पण	महेशचक्र	११०	६	१००	...	
४१६	तत्त्वचिन्तामण्यलोकटिप्पणी	पद्मधर	१२३ ४६	१३ १०	५६ ६०	..	अपूर्णा.
४१७	तस्या एव टीका	गङ्गाधर	१८८	११	५२	...	
४१८	तत्त्वचिन्तामणेटीका प्रकाश- नाम्नी	रुचिदत्त	१४८	१३	४४	...	
४१९	तत्त्वचिन्तामणेर्घ्याख्या मणि दीपितिनाम्नी	रघुनाथशिरो- मणिभट्टाचार्य	३०	८	४६	...	अपूर्णा.
४२०	सैव-अनुमानखण्डस्य	स एव	६३	१२	४८	...	अपूर्णा.
४२१	तस्या एव व्याख्या भवानन्दी	भवानन्द	१४२	१२	४०	...	अपूर्णा.
४२२	सैव अनुमानमणिदीपितेर्घ्या- ख्या	स एव	४१	१०	४०	...	अपूर्णा.
४२३	तस्या एव सामान्यलक्षणी मणि दीपितिटिप्पणी	गङ्गाधर.	४५	११	४६	...	
४२४	तस्या एवानुमानमणिदीपिते- र्घ्याख्या	मधुरानाथ	१३५	१३	३६	...	अपूर्णा.
४२५	तस्या एव शब्दमणिदीपिते- र्घ्याख्या	स एव	६९	११	६१	...	अपूर्णा.
४२६	तर्ककौमुदी	५	२३	६८	...	
४२७	तर्कभाषा	केशवानिभ	३६	१२	४४	१७०८	
४२८	सैव ..	स एव	२७	१३	३६	...	
४२९	तर्कभाषाटिप्पणी	वल्लभ	२६	१७	५३	...	
४३०	तर्कभाषाधिकरणम्	पादमभट्ट	१०	१५	५०	..	
४३१	तर्कसमप्रटीका (बालबोधिनी)	रामनारायण.	८	१४	४५	...	
४३२	तर्कसमप्रटीका (न्यायबोधिनी)	रत्ननाथ	५३	१०	२६	...	
४३३	तर्कसमप्रटीका (न्यायबोधिनी)	शोकर्धनः	१६	१४	३६	१८८२	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः.	श्लोका- नि.	संवत्.	अपूर्णार्ध- वाच्यम्.
४३४	तर्कसंग्रहटीका (सीषिका)	अन्नम्भट्टः	२५	११	३२	१७७६	
४३५	तर्कसंग्रहटीका (सिद्धान्तच- न्द्रीव्यासः)	कृष्णधर्मोदितः	३१	१	३६	०	
४३६	स एव	स एव	१३	१४	४२	...	अपूर्णः
४३७	तर्कसंग्रहटीका	१५	१५	४८	...	
४३८	तर्कसंग्रहोपन्यास	३२	१०	३२	१८७४	
४३९	तर्कामृतम्	जगदीशभट्टः	८	१३	५२	१८४२	
४४०	तर्कामृततरङ्गिणी	मुकुन्दभट्टः	२५	१२	४०	...	
४४१	नन्द्याव	तार्किकाशिरो- मणिः	३	१०	३५	१७११	
४४२	तस्य विवरणम्	सार्वभौम	१५	१०	३६	...	
४४३	नन्दिबंश	रामकृष्ण	७	१३	५३	...	
४४४	नव्यमतविचार	२१	१०	५०	...	
४४५	न्यायदर्शनसूत्राणि	गौतम	२२	१	३२	...	
४४६	न्यायभाष्यम्	वात्स्यायन- मुनिः	१३	११	६४	...	अद्वैतम्
४४७	न्यायसार	भाषासर्वज्ञः	४२	१०	४८	...	
४४८	न्यायसार	माधवदेव	६६	११	४४	१७५१	
४४९	न्यायसिद्धान्तदीप वा राशधर- प्रकरणम्	राशधर	६९	१३	३३	...	
४५०	पक्षतापाद	महादेवः	५७	१०	३४	...	अपूर्णः
४५१	पदवाक्यरत्नाकर	गोठुलनाथः	११६	१०	५६	...	
४५२	प्रामाण्यवाद	७	११	४८	...	
४५३	भाषापरिच्छेद वा परिभाषावली वा कारिकावली वा न्यायका- रिका.	विश्वनाथभ- ट्टाचार्य	६	१०	३६	१७४१	
४५४	स एव	स एव	१२	७	४०	१८६८	
४५५	न एव	स एव	२८	४	४०	...	
४५६	तस्यैव व्याख्यासिद्धान्तमुक्ता- वली	स एव	४२	१५	४८	१७५८	
४५७	सैव	स एव	८८	७	४०	...	
४५८	तस्या एव व्याख्या	महादेव	१४८	१०	४०	...	
४५९	सैव	स एव	११	११	४८	...	अपूर्णः
४६०	मोक्षवादः	रामभट्टसार्व- भौम	२७	११	४०	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- यः	शब्दा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४३१	लौकिकभावविचारः . १.	२६	१२	४०	...	
४३२	शास्त्रभाषा वाच्यशीपिकासाहित्य	दी० यशोमित्र	२८	१०	४८	...	
४३३	ध्यामिमहापायरहस्यम्	१६	१६	४८	१७२७	
४३४	व्युत्पत्तिवाद	गदाधर	२२८	९	३२	...	प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति.
४३५	तस्यैव टीका	श्रीकृष्णः	४६	१६	५६	...	
४३६	शक्तिवादः	गदाधरमह	४१	११	४२	..	
४३७	सत्त्वपदार्थी	शिवादित्य	८	१०	३६	१८८५	
४३८	तस्याटीका (पदार्थचन्द्रिका)	श्रीशेषागन्द.	२८	१३	५२	१६६५	
४३९	तस्या एव टीका (मितभाषिणी)	माधवसरस्वती	४०	१३	४०	...	
४४०	सैव	स एव	३३	१५	४२	..	
४४१	सैव	स एव	२४	१५	५७	१६७१	
४४२	सामान्यनिरुक्ति	गद्यरानाथ	७	११	३२	...	
४४३	सिद्धान्तमञ्जरी	ज्ञानवीनाथ	६०	९	२८	१७४२	
४४४	तस्याटीका टीनिका	श्रीकृष्ण	५२	११	४०	...	प्रत्यक्षरक्षणस्य
४४५	" " सैव	स एव	७	९	४५	१७७९	उपनान्तसं०
४४६	" " सैव	स एव	१७४	१०	४०	...	शब्दखण्डस्य.
४४७	" " सैव	स एव	१७८	९	४०	...	तरदीय.
व्याकरणम्.							
४४८	भनित्कारिकाविवरणम्	क्षमामाणिक्य	४	१२	३२	..	
४४९	अष्टाध्यायी	पाणिनि	६५	८	३२	१७४३	
४५०	सैव	स एव	६४	११	२८	..	
४५१	उक्तिरत्नाकर संस्कृतमञ्जरीच	साधुमुन्दरः	१८	१०	४४	१७७१	
४५२	उणादिवृत्तिः	उज्ज्वलवृत्तः	८८	१०	४०	१६७८	
४५३	उणादिवृत्तिः	हेमचन्द्र	१८	१५	४१	...	अपूर्णा.
४५४	कातन्त्रम्- सूत्रपाठ- वार्तिकपा- ठश्च	१९	१०	२८	...	
४५५	कातन्त्रसौर्गसिद्धीवृत्तिः टीकास मेता.	१०४	१८	३२	...	तद्विद्वान्ता.
४५६	कातन्त्रविशालशेखः	२५	९	३२	...	
४५७	कातन्त्रोत्तरसिद्धान्तदापरन्तम- कम्	विजयानन्द	३०	१०	३२	१८००	
४५८	कारकार्पणनिरूपणम्	त्रिलोकनाथ	२०	६	२८	...	
४५९	क्रियाकलापः	विद्यानन्दः	१०	१६	३५	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पृष्ठा- य.	अक्षरा- णि	तवन्.	अपूर्ण- वाच्यम्.
४९०	क्रियारत्नसमुच्चयः	गुणहरनगूरि	५८	१५	४८	...	
४९१	गणपाठः	१०	१७	५४	...	
४९२	गणरत्नमहोदधिहृत्ति	वर्धनानगूरि	९४	१५	५१	...	
४९३	चङ्गहृत्ति	चङ्गदास	३	९	४०	...	
४९४	तत्त्वबोधिनी	ज्ञानेन्द्रसर	६८९	११	४०	...	
		स्वती					
४९५	वदालकारिका	५	८	३२	१७८३	
४९६	दानभागवतम्	कुबेरा नन्द- वर्ण	३३	१०	३२	१७९२	द्वितीयपरि- च्छेद.
४९७	धानुकम्पलतिक्ता	धनाजित्	१७	१३	३२	...	
४९८	धानुपाठ	८७	९	३२	...	
४९९	धानुस्त्रपावली	२३	२०	६४	...	
५००	न्यायार्थमञ्जुषा	हेनहंसगणि	६४	१७	४६	१६५७	
५०१	परिभाषापकरणम्	६	१०	३२	...	
५०२	परिभाषामास्कर	हरीमास्कर	४१	१०	४०	...	
५०३	परिभाषेन्दुशेखर	नागोजीभट्ट	५४	१२	३४	...	
५०४	तत्त्वैव टीका	भवदेवपुत्र	१८	१४	४५	...	अपूर्णा
५०५	मक्षिकाकौमुदी	रामचन्द्रा- चार्य	१६८	११	३६	...	
५०६	शिव	स एव	१०९	८	३२	१६२६	प्रथमपञ्चाङ्गि- न सन्नि-
५०७	तस्या एव टीका (प्रसादनामी)	विडलाचार्य नृसिंहाचार्य पुत्र	११७	१७	५६	...	अपूर्णा
५०८	प्रक्रियाभूषणम्	श्रीनिवास.	५५	११	३४	...	
५०९	प्रक्रियामूत्रम्	१०२	१३	३६	...	
५१०	प्रबोधचन्द्रिका	वैजलभूषणि	४०	११	३४	१८८८	
५११	प्रयोगविशेकसमह.	वरहृत्ति	८	२०	४०	...	पदलानि
५१२	प्राकृतप्रकाशः	स एव	३१	९	३६	...	
५१३	बालबोध	नरहरि	१३	१२	३२	...	
५१४	भावमकाशिकाध्यायः	५१	१२	६६	...	अपूर्णा.
५१५	मञ्जुषा	नागेशः	५०	१०	५१	...	अपूर्णा.
५१६	मध्यकौमुदी	वरदराज	७२१	८	२४	...	
५१७	तस्या व्याख्या (उत्तरार्थम्)	रामशर्मा	११७	१०	२६	१९०६	
५१८	मध्यकौमुदीविलासः	जयकृष्ण	५१	११	४०	...	शुद्धितः

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पनाति.	पङ्क- य	अंश- वि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
५११	मनोरमा वा प्रौढमनोरमा—सि- द्धान्तकौमुदीटीका (पूर्वार्धम्)	भट्टोजीदीक्षित	२०१	१२	४०	१८२१	..
५२०	सैव सटीका	मू० स एव टी० हरिदीक्षित.	२२४	१२	४०	१८१०	कारकान्ता.
५२१	तस्या एव व्याख्या लघुसूत्र- व्याख्या	स एव	२०२	१०	४२	१८८८	सुबन्तान्ता.
५२२	महाभाष्यम्	पतञ्जलि	२७०	२४	५६	१७२१	..
५२३	सैव	स एव	७०	१७	४४	१७४५	तृतीयचतुर्था- व्याधौ.
५२४	सैव टीका (कैप्यट) सहितम्	मू० पतञ्जलि टी० कैप्यट.	१६२	१२	४८	..	प्रथमाध्यायस्य प्रथमपाद
५२५	तस्यैव व्याख्यानं शब्दार्कस्तुभ	भट्टोजीदीक्षित	३६२	९	३५	१८८६	नवाङ्किकप- र्यन्तम्
५२६	यङ्लुगन्तप्रकरणम्	८	१८	६४
५२७	लघुशब्देन्दुशेखर.	नागोजीभट्टः	६७६	८	३६	...	निङन्तपर्यन्तः
५२८	स एव	स एव	७६	११	४५	...	कृदन्तमात्रः
५२९	तस्यैव टीका चिदस्थिमाला..	वैद्यनाथ पा- यगुण्डाक्षय	२२५	९	४०	...	अपूर्णा.
५३०	लघुसारस्वतम्	कल्याणसर- स्वती.	२२	१०	२६	१८१८	..
५३१	वाक्यप्रकाश सटीक	उदयधर्मगुरि. रत्नासिंहगुरि- शिष्यः	१४	२०	३६	१५०७	..
५३२	वैयाकरणभूषणसारः	कौण्डभट्ट.	३३	१७	४०
५३३	शब्दसाधयः (रूपावली)	७	१७	६४
५३४	स एव	३४	९	२८
५३५	शब्दद्वयम्	१६	७	१६
५३६	शब्दशास्त्रासप्तहृत्ति	हेमचन्द्र.	६४	१३	४४	...	अपूर्णा
५३७	मेघ (अ. ६-७)	स एव	१००	११	५०
५३८	शब्दार्णवः सटीकः	मू० टी० सहज- कीर्तिः	४६	१७	५०	...	प्रदित
५३९	सारसिद्धान्तकौमुदी	शब्दराजः	३४	१०	४०	१७३०	..
५४०	सारस्वतटिप्पणम्	क्षेमचन्द्रगुरिः	१०	११	६४
५४१	सारस्वतटीका	माधवः	१००	११	६०

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अङ्काणि	संस्कृत	अपूर्णा द्वाच्यम्
५४२	सैव समूला	स एव	६७	१८	४८		सम्बन्धिका राम खाम्प यपर्यन्ता
५४३	सारस्वतदीपिका	चन्द्रकीर्ति	१४५	१७	४८	१८१२	अपूर्ण
५४४	सिद्धान्तरत्नाकर (त्रैलोक्य दाका)	रामकृष्ण	१६	१२	५६		द्वितीयाध्या यपर्यन्त
५४५	हमलघुन्यास	हमचन्द्र	८१	१३	५२	१	
५४६	हमलघुप्रक्रिया वेदान्तशास्त्रम्	विजयगणि	६४	१३	५०	१७१०	
५४७	अधिकारसमूह वारहस्यनयसार	वङ्गनाथ	१२	९	३०		
५४८	अध्यामापदशविधि	शंकराचार्य	८	१८	४८		
५४९	स एव	स एव	१९	९	३८		
५५०	स एव	स एव	१९	१२	३२		
५५१	अवधूतगीता	वृत्तावय	४७	७	२२		
५५२	अष्टावक्रसूक्त संगीकम्	टी० बन्धुधर	५४	९	२२	१७२१	
५५३	सर्वेव	स एव	४९	१०	४८	१७३२	
५५४	आत्मतत्त्वप्रदीप संगीक गी० नाम ईश्वरविलासदीपिका	मू० टी० भूदे वसुधवल	१३८	१६	४६	१७७८	
५५५	आत्मवाच संगीक गीकानाम वालवाधिनी	मू० शंकराचार्य य गान्धारा यणतार्य	२२	१२	३६	१७४२	
५५६	आत्मानात्मविवेचनम्	शंकराचार्य	३	९	२८		
५५७	ईश्वरप्रसादप्रबन्ध संगीक	मू० टी० भूदे आत्मानात्मव	११	१०	२८		
५५८	उत्तरमीमांसासूत्राणि	ध्यास	१७	८	२३		
५५९	तान्त्रिक	स एव	१२	११	२८		
५६०	उपदेशसारदी	शंकराचार्य	३९	१०	३२		
५६१	खण्डनखण्डखाद्यम्	आहप	१०६	१५	४९	१६७२	
५६२	सर्व संगीकम्	मू० स एन टी शंकरभट्ट	५६	१६	६४		अपूर्णम्
५६३	गीतगार संगीक	टी० गुणवि जयगणि	४	१९	५६		
५६४	सर्वत्रयश्रुतिार्थसमूह	वरदनाथ व शान्ताचार्या परमाना	१३	११	४८	१८१२	

नं०	प्रथमनाम	कर्मनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
५१६	तत्त्वमुक्तावली वा भाषावाद्	पूर्णानन्द	१	१४	५०	१७३५	
५१७	शतदूषणी						
५१८	तत्त्वविनोदरीपिका	नृसिंहाश्रममुनि	१४०	११	३६	१६७४	
५१९	तत्त्वानुसंधानम्	महादधानन्दसरस्वती	२१	११	४०		
५२०	संक्षेप	स एव	५३	८	३२		
५२१	इत्तगीता	इत्तावेय	१०	१०	२३		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
५२२	१. द्वान्द्वमहावाक्यविवरणम् २. षोडशमहावाक्यस्मरणम् ३. तत्त्वविवेकः	शंकराचार्य	४१	११	२८	१८६५	
५२३	द्वादशवाक्यसिद्धान्त (आथर्वण्यवान्तर्गत)		३१	९	२१	१८७८	
५२४	न्यायकालिका		३	९	२८	१७१०	
५२५	पञ्चदशी परस्त्रीपिकासहिता	मूण्डिविद्यारण्यटीका-कृष्ण	१८२	१३	८०		
५२६	संक्षेप	स एव	१२८	१०	६४		१० प्रभृति ४० पयन्तानि पत्राणि न सन्ति
५२७	परमार्थबोध	मुकुन्द	१७	११	३६	१७३४	
५२८	प्रबोधमञ्जरी	विष्णु वैकुण्ठश्रमासिद्ध	७	१३	४८	१७४५	
५२९	प्रश्नप्रकाशचन्द्रावली (भाषायां)		१२	९	२४		
५३०	प्रभाकररत्नमाला	शंकराचार्य	३	१०	२१		
५३१	महावाक्यविवरणम्	शंकराचार्य	४१	११	२४	१८२६	
५३२	मानसोद्भास वा दक्षिणामूर्तिस्तोत्रार्थमन्त्र सङ्गीत		४४	१८	४०		सुम्नि
५३३	यागवासिष्ठसार		७४	७	७४		
५३४	स एव सङ्गीत	श्री० महीधर	३६	८	४०		
५३५	यागवासिष्ठसारविवरणम्	महीधर	३	३४	८०		
५३६	यागवासिष्ठसारसटीका	परमानन्दमिश्र	८५	८	५६	१६४०	
५३७	रत्नप्रथमपरीक्षा सटीका	मू० टी० नीलकण्ठ	३१	१५	३२		

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपग्राह्यम्
५८६	लघुषास्त्रवृत्ति		५	१०	२०	१७१७	
५८७	वसिष्ठगीता (भाषायाम्)	नरसिंह (मता)	६१	८	३०	१६७३	
५८८	विद्वन्मोक्षतरङ्गिणी	शिरजीवीभ हापाय	३५	१०	३८		
५८९	विष्णुमहत्तनामस्तवन सभाष्यम् मू० महाभारतस्थम्	भा० शकटा पाय	५९	१०	४९	१६९०	
५९०	संक्षेप	स एव	३७	१६	५०	१८३६	
५९१	वदन्ततन्त्रसमह	विश्वेश्वराश्रम-	२६	१४	३४	१८९८	
५९२	वदन्तपरिभाषा	धर्मराजवी क्षित	४२	१०	३६		
५९३	तस्याणीका (विंशतिशिखामणि)	कृष्णाधरी	१३५	११	४०	१७७१	
५९४	वेदान्तमीमांसाभाष्यम्		२७	१३	५३		अपूर्णम्
५९५	वेदान्तविलास	भाईभट्ट	१३	९	४०	१७४०	
५९६	वेदान्तसार	सदानन्दपरि ब्राजक	१८	१०	३०		
५९७	वेदान्तसारणीका पञ्चरत्नं च	नृसिंहसरस्वती	४६	१२	३७		
५९८	संक्षेप	स एव	४०	१३	४०	१८४३	
५९९	वदन्तस्य मतक्रम	रूपगास्त्राणी	२४	९	३६		
६००	वदन्तार्थप्रकाश		२१	१४	३८		
६०१	शारीरकभाष्यम्	शकटापाय	३२०	११	३७		अपूर्णम्
६०२	तस्य गीका (रत्नप्रभा) -		६९	१३	३७	१८२४	अपूर्णम्
६०३	शास्त्रसिद्धान्तलक्षणेसमह	अभयनीक्षित	४१	१२	३६		अपूर्णम्
६०४	स एव	स एव	७७	१२	४०		परिच्छेदात् २ ३ ४
६०५	सनत्सुजातीय सतीक मूल	गी० शकटा पाय	३४	१३	३६	१६७७	
६०६	सारसमह उपदेशकाण्ड (भा षायाम्)	विविक्रमा नन्द	८३	१२	३२		
६०७	सिद्धान्तमुद्रतापला सतीका	मू० प्रकाशा नन्द दी० त ट्टिउप्य ना नाक्षीक्षित	५९	१०	२९		
६०८	संक्षेप	स एव	७७	१२	४८		अपूर्णम्

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णादि वत्सम्.
१०९	सिद्धान्तसार	वत्तधर्मा	१४	८	३१	...	अपूर्णः
११०	स्वात्मोपदेशः	वत्तात्रेय.	२०	७	३२	१८९०	
१११	हर्षिण्डेस्तोत्र सटीकम्	मू० शंकराचार्य. टी० आनन्दगिरि	२०	९	२८	...	
११२	हस्तामलक सटीकम्	मू० हस्तामलकाचार्य टी० शंकराचार्य.	२	२३	४७	१६९९	
साङ्ख्यम्.							
११३	समाससाङ्ख्यसूत्राणि सङ्गृहीतानि	...	७	१४	४६	...	अपूर्णः
११४	तान्येव तथैव	१४	९	३२	१८९४	
११५	सांख्यसप्तति सटीका टीकाना म सांख्यतत्त्वकौमुदी	मू० ईश्वरकृष्ण आचार्य टी० वाचस्पतिनिश्च	३८	१०	४८	१८९०	
११६	तस्याटीका तत्त्वामृतमकरिणी	राघवानन्द सरस्वती	३२	१२	४८	१८९३	
११७	सांख्यसूत्राणि.....	कपिल	१३	१०	२५	...	अपूर्णः
११८	तेषामेव भाष्यम्	विज्ञानाचार्य	१३७	१०	४८	१८९५	
योगः							
११९	गोरक्षसूत्रम्	गोरक्षः	१०	१३	३२	...	अपूर्णः
१२०	हठप्रदीपिका	आश्विनाराज	३२	८	२५	...	
१२१	सैव	स एव	१६	१६	२८	...	
मीमांसा							
१२२	अर्थसंग्रह	लौगाक्षिभास्कर	२२	१०	२८	...	अपूर्णः
१२३	जैमिनिन्यायमालाविस्तरः	भट्टमाधवः	४०४	१०	४०	...	
१२४	भाट्टमतप्रदीपिका	कौण्डेय	४२	१०	४०	...	
१२५	मीमांसान्यायप्रकाश	आपदेव.	२९	१६	४८	...	
१२६	स एव	स एव	१०६	८	२६	...	
भक्तिः							
१२७	अतिमानुषभक्त्याम् ...	भूरनाथ.	११	९	२२	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पञ्चाङ्गि.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	सं०.	अन्योदि- वाच्यम्
६२८	उत्सवमाला... ..	गोकुलचन्द्र	१६	९	४०	१८४१	
६२९	दुर्जनमुल्लेखिका	रामाश्रमः	९	७	२३	०...	
६३०	त्रिविधनामावली	वल्लभाचार्य	१५	८	१९	१८४८	
६३१	नवस्तनमकाश	विहलेश्वर	११	७	२८	..	
६३२	प्रभुमाधुर्भावविचार	हरिदास	१२	९	२२	...	
६३३	प्रेमभक्तिचन्द्रिका	६	१३	३२	...	वङ्गालिपिः
६३४	भक्तमाला सटीका (भाषायाम्)	मू० नाथास्वामी दी० प्रिय- दास	१४२	११	३९	...	
६३५	भक्तिरत्नामृतसिन्धु सटीक टीकानाम दुर्गमसगमनी	मू० रघुनाथः	११७	१४	४०	...	प्रथमपत्राणि ४६ न सन्ति
६३६	भक्तिरसायनम्	मधुसूदनस- त्स्वामी	३१	८	४४	..	प्रथम उद्घाटन
६३७	भक्तिरहस्यम्	सोमनाथ	३१	१३	३२	१८०२	
६३८	भक्तिरहस्यं मुख्यशक्तितोत्रम् वल्लभाचार्यकृतं च	विहलेश्वर हरिदास	१४	९	२८	...	प्रथम पत्रं नास्ति
६३९	भगवद्भक्तिरत्नावली.....	विष्णुपुरी	४९	१०	२०	१५५५	
६४०	मधुराष्टकविवृतिः	घनश्यामजी	४	१२	४३	१७८३	
६४१	महावाणी (भाषायाम्)	हरिव्यास	२९	१९	३२	..	
६४२	यतिराजविशतिः	२	१२	३२	..	
६४३	वल्लभाष्टकविवरणम्	वल्लभः	११	९	३२	१७३४	
६४४	विवेकधैर्याभयटीका	गोकुलेश्वरः	२८	८	३२	...	
६४५	वैकुण्ठगायम्	रत्नानुगाचार्यः	१६	८	२७	...	
६४६	वैष्णवगीता...	८	११	२४	१७५८	
६४७	शिक्षापत्राणि	हरिदासः	२१	१२	३२	...	अपूर्णानि.
६४८	सारसप्तहः	कल्याणराय	२७	१०	३९	...	
६४९	सिद्धान्तमुक्तावलीयोजना ..	बालकृष्णः ला- लून्डोपनामा	१४	१२	३०	..	
६५०	सिद्धान्तसहस्रविवरणम् ...	पुरुषोत्तमः	२३	९	३२	..	
६५१	सिद्धान्तसहस्रविवृतिः	९	१०	३२	...	
६५२	सेवाफल सटीकम्	मू० वल्लभाचा- र्यः दी० क- ल्याणरायः	९	६	२२	...	
६५३	सेवाफलविवृतिदिप्पणी ...	बालकृष्ण	१५	९	२६	...	
६५४	स्वरूपनिर्णय (भाषायाम्)	२१	१२	३२	१९१८	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्
	काव्यनाटकालङ्कारादि						
६५०	अनपराधवीका	जिनहपमणि	१३	१३	४६	१८३८	
६५६	अमरनातकम्	शरुसाधाय	१८	८	२७		
६५७	अलङ्कारवृत्ति		३	१४	६४		
६५८	आनन्दलहरी		४	८	२८	१८६६	
६५९	आद्या	मुद्रलभट्ट	६	११	३६	१७३१	
६६०	कथसरित्सागर	सोमदेव	७१०	१४	४०		
६६१	कर्णालङ्कारमञ्जरी	निम्मल	८	११	१०	१९०१	
६६२	कर्पूरमञ्जरीसंस्कृतगीतम्	मू० राजशेखर जी० वासुदेव	३६	१२	४६		
६६३	कविकुर्वीका	कविशेखर	८	११	३६		
६६४	कामधनुकाव्यम्	विजयपाल	६२	१०	३२		
६६५	कामधुव सभाष्यम्	मू० वास्त्यायन भा० मत्स्य	१२६	१३	६०	१८८४	
६६६	तत्त्वैव वृत्ति	नृसिंह	६४	१०	४२		अपूर्णा
६६७	काव्यकल्पलतामुञ्जम्	अमरचन्द्र	९	१७	५२		
६६८	काव्यकल्पलतावृत्ति	अमरचन्द्र	४८	१८	६४		
६६९	काव्यप्रकाश	मम्मट	८९	१०	३२		
६७०	स गद्य	स गद्य	१४	१२	३२		
६७१	स एव निष्पन्नसहित	स गद्य	६९	१२	४८		
६७२	तत्त्व टीका (सुवाचिनी)	जी० श्रीधर	११६	१३	४०		पञ्चमोक्षासा दस्ति उद्भासा ३
६७३	तत्त्वैव टीका (वाच्यप्रदीप)	लाञ्छन					
६७४	काव्यप्रकाशकारिका	गाविन्द	३०	११	४८		
६७५	सैन		१२	१०	०६		
६७६	किरातार्जुनीय सतीकम् टीका (वालवाचिनी)	मू० गणविजी० महाद्वय	२३१	१०	२८	१८३३	
६७७	कुमारसभरकाव्यम्	कालीदास	७०	९	२६	१६५०	सर्गा ८
६७८	तदेव सतीकम्	मू० कालीदास जी० गोपालदास	३९	१४	५२		सर्गा ३
६७९	कुशलदानन्द	अप्ययवीक्षित	५८	१३	३७		

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	पान्.	अपूर्णदि- वाच्यम्.
६८०	सम्य	सम्य	६१	१२	४४	१८४४	
६८१	तस्य टीका (अलङ्कारचन्द्रिका)	वैद्यनाथः	५१	१८	४८	...	
६८२	रूपलया नन्दकारिका टीका	१८	११	४०	...	
६८३	श्रमापाडसौ	वैशान्ताचार्यः.	५	९	२४	...	
६८४	गङ्गादली सटीका	मू० जगन्नाथ टी० क्ल पतिराय.	२७	८	४०	१९०१	
६८५	सैव तथैव	सम्य	२८	१०	३२	...	
६८६	सैव तथैव	सम्य	२४	१०	४४	..	
६८७	गङ्गादलीकम्	कालीदास	४	६	२८	...	
६८८	गजपरीक्षा	३७	१५	४४	..	
६८९	गीतगोविन्दकाव्यम्	जयदेव	२३	७	३६	...	
६९०	तदेव सटीकम्	मू० स एव टी० धनमाली	८८	१३	३६	...	पञ्चम पत्र नौरित
६९१	गोवर्धनगतशती	गोवर्धन	७४	९	२४	१८३३	
६९२	सैव . . :	स एव	७१	७	२२	.	
६९३	सैव सटीका	मू० स एव	३३	२३	३९	...	अपूर्णा.
६९४	तस्या ग्य टीका (व्यङ्ग्यार्थचो- चिनी)	अनन्त तिसा- जीपण्डितस्य पुत्र	३४	१६	४८	.	अपूर्णा.
६९५	घटखर्पर सटीकम्	घटखर्परः	७	१०		१८९६	
६९६	चन्द्रालोक	जयदेवः	१८	१०	३२	१६४८	
६९७	चित्रनीमासा	अप्यक्षीत	५०	१६	४०	१७६४	
६९८	चित्रनीचरित्रम् (सं०)	नीलकण्ठः }					
	भावनाविलासश्च (भाषा) ...	हेमराज }	१०	१६	४०	१८००	
६९९	जगद्गिनोदकाव्यम् दुर्गान्तिक्य- न्द्रिका च (भाषायाम्)	ज० पद्माकर- कावि दु० कु- लपतिमश्च	१६३	१८	१६	१८९५	
७००	दण्डकम्	तुलसीदास	१५	७	३२	...	
७०१	वस्यन्तीचम्पू	त्रिपिक्रमभट्ट	४१	१४	५६	..	प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति
७०२	सैव	स एव	११७	६	३०	.	अपूर्णा.
७०३	तस्या विवरणम्	चण्डपाल	४५	१५	४८	१६६२	
७०४	तस्या एव विवरणम्	गुणविजय	१७४	१७	४८	१७२०	चतुर्थपत्रादि- ष्टादशपर्यं न्तानि न.

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्रांश.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- यावत्
७०५	इशुमास्वरिचम्	कण्डी	५०	१२	५२	१८८०	
७०६	दशरूपक सावलोकम्	मू० धनञ्जय टी० धनिका.	१०२	८	३८	१६८३	
७०७	दुर्गाभक्तिचन्द्रिका (भाषायां)	कुलपतिमिश्र	५७	९	३४	१८७९	
७०८	दुर्घटकाव्य सटीकम्	१४	१०	४८	१८४८	
७०९	दुर्घटश्रीका. सटीका.	१९	१६	१९	१८८६	
७१०	धर्मनिश्चयनाटकस्य व्याख्या...	भदानीसंकर	३७	१०	२८	१८३२	
७११	नलोदय सटीकम्	मू० शिवदेव श्री० प्रज्ञाकरमिश्रः	६५	८	५०	.	
७१२	नलोदयकाव्य साव्यूरिकम् ...	मू० स एव	९	१०	४८	१४९४	
७१३	सत्यसाधचूर्णि	१६	१५	६०	१७१७	
७१४	नृसिंहचम्पू	केशव.	१४	१०	४०	.	
७१५	निर्मितकाव्यम्	विक्रम सा- ज्जनपुत्र	२२	७	३०	...	
७१६	नैपथटीका (शुद्धार्थप्रकाशिका)	लक्ष्मण राम- कृष्णपुत्र	३१	१५	५०	१८८६	सर्ग. प्रथमः
७१७	नैपथटीका	नारायण	७२	१४	६०	!	७, ३, ४. सर्गाः
७१८	नैपथटीका (भावद्योतिका)	शेपरामचन्द्रः	८५	११	६०	.	१७-१९ सर्गाः
७१९	पञ्चतन्त्रम्	विष्णुसर्मा	९७	१५	९१	१६६९	
७२०	पञ्चाख्यानम् (भाषायां)	५३	१७	५०	...	
७२१	पञ्चसायक.	१२	१२	३२	१८६८	प्रथम पत्र नास्ति
७२२	पञ्चप्रसन्निका	बालकृष्ण	१७	९	४८	...	
७२३	सैव (सत्राणि भेद)	स एव	६	११	६२	.	
७२४	पद्यतरङ्गिणी सटीका	प्रज्ञनाथ.	२३	६	५६	..	
७२५	सैव	स एव	२८	८	३६	१८०९	
७२६	पद्यरचना	लक्ष्मण	५४	१२	४०	१७९७	
७२७	पद्यावली	सुहृन्	२०	११	३६	...	
७२८	पार्थपराक्रमव्यायोग. (धनञ्ज य व्यायोग) .	प्रल्हादनयव- राज	४	२०	७८	१४१२	
७२९	पुरुषप्रतीक्षा	विद्यापति	६५	१२	४०	१७२०	
७३०	प्रबोधचन्द्रोदय	श्रीकृष्णमिश्र	५९	८	३२	...	
७३१	स एव	स एव	३७	१४	३२	१६८८	
७३२	प्राणभरण, पद्यानि, आख्यायि- का य	जगन्नाथ	२३	८	३२	.	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
७३३	भट्टिताव्यम्	भट्टि	४६	८	४८	१७१०	४ सर्गपर्यन्तं
७३४	तदेव सगीकम्	मू० भट्टि टी० जयमङ्गल	२३८	१०	४८	१८९४	
७३५	तदेव सान्निध्यम्	भट्टि	१२	१३	४०	१६५१	
७३६	भर्तृहरिश्चन्द्रचयम् (भाषायाम्)	प्रतापसिंह	४३	१७	१५		
७३७	भामिनीविलास	जगन्नाथ	४६	१०	१६	१८१९	
७३८	स एव	स एव	२१	८	२८	१८५१	
७३९	स एव सटीक	मू० स एव	५१	१०	३२		१ ३ ४ वि लासा
७४०	भोजप्रबन्ध	बल्लाट	८७	१०	२६		
७४१	स एव	स गज	१०७	८	२६		
७४२	महिम्नीका	श्रीकृष्ण	१५	१४	४१		
७४३	मुकुन्दनहिमस्तव	पुरुषोत्तमप्रसाद	९	११	३२	१८८२	
७४४	मेघदूत सटीकम्	मू० कालीदास	३८	१२	४०	१८३२	
७४५	तदेव सगीकम्	मू० स एव गी० मल्लीनाथ	३६	१६	३६		
७४६	तदेव सगीकम्	मू० स एव	२३	२०	६२		
७४७	तस्यैव टीका (कल्पलता)		१६	१७	५८		
७४८	तस्यैव टीका (दिगुहितैषिणी)	श्रीवत्स	३१	११	४०		
७४९	तस्यैव टीका		६८	१२	२८	१९०८	
७५०	{ मध्याभ्युदयकाव्यम् वृंशवनकाव्यं च	कोलिकवि मानाङ्कवि	}	३	२०	५६	
७५१	यमुनाश्रम	देवाचार्य गि म्बार्काशेख्य					
७५२	यशस्तिलकम्	सोमदेव	३११	९	३६		
७५३	यावनराजनीतिगोचरम्		१२	१२	४०		
७५४	रघुपाथविलास (भाषायाम्)		१०	१८	५८		
७५५	रघुपथ सगीकम्	मू० कालीदास टी० सुमतिवि जय	}	७१	२०	४८	सर्गा ८९, १० ११, १४, १५ सर्गा १६
७५६	रघुवसगीका	उदयाकरप ण्डित					
७५७	रघुवसदण्डम्	हमाद्रि	२०	११	३२		मुद्रितम्
७५८	रघुवसपञ्चिका	वल्गुभट्टवसुति	१०३	१७	४८		अपूर्णा

नं०.	ग्रन्थनामः	कर्तृनामः	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
७५१	रघुवंशदीपिका	७	१३	४०	१६०१	
७५०	रघुवंशदीपिका	हरिदासमिश्र- विष्णुदासा- स्मृतः	२४	१०	४०	...	सर्ग १
७५१	रतिरहस्यम्	कोक	३१	१२	३६	...	
७५२	रत्नावली नाटिका	श्रीहर्षः	३८	८	४०	...	अपूर्णा.
७५३	रत्नावलीस्यमाकृतस्य व्याख्या	१३	१०	३८	.	प्रथमपत्राणि ३ न सन्ति.
७५४	रसमयीप	प्रभाकर	२२	११	४८	१८९२	
७५५	रसमञ्जरी	भानुदत्त	३१	७	३५	१८९५	
७५६	सैव सटीका-टीकानाम् व्य- ङ्ग्यार्थकोमुदी	मू० भानुदत्त टी० अनन्त. श्याम्बरपुत्र	६८	१२	४८	१८९१	
७५७	सैव सटीका	मू० भानुदत्त	४४	१०	४०	...	अपूर्णा.
७५८	तस्याटीका (परिमल) ..	चिन्तामणि	५८	१५	२८	..	
७५९	रसरत्न (भाषायाम्)	कविमतिराम	३८	१२	१६	..	
७६०	रसाणव (भाषायाम्)	सुखदेवः	५२	१३	३२	.	
७६१	राजवर्णान्दोष सटीकम् ..	मू० कविराम. टी० दशधर	१५२	१०	४८	...	
७६२	राधाविनोदकाव्य सटीकम् ..	मू० रामचन्द्र टी० नारायण	१५	१०	२८	१७७८	
७६३	तदेव सटीकम्	स एव	७	१८	३२	१८६६	
७६४	तदेव सटीकम्	स एव	१२	८	४०	..	
७६५	रानकृष्णकाव्य वा विलोमका- व्यम्	सूर्यकावि	८	२५	१२	१८४४	
७६६	तदेव सटीकम्	स एव	२०	९	३८	.	अपूर्णा
७६७	रामायो-मुद्रारयो	मुद्रालभट्टः	११	११	१३	...	
७६८	ता एव सटीका	मू० स एव टी० कारुणह	२३	१३	४३	..	
७६९	लघुकाव्यप्रकाश सटीक	...	४६	९	४८	..	उ. ४ पर्यन्त
७७०	वाग्भट्टालङ्कार	वाग्भट्ट	१५	११	३२	..	
७७१	वासववत्स सटीका	मू० सुबन्धु टी० सिद्धच- न्द्रगणि	४६	११	५७	...	
७७२	विश्वनाथवत्सलकम्	१६४	१४	२४	...	वज्राक्षे.

नंबर	ग्रन्थनाम	कतनाम	पत्राण	पङ्क्तयः	अक्षराणि	रुपत	अपूर्णदिवाच्यम्
७८३	विदग्धमुखमण्डनम्	धर्मदास बा खानाय	११	१२	३२	१८५५	
७८४	तदेव सङ्गीकम्	मू० स एव डी० दुर्गदास	४२	१७	४८	*	
७८५	विद्यापरिणयननाटकम्	आनन्दराय मर्खा नृसिं हाध्वरिपुत्र	४७	१२	८०	१९१५	
७८६	विद्वद्भूषणम्	बा० कृष्ण	१०	१३	४०	१८३७	
७८७	तत्त्वव्याख्या	मधुसूदनभट्ट	४७	१६	४८	१८३८	
७८८	विहारिसप्तशती (भाषायाम्)	विहारिदास	१८	१५	३७	१७८०	
७८९	वृन्दावनकाव्यश्रीका	काशानाथ	५	१२	३२		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
७९०	वृन्दावनशतकम् (भाषायाम्)		८	१२	२८	१८८२	
७९१	वेणीसहारनाटकम्	नारायण	७२	१	३२	१७९१	
७९२	तद्व	स एव	१९	११	३६		अपूर्णम्
७९३	वेतालपञ्चविंशी	शिवदास	६१	१०	३२	१७३५	
७९४	सैव	स एव	६१	८	३०		
७९५	शतकवयः सदाक्रम	मू० भर्तृहरि नाथनसार	५३	१५	४६	१७४५	
७९६	तद्व भाषागीकापत्रम्	मू० स एव नी० रूपानन्द	११	१२	४४	१८२७	आरम्भपत्र द्वय नास्ति
७९७	शाङ्गधरपद्धति	शाङ्गधर	२३४	१०	३२		
७९८	सैव	स एव	४०३	८	२८		
७९९	सैव	स एव	२०५	८	४०		
८००	सैव	स एव	२३७	११	३२		१३१ आरम्भ १४६ पद्यन्ता निपत्राण न
८०१	सैव	स एव	६०	१०	४४		ज्योता
८०२	गिरुपालवधकाव्यम्	माध	११७	१	३२	१७६८	
८०३	तस्य टीका	महानाथ	४१६	११	३३		आरम्भ दो र्गान्त
८०४	तन्वैव नीका	यज्ञभट्ट	५२	२१	५६		समा ७ शतका
८०५	गिरुपाधना शाकलमङ्गलवि कृतस्यागारापवस्य नीका	महादेव	७	२०	५४		
८०६	गिरुपाधना अपवस्य च	गरुडाधाय	५	१५	३६	१६८८	
८०७	गरुडवादाज्ञार		४	१९	६४		

क्र.सं.	ग्रन्थनाम,	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
८०८	शृङ्गारनिलकम्	रुद्रमहः	२१	८	२७	...	अन्ने वु०
८०९	शृङ्गारतिलकम्	कालिदासः	३	१०	३५	...	
८१०	शृङ्गारमञ्जरीसङ्कम्	विश्वेश्वर.	१५	१६	४०	...	
८११	संयोगद्वयविशेषा (भाषायाम्).	मानकविः	५	१६	४०	१७३१	
८१२	संस्कृतमञ्जरी	७	१०	३५	१८९५	प्रथमं पत्र न.
८१३	संस्कृतमञ्जरी	अनन्त	९	९	२६	..	
८१४	संस्कृतमञ्जरी	उद्भवदासः	१४	१९	२८	१८४३	
८१५	साहित्यरत्नाकरः	धर्मसुधीः	११०	९	४८	१८९०	
८१६	सिंहासनद्वयविशेषा	२८	११	२६	...	अपूर्णा.
८१७	सुदर्शनशतकम्	कूरनारायण.	२३	९	१८	...	
८१८	सुन्दरशृङ्गार (भाषायाम्) ..	महाकवि.	६२	१७	१४	...	
८१९	सुभाषितमुक्तावली	५१	१०	३२	१६८०	
८२०	सुभाषितसर्वस्वम्	गोपीनाथ.	४२	१२	२०	...	अपूर्णा.
८२१	सुक्तावली	९	१२	४०	१८९४	
८२२	सूर्यशतकम्	मयूर	८	१५	३७	...	
८२३	तस्यैव दीप्ता	मधुसूदन	४५	८	३४	...	
८२४	सौन्दर्यलहरी सटीका	मु० शंकराचार्य	५३	१२	५६	१८४४	अपूर्णा.
८२५	सौ	डी० लक्ष्मीधरः	
८२६	हनुमन्नाट्यम्	केवलयाभनः	६७	१०	४१	...	
८२७	तद्वय सटीकम्	हनुमान्	२४	१६	४८	...	
८२८	हरविजयटीका	मू० एव टी०	११७	१२	४०	१८४९	अपूर्णा.
८२९	हठिभिनयकल्पलता	मोहनदास-	
८३०	द्वितीयपदेयः	मिश्रः	
८३१	हठिभिनयटीका	अलकः	१२०	१२	५१	...	
८३२	हठिभिनयकल्पलता	महीधरः	४०	८	३२	...	अपूर्णा.
८३३	द्वितीयपदेयः	विष्णुसर्मा	५२	११	५१	..	
८३४	नीतिः	
८३५	कागन्धर्वनीतिसार	कामन्दक	७१	१०	३२	...	
८३६	स एव	स एव	११८	८	२३	...	अपूर्णा.
८३७	चाणक्यनीतिः	चाणक्यः	१९	८	२८	१८९८	
८३८	शूलचाणक्यनीति	स एव	१६	१०	३२	१८६४	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णदिनाच्छेषम्.
शिल्पशास्त्रम्.							
८३५	क्षीरार्णव	विश्वकर्मा	१	१०	३५	..	
८३६	राजवल्लभ अनुवादसहितः	५८	११	५६	..	
संगीतशास्त्रम्.							
८३७	संगीतदर्पणः	रामोदर	२१	१७	३७	...	अपूर्ण-
८३८	संगीतसारोद्धार	कीकराजः	१६	१५	४५	...	
कोशाः.							
८३९	भनेकध्वनिमञ्जरी सपर्याया ..	महाभरणकः	३९	८	४०	...	
८४०	सैव	स एव	७	१३	४५	...	
८४१	सैव एकाक्षरमाला च	स एव	८	१५	४०	..	
८४२	सैव तथैव	स एव	१९	८	२८	१८२३	
८४३	सैव सट्टिपणीका	स एव	२७	६	२५	...	
८४४	अनेकार्थसमग्र	हेमचन्द्रः	६०	१३	४०	१६६७	
८४५	अभिधानचिन्तामणि	हेमचन्द्र	४३	७	२८	१४८०	
८४६	तस्यैव टीका	स एव	३२०	१५	४०	...	
८४७	स एव भाषार्थयुक्तः	१०६	१४	३४	...	
८४८	अभिधानरत्नमाला	हलायधः	४३	११	३२	१६६८	प्रथमं नास्ति
८४९	अमरकोशः सटीक	मू० अमरासिंह. टी० भानुदी- क्षित	५११	१२	३६	..	
८५०	तस्यैव प्रथमः काण्डः सटीक	मू० स एव टी० स एव	१७	१२	४०	...	
८५१	तस्यैव द्वितीयकाण्डस्य टीका	स एव	१६६	१५	४०	१८००	
८५२	अमरचन्द्रिका	रायमुकुटः	३१५	९	३२	...	
८५३	उणादिकोशः	महोदयः	३९	११	२८	१८०२	
८५४	एकाक्षरकोशः	१	२१	५६	...	
८५५	एकाक्षरी नाममाला	११	७	२६	१८८४	
८५६	देशीनाममाला सटीका	मू० टी० हेम- चन्द्रः	४५	२२	५४	..	
८५७	तस्या एव अकाराद्यनुक्रमः ..	विमल	१८	२१	२८	..	नवीनम्
८५८	नाममाला (भाषायाम्)	८	१५	४०	१७५१	प्रथमं पत्र नास्ति

क्र.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	सदत्	अपूर्णादि- बाधन
८९९	पायलच्छीनाममाला	धनपालः	८	१३	५४	.	
९००	मेदिनीकोशः	१६४	९	२८	.	
९०१	लिङ्गानुशासविवरणम्	कल्याणसा-	६	१५	४०		प्रथमपत्राणि
९०२	शब्दभेदप्रकाश	गरसुरि					५ न सन्ति
९०३	तत्त्वैव लिङ्गभेद व्याख्यायुक्त	महेश्वर	२०	११	३३	.	
	, छन्दः	..	१६	१३	४६	..	वृद्धि
९०४	छन्दः कौस्तुभ	राधासामोदर	८	१३	४४		
९०५	छन्दः सार (भाषायाम्)	१०	१४	४०		
९०६	पिङ्गलच्छन्दोद्धृति	हलायुध	४३	१३	३६	१०८३	
९०७	पिङ्गलटीका	पशुपतिः	३७	८	४०	१५८०	प्रथमपत्राणि
९०८	रूपदीपिकापिङ्गलम् (भाषायाम्)	...	१२	९	२६	..	८ न सन्ति.
९०९	वृत्तरत्नाकरः, सटीक	मृ० केदार	३०	१६	५६	..	
९१०	तत्त्वैव टीका	दा० सुहृण					
९११	भुतबोध	मोमचन्द्र	१९	१७	७६	१३०९	
९१२	उपोति शास्त्रम्.	कालिदास.	३	१४	४२	नि का	
९१३	अक्षचिन्तामणि	७	११	४६		
९१४	भाष्यप्रज्ञ	७	४	४०	..	
९१५	भारम्भतिद्धि	उदयप्रभदेव	९	१७	५२		विमर्षा ९
९१६	इष्टवर्णोपाहरणम्	नन्दराममिश्र	७	१०	३०	१८३२	
९१७	उद्देश्यप्रदीप सटीक	टी० लक्ष्मीपति	२६	१०	४०		
९१८	स एव सविवरण	४	१०	५६	१९०८	
९१९	स एव सविवरण	६	१२	८०	..	
९२०	करणरुतुहलम्	भास्कराचार्य	३२	८	२०	१८३८	
९२१	रत्नविपाक	११	१६	४४	.	
९२२	कान्तधेनुः	७	१२	३०		
९२३	कालचक्रजातकम् वा चक्रसार	६	१३	४०		
९२४	इय सारोद्धार.	..					
९२५	कालचक्रजातकम् (रुद्रयामलो	..	९	९	७०	.	
९२६	स्तम्)	..					
९२७	ऊण्डलीकल्पतरु	योगेश्वर	३०	८	४४	१९३८	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णदि- नाच्यम्.
८८५	स एव	स एव	३२	१२	२६	.	
८८६	गणपतमण्डनम्	नान्दिकेश्वरः	११	११	३२	१८४३	
८८७	तदेव	स एव	६५	७	२५	१८७१	
८८८	गणितरत्नमाला	हरिवन्तः	१४	९	१८	१८०४	
८८९	गिरिधामनन्द	वैशाङ्गराय.	४३	१३	४०	१८००	
८९०	गौरीजातरुम्	४	१०	४२	१८९७	
८९१	महचिन्तामणिः	श्रीनाथः	८	११	२४	१६८१	
८९२	महत्तापनदीका दीक्षानाम ति- स्त्रान्तरहस्योदाहरणम्	विश्वनाथ	५९	१४	३५	१८४७	
८९३	महत्तापनदीका	मन्नारेवैश्वरः	१३६	१२	१२	१८४६	
८९४	महत्तापनी	व्यस्यगभट्टः	७१	१६	३४	...	
८९५	चन्द्रोन्मीलनम्	६०	१२	२४	१९२२	
८९६	तदेव	४८	११	३२	..	
८९७	तदेव सदीरुम्	३२	१२	२५	...	अपूर्णम्
८९८	चमत्कारचिन्तामणि सदीरुः	मू० नारायण- चार्य टी० धर्मेश्वर	३०	१०	३५	१७९३	
८९९	जगन्मोहन	४२१	९	३२	...	अपूर्णः
९००	जन्मपञ्चिकालेखनक्रम	विश्वनाथः	३३	११	३४	..	
९०१	जययया	नैरानन्दः	१५	९	४०	...	
९०२	जातकचन्द्रिका	याज्ञिकनाथ	३३	८	२६	...	
९०३	जातरूपद्वितीया	केशवः	५५	७	२६	...	
९०४	जातरत्नम्	काशीनाथ	१६	१०	३४	.	
९०५	जातरत्नसारः	६	८	३२०	..	
९०६	जातरत्नक्षणम्	कालेश्वर	८	९	२८	...	
९०७	जातरत्नसारणी	कल्याणवर्मा	८६	१७	३२	...	अदिता.
९०८	जातकाभरणम्	हुण्डिराजः	९७	१२	३२	१८७७	
९०९	जैमिनीपूज सदीरुम्	टी० नालकण्ठ	३९	१२	४८	...	अध्यायद्वयम्
९१०	तदेव	स एव	३५	१०	३२	...	अध्याय ३
९११	ज्योतिर्भञ्जरी	रघुनाथ	१८	९	२४	..	तृतीयप्रकरणम्
९१२	ज्योतिष्केशर	कृपासारकरः	६	९	४२	.	अपूर्णः
९१३	स एव सदीरु	मू० स एव टी० चिरञ्जीवभट्टः	२८	१२	४८	१७७३	अपूर्णः
९१४	ज्योतिरत्नमाला भाषार्थसाहिता	मू० श्रीरति	६३	१६	४०	१८१७	
९१५	टीडरानन्दे संहितामौख्यम्	नीलकण्ठः	१२४	११	७७	१८४६	
९१६	तत्त्वत्रय विवाहसौख्यम्	स एव	५३	१३	३६	१८०२	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	शुद्धराशि	संवत्	अपूर्णति वाच्यम्
१४५	प्रश्नसुधाकर	लालमणि	५८	१०	३६		
१४६	प्रश्नादश		१३	१०	४४		अपूर्ण
१४७	बालविवेकिनी		४	८	३६	१७८८	
१४८	बृहज्जातक सङ्गीकम्	म० वराह मिश्र श्री० महीधर	८१	१२	४८		
१४९	तद्व सटिप्पणम्	म० स एव ग० स एव	४६	१६	६६	१६९०	
१५०	तद्व सटिप्पणम्	म० स एव टी० उत्पलभट्ट	१४३	११	३२	१८४७	
१५१	तद्व सविवरणम्	स एव	२३०	११	१९०	१८५८	
१५२	बृहत्पाराशरसार		३२	११	४०		अपूर्ण
१५३	ब्रह्मतुल्यादाहरणम्		३३	१३	४०		अपूर्णम्
१५४	ब्रह्मतुल्यादाहरणानि	विश्वनाथ	३७	१५	३६	१७७६	
१५५	गह्वर्यवहार	विविक्तम्	४	१७	३६		
१५६	भागवतज्योति शास्त्रयोभूयाल संगालावराधपतिहार		१३	१३	४०		अपूर्ण
१५७	भावा याय रत्नजातकीय		७	१०	३२		
१५८	सुवनदीपक सङ्गीत	म० पद्मप्रभसूति	४६	११	३८	१८७३	
१५९	स एव सटीक	म० स एव टी० गङ्गाधर	१६	१६	३०		
१६०	मकर सटिप्पणम्	पुरुषान्नम्	९	१८	५२		
१६१	मयूरचित्रकम्	नारद	१५	१२	३२	१८७७	
१६२	तद्व	स एव	११	१३	३०	१८९८	
१६३	महामाहासकम् (भाषायाम्)		२	१७	६०		
१६४	सुहृत्कल्पद्रुम	विठ्ठलाशय	५४	११	३२	१८६५	
१६५	सुहृत्चिन्तामणि सङ्गीक टा कानाम पीयूषधारा	म० रामदेवज्ञ श्री० गाविन्द	२३४	१६	४०		
१६६	स एव सटीक टा० मिताक्षरा	म० टी० राम देवज्ञ	१५१	१२	४८	१८९७	
१६७	सुहृत्मार्तण्ड	नारायण	११	११	४०		
१६८	सुहृत्माला	रघुनाथ	५०	९	४३		अपूर्णा
१६९	सुहृत्सुम्नावली	भाम्कर	६	१०	३२	१७२२	
१७०	सुहृत्संज्ञ	क्षमराम	१८	१३	४२		
१७१	मयमाला	महेश्वर	३०	१२	२८	१७५९	
१७२	मयमाला		२०	१०	२८		
१७३	मयमाला	भैरव	२०	११	३२	१८९५	

क्र.सं.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	सवन्	अङ्गुलि-वाच्यम्
१३८	यन्त्रचिन्तामणिः	चक्रधरः	६	६	२४	..	
१३९	यन्त्रप्रकाशः सटीकः	रामचन्द्र	७२	१२	४०	..	
१४०	यन्त्ररत्नावली सटीका	पद्मनाभ	१६	७	३२	...	
१४१	यन्त्रराज. सटीकः	मू० महेश्वरसुरि टी० मलयन्द्र- सुरि	८८	८	३२	१८८५	
१४२	राष्ट्र तथैव	मू० स एव टी० स एव	७२	१०	३४	.	
१४३	योगार्णवः	वेङ्कटेशः	१४	१३	२८	१८८९	
१४४	योगार्णव	स एव	११	१३	४०	.	
१४५	रामनवमस्कन्धः	परमहंसोपा- ध्याय	२८	१३	३६	१८६७	
१४६	रामलक्ष्मण	श्रीपति	१२	१४	३९	१८८०	
१४७	रामलक्ष्मण	जयरामः	१८	१०	२५	...	
१४८	रामचरितम्	रणहस्ती	१३५	८	२०	...	
१४९	रामसङ्ग	११	१०	३२	१७३६	प्रथमपत्रे न स्त.
१५०	रामचरितम्	रामचन्द्रः	१८	१२	३२	१७३३	
१५१	रत्नाकरचरितम्	१२	१३	३२	.	
१५२	रत्नाकरचरितम्	काशीनाथः	४२	१६	२३	...	
१५३	रत्नाकरचरितम्	१	१८	५३	...	
१५४	रत्नाकरचरितम्	वराहमिहिर	११	१७	६०	१५३७	
१५५	रत्नाकरचरितम्	महेश्वरः	८	१२	२८	१८४४	
१५६	रत्नाकरचरितम्	१८	६	२८	...	
१५७	रत्नाकरचरितम्	११	१०	२६	१७६१	
१५८	रत्नाकरचरितम्	मू० भारद्वाज- ध्याय टी० ग ङ्गाधर	६७	१५	३२	...	
१५९	रत्नाकरचरितम्	३८	१४	४०	१६४३	
१६०	रत्नाकरचरितम्	शैवक	२२	१	२४	..	
१६१	रत्नाकरचरितम्	११	११	२१	...	पुटिका
१६२	रत्नाकरचरितम्	महेश्वर- ध्याय	३३	१३	३०	१७३८	प्रथमपत्रे २ न स्त तथा ११ भाष्य १४ व- दन्तानि पञ्चा- विंशतानि.

नंबर	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादवस्थाम्
१११	बृहद्वयवनस्त्रीभातकम्		१४२	६	१४		
१०००	शकुन्तलावली		४०	११	४०		
१००१	भातकमनोरमा	गर्ग्य	२	१२	३५		
१००२	पद्मपञ्चाशिका संगीता	मू० पृथुयशा ग० भगवत्पल	१	१७	६०	१७०८	
१००३	सैव संधव	स एव	२४	८	३२		
१००४	सवित्यकाश संगीत	गाविन्द	५१	१६	२८		अपूर्ण
१००५	सम्भूतपारसाकरचना	वेदाङ्गराय	१४	८	६०	१७७४	
१००६	सङ्कतकौमुदी	हरिनाथाचार्य	७	२१	४४		
१००७	सैव	स एव	१८	१२	२८	१८५६	
१००८	समरसार	सूर्यदास	१२	११	३६		
१००९	समरसार संगीत	मू० रामचन्द्र सामयाजी टी० भरत	३३	११	३२		
१०१०	समरसारसमर	रामवाजपेय	११	९	२८		
१०११	समादिवरु संगीत	मू० नीलकण्ठ टी० माधव	२७	१०	४४	१८९६	
१०१२	सर्वार्थोपान्तमणि	वेङ्कटेश	८०	११	३६		
१०१३	स एव	स एव	२४६	६	२१		
१०१४	स एव संगीत	मू० स एव टी० मधुदि वानन्द	३६	११	४८	१९३४	प्रथमाध्याय
१०१५	सामुद्रिकम्		१४	१२	३२	१८३९	
१०१६	सामुद्रिक स्वप्नायायश्च	स्व० बृहस्पति	१	१०	३८		
१०१७	सामुद्रिकलक्षणम्		७७	१	३२		
१०१८	मिथुनान्तशिरामणबीजमणिता ध्याय	भास्कर	४८	१२	३२		
१०१९	सुगणोक्ति	शंकराचार्य	५	८	३२		
१०२०	सूर्यसिद्धान्तस्य गणिताध्याय		२१	९	३२		
१०२१	तन्मयेव गालाध्याय		११	८	२७	१८४६	
१०२२	स्वप्नोपान्तमणि	जगदेव	१२	१२	५२		
१०२३	स्वरोदय रुद्रयामलाकृत		८७	६	१२		
१०२४	हायनरत्नम	बलभद्र	१८०	८	३२		
१०२५	हिल्लाजताजिकम्		२४	९	२८	१८८०	
१०२६	हिल्लाजज्याख्या बृहानिनाम्री	रामभट्ट	२४	१०	२६	१८७४	
१०२७	हाराप्रदीप	रामान्तर	१०	७	२४		अपूर्ण

नं०.	ग्रन्थनामः	कर्तृनामः	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णोद- काध्ययः.
१०२८	सन्धैष टीका	८१	१	२४	१८७४	
१०२९	होरासंस्कृतः	गुणाकरः	२९	१२	४८	...	
१०३०	होरासंस्कृतम्	बलभद्रः	४६९	१३	२४	१८९५	
१०३१	होरासारः	१०	१९	५०	१७७०	
१०३२	होरासारः दशाध्यायी च	१३६	११	३६	...	अपूर्णः.
वैद्यकम्.							
१०३३	अजीर्णमञ्जरी	काशीनाथः	७	१	३०	१८९१	
१०३४	सैव सधाऽनुपातमञ्जरी भाषा- टीकासहिते *	अनु० पंता- म्यरः	१५	१२	३६	१९१९	
१०३५	अभ्याधिकारिका	जयदत्तः	५०	११	४८	१८३८	
१०३६	अभ्यादिगुणाः	४	१२	२०	...	
१०३७	अष्टाङ्गहृदयसंहिता गटीका ...	सू० पारम्भ- टी० टी० डामलः	४०	१	४०	...	द्वितीयनिदान- स्थानसंघ.
१०३८	आग्नेयी संहिता दानश्रीकी च	दानश्रीमल्ल	१५	१०	२९	...	आच० अपूर्णा.
१०३९	आयुर्वेदमहोदधिः (सुषेणसंस्कृतः)	सुषेणः	२८	१३	४६	१८७८	
१०४०	औषधिकल्पः	२०	२८	१४	...	अपूर्णः.
१०४१	औषधिसंज्ञासूत्रम् (लघुनिषण्ड- भाषी) भाषानामसंहिता.	केशवराजः	१	१४	२८	...	
१०४२	औषधिसंज्ञासूत्रम्	१०१	१०	३२	...	
१०४३	कालज्ञानम्	महादेवः	२१	१	३७	१८७२	
१०४४	कालज्ञानम्	८	१	२५	१८११	
१०४५	काशीनाथपञ्चतितः	८४	११	४०	१८९८	
१०४६	क्षेमसूत्रम्	क्षेमसर्वा	१०१	१	२०	...	
१०४७	गुणरत्नमाला	२९	४	३०	...	
१०४८	गुणरत्नाकरः	ब्रह्मभूषणः	३३	१२	२४	१८१३	
१०४९	पितृहोरासंस्कृतः ...	होरासंस्कृतः	४८	१४	४०	...	
१०५०	उदयतिविरभाषकाः	बामुण्डः	८०	१	२४	१७९७	
१०५१	उदयगुणयदपणम्	हृगनाथः	३७	१	३२	...	
१०५२	सकलकल्पः	३	२०	१२	१८३०	
१०५३	विद्यार्थीटीका (वैद्यकज्ञान) ...	वैद्यकज्ञानः	७१	११	३२	१८३२	
१०५४	द्रव्यावली (निषण्डः)	नरिन्द्रः	२७	११	४८	१८७२	
१०५५	नासोदरगात्र (भाषायां) ...	कृष्णदीपोदी	४३	१७	३८	...	
१०५६	निषण्डनामसंहिता विष्णुसंहिता	विष्णुसंहिता	८२	१	४०	१८३७	
१०५७	नैप	नैप	३०	१०	३६	१७९३	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
१०५८	निबन्धसमह	धन्यन्तरि	५४	१२	४२	१८७४	
१०५९	पञ्चापध्याविधि		४१	१०	३२		
१०६०	पात्रार्पण		४३	१०	३२		
१०६१	पात्रावली		८	१५	४३	१८८९	
१०६२	प्रतापकल्पद्रुम	प्रतापसिंहदेव	११४	१३	४०		
१०६३	बालमन्त्रम	कल्याण	५४	१०	३२	१८०८	
						१६४४	
						वि का	
१०६४	मदनविनोदनिघण्टु	मदनपाल	७५	११	२८	१८१४	
१०६५	स एव	स एव	८०	१०	४०	१९१३	
१०६६	स एव	स एव	७५	१९	१९	१८४८	
१०६७	मधुक्रोश सङ्गीत	विजयदेवी	१०३	१४	२८		अपूर्ण
		भित					
१०६८	मनोरमावैद्यक्रम		११	११	३२	१७०५	
१०६९	नागराजपञ्चाति	नागराजन्द्रदेव	२४४	१५	४३		सुप्तिता
१०७०	नाथप्रनिधानम्	माधव	१९७	८	३२		
१०७१	योगनरसिङ्गिणी	विमलभट्ट	१०४	११	२८		
१०७२	यागरत्नरामचर्य (चूर्णाधिशार)		२६	८	३५		
१०७३	यागप्रतारुम		१०	११	३८		
१०७४	तद्व		१०	८	२७		प्रथमपत्राणि न कन्ति
१०७५	रत्नसागर		६४	१४	३१		आद्यन्तर हित
१०७६	रसाचिन्तामणि	अनन्तदशसूरि	३२	१०	४५		अपूर्ण
१०७७	स एव	स एव	१८	१३	४६		अपूर्ण
१०७८	रसमञ्जरा	शालीनाथ	४४	१०	१६		
१०७९	रसरत्नदीप	रामराज	२१	७	२३		अपूर्ण
१०८०	रसरत्नाकर	निरयनाथ-	१४३	७	२४		
		सिद्ध					
१०८१	रसरत्नतटिका	चामुण्ड	१५	१४	३२	१८३०	
१०८२	रससमह		६	११	३०		
१०८३	रससार ज्ञानरसामुद्रिक	र० राधिका	७०	१०	२८		
		धार्य					
१०८४	रससिद्धिप्रकाश	माधवभट्ट	७८	८	३०		
१०८५	रसविनाश (भाषायां)	रामचन्द्र	१७१	१०	३०		
१०८६	विद्यासागर		१८	११	२५	१६९३	

नं०.	ग्रन्थनाम.*	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१०८७	वीरसिंहावलोकः.....	वीरसिंहदेव.	१४६	११	३७	१८३९	आपूर्णः
१०८८	वृन्दसमहः.....	११२	१२	४०	...	
१०८९	वैद्यकपञ्चाति	काशीनाथः	१०२	११	३२	...	
१०९०	वैद्यकसारसमहः.....	श्रीकण्ठप- ण्डित	४६	१२	४०	१७९१	
१०९१	वैद्यकसारसमुच्चयः (भाषायाम्)	शिवजीरामः	१०२	१७	४२	...	अपूर्णः
१०९२	वैद्यकसारोद्धारः.....	हर्षकीर्ति	१८	१५	५०	...	
१०९३	वैद्यजीवनं सटीकम्	मू० रोलिम्ब- राजः टी० रुद्रभट्ट	३३	१२	४०	...	
१०९४	वैद्यरत्नम्	गोस्वामिशि- वानन्दभट्ट	५०	११	३२	...	
१०९५	वैद्ययज्ञभ-	इस्तिहाचि	१९	६	३६	१८७९	अपूर्णः
१०९६	वैद्यविनोद	शंकरभट्ट	१९	८	४०	१९१८	
१०९७	शतश्लोकी सटिप्पण्याका	निमलः	१२	१०	४०	१८४३	
१०९८	शतश्लोकी भावेयीसहिता च .	श० विमलः	९५	१०	२९	...	
१०९९	शतश्लोकी सटीका	बोपदेव	५५	८	३२	१७१०	
११००	शास्त्रं धर	शास्त्रं धर	१४०	९	३४	...	
११०१	सिद्धमन्त्र	बोपदेवः	४५	
११०२	स्त्रीविलास	देवेन्द्रोपा- ध्याय	३६	१२	४०	१९१६	
११०३	हिम्नतन्त्राक्षः (भाषायाम्) ..	श्रीपति	३३	१५	५६	१८६१	
मन्त्रतन्त्रे.							
११०४	अज्ञानध्वान्तदीपिका	सोमनाथः	३६	१२	३०	...	अपूर्णः
११०५	आधुरीकल्प	१०	९	२८	१८४६	
११०६	आधुरीकल्प	३२	७	३२	...	
११०७	उद्दामरतन्त्रम्	१९	१२	३६	...	
११०८	उद्धात्कोश	इक्षिणामूर्तिः	४२	१२	२०	...	
११०९	स एव	स एव	२७	११	३२	१८५०	
१११०	उलूकतन्त्रम् वा उलूककल्प ..	गोविन्दः	६	८	२४	...	
११११	कभट्टम्	नागाशुनः	४१	१०	३२	...	
१११२	कामरत्नम्	श्रीनाथ	६८	८	२४	...	
१११३	कुलार्णवतन्त्रम्	७०	१०	४०	...	
१११४	संज्ञ	१०८	१८	२०	...	शारदातिथिः

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः.	अक्षरा- णि	तिवत्.	अपूर्णदि- वाच्यम्.
१११९	कौतुकरत्नावली	५१	११	२८	...	
१११६	कौलरहस्यम्	तरुणीकपि	८	१२	२७	१७४२	
१११७	कौलादर्शननम्	विश्वानन्द- नाथ	८	१२	२७	...	
१११८	क्रमशीपिका सदीका	केसवाचार्य	१५	१३	४६	...	अपूर्णम्.
१११९	गोपालस्तवराज. सभाष्य. ..	भा० घृन्दायन	५	८	४३	...	
११२०	गोतमीतन्त्रम्	१००	११	४०	...	
११२१	तन्त्रसार.	कृष्णानन्द.	२६५	७	८०	...	बहुलि
११२२	रा एव	२७	१३	४०	...	अपूर्ण
११२३	साराभक्तितरङ्गिणी	विमलानन्द- नाथ	१०६	८	३०	१९०८	
११२४	त्रिपुरार्थनपद्धति	शिहराम	१३	१०	४१	१७८२	
११२५	त्रिपुरास्तोत्रम्	लक्ष्मणाचार्यः	१७	१०	३०	...	
११२६	दुर्गास्तोत्रम्	छविनाथ	५	८	३२	...	
११२७	देवीकवचम् वा ब्रह्मकवचं च ण्डीपादान्तर्गतम्	५	१०	२६	१८०८	
११२८	देवीपूजनसमवाय रुगारीपूजन- म् योगप्रक्रिया.	कृष्णानन्द	४५	१०	१६	१८८७	
११२९	देवीसूक्त रुद्रग्रामलक्षम्	१०	७	२८	१८०२	
११३०	पञ्चदशीविधानम्	१०	११	२२	...	
११३१	परमरसस्तवराभा रुद्रग्रामलोक	४०	९	२०	१८८०	आरम्भे ५ प त्राणि न सन्ति
११३२	पीताम्बगपूजापद्धति	महादेवः	३३	१३	३२	...	
११३३	प्रयोगारत्नाकर	प्रेमनिधिः	२३४	१०	४०	१८७१	
११३४	वमलामुखीपद्धति.	३१	९	२५	१७४०	
११३५	बहुरूपगर्भस्तोत्रम् स्वच्छन्दत- न्त्रस्यम्	अभिनवगुप्त	७	२२	२१	...	शारदालिपिः
११३६	शुक्लेश्वरीवृत्ति	पद्मनाथकवि	६	१५	४८	१७६१	
११३७	मन्त्रचन्द्रिका	जनार्दन	१५७	६	३६	...	
११३८	मन्त्रमहादधि	महीधर	१५१	१०	३६	१८४६	
११३९	मन्त्रशुद्ध्यादिप्रकरणानि	४८	१३	३६	...	
११४०	यन्त्रचिन्तामणि	समीधर	५१	९	२८	१९१८	
११४१	रत्नावलीस्तोत्रम्	७	१०	२४	...	
११४२	रामीपञ्चाङ्गम्	२५	२४	२१	...	
११४३	रामपद्धति	रामानुज	१५	७	२८	...	
११४४	रामार्चनसोपान	शिवलालशर्मा	४६	९	३४	...	

नं०.	ग्रन्थनामं	कर्तृनाम.	पत्राणि	पृष्ठ- म.	अक्षरा- णि.	संवत्	अपूर्णादि- वाच्यम्.
११४५	रुद्रयामलस्यधनुकल्प.....	...	१०	१७	२०	...	
११४६	लक्ष्मीहृदयस्तोत्रम् आधर्षणरह- स्यरथम्	२०	६	२४	...	
११४७	ललितरच्युतन्दम् आनन्देश्वरप- त्रिका च	१७९ १२	१६ १६	२२ २२	...	शारदालिपि
११४८	ललितार्चनपद्धति	६२	९	२०	...	
११४९	विज्ञानभैरव	२२	८	१९	...	शारदालिपि.
११५०	विशालयेकुतन्त्रम्	८	९	२६	...	
११५१	शल्यतन्त्रम्	४६	९	१६	...	
११५२	शारदालिलकटीका	राघवभट्ट	१५९	१६	४४	१७१४	प्रथमपत्र नारित.
११५३	शिवताण्डवीययन्त्राध्यायीका	नीलकण्ठ.	६८	८	२८	..	
११५४	शिवाम्बुविधिरूपनम्	१४	८	२४	..	
११५५	शुद्धविद्यादिमन्त्रा	११	१२	४०	१८५४	
११५६	द्वयामलाङ्गकस्तोत्रम्	कालीदास	७	१०	१६	...	
११५७	द्वयामरहस्यम्	पूर्णानन्द	१०४	११	३६	१७६२	
११५८	श्रीविरियस्या	६२	१०	२७	१७७५	आरम्भपत्र नारित.
११५९	श्रीविद्याविशेषपूजापद्धति	१०	१५	५४	...	
११६०	पद्मायपद्धति	२५	९	२८	१८४९	
११६१	साधनदीपिका	नारायणभट्ट	४२	१३	४८	...	
११६२	सिंहसिद्धान्ततिन्धु	शिवानन्दभट्ट.	२६	१०	३५	..	
११६३	सुदर्शनसहिताया कवचन्यास-	८	९	२८	...	
११६४	सुदर्शनसहिताया हनुमत्पदलम्	१५	१०	३६	१७६०	
११६५	सुभगार्यारत्नम्	५८	८	२४	...	
११६६	शोभविधि मन्त्रमहोदधुक्त.	११	६	३२	...	
जैनीयपुस्तकानि.							
११६७	अभितशान्तिस्तय सटीकः ...	मू० मा० नन्दि- पेल डी० जि. नम्रभगुरि	१३	१७	५६	...	
११६८	अध्यात्मरूपद्रुम संचालाव- धोः.	मू० सुतिसुन्दर बा० हंसारन मुनि	५३	१७	५१	...	
११६९	अध्यात्मविन्दु सटीक	मू० टी० शंकर- न बा हंसारन	१७	१६	५०	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
११७०	अनुयोगद्वारवृत्ति .	हेमचन्द्र	१०७	१५	६२	...	
११७१	अन्योक्तिमुक्तावली	हसविजयगणि विजया- नन्वदिष्य	११	१५	३४	...	
११७२	अम्बुडरास	मुनिरत्नः	११८	१४	३४	...	
११७३	अर्जुनपताकायन्त्रविधि	७	११	३५	..	
११७४	अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली ..	समयसुन्दर	२५	११	५१	..	
११७५	आचाराङ्गदीपिका . . .	जिनहस्तसूरी	२२२	१५	४८	...	
११७६	आनन्दादिभावकचरित्रम् (भा०)	१३	१३	४५	...	अपूर्णम्.
११७७	आप्तपरीक्षा, इष्टोपदेशश्च ..	विद्यानन्द	१०	१०	३७	...	
११७८	आराधनापताका (भा०) ...	वीरभद्राचार्यः	१२	१७	५८	...	
११७९	आलोचनाविधि:	१४	१२	४०	.	
११८०	आपदयकनिरुक्ति (भा०) ..	भद्रबाहः	४३	१७	६४	...	
११८१	सैव सदीका	मू० स एव टी० हरिनद्रः	३८०	१६	५६	..	
११८२	तस्या एव लघुदीका	तिलकाचार्य	२१६	१७	४०	...	
११८३	तस्या एवावधूर्णिका	११८	१८	६४	१५१६	
११८४	इलायुनाररास	ज्ञानसागर	६	१७	४५	१७३०	
११८५	उत्तमकुमारचरित्रम् (भाषा) ..	विनयचन्द्र	३६	१६	३०	..	
११८६	उत्तराध्ययनदीका . . .	निवेन्द्रगणिः	२५६	१५	५६	..	
११८७	उत्तराध्ययनवृत्ति	वल्लभगणि	२८४	१३	४०	...	
११८८	उपदेशपत्रवृत्ति	हरिभद्रसूरी	२६८	१७	५८	...	
११८९	उपदेशप्रासादः द्रव्यासहित (स्तम्भ २)	लक्ष्मीसूरी	६४	५	३५	.	
११९०	" " (स्तम्भ ४)	"	८३	५	३६	.	
११९१	" " (स्तम्भ ५)	"	७९	५	३२	...	
११९२	" " (स्तम्भ ९)	"	८५	५	३२	...	
११९३	" " (स्तम्भ: १०)	"	७५	६	३२	...	
११९४	" " (स्तम्भ ११)	"	६६	५	३२	...	
११९५	" " (स्तम्भ १८)	"	१११	५	४०	.	
११९६	" " (स्तम्भ २०)	"	१२१	५	३२	..	
११९७	" " (स्तम्भ २१)	"	८०	५	४०	.	
११९८	" " (स्तम्भ २२)	"	६९	५	३२	.	प्रथमपत्रे २ न स्त
११९९	" " (स्तम्भ २४)	"	१३	५	३८	.	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षर- णि.	तवत्.	अपूर्णादि- शेषम्.
१२००	उपदेशमालाया धर्मशास्त्राणि कृ- ताया अवतूरिः	२४	२०	६०	.	
१२०१	उपदेशमाला अपथा पुष्पमाला सावतूरिः	मू० हेमचन्द्रः	१९	१३	९०	१५१९	
१२०२	शैव विवरणसाहिता	मू० स एव वि० अभयदेव	३६०	१३	९०	...	
१२०३	उपदेशसालम् (भाषा)	११०	१३	३६	...	आदिपत्राणि ३३ न सन्ति.
१२०४	उपदेशसन्निका	साम्प्रदायिकः	९८	१३	४८	...	
१२०५	उपसंग्रहस्तोत्र ग्रीकम् ...	मू० भट्टबाहूटी पार्श्वदेवगणिः	६	१४	४४	...	
१२०६	उपासकदशादिपञ्चसूत्राणि स. टीकाणि. अन्तकृष्टा अनुपरोपपानिकदशा. प्रमथ्याकरणम्. विपाक	टी० अभयदेव गूरिः	१०२	१३	६४	१५५२	
१२०७	फविदत्तारासः	जयदन्तगूरि	३२	११	३६	१६४३	निका.
१२०८	फविमण्डलटीका	हर्षनन्दनः	१००	१०	४०	१७१६	
१२०९	फविमण्डलटीका	सुभरधनः	९०६	१३	४३	१६३०	उपान्त्य पत्र- द्वयं नास्ति.
१२१०	फविमण्डलटीका	पद्मनन्दिरम- णि	१५०	१०	४८	१६५५	
१२११	फविमण्डलस्तवः सावतूरिः	१०	१०	४६	...	
१२१२	भाषानियुक्तिः	४३	१३	३६	१०००	
१२१३	भाषानियुक्तिटीका	श्रीनाथार्यः	१६२	१४	५४	१४३६	
१२१४	भाषानियुक्तिव्यवतूरि	३८	१९	६४	...	
१२१५	कथाकोश	सुभरीलः	११९	१५	६०	...	
१२१६	कथारत्नाकर	उत्तमर्षि	१३०	१०	४०	...	
१२१७	कथारत्नाकर कथाकोश	१२	१३	६०	...	अपूर्णः
१२१८	कथेपन्य (मागधी)	हेमचन्द्रगूरि	१८	१०	४०	१५६०	
१२१९	स एव	स एव	१	१३	३०	...	अव्यव.
१२२०	स एव सटीकः	मू० टी० स एव	३०५	१५	३४	१८०८	
१२२१	स एव सटीकः	टी० मलय गिरि	५०	१३	३८	...	सर्वानुसार- व्यवस्थापनः

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः	महारा- जि	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
१२२२	कल्पसूत्रं सटीकम् टीकानाम किरणवली	टी० धर्मसागर	१२७	१५	६०	...	
१२२३	कल्पसूत्र सावचूरी	३५	११	६०	१५६८	
१२२४	कल्पान्तर्वाच्यम्	२५	१५	६८	१५९८	
१२२५	कल्याणमन्दिरस्तोत्रटीका .	हर्षजीतिः	१३	१४	४८	...	
१२२६	कल्याणमन्दिरस्तोत्र सावचूरी	मू० सिद्धसेन.	१५	१२	३७	...	
१२२७	कालसप्तति सावचूरी	मू० धर्मपौष	३	२०	६०	...	
१२२८	कालिकाचार्यकथा गद्यबद्धा	१५	१३	३२	१९३४	
१२२९	कालिकाचार्यकथा (मागधी)	३	१५	६४	...	
१२३०	कुमारपालप्रबन्ध	जिनमण्डन.	१०	१५	५१	१५०१	
१२३१	कुर्मापुत्रकथानकम्	जिनमाणिक्य.	१३	११	३२	..	
१२३२	क्षुल्लकभवावली सावचूरी, पुद्ग- लपराधस्तोत्र च सावचूरी	३	२०	६०	...	
१२३३	गच्छाचारसूत्रसावचूरी	१०	१८	४८	१६४६	
१२३४	गच्छाचारपर्यङ्ग बहुलवेद्यालिय देविबन्धक भक्तपरिज्ञापङ्क्ति स- धारगपईल महापञ्चलार्ण	१६	२२	६०	...	
१२३५	गुणमालाप्रकरणम्	रामविजय- गणि	१०३	१३	३६	१९०४	
१२३६	गुर्वावली	मुनिसुन्दरसूरी	१३	१७	५६	...	
१२३७	ग्रन्थसारसमुच्चय	कुलभद्रः	५	१७	६४	१९९५	
१२३८	चन्द्राविजयम्	१	१२	३६	...	
१२३९	चन्द्रप्रभचरित्रम्	देवेन्द्राचार्य	२२९	११	३४	...	
१२४०	चैत्यवन्दनभाष्यम् } गुरुवन्दनभाष्यम् } सावचूरी प्रत्याख्यातभाष्यम् }	१६	१७	६४	...	
१२४१	चैत्यवन्दनवृत्तिः (ललितवि- स्तरा)	हरिभद्रसूरी	३८	१३	४५	१८२५	
१२४२	जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला	११५	१०	३२	..	आद्यन्तरित
१२४३	जम्बूद्वीपप्रतापिसूत्र सटीकम्	टी० श्रीविज- यचूरी	४०२	१५	५४	...	
१२४४	तदेव तथैव	टी० शान्ति- चन्द्र	३८७	१५	४८	१६६०	
१२४५	जम्बूद्वीपसप्तहण्डी	हरिभद्रसूरीः	१	१६	४४	..	
१२४६	जम्बूद्वीपमिचरित्रम् (भाषा)	५	१५	५३	१५५६	
१२४७	जयतिशुभणस्तोत्रं सटीकम् ...	मू० अभयदेव- सूरी.	९	१५	३२	...	

नं०.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्.
१२४८	जयन्तकाव्यम्	अभयदेवः	७३	१३	३६	...	
१२४९	जयविजयकथानकम्	१७	१५	३२	...	
१२५०	जिनपूजार्थकं सकथानकं (मार्गशी)	१७	२०	५२	१४९५	
१२५१	जिनसातकं सटीकम्.....	मू० जम्बूनामा टी० जम्बुसाधुः	३१	१५	६८	१६४१	
१२५२	जिनस्तुतिः.....	सोमसुन्दरसूरिः	८	१५	५६	...	
१२५३	जीतकल्पवृत्तिः मूलनिभिता..	मू० सोमप्रभसूरिः टी० साधुरत्नः	१२५	१३	६०	१४२६	
१२५४	ज्ञानसारः वा अष्टकानि	यशोविजय- गणिः	६	१५	५३	...	
१२५५	नन्दतसङ्गिणी सटीका.....	मू० मा० टी० सं० धर्मसा- गरगणिः	१८	१८	५३	...	
१२५६	तीर्थकल्पः.....	जिनप्रभसूरिः	१३९	११	३६	...	
१२५७	त्रिपट्टिचालाकापुष्पचरित्रे प- ञ्चचरित्रं वा रामचरित्रम्.	हेमचन्द्रः	१३५	११	४२	१६६१	
१२५८	तदैव	स एव	३२	१८	४८	...	
१२५९	तत्रैव (नेमिनाथचरित्रम्) ...	स एव	९१	१५	५६	...	
१२६०	तत्रैव (महावीरचरित्रम्).....	स एव	१०७	१५	५६	...	
१२६१	वशवैकान्तिकगूत्रस्य निर्युक्तिः	१०	१७	५६	१४९२	
१२६२	वस्येयावृत्तिः.....	२१	१९	५६	...	
१२६३	वशाभुतस्वरूपधूर्तिः मूलसहिता	८३	१७	४८	१६६१	
१२६४	सैव	३८	१५	५७	...	अथने पत्रं न.
१२६५	वार्द्धिशतुत्तानिकाकथा अधवा सिंहरानवार्द्धिशिक्षा (भाषा)	गुणविजय- गणिः	४९	१६	५४	...	
१२६६	व्याभववृत्तिः शैल्यवद्धा	भभयतिनक- गणिः	११	१४	५०	...	
१२६७	धम्मारातः (भाषा)	जिनवर्धनः	३०	१३	३७	१८०५	
१२६८	धर्मशीलाकथा	रामचन्द्रः	१६	१७	५४	...	
१२६९	धर्मपदेव	२५	१७	२६	...	
१२७०	गन्धर्वपदीया	मलयगिरिः	१६४	१६	५०	...	
१२७१	नमस्कारस्तवः सानुनिः.....	मू० मा० वृ० सं० जिनजी- तिगिरिः	६	१९	५४	...	
१२७२	नन्दतसङ्गार्थकं सटीकम्	मू० टी० पद्म- सागरः	१७	१५	४६	...	

नं०.	ग्रंथनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- य	शुद्धा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१२७३	नवतत्त्वप्रकरण सावचूरी, वि- चारपट्टविशिका सटीका, जी- वविचारप्रकरण सटीक च	वि० मू० टी० जिनसारगणि जी० मू० शा- न्तिसूरी. जी० टी० क्षमाक- ल्याण	२३	१७	४८	...	०
१२७४	नवतत्त्वप्रकरण सटीकम्	४	०
१२७५	नवतत्त्वप्रकरण भाष्यटीका-यां सहितम्.	मू० देवगुप्तसूरी ना० अभयदेव- सूरी टी० य- शोदेवसूरी:	४३	१५	५५	...	०
१२७६	नवतत्त्वबालावबोधः	हर्षवर्धनगणि	१२	१८	५६	१५८१	
१२७७	निर्यावलीटीका	चन्द्रसूरी	९	११	६०	...	
१२७८	नेमिनिर्वाणकाव्यम्	वाग्महः	५५	१०	४०	...	
१२७९	पञ्चकल्पभाष्यम् (मागधी)...	सङ्गुदासः	८९	१३	४४	...	
१२८०	पञ्चसूत्र सटीकम्	हरिभट्टसूरी	२७	१६	४०	१८४२	
१२८१	पञ्चचरित्रम् (मागधी)	विमलसूरी:	२३३	१४	४८	...	
१२८२	परमात्मप्रकाश (भाषा) ..	धर्ममन्त्रि- गणि:	४०	१३	३२	...	
१२८३	परिशिष्टपर्व	हेमचन्द्र	५३	१९	६०	१६६१	
१२८४	पाक्षिकसूत्रवृत्ति	यशोदेवसूरी	६३	१४	५३	...	
१२८५	पाक्षिकसूत्रस्यावचूरी	१०	२०	६८	..	
१२८६	पार्श्वनाथचरित्रम्	भाषदेवसूरी	१२१	१५	४८	१५३२	
१२८७	पुरन्दरकथा भाषाबद्धा	मालदेवः	१६	१२	३८	...	
१२८८	प्रज्ञापनासूत्रटीका	मलयगिरि	२८५	१५	५६	...	
१२८९	प्रतिक्रमण भाषासहितम्	१८	६	३८	१८२४	
१२९०	प्रतिक्रमणक्रम	जयचन्द्र	२३	१३	५१	...	
१२९१	स एव	स एव	१६	१७	५६	१५०६	
१२९२	प्रतिक्रमणसूत्रं भाषार्थसहितम्	...	७	१३	३२	..	
१२९३	तस्यैव लघुवृत्ति	तिलकसूरी	२०	१३	४५	...	
१२९४	प्रतिष्ठाकल्प	सरुतचन्द्र- गणि	५३	१४	२३	१८७७	
१२९५	प्रत्येकशुद्धताः	समयसुन्दर	४०	१३	३२	१६९८	
१२९६	प्रवचनसारोद्धारः (मागधी) ..	नेमिचन्द्रसूरी	३४	१७	५६	१५१७	
१२९७	स एव सावचूरी	७३	१७	३६	१६३२	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	मात्र	अपूर्णादिवाच्यम्
१३१९	रत्नसत्रयगुरुं दृष्ट्वासहितम् मू० (मा०)		४८	६	३६	१११०	
१३२०	रत्नसाररास	वधुचन्द्र	७३	१३	३५	१११८	
१३२१	राजसिंहकथा दृष्ट्वासहिता		६१	७	४०		
१३२२	लोकतत्त्वनिर्णय	हरिभद्र	२	२३	६८		
१३२३	लाजनालिकावतूरि	धमनन्दन	४	१५	४८		
१३२४	सावप्रज्ञाश	यगाविजय	१२१	१६	३८		द्रव्यलाज
१३२५	वनस्पतिमति (मागधी)	चन्द्रगुरि	२	१४	४४		
१३२६	वसुदेवकुमाररास	हर्षकुल	१५	१४	४०	१७३२	
१३२७	वासुदेवपरित्रसूचि		३	१९	६४	१४८७	
१३२८	विशतिस्थानकविचारामृतसमह	जिनहर्षगणि	६०	१५	६०		
१३२९	विक्रमरास	जयचन्द्रस्य दिव्य					
१३३०	विक्रमादिव्यचरित्रम् (भाषा)	हीरानन्द भालुविजय गणि	१२	१५	५२	१७००	
१३३१	विद्यालय (मागधी विज्ञाहल)	जयवल्लभसूरि	२१	१५	५५	१८७६	आयन्तवर्तिनम्
१३३२	स एव	स एव	१३	१५	५६	१५१७	
१३३३	विधिमार्गप्रपा (मागधी)	जिनप्रभसूरि	८२	१५	५३	१६६६	
१३३४	विष्णुविलास	जिनवत्ससूरि	३८	१३	५२	१६८५	
१३३५	स एव	स एव	४५	११	३८		
१३३६	विशेषावश्यकसूत्रभाष्यम्	जिनभद्रगणि	८४	१५	५३		
१३३७	वीतरागस्तावम	हेमचन्द्र	६	१४	४८		
१३३८	व्यवहारसूत्रम्		१५	१३	५२	१५६३	
१३३९	व्रतरथा परविचारश्च	व्यासधर्मगणि	३५	१५	४४	१८१३	
१३४०	रातपदीसारोद्धार	मेरुज्ज्ञानाय	३२	१५	४८	१६१०	
१३४१	स एव	स एव	३५	१५	३७	१६६५	
१३४२	शब्दसूत्रकल्प सभाष	मूपाकलिभाषार्य	१२	६	३२	१७४५	
१३४३	शब्दसूत्रमाहात्म्यम् (भाषा)	जिनहर्ष	१५४	१८	४८		
१३४४	शान्तिनाथरास	रामावजय	३५८	१४	३४		
१३४५	शालिभद्रपरित्रम्	धर्मकुमार	२६	१५	५२		
१३४६	आद्यप्रतिक्रमसूत्र सावतूरि		२२	१६	४०		
१३४७	तद्वच सटीकम्		५८	१५	५५		

नंबर	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि- शाक्यम्.
१३७१	सिद्धान्तद्वयविश्लेषा	२३	१६	४०	१६४६	
१३७२	सैव	२७	१५	५१	...	
१३७३	सिद्धपञ्चाशिकासूत्र सटीकम्	मू० देवेन्द्रसूरि	२५	९	३४	...	
१३७४	सिद्धान्तब्राह्मणी	हेमसूरिशिष्य	३	१२	४०	१९३४	
१३७५	सिद्धान्तसारसमुच्चय (भाषा)	..	६०	९	३०	...	
१३७६	सिन्दूरप्रकरणम्	सोमप्रभसूरि	५	१०	५२	..	
१३७७	सर्वत्र सवालावबोधम्	८३	१५	४६	..	
१३७८	सूत्रमविचारगाथा सटीका	४	
१३७९	सूत्रकृताङ्गदीपिका	१४८	१५	५०	...	
१३८०	स्तोत्रविधिपञ्चविंशति टट्टा- सहित	तेजसिह	४	९	४०	शके १६७७	
१३८१	स्थविरावतिकाया अवधूति ^१	३	११	६०	..	
१३८२	स्यादादमञ्जरी सटीका	मू० हेमचन्द्र- टी० मन्त्रिषेण	५०	१८	५७	१५२०	
१३८३	हसराजवच्छराजरास	जिनोदयसूरि	३०	१४	४३	..	
१३८४	हरिवलप्रबन्ध (भाषा)	राजरत्नसूरि	७	२२	६४	१६४५	
१३८५	हरिवाहनकथा	५	२०	५२	...	
१३८६	हस्तसजीवनम्	११	१४	४८	...	
१३८७	हीरसौभाग्यकाव्य सटीकम्	देवविमल	१८०	१६	५४	..	
१३८८	इण्डीनामरुप्रतिमाप्रतिपादक- ग्रन्थ	४९	१६	४०	१६०६	
तालपत्रपुस्तकानि.							
१३८९	कर्ममन्थान्वर्यतशतकप्रकरण म् (भागधी)	शिवशर्मसूरि	१५०	३-६	९६	१४९०	
१३९०	तस्यैव भाष्यगाथाबद्धम् गाथा २५	
१३९१	तस्यैव टीका विनयेहिता	हेमचन्द्र अ- भय देवसूरि- शिष्य हर्षपु- रीयगच्छे	
१३९२	सप्ततिकाष्ट्यप्रकरणस्य टीका	मलयगिरि	१९६	३-६	९६	१४९०	
दिगम्बरपुस्तकानि.							
१३९३	अकलङ्काष्टकम्	२	
१३९४	अक्षयनिधानम्	४	

क्र.सं.	ग्रन्थनामः	कर्तृनाम	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	शत.	अनुसूचितावयवम्.
१३१६	अध्यात्मरत्नमालातेजः.....	राजमल्लः	१८	८	२४	१६६३	
१३१७	अनन्तनाथपूजा	गुणचन्द्रः	२२	१०	४५	१८१७	
१३१८	आचार्यसूत्रसटीकम्	मू० मा० पंडित- काचार्यः टी० पट्टनभिः	३४८	१२	४०	...	
१३१९	आत्मानुशासनं भाषासहितम्.	मू० गुणभद्रः	१४०	११	४०	१८११	
१३२०	उत्तुम्पुत्रायाम् वा प्रियटिलक्षण- महापुत्रायाम्	भिनसेनाचार्यः	३१७	१०	३२	१६३२	
१४००	उपदेशरत्नमाला	राजलभूपणः	११६	११	३६	१७८३	
१४०१	उपासकाभ्ययनम् (मागधी) ..	पट्टनभिः	४१	७	३२	१८२०	
१४०२	उपासकाभ्ययनं सटीकम्	मू० समन्त- भद्र-टी० प्र- भाचन्द्रः	८६	८	४०	१६०३	
१४०३	प्रपञ्चभिनन्दनस्तुतिः (२२श्लोक- पत्रम्)	भिनसेना- चार्यः	४	१०	३६	...	
१४०४	प्रपञ्चनाथपरिचयम्	शकलकीर्ति	१८४	११	३८	१७११	
१४०५	प्रपाणिसः	नेमिचन्द्रः म- हामुपनिष- द्वयः	२३४	१०	३०	१६१४	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि-वाच्यम्.
१४१५	चतुर्विंशतिस्थानकम्.....	...	२०	१०	४८	१७२१	
१४१६	चन्द्रनपट्टपूजा	११	११	३०	...	
१४१७	चन्द्रप्रभकाव्यस्य द्वितीय सर्गः	११	४	३८	...	
१४१८	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रह (भा०)	पद्मनन्दि.	१४४	९	३४	...	
१४१९	जम्बूद्वीपचरित्रम्	जिनदास	६६	१४	४०	१७३०	
१४२०	तद्देश	स एव	१११	१०	३२	...	
१४२१	जलयात्राविधिः	२	१०	३५	...	
१४२२	जैनविवाहविधि	६	१२	२६	...	
१४२३	ज्ञानार्णवगद्यटीका (तत्त्वचयप्रकाशिनी)	श्रुतसागर	१२	११	२८	...	
१४२४	तत्त्वार्थः, वृत्तिसमेत	४७	१८	४०	१७६३	
१४२५	स एव सञ्चालवबोधः	मू० उमास्वाति वाचक बा० भा० जैवन्त	१९८	९	३८	१७१५	
१४२६	तत्त्वार्थसारदीपकः	सकलकीर्ति	६६	१२	४०	१८२७	
१४२७	तत्त्वार्थमूनस्य राजवार्तिकम्	२४	१०	२०	...	
१४२८	तीस्रपौर्विशीपूजा (भाषा) ..	वृन्दावन	१४१	८	३४	१९०५	
१४२९	त्रिपष्टिलक्षणमहापुराणम्	गुणभद्राचार्य	५८४	८	२८	१७७४	
१४३०	चैलैक्यप्रज्ञप्तिः सप्रशस्तिः ..	मू० मा० शु- भचन्द्रः प्र० स० मेधाविप- ण्डित	२११	१२	५६	...	
१४३१	चैलैक्यसार. सटीक	मू० मा० नेमि- चन्द्रः	२४१	१०	३२	...	
१४३२	धन्यकुमारचरित्रम्	ब्रह्मवैमिहिक	१९	१०	३२	...	
१४३३	धर्मपरीक्षा (भाषा)	मनोहर	१०४	१२	६४	...	
१४३४	धर्मरत्नाकरः	जयसोमः	१२९	१०	२८	१८२७	
१४३५	धर्मशर्माभ्युदयम् (एकोनविंशति- तमसर्गस्य दिप्पणेन सहितम्)	हरिश्चन्द्रः	५६	१७	५४	...	
१४३६	धर्माष्टन सदिप्पणम्	आशाधर	१६३	७	३०	१८९०	
१४३७	नागकुमारकथा	धर्मधर	५३	१०	३२	...	
१४३८	न्यायदीपिका	धर्मभूषणा- चार्य कर्ध- मानभट्टार- कशिप्य	१६	१७	५३	...	

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्त- यः	अक्षर- णि.	तन्त्र.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१४३९	पञ्चमेष्वजन (भाषायाम्)...	...	६	५	२०	.	
१४४०	पञ्चस्तव सदीकम्	४०	१४	४०	१८८६	
	भक्तान्तरस्तोत्रं सावच्चरि	नानकुञ्जा- चार्य					
	कल्याणमन्दिरम्	कुमुदचन्द्रा- चार्य					
	एकभाषस्तोत्रम्	बादिरामपुरि					
	विष्णुपञ्चस्तोत्रम्	धर्मजयपुरि					
	भूपालचतुर्विंशतिका					
१४४१	पञ्चास्तिकापटीका	देवजित्	१६०	९	३४	...	
१४४२	पञ्चमन्त्रिपञ्चविंशति भाषायुक्ता	मू०कुन्दकुन्ना चार्य	१८०	११	३८	..	
	धर्मोपदेशामृतम्—पद्य० २००						
	दानपञ्चाशत्—पद्य० ८४						
	अनित्यपञ्चाशत्—पद्य० ५५						
	एकदासीति—पद्य० ८०						
	भावसाष्टकम्—पद्य० ९						
	भावसाष्टकम्—पद्य० ६२						
	वैशम्पत्यप्रकाशनम्—पद्य० २०						
	सिद्धस्तुतिः—पद्य० २१						
	भक्त्यालोचना—पद्य० ३३						
	राक्षोभचन्द्रोदयः—पद्य० ५०						
	निश्चयपञ्चाशत्—पद्य० ६२						
	नक्षत्रचर्यशास्त्रम्—पद्य० २२						
	रूपभक्तोदयम्—पद्य० ६०						
	जिनदादर्शनस्तवतम्—मा० गा० ३२						
	गरुडगीतस्तवतम्—पद्य० ३१						
	स्वयम्भुस्तुति—पद्य० २४						
	सुन्दरानाष्टकम्—पद्य० ८						
	शान्तिनाथस्तोत्रम्—पद्य० ९						
	पुष्पाष्टकम्—पद्य० १०						
	कठनाष्टकम्—पद्य० ८						
	क्रियासाष्टकम्—पद्य० १८						
	पञ्चमन्त्रिपञ्चविंशति भाषायुक्ता						
	परमार्थविशति—पद्य० २०						

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पृष्ठ- य	अक्षरा- णि	सेवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्
	शरीराष्टकम्—पद्य० ८						
	स्नानाष्टकम्—पद्य० ८					६	
	ब्रह्मचर्याष्टकम्—पद्य० ८						
१४४३	सौर	स एव	१०३	६	४४	...	
१४४४	पद्मपुराणम्	सामसेन	२१०	१०	४०	१६७१	
१४४५	पद्मावतीस्तोत्रं यन्त्रादिसमेतम्	२४	१२	२५	...	
१४४६	परमात्मप्रकाश (भाषा)	२१	९	३२	१७०५	
१४४७	परमात्मप्रकाश. सटीक.	मू० मा० यो- गीन्द्रदेव	११०	१३	४४	...	
१४४८	परीक्षामुखं वृत्तिसहितम्	मू० माणिक्य- नन्दि	१४१	१२	६४	..	
१४४९	पत्न्यविधानपूजा	रत्ननन्दि	१०	९	३२	...	
१४५०	पत्न्यविधानोद्यापनम्	शुभचन्द्र	१०	१०	३२	...	
१४५१	पत्न्योपमविधानम्	कृपभनाथ- जिन	५	१०	३०	...	
१४५२	पाण्डवपुराणम्	शुभचन्द्र.	२७१	९	३२	१६५३	
१४५३	पार्श्वनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१५१	९	३२	१८२०	
१४५४	पुरुषार्थसिद्धयुपाय सटीकः .	मू० अमृत- न्दसुरि	९३	८	३४	..	
१४५५	पुष्पाञ्जलिस्तोत्रोद्यापनम् . . .	गङ्गादास	१०	९	२५	..	
१४५६	प्रतिमासान्तधनुर्वेदीप्रबोद्याप- नम्	ताराचन्द्र	१७	१०	३२	..	मध्यमं पर्व न
१४५७	प्रमाणपरीक्षा	विद्यानन्द	७३	९	३६	...	
१४५८	प्रश्नचनसार सटीक मू० मा० दी० कानाम तत्त्वदीपिका	दी० अमृत चन्द्रसुरि	५२	१७	५१	...	
१४५९	प्रबोक्तोपासकाचार	सकलकीर्ति	१५१	१०	३२	१६५१	
१४६०	बनारसविलास (भाषा)	बनारसदास.	१३७	१०	३२	१७२७	
१४६१	नक्तमरस्तोत्रम्	रत्नचन्द्र	४१	१०	३०	१७४७	
१४६२	भद्रबाह्वचरित्रम्	रत्ननन्दि.	२०	११	२८	१८३६	
१४६३	भाषासम (भाषा)	देवसेन	५४	११	३०	१६२७	
१४६४	भैरवपञ्चमतीकल्प	मल्लिपेणसुरि.	१२	१०	३५	...	
१४६५	महिनायचरित्रम्	सकलकीर्ति	३३	१२	३६	१८१५	
१४६६	नेपथ्याभिरुपानकम्	३	१०	३४	...	युद्धितम्.
१४६७	यशोधरचरित्रम्	वाहिराज	२१	१०	२८	..	अन्तिम पर्व न
१४६८	यशोधररास	देवेन्द्र	१५६	२२	१६	१६५३	आरम्भे पर्व न य गारित

क्र	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पृष्ठाणि	पदसं ५	अक्षरा ७	रुक्क ८	अपण ट सायम
१३९	यशाधरचरित्रम्	सकलकीर्ति	३०	११	३८	१७९	
१४०	रत्नचरणदभाषकाचार भाषा सहितः	मु० समन्त भट्टनामी	२३	१३	५५		अपण
१४१	रत्नचयकथा	पद्यनन्दी	५	११	४५		
१४२	राहिणीप्रतापपानम्	कृष्णसेनसुनि	१२	१०	३८		
१४३	लक्ष्मिविधानम्		८	११	४०		
१४४	लोकप्रसिद्धनिध्यात्वम् (भाषा)		४	१०	३४		
१४५	वर्धमानचरित्रम्	असग	८९	११	४४	१६७३	
१४६	वर्धमानपुराणम्	सकलकीर्ति	११९	१०	४०		
१४७	विद्यातन्त्रभारतीयपदेश		१३	१३	४८		
१४८	ज्ञानप्राप्तन सङ्ग्रहम्	कुन्दकुन्दा चाय	५९	११	३५	१७१८	
१४९	शान्तिनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१०१	१०	३२		
१५०	श्रीपालरास	पद्मिनी	१३२	१०	३१	१८८५	
१५१	श्रीकवार्तिकाद्वतकारिका		३२	४	३२		
१५२	पादपकारणभाषना (भाषा)		७५	९	६८		
१५३	समस्तशिखरिमाहात्म्यम्	हरदत्त	१३०	८	३०	१८५५	
१५४	समस्तसप्तकपात्रम्	सामर्थी	८४	१०	३६	१८१८	
१५५	समयसार सङ्गीत	मु० कृष्ण न्याय श्री० अमलचन्द्र	१६	३	५५	१७३८	
१५६	समय (भाषा)	हेमराज	१३३	१२	३२		
१५७	समयसारसङ्ग्रहम् (भाषा)	वनारसीपरा	३०	१६	५०	१७३५	
१५८	समयतर्पण	समय	७८	११	४०	१८८३	
१५९	समयसारसङ्ग्रहम्	विष्णुपान	५	१०	३६		
१६०	समयसारसङ्ग्रहम् सारसङ्ग्रहम्	ज्ञानभूषणसुनि	२	१०	३८		
१६१	समयसारसङ्ग्रहम्	ज्ञानदास	१८	१३	४४	१८०९	
१६२	समयसारसङ्ग्रहम्		१३	१३	३६	१६५०	
१६३	सिद्धान्तसार (भा०)	ज्ञानचन्द्र	८	८	३८		
१६४	सिद्धान्तसारसङ्ग्रहम्	सकलकीर्ति	२३९	११	३८	१८१८	
१६५	सिद्धिनिधिसङ्ग्रह भाषासमेतम्	भा० रामक दि	१८	९	३०	१७३०	
१६६	सुदर्शनचरित्रम्	नोदन्त	६९	९	३२		
१६७	सुभाषितसङ्ग्रहम्	सकलकीर्ति	२०	८	३०	१६५४	
१६८	सुभाषितार्णव		७१	८	३०	१६५०	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
१४९९	सूक्तावली	..	२४	१०	३१		
१५००	स्वामिभुवनेश्वरप्रेक्षा		४१	१०	२४	१६०३	
१५०१	हनुमच्छरित्रम्	ब्रह्मजिन	७९	११	३८	१८९०	
१५०२	हरिवंशपुराणम्	जिनसेन	२०६	१३	४२	१५८०	
१५०३	हरिवंशपुराणम्	जिनदास सकलकीर्ति शिष्य	२०८	१०	४०		
१५०४	हीरकनरीक्षा ..		२	१५	८०	१८१३	

०